

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Κυριακοῦ τῆς κατὰ τὸ Ἁγιώνυμον Ὅρος
τοῦ Ἁθω Ἱερᾶς καὶ Μεγαλωνύμου Σκήτης
τῆς Ἁγίας Θεομήτορος Ἁννης¹.

82 1

Περγ. 8 μέγ. 0,34×0,26, φύλλ. 287, XI, δίστηλος

Ἐφραϊμ τοῦ Σύρον ὀμιλίας καὶ παραινέσεις, ὧν ἡ κατάταξις αὕτη :

1 (φ. α'). «Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραϊμ ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μονάζοντα, περὶ ὑπομονῆς, καὶ τοῦ μὴ ἀπατάσθαι τοῖς λογισμοῖς, προφάσει δικαιομάτων, καὶ λέγειν ὅτι βοσκὸς πορεύομαι καὶ περὶ σωφροσύνης».

Ἄρχ. Πολλὰ παραινέσαντες τὸν εὐλαβέστατον Θεόδωρον...

2 (φ. δ'). «Περὶ ἀρετῆς πρὸς νεώτερον μοναχόν· παραινέσεις α', κεφ. δ'».

Ἄρχ. Ὁ Κύριος ἐπὶ σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων...

3 (φ. ιβ'). «Περὶ ἀρετῆς· κεφάλαια ι'».

Ἄρχ. Ἀναγκαιὸν δὲ ἡγησάμην, ἀγαπητέ...

4 (φ. ιθ'). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγοι ἀσκητικοὶ εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ· κεφ. ιβ'».

Ἄρχ. Ἄκουε, ἀγαπητέ, ὃ ἐλθὼν γενέσθαι μοναχός...

5 (φ. λβ'). «Ὅτι οὐ δεῖ γελᾶν καὶ μετεωρίζεσθαι· ἀλλὰ κλαίειν καὶ πενθεῖν ἑαυτούς».

Ἄρχ. Ἀρχὴ καταστροφῆς ψυχῆς μοναχοῦ, γέλως.

6 (φ. λδ'). «Συμβουλία περὶ πνευματικοῦ βίου· πρὸς Νεόφυτον μοναχόν· κεφάλαια ξδ'».

Ἄρχ. Ἐπήνεσά σου τὴν πίστιν καὶ τὴν σπουδὴν...

7 (φ. μδ'). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ ὄρθου βίου· κεφ. πθ'».

Ἄρχ. Ὁρθοῦ βίου ὁρέγη; Ταπεινοφροσύνην ἄσκησον...

8 (φ. μθ', β'). «Τοῦ αὐτοῦ, Μακαρισμοί».

Ἄρχ. Μακάριος ὃς γέγονεν ὄλος ἐλεύθερος...

¹ Ὁ παρὼν κατάλογος συνεγράφη κατὰ τὸ ἔτος 1934. Εἰς τὴν ἀρίθμησιν τῶν κωδικῶν ὁ μὲν πρῶτος ἀριθμὸς εἶναι ὁ αὐξων τῶν καταλόγων τοῦ ἀειμνήστου Σπ. Λάμπρου, ὅστις διήκει διὰ πασῶν τῶν βιβλιοθηκῶν, ὁ δὲ δεύτερος τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Σκήτης. Διὰ λατιν. ἀριθμῆσεως ἐσημειώθησαν οἱ αἰῶνες.

- 9 (φ. νς'). «Τοῦ αὐτοῦ, παραίνεσεις πρὸς μοναχοὺς διαφόρους' κεφ. να'».
 Ἄρχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς δόξα σοι...
- 10 (φ. πα', β'). «Ὅτι δεῖ τὸν χριστιανὸν μακροθύμον καὶ ἀνεξίκακον εἶναι' παραίνεσις λα'».
- Ἄρχ. Ἐὰν συμβῆ πικρία...
- 11 (φ. πβ', 2). «Περὶ παθῶν' παραίνεσις λβ'».
- Ἄρχ. Ἀνὴρ ἐν ἀμελείᾳ διάγων...
- 12 (φ. πγ'). «Πῶς δεῖ παρακαλεῖν ὀλιγορροῦντας' παραίνεσις λγ'».
- Ἄρχ. Ἀδελφὸς ἐζήτει τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν.
- 13 (φ. πε', β'). «Ὅτι δεῖ τὸν ἀναγινώσκοντα ἀδελφὸν ἐννοεῖν καὶ φιλοπόνως ἀναγινώσκειν ὡς τοῦ Θεοῦ παρόντος».
- Ἄρχ. Ἀγαπητέ, ἐὰν προσταχθῇ σοι ἀναγῶναι...
- 14 (φ. πες'). «Ἀντιρρητικός περὶ παρθενίας καὶ σωφροσύνης».
- Ἄρχ. Τῷ ἀδελφῷ εἶτε ἀδελφῇ...
- 15 (φ. πγ', β'). «Περὶ ἀγνείας' παραίνεσις λς'».
- Ἄρχ. Παρείκαζε τὴν ἀγνεῖαν...
- 16 (φ. πη'). «Περὶ τοῦ μὴ ῥέμβεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὧδε κακείσε' ἀλλὰ μᾶλλον κάτω ἔχειν τὸ βλέμμα, ἄνω δὲ τὴν ψυχὴν πρὸς κύριον καὶ ἐν τίνι κατήρηται ὁ δαίμων τῆς πορνείας' παραίνεσις λς'».
- Ἄρχ. Οὐ μόνον δι' ἀποχῆς βρωμάτων...
- 17 (φ. πθ', β'). «Περὶ πραῦπαθείας' παραίνεσις λθ'».
- Ἄρχ. Μοναχέ, οὕτω τῷ Χριστῷ ἐπηγγείλω...
- 18 (φ. ι', β'). «Περὶ ἀνυποτάκτων καὶ περὶ καταστάσεως καὶ φόβου Θεοῦ καὶ τοῦ χρήματος τοῦ μέλλοντος' παραίνεσις λθ'».
- Ἄρχ. Ἀγαπητέ, ἐὰν ἐλθὼν ἀδελφός...
- 19 (φ. ιε'). «Περὶ εὐλαβείας' παραίνεσις μ'».
- Ἄρχ. Ἀγαπητέ, πρόσεχε σφοδρῶς...
- 20 (φ. ις', β'). «Παραίνεσις μα'. Περὶ τῶν πιπτόντων ἐξ οἰκείας ἀμελείας καὶ προφασιζόντων προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις».
- Ἄρχ. Ἀδελφέ, τὸν μονήρη βίον ἐπεθύμησας;...
- 21 (φ. ρ'). «Παραίνεσις πρὸς μοναχὸν ἐκπεσόντα, καὶ περὶ μετανοίας».
- Ἄρχ. Τοῖς ἐν ὑποταγῇ καθηζομένοις...
- 22 (φ. ρδ'). «Ὅτι οὐ δεῖ ὀμνύειν οὔτε δυσφημεῖν' μγ'».
- Ἄρχ. Τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν...
- 23 (φ. ρε', β'). «Πρὸς ἓνα ἀδελφὸν ἐρωτήσαντα' ὅτι κρεῖσσον γαμεῖν ἢ πυροῦσθαι; ἀπόκρισις».
- Ἄρχ. Ἄκουε τοῦ ἀποστόλου λέγοντος...
- 24 (φ. ρς', β'). «Ἀπολογία πρὸς ἀδελφὸν περὶ ἧλι τοῦ ἱερέως».
- Ἄρχ. Τῆς γραφῆς λεγούσης...
- 25 (φ. ρθ'). «Περὶ φόβου' παραίνεσις μς'».

- Ἄ ρ χ. Πρόσεχε σεαυτῷ ἀγαπητέ...
- 26 (φ. ρια'). «Περὶ ἀγάπης' παραίνεσις μζ'».
- Ἄ ρ χ. Ἄγαπητέ, ἐὰν ἀξιωθῆς γνώσεως...
- 27 (φ. ρια'). β'). «Παραίνεσις πρὸς Εὐλόγιον».
- Ἄ ρ χ. Εἰς τὸν καρπὸν τῆς ὑπακοῆς...
- 28 (φ. ριδ'). «Παραίνεσις πρὸς ἀκηδιαστὴν μοναχὸν λέγοντα ἀφήμι καὶ εἰς τὸν κόσμον ὑπάγω».
- Ἄ ρ χ. Ἐφη ὁ κύριος τῆς δόξης...
- 29 (φ. ριδ'). «Παραίνεσις περὶ κακοηθείας».
- Ἄ ρ χ. Ὅν τρόπον ξίφος...
- 30 (φ. ριδ', β'). «Περὶ διαφορᾶς τοῦ μοναχικοῦ βίου ὑπὲρ τὸν κοσμικόν».
- Ἄ ρ χ. Ἄγαπητέ ἀδελφέ, ἐὰν ἀποταξάμενος...
- 31 (φ. ρκ', β'). «Τοῦ δσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ πῶς κτάται εἰς ταπεινοφροσύνην' κεφ. ρ'».
- Ἄ ρ χ. Ἀρχὴ καρποφορίας ἄνθος...
- 32 (φ. ρλζ'). «Περὶ τοῦ τέλειον εἶναι τὸν μοναχόν».
- Ἄ ρ χ. Πέρυσί μοι προσῆλθον τινές...
- 33 (φ. ρμγ'). «Περὶ τῆς θείας χάριτος».
- Ἄ ρ χ. Σπεῦδε ἔχειν τὴν θεῖαν χάριν...
- 34 (φ. ρμε', β'). «Τοῦ αὐτοῦ, περὶ γλωσσαλγίας καὶ παθῶν».
- Ἄ ρ χ. Ἐσπαρμένα εἰσὶν αἱ ἀναπαύσεις...
- 35 (φ. ρνβ'). «Τοῦ αὐτοῦ, περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν».
- Ἄ ρ χ. Μακαρίζω τὴν ὑμῶν ζωὴν...
- Ἔπονται, «περὶ φόβου Θεοῦ — περὶ ἀφοβίας — περὶ ἀγάπης — περὶ τῶν μὴ ἔχόντων ἀγάπην — περὶ μακροθυμίας — περὶ τῶν μὴ ἔχόντων μακροθυμίαν — περὶ ὑπομονῆς — περὶ τῶν μὴ ἔχόντων ὑπομονὴν — περὶ ἀοργησίας — περὶ ὀξυχολίας — περὶ πρᾶότητος — περὶ πονηρίας — περὶ ἀληθείας — περὶ ψεύδους — περὶ ὑπακοῆς — περὶ ἀνυποταξίας καὶ γογγυσμοῦ — περὶ τοῦ μὴ ἔχειν ζῆλον καὶ φθόνον — περὶ φθόνου καὶ ζήλου — περὶ τοῦ μὴ εἶναι λοιδορον — περὶ λοιδορίας καὶ λοιδώρων — περὶ ἐγκρατείας — περὶ ἀκρασίας».
- 36 (φ. ρξα'). «Ἐλεγχος αὐτοῦ καὶ ἐξομολόγησις».
- Ἄ ρ χ. Ἀδελφοί, συμπαθήσατέ μοι...
- 37 (φ. ρξγ', β'). «Τοῦ αὐτοῦ, πρὸς καθαίρεσιν ὑπερηφανίας».
- Ἄ ρ χ. Ματαία πᾶσα ἄσκησις...
- 38 (φ. ρξζ'). «Τοῦ αὐτοῦ, λόγος κατανυκτικὸς εἰς τὸν μέγαν κανόνα».
- Ἄ ρ χ. Δεῦτε ἀγαπητοί...
- 39 (φ. ροε'). «Τοῦ αὐτοῦ, λόγος ἀσκητικὸς».
- Ἄ ρ χ. Ὁ πόνος τοῦ λέγειν ἀναγκάζει με...
- 40 (φ. ρλζ', β'). «Τοῦ αὐτοῦ, κατὰ μίμησιν τῶν παροιμιῶν».
- Ἄ ρ χ. Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ...

- 41 (φ. ρ'α', β'). «Περὶ φόβου».
- Ἄ ρ χ. Φοβοῦ τὸν Κύριον καὶ εὐρήσεις χάριν...
- 42 (φ. σις'). «Τοῦ αὐτοῦ, Πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐμπαθῶς διαγόντων καὶ τιμὰς ἀπαιτούντων».
- Ἄ ρ χ. Ἀγωνιῶ, ἀδελφοί μου, καὶ φρίττω...
- 43 (φ. σκ'). «Ἐλεγχος αὐτοῦ καὶ ἐξομολόγησις».
- Ἄ ρ χ. Ἐν πολλοῖς ὑμῖν, ἀδελφοί...
- 44 (φ. σλε'). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ τῶν παθῶν».
- Ἄ ρ χ. Θέλω εἰπεῖν ἐνώπιον...
- 45 (φ. σλς'). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ μετανοίας».
- Ἄ ρ χ. Ὁ κατελθὼν Κύριος ἐκ τοῦ κόλπου...
- 46 (φ. σμ', β'). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ κατανύξεως».
- Ἄ ρ χ. Δοτῆρ πάντων τῶν ἀγαθῶν...
- 47 (φ. σμγ'). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος κατανυκτικός».
- Ἄ ρ χ. Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν...
- 48 (φ. σμε'). «Λόγος ἕτερος».
- Ἄ ρ χ. Κατανύγηθι, ψυχὴ μου...
- 49 (φ. σμζ', β'). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος παραινετικός».
- Ἄ ρ χ. Πρόσσεχε σεαυτῇ, ὦ νεότης...
- 50 φ. σμθ'). «Τοῦ αὐτοῦ, Εἰς πατέρας τελειωθέντας».
- Ἄ ρ χ. Τὴν καρδίαν μου ἀλγῶ...
- 51 (φ. σνγ'). «Λόγος ἕτερος εἰς πατέρας τελειωθέντας».
- Ἄ ρ χ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ...
- 52 (φ. σνζ'). «Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου τετρασύλλαβοι».
- Ἄ ρ χ. Νικηθεὶς δὲ κατὰ κράτος...
- 53 (φ. σνζ', β'). «Περὶ ὅπως ὁ διάβολος φεύξεται ἀφ' ἡμῶν».
- Ἄ ρ χ. Εἰδότες οὖν, ἀδελφοί...
- 54 (φ. σνς'). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ φόβου ψυχῆς».
- Ἄ ρ χ. Ἐγὼ Ἐφραὶμ, ἁμαρτωλός...
- 55 (φ. σνθ', β'). «Εὐχὴ ἐκ τῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ διδασκαλίας».
- Ἄ ρ χ. Ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου...
- 56 (φ. σξγ'). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ ψυχῆς ὅταν πειράζεται ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ πῶς ὀφείλει μετὰ δακρῶν τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι».
- Ἄ ρ χ. Ψυχὴ τεθλιμμένη προσέροχεται σοι...
- 57 (φ. σξς'). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ κρίσεως καὶ κατανύξεως».
- Ἄ ρ χ. Δεῦτε πάντες ἀδελφοί...
- 58 (φ. σξθ', β'). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ ὑπομονῆς».
- Ἄ ρ χ. Ὁ βουλόμενος Θεῷ εὐαρεστῆσαι...
- 59 (φ. σσδ', β'). «Περὶ μακαρισμῶν καὶ ταλανισμῶν».
- Ἄ ρ χ. Μακάριοι οἱ τὸν Θεὸν ἀγαπήσαντες...

60 (φ. σοε', β'). «Τοῦ αὐτοῦ, Ἐξομολόγησις ἤγουν προσευχὴ πρὸς Θεόν».

Ἄ ρ χ. Ἰασαί με Κύριε καὶ ἰαθήσομαι...

61 (φ. σοζ'), «Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Ἄ ρ χ. Προσέλθετε υἱοὶ φωτός...

62 (φ. σοθ', β'). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ πίστεως».

Ἄ ρ χ. Ὁ Κύριος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ...

63 (φ. σοβ', β'). «Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου».

Ἄ ρ χ. Οὗτος ὁ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν Ἐφραὶμ...

64 (φ. σπδ', β'). «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ διαθήκη».

Ἄ ρ χ. Ἐγὼ Ἐφραὶμ ἀποθνήσκω...

Κολοβ. ἐν ταῖς λέξεσι : «...πόσον μᾶλλον κατακρίτου τιμωρίας καταξιῶ».

Ὁ κῶδιξ φέρει ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνὰ δύο φύλλα, ἕξ ὧν τὸ ἐν ἐπικεκολλημένον τῷ σταχώματι, ἕξ ἄλλου κώδικος (περγ. XII), περιγράφοντα ἐκ τῶν ἀνὰ τὰς Ἰνδίας περιοδειῶν τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ ὡσαύτως ἐν ἀρχῇ ἕτερα τέσσαρα φύλλα χαρτῶα, ἐν οἷς καὶ ὁ πίναξ (XVII), καὶ ἄλλα τέσσαρα μετὰ τὴν διαθήκην ἔγγραφα, ἐν δὲ τῷ τέλει τοιαῦτα : «ἀφιερóθη αὕτη ἡ βίβλος τοῦ ἁγίου εφραὶμ εἰς τὴν ἁγία ἀννα καὶ ὁ ἀποξενόσας αὐτὴν ἀς ἔχι τὴν κατάραν της».

Στάχωσις διὰ βύρσης μετὰ πορπῶν κατεστραμμένων. Ἐκδόσεις διμυλιῶν καὶ παραινέσεων τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ ἐγένοντο, ὡς ἴσμεν, αὗται : Ἐν Βενετία, ἀψκ', μετὰφρασις Ἱεροθέου ἱερομονάχου Ἰβηρίτου (οὗτος ἦν ὁ ὁσιος Ἱερóθεις) ἐν Ἀθήναις, μετὰφρασις Μ. Δ. Σακοροῦραφου, τῶν ὁποίων ἐγένετο ὡσαύτως καὶ β' ἔκδοσις ὑπὸ Παρθενίου ἱερομονάχου Σκουρλῆ καὶ Δαμασκηνοῦ ἱεροδιακόνου Ζωτάλη, ἐν Ἀθήναις 1935, διαφέρουσαι δ' ἀλλήλων.

83 2

Περγ. 8 μέγ. 0,23×0,16, φύλλ. 299, XI

Παράδεισος (Γεροντικὸν) Ἀκέφαλος

1 Ἄ ρ χ. Ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

2 (φ. 5, β'). «Περὶ τοῦ ἀββᾶ Παύλου τοῦ ἀπλοῦ».

Ἄ ρ χ. Ὁ μακάριος ἀββᾶς Παῦλος ὁ ἀπλοῦς...

3 (φ. 151). «Παράινεσις Ἀγίων Πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος».

Ἄ ρ χ. Εἶπε Γέρων γύμνωσον τὴν δομφαίαν σου...

4 (φ. 159). «Ὅτι δεῖ τὴν ἡσυχίαν πάση σπουδῇ μεταδιώκειν».

Ἄ ρ χ. Διηγῆσατό τις ὅτι τρεῖς...

5 (φ. 164). «Περὶ κατανύξεως».

Ἄ ρ χ. Γέροντος τινὸς πλησίον...

6 (φ. 183, β'). «Περὶ ἐγκρατείας, καὶ ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ βρωμάτων ταύτην παραληπτέον ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν τῆς ψυχῆς κινήματων».

Ἄ ρ χ. Παρέβαλέ τις τῶν ἐπισκόπων...

7 (φ. 187, β'). «Πρὸς τὸν ἐπανιστάμενον ἐκ τῆς σαρκὸς πόλεμον».

Ἄ ρ χ. Πρὸς τὸν λογισμὸν τῆς πορνείας...

8 (φ. 189). «Περὶ ἀκτημοσύνης ἐν ἧ δεῖ καὶ τὴν πλεονεξίαν φυλάττεσθαι».

Ἄ ρ χ. Ἦν τις γέρον ἀσθενῶν...

9 (φ. 201, β'). «Διηγῆματα διάφορα πρὸς ὑπομονὴν καὶ ἀνδρείαν ἡμᾶς ἀλείφοντα».

Ἄ ρ χ. Ἄδελφὸς ἔμμεν ἐν κοινοβίῳ...

10 (φ. 212). «Περὶ τοῦ φυλάσσεσθαι καὶ μηδένα κρίνειν».

Ἄ ρ χ. Ἦν εἷς γέρον καθ' ἑκάστην...

11 (φ. 217, β'). «Περὶ διακρίσεως».

Ἄ ρ χ. Ἄδελφὸς ξενιτεύσας...

12 (φ. 235, β'). «Περὶ τοῦ δεῖν πάντοτε νήφειν».

Ἄ ρ χ. Ἦν τις ἀναχωρητῆς ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ Ἰορδάνου...

13 (φ. 242, β'). «Περὶ τοῦ ἀδιαλείπτως καὶ νηρόντως προσεύχεσθαι».

Ἄ ρ χ. Ἐλεγον περὶ τινος γέροντος...

14 (φ. 245, β'). «Περὶ τοῦ ὅτι φιλοξενεῖν χρὴ καὶ ἔλεειν ἐν ἰλαρότητι».

Ἄ ρ χ. Ἐλεγε γέρον ὅτι ἦν τις ἀποταξάμενος...

15 (φ. 257). «Περὶ ὑπακοῆς».

Ἄ ρ χ. Διηγῆσατό τις τῶν Πατέρων...

16 (φ. 269). «Περὶ ἀνεξικακίας».

Ἄ ρ χ. Ἄδελφός τις ἐποίησε...

17 (φ. 273). «Περὶ ταπεινοφροσύνης».

Ἄ ρ χ. Ἦν τις κοινοβίου πατήρ...

18 (φ. 282, β'). «Περὶ ἀγάπης».

Ἄ ρ χ. Διηγῆσατό τις, ὅτι μαγιστριανός τις...

19 (φ. 292, β'). «Περὶ διορατικῶν».

Ἄ ρ χ. Ἐλεγον περὶ τινος γέροντος...

Κολοβὸς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ κεφαλαίῳ.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει φέρει ἀνὰ δύο φύλλα ἐκ κώδικος μουσικῆς, ἐν δὲ τῷ 1ῳ καὶ 5ῳ φύλλῳ τὰ ἔξης: «ἐτούτο το πατερικό, ἀφνερόθι, εἰς τὴν ἀγίαν ἄννα, ἀπὸ τὸν Θεοφάνι τον κουφὸ καὶ ὅποιος το αποξενόσι, ἀπὸ αὐτῶ, να την ἔχι ἀντήδικον ἐν τη ἡμέρα της κρίσεος ἐν ἔτη Ἱζρο' = 1662». Ἐγράφη δὲ ἡ ἀνωτέρω σημείωσις διὰ νεωτέρας χειρὸς.

Στάχωσις βυρσίνη.

84 3*

Χαρτ. 8, μέγ. 0,33×0,21. Προτάσσονται φύλλα 4, μετ' ᾧ σελ. 238. XVIII, XIX

Περιεχόμενα

1 (φ. 4, β'). «Σύνοψις τῶν περὶ τῆς συστάσεώς τε, καὶ διοικήσεως τῆς ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἁθῶ μεγάλης σκήτεως τῆς ἁγίας Ἄννης μητρὸς τῆς Θεομήτορος, σποραδῆν εὐρισκομένων ἐγγράφων πρωτοτύπων τῶν πάλαι δσίων πατέρων τῆς ἱεράς καὶ βασιλικῆς μονῆς Μεγίστης Λαύρας, καὶ τῆς αὐτῆς σκήτεως. Ναὶ δὴ καὶ τινων πατριαρχικῶν καὶ ἀρχιερατικῶν γραμμάτων. Νῦν πρῶτον συλλεγέντων καὶ τῷ παρόντι κώδικι συγγραφέντων, ἐξ ὑποθήκης καὶ παραινέσεως τοῦ πανιερολογιωτάτου ἁγίου πρῶην Ναυπάκτου καὶ Ἀρτης κυρίου κὺρ Νεοφύτου, εἰς εὐχερῆ τῶν ἐντυγχανόντων κατάληψιν παρ' οὗ καὶ ὁ παρὼν οὗτος κώδιξ ἐδωρήθη ἡμῖν τοῖς ἐν τῇ αὐτῇ σκήτῃ ἀδελφοῖς. Ἐν ἔτει ἀπὸ θεογονίας ,αψλα', κατὰ μῆνα Μάϊον».

2 (σ. 1). «Πρόλογος».

Ἀρχ. Δίκαιον, καὶ πρέπον, καὶ κατὰ πάντα τρόπον εὐλογον εἶναι, νὰ διασώζωνται καὶ νὰ διαφυλάττωνται ἀδιάσειστοι καὶ ἀμετακίνητοι οἱ ὄροι...

Τέλος: «ἐν ἔτει σωτηρίῳ, ,αψλα' μηνὶ μαῖω: Μακάριος ἠγοῦμενος, καὶ σκευοφύλαξ τῆς ἡμετέρας μεγάλης Λαύρας Καλλίνικος».

Ἐν ἀρχῇ, ἐν τῇ ἄνω ὄρᾳ φέρονται δύο σφραγίδες τῆς μεγίστης Λαύρας, ἐξ ὧν ἡ πρώτη μεγαλύτερα, φέρει τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου καὶ τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον, χρονολογίαν δέ, 1616, ἡ δὲ δευτέρα τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον, ὀλίγον διεξεσμένη.

3 (σ. 5). «Ἐπιτομὴ ἴση ἀπαράλλακτος ἐκ τῆς ἐγγράφου πρωτοτύπου διαθήκης τε, καὶ διατυπώσεως τοῦ δσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, τοῦ καὶ κτήτορος, καὶ καθηγουμένου τῆς ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἁθῶνος ἱεράς καὶ βασιλικῆς μονῆς μεγίστης λαύρας χρηματίσαντος, κατὰ τοὺς ἐννεακοσίους ἐξήκοντα ἑννέα χρόνους ἀπὸ Χριστοῦ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Νικηφόρου Φωκᾶ καὶ θεοσέπτου αὐτοκράτορος ῥωμαίων, καὶ Πολυεύκτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως».

Ἀρχ. Πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι...

4 (σ. 7). «Ἐπιτομὴ ἴση ἀπαράλλακτος ἐκ τῆς ἐγγράφου πρωτοτύπου διαθήκης καὶ διατυπώσεως τοῦ πανοσιωτάτου κὺρ Ἰακώβου Πρικανᾶ, τοῦ καθηγουμένου τῆς ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἁθῶ σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς μεγίστης λαύρας εἰς τοὺς χιλίους τριακοσίους ἐξήκοντα τρεῖς ἀπὸ

* Τὸν ὡς ἄνω ἀριθμὸν 84, 3 κατεῖχεν «Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ. Περγ. 8 μικρ. XII» ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος ἀπωλέσθη ἐποποθετήσαμεν εἰς τὴν κενωθεῖσαν αὐτοῦ θέσιν τὸν ἀνωτέρω χαρτ. κώδικα, ὅστις ἄχρι τοῦδε ἦτο ἐκτὸς τῶν καταλόγων.

Χριστοῦ χρόνους, ἐπὶ ἡμερῶν θεοστεφοῦς βασιλέως Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ, καὶ Φιλοθέου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρχ. Ἰδού, καλοὶ μου πατέρες καὶ ἀδελφοί, κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς Ἰάκωβος...

Ἐν τέλει τῆς διαθήκης τοῦ Πρικανᾶ τάδε :

«Εἰς ἐπικύρωσιν οὖν καὶ ἐπιβεβαίωσιν πάντων τῶν ἐν τῷ παρόντι κώδικι δι' εἰδήσεως καὶ ἀδείας ἡμετέρας, καὶ τῆ βουλῆ καὶ γνώμῃ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρῃ σκῆτῃ προεσσοτέρων ἀδελφῶν, εὐλόγων κριθέντων καὶ ἐγγραφέντων, ἴσων ἀπαραλλάκτων τῶν πρωτοτύπων, ἐπισφραγίσαντες ὑπεγράψαμεν ταῦτα καὶ μηδεὶς τολμήσας προσθήσῃ ἢ ἀφαιρέσῃ τι τῶν ἐνταῦθα ἄνευ τῆς ἡμετέρας εἰδήσεως καὶ τῶν τῆς σκῆτης ἀδελφῶν, ἵνα μὴ παιδευθῆ ὡς ἀπειθῆς καὶ παρήκοος : Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ἀψλα', ἐν μηνὶ Μαΐῳ».

5 (σ. 12). «Ἴσον ἀπαραλλάκτον τοῦ ἐγγράφου πρωτοτύπου πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ γράμματος τοῦ ἐπικυροῦντος καὶ ἐπιβεβαιοῦντος τὸν παρὰ θεοφόρων πατέρων θεόθεν κινήθεντων θεαρέστως θεοπισθέντα ἀρχαῖον ἐπιφελῆ ὄρον, εἰς τὸ μὴ ἔχειν εἴσοδον καὶ κατοίκησιν ἐν τῇ σκῆτῃ ταύτῃ ἐν ἀτελεῖ ἡλικίᾳ νέα καὶ ἀγένεια πρόσωπα».

Ἄρχ. Διονύσιος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Ἄσπιον κατηγούμενε τῆς ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς ἱερᾶς καὶ σεβασμίας μονῆς τῆς Μεγάλῃς Λαύρας...

Πᾶσαν προᾶξιν ἀρχαίαν καὶ οἰκονομίαν θεάρεστον...

Τέλος : Ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ, ἰνδικτιῶνος ς'.

Ὁ Ἡρακλείας Βαρθολομαῖος, ὁ Χαλκηδόνος Ἱερεμίας, ὁ Λαρίσσης Μακάριος, ὁ Ῥόδου Παρθένιος, ὁ Διδυμοτείχου Γρηγόριος, ὁ Προκονήσου Μητροφάνης, ὁ πρῶν Συλληβρίας Γρηγόριος.

6 (σ. 14). «Διήγησις περὶ τῆς ἀνέκαθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς μέχρι καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνου συστάσεως τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθω σκῆτης τῆς θεομήτορος ἁγίας Ἄννης».

Ἄρχ. Ἐπειδὴ τῶν παλαιῶν ὑποθέσεων...

Εἶτα φύλλα τρία ἄγραφα, μεθ' ᾧ :

7 (σ. 29). «Ἴσον ἀπαραλλάκτον τοῦ πρωτοτύπου γράμματος περὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ λειψάνου τῆς θεομήτορος ἁγίας Ἄννης, πόθεν, πῶς καὶ πότε κατήνησεν ἐν τῇ σκῆτῃ ταύτῃ».

Ἄρχ. Ἐπειδὴ καὶ τὰς παλαιὰς ὑποθέσεις...

Τέλος : Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αχψ', Ὀκτωβρίου κς'. Ὁ δικαῖος τῆς σκῆτης παπᾶ - Συμεών' ὁ παπᾶ - Γερμανός' παπᾶ - Διονύσιος' παπᾶ - Σεραφεῖμ' παπᾶ - Φιλήμων προηγούμενος ξηροποταμίνος' παπᾶ - Μητροφάνης Σέρβος' παπᾶ - Γρηγόριος' παπᾶ - Δανιήλ' παπᾶ - Παρθένης' παπᾶ - Ἰωάσαφ' ἱεροδιάκονος Ἀκάσιος' γεροσεραφεῖμ' Ἰωακείμ' Ματθαῖος' Μακάριος' Γρη-

γόριος καὶ ἡ λοιπὴ πᾶσα σὺν ἔμοι ἐν Χριστῷ ἀδελφότης ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιούμεθα τὰ ἄνωθεν.

8 (σ. 33). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου ἀρχιερατικοῦ μαρτυρικοῦ γράμματος περὶ τοῦ τιμίου λειψάνου τῆς ἁγίας καὶ δικαίας Ἄννης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου».

Ἄρχ. Διὰ τῆς παρουσίας ἡμετέρας ἐγγράφου...

Τέλος: ὁ μητροπολίτης Καισαρείας Καππαδοκίας Ἐπιφάνιος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Χαλδίας Σίλβεστρος.

Καὶ κάτωθι ταῦτα:

«Τοῦ παρόντος ἴσου τὸ πρωτότυπον ἐκ τῆς πολυκαιρίας σαθρωθὲν καὶ διαφθαρὲν οὐ σώζεται εἰς τὸ ἕξῃς· ἀλλ' ἐξ ἐκείνου μόλις δυνηθέντες ἀντεγράψαμεν τὸ παρὸν ἴσον ἀπαράλλακτον· καὶ διὰ τοῦτο ἀποσπᾶσαντες ἐκείθεν καὶ τὰς παρούσας δύο ἀρχιερατικὰς σφραγίδας, προσεκολλήσαμεν ἐνταῦθα».

Φέρονται ἐπικεκολλημέναι ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ἀρχιερέων αἱ σφραγίδες.

9 (σ. 35). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ ἐγγράφου πρωτοτύπου πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ συγχωρητικοῦ γράμματος».

Ἄρχ. Κυριανός, ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. Ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν συνευχομένων αὐτῇ συναδελφῶν ἀρχιερέων... ,αψη'.

Τέλος: Ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ, Ἰνδικτ. α', ὁ Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ Νεόφυτος, ὁ Κυζίκου Κύριλλος, ὁ Νικομηδείας Παρθένιος, ὁ Χαλκηδόνος Κωνσταντίος, ὁ Ἀδριανουπόλεως Ἀθανάσιος, ὁ Φιλιππουπόλεως Νεόφυτος, ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Νεόφυτος, ὁ Δέρκων Νικόδημος.

10 (σ. 57). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου πατριαρχικοῦ γράμματος περὶ τοῦ ἀφιερωθέντος εἰς τὸ Κυριακὸν τῆς ἁγίας Ἄννης ἱεροῦ ἀργυροῦ δισκοπηρίου».

Ἄρχ. Ὁ πατριάρχης.

Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς ἰδιοχείρου γράμματος...

Τέλος: Ἐν ἔτει σωτηρίῳ, ,αχπς', Ὁκτωβρίου η'.

Πρόην Κωνσταντινουπόλεως Διονύσιος.

11 (σ. 38). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου ἐσφραγισμένου γράμματος, ἐκ μέρους τοῦ ἡμετέρου ἱεροῦ μοναστηρίου τοῦ δηλοποιούντος περὶ τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ μακαρίτου Δημητρίου τοῦ ἐκ Καστορίας».

Ἄρχ. Ἐν ἔτει, ,αψη'η', ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ κγ', δικαιοῦντος τοῦ πανοσιωτάτου ἁγίου προηγούμενου κυρίου Φιλοθέου...

Τέλος: Ὁ προηγούμενος Φιλόθεος καὶ δικαῖος τῆς ἁγίας λαύρας στέργω τὰ ἄνωθεν.

Ὁ προηγούμενος Νικηφόρος καὶ σκευοφύλαξ τῆς λαύρας στέργω τὰ ἄνωθεν.

Ὁ ἐν ἱερομονάχοις προηγούμενος Τρύφων στέργω τὰ ἄνωθεν. Καὶ οἱ λοιποὶ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν συνάξεως.

12 (σ. 40). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου ἐνσφραγίστου γράμματος, τοῦ ἐκ μέρους τοῦ τε ἡμετέρου μοναστηρίου καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς σκήτεως, περὶ τῆς αὐτῆς ἐλεημοσύνης τοῦ αὐτοῦ Δημητρίου».

Ἄρχ. Ἐν ἔτει ,αψε', Ἀπριλλίου ἡ', ἐν τῇ ἀγία ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου...

Τέλος: Ὁ δικαῖος τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς μεγίστης λαύρας Κωνσταντῖος ἱερομόναχος καὶ ἐκκλησιάρχης, καὶ ἡ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφικὴ σύναξις.

Ἔπεται: «Ἐν ἔτει, ,αψε', δικαιούντος ἐμοῦ Γερμανοῦ ἱερομονάχου ἐκ τῆς Λέσβου ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς σκήτῃ τῆς θεοπρομήτορος ἀγίας Ἄννης, ἔλαβα ἐκ χειρὸς τοῦ πανοσιωτάτου ἀγίου προηγούμενου καὶ σκευοφύλακος παπᾶ κῆρ Νεοφύτου τὰ τεσσαράκοντα δουκάτια ἐκ τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ Δημητρίου κυριότης».

Ἀκολουθεῖ σειρά δικαίων ὀνομαστῶν μέχρι τοῦ ἔτους ,απαθ', οἵτινες μαρτυροῦσιν ὅτι ἔλαβον τὴν ἀνωτέρω ἐλεημοσύνην, μεθ' ὃ φύλλα ἀγραφα 12.

13 (σ. 68). «Δ καὶ ἐπιτρόπων τῆς καθ' ἡμᾶς μεγίστης λαύρας».

Ἄρχ. Κατὰ τὸ ,αποη' σωτήριο ἔτος, Φεβρουαρίου ιε', ἐλθόντων τῶν σεβασμίων προεστώτων...

Πρόκειται περὶ τῆς ἀπαγορεύσεως λέμβων καὶ δικτύων ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Ἄγ. Ἄννης.

14 (σ. 49). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου πατριαρχικοῦ γράμματος, εἰς τὸ νὰ κληρονομοῦν ἀνεμποδίστως οἱ ὑποτακτικοὶ τὰ κελλία τῶν γερόντων αὐτῶν».

Ἄρχ. Ὁ πατριάρχης.

Ὁσιώτατε ἐν ἱερομονάχοις κῆρ Παρθένιε, δικαῖε τῆς σκήτεως τῆς ἀγίας Ἄννης...

Τέλος: 1688, Μαΐου 28 πρῶην Κωνσταντινουπόλεως Διονύσιος ἰδιοχείρως ὑπέγραψα.

15 (σ. 70). Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου ἰδιοχείρου πατριαρχικοῦ γράμματος, περὶ τοῦ μὴ ἀρπάζειν καὶ ἰδιοποιεῖν ὁ τυχὼν τὴν τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ περιουσίαν, μὴ ἔχοντος συνοδίαν».

Ἄρχ. Ὁ πατριάρχης.

Ὁσιώτατοι πνευματικοὶ καὶ ἱερομόναχοι, καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες τῆς σκήτεως τῆς ἀγίας Ἄννης.

Τέλος: Πρῶην Κωνσταντινουπόλεως Διονύσιος.

16 (σ. 71). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου πατριαρχικοῦ ἐνυπογράφου γράμματος, διὰ τὸν μοιρασμὸν τοῦ ὕδατος τοῦ κελλίου τῶν ἀγίων Πάντων, μετὰ τοῦ κάτωθεν κελλίου τοῦ Τιμίου σταυροῦ».

Ἄρχ. Ὁ πατριάρχης.

Ἐσιώτατε ἐν ἱερομονάχοις δικαῖε τῆς σκήτεως τῆς ἁγίας Ἄννης...

Τέλος: 1692, Ἰουλλίου 28. Πρώην Κωνσταντινουπόλεως Διονύσιος ὑμέτερος ἐν Χριστῷ.

17 (αὐτόθι). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου ἐσφραγίστου καὶ ἐνυπογράφου γράμματος τοῦ ἡμετέρου μοναστηρίου, διὰ τὰ σύνορα τοῦ μύλου τῆς σκήτεως».

Ἄρχ. Ἐν ἔτει ,αχ'ζ', Αὐγούστου ι', ἡγουμενεύοντος τοῦ πανοσιωτάτου ἁγίου καθηγουμένου κθρ Παρθενίου, δικαιοῦντος δὲ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς ἁγίας καὶ θεοπρομήτορος Ἄννης Ματθαίου ἱερομονάχου...

Τέλος: Ὁ προηγούμενος Νικηφόρος καὶ σκευοφύλαξ τῆς Λαύρας.

18 (σ. 73). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ ἐσφραγίστου πρωτοτύπου γράμματος τοῦ ἡμετέρου μοναστηρίου διὰ τὴν κάτω σιράταν τὴν κατὰ τὸν ἔλαιῶνα».

Ἄρχ. Ἐν ,αχοδ' ἔτει ἦλθον οἱ πατέρες τῆς ἁγίας Ἄννης δικαζόμενοι, μετὰ τοῦ γερολαυρεντίου, τοῦ ἔχοντος τὸ κελλίον τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου...

Τέλος: Ὁ καθηγούμενος τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς Λαύρας Σάββας ἱερομόναχος καὶ πᾶσα ἡ σύναξις.

19 (σ. 74). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ ἐνυπογράφου πρωτοτύπου γράμματος τοῦ ἡμετέρου μοναστηρίου, περὶ τοῦ μὴ ἔχειν τινὰ ἄδειαν ἀνοίγειν χωράφια καὶ ἔχειν μελίτσια».

Ἄρχ. Ἄγιε δικαῖε τῆς ἁγίας Ἄννης...

Τέλος: Ἐν ἔτει ,αχοδ', Ἰουλίου κα'.

Ὁ προηγούμενος καὶ δικαῖος τῆς ἱερᾶς μεγίστης Λαύρας Γερμανὸς καὶ ἡ σύναξις.

Ὁ προηγούμενος καὶ σκευοφύλαξ Λεόντιος.

Ὁ προηγούμενος Ναθαναήλ.

20 (σ. 75). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου ἐσφραγίστου καὶ ἐνυπογράφου γράμματος τοῦ ἡμετέρου μοναστηρίου, περὶ τοῦ μὴ εἰσέρχεσθαι εἰς τὴν σκήτην παιδία ἀγένεια, καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέσεων τῆς σκήτεως».

Ἄρχ. Πατέρες καὶ ἀδελφοὶ οἱ εὐθρισκόμενοι εἰς τὴν σκήτην τῆς ἁγίας Ἄννης, καὶ εἰς τὴν μικρὰν σκήτην, καὶ εἰς τὸ καροῦλι...

Τέλος: Ὁ καθηγούμενος Νεόφυτος καὶ ἡ σύναξις τῆς ἱερᾶς Λαύρας.

21 (σ. 77). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου πατριαρχικοῦ ἰδιοχείρου ἀφοριστικοῦ γράμματος, εἰς τὸ νὰ μὴ εὐγάζη τινὰς ῥακὶ μέσα εἰς τὴν σκήτην».

Ἄρχ. Ὁ πατριάρχης.

Ἐσιώτατε δικαῖε τῆς σκήτεως τῆς ἁγίας Ἄννης...

Τέλος: 1687, Σεπτεμβρίου 26. Πρώην Κωνσταντινουπόλεως Διονύσιος.

22 (σ. 78). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου γράμματος τοῦ ἡμετέρου μοναστηρίου περὶ συγχωρήσεως μὲν τοῦ οἴνου, ἐμποδίσεως δὲ τοῦ ὄρακιου, καὶ τοῦ μὴ αὐξάνειν ἀμπέλια καὶ κλήματα, καὶ τοῦ μὴ τρέφειν μελίτσια».

Ἄρχ. Ἅγιε δικαίε τῆς ἁγίας Ἄννης...

Τέλος: Ἀπριλλίω γ', ὁ καθηγούμενος τῆς λαύρας Δανιὴλ καὶ ἡ σύναξις.

23 (σ. 79). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου καὶ ἐνυπογράφου γράμματος τοῦ ἡμετέρου μοναστηρίου, διὰ τὴν στράταν τοῦ μύλου τῆς σκήτεως».

Ἄρχ. Ὅσιώτατε ἅγιε δικαίε τῆς σκήτεως τῆς ἁγίας Ἄννης παπᾶ κὺρ Ματθαίε...

Τέλος: Ὁ καθηγούμενος τῆς μεγίστης λαύρας Καλλίνικος ἱερομόναχος καὶ ἡ σύναξις ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αψη', Μαρτίου ις'.

24 (αὐτόθι). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου ἐνσφραγίστου καὶ ἐνυπογράφου γράμματος τοῦ ἡμετέρου μοναστηρίου περὶ τοῦ μὴ ἔχειν εἰς ἄδειαν φέρειν μελίτσια ἐν τῇ σκήτῃ».

Ἄρχ. Ὅσιώτατοι πατέρες τῆς σκήτεως ἁγίας Ἄννης...

Τέλος: Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αψη', Φεβρουαρίου η'. Ὁ καθηγούμενος τῆς μεγίστης λαύρας Καλλίνικος καὶ ἡ σύναξις.

25 (σ. 80). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου ἐνσφραγίστου καὶ ἐνυπογράφου γράμματος τοῦ ἡμετέρου μοναστηρίου, διὰ σύνορα καὶ πεζούλια τῶν κελλίων».

Ἄρχ. Διὰ τοῦ παρόντος δῆλον γίνεται...

Τέλος: ,αψηκ', Ἰουλίου κδ'. Ὁ καθηγούμενος τῆς ἁγίας λαύρας Μακάριος καὶ οἱ λοιποὶ προεστοί.

26 (σ. 81). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου ἐνσφραγίστου καὶ ἐνυπογράφου γράμματος τοῦ μοναστηρίου ἡμῶν, περὶ τῶν ὑδάτων τῶν δύο κελλίων, τοῦ τε Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τοῦ πλησίον τοῦ Κυριακοῦ, καὶ τοῦ κάτωθεν τῶν ἁγ. Ἀποστόλων».

Ἄρχ. Διὰ τοῦ παρόντος ἐνυπογράφου...

Τέλος: Ἐν ἔτει ,αψηκ' καὶ ἐν μηνὶ Μαῖω ια'. Ὁ προηγούμενος Διονύσιος καὶ δικαίος τῆς μεγίστης λαύρας καὶ οἱ λοιποὶ προεστοί.

27 (σ. 82). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου ἐνσφραγίστου καὶ ἐνυπογράφου γράμματος τοῦ ἡμετέρου μοναστηρίου, περὶ τοῦ μὴ κόπτειν ξύλα πλησίον τῶν γούρνων τοῦ κελλίου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τοῦ ἀντίπερα, καὶ κάτωθεν τοῦ μώλου».

Ἄρχ. Διὰ τοῦ παρόντος δῆλον γίνεται...

Τέλος: Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,απλα', Ἀπριλλίου κ'. Ὁ προηγούμενος καὶ σκευοφύλαξ τῆς ἡμετέρας λαύρας Καλλίνικος βεβαιοῖ.

28 (σ. 83). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου ἐνυπογράφου γράμματος, περὶ τοῦ καλυβίου, τοῦ ἀνεγεροθέντος εἰς τὰ σύνορα τοῦ κελλίου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου».

Ἄρχ. Διὰ τοῦ παρόντος δηλοποιούμεν...

Τέλος: ,αψλ', ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ, ὁ προηγούμενος καὶ σκευοφύλαξ τῆς μεγίστης λαύρας Καλλίνικος.

29 (σ. 84). «Ἐπόμνημα ἔγγραφον τῆς καθ' ἡμᾶς ἱεράς σκήτηως, τῆς ἁγίας καὶ θεοπρομήτορος Ἄννης· δικαιούντος τοῦ πανοσιωτάτου ἁγίου πνευματικοῦ, κυροῦ Φιλοθέου, οὐπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς προστασίας αὐτοῦ ἀνηγέρθη ὁ ἱερός καὶ ὠραιότατος θεῖος ναὸς τοῦ Κυριακοῦ ἡμῶν, ταύτης τῆς ἡμετέρας ἁγίας Ἄννης καὶ θεοπρομήτορος, σὺν τοῖς λοιποῖς προκρίτοις καὶ γέροισι, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφοῖς, τοῖς ἐνταῦθα συνασκουμένοις· προτροπῇ δὲ τῆς ἁγίας προεστῶσι τῆς ἱεράς ἡμῶν καὶ παμμεγίστης ἁγίας λαύρας. Σύνταξις καὶ σύνθεσις καὶ ἰδιόχειρον τοῦ μακαρίτου προηγουμένου κτθ Διονυσίου».

Ἄρχ. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς δευτέρας πατριαρχίας τοῦ παναγιωτάτου κυροῦ Κυρίλλου· ἔτει ἀπὸ θεογονίας ,αψνγ', ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ, Ἰνδικτιῶνος α΄...

Τέλος: Ἔτει ,αψνγ', κατὰ μῆναν Σεπτέμβριον.

30 (σ. 88). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου ἐνυπογράφου μοναστηριακοῦ γράμματος περὶ τῆς ἀκολουθίας τῶν ἁγίων Σάββα καὶ Συμεῶν».

Ἄρχ. Γνωστὸν ἔστω πᾶσι τοῖς ἐντυγχάνουσι...

Τέλος: ,αψμθ', ὁ σκευοφύλαξ τῆς μεγίστης λαύρας Μακάριος.

31 (σ. 89) «Ἐπόμνημα περὶ τῶν συμβάντων σκανδάλων περὶ τοῦ ἐν Κυριακῇ μνημοσύνου».

Ἄρχ. Ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ περιωνύμῳ ταύτῃ...

32 (σ. 90). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ διαληφθέντος πρωτοτύπου συνοδικοῦ γράμματος».

Ἄρχ. Θεοδόσιος ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους...

Τέλος: ,αψοβ', ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ, ἰνδικτιῶνος ε΄.

Ὁ Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος ἀποφαίνεται· ὁ Ἡρακλείας Μεθόδιος· ὁ Κυζίκου Γεράσιμος· ὁ Νικομηδείας Νικηφόρος· ὁ Νικαίας Ἀνθιμος· ὁ Χαλκηδόνας Παρθένιος· ὁ Τορνόβου Καλλίνικος· ὁ Προύσσης Μελέτιος· ὁ Φιλιππουπόλεως Σαμουήλ· ὁ Δρύστρης Παρθένιος· ὁ Ἀγχιάλου Ἀνανίας.

33 (σ. 92). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου πατριαρχικοῦ γράμματος, περὶ τῆς συγχωρήσεως τοῦ ἁκίου τῶν πατέρων».

Ἄρχ. Κύριλλος ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Ἐπειδὴ ἀνηνέχθη ἡμῖν...

Τέλος: ,αψνγ', ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ, Ἰνδικτιῶνος α'.

Ἐπισημασθέντες ὁ Κασσιανὸς Παρθένιος· ὁ Ἐφέσου Τιμόθεος· ὁ Ἡρακλείας Γεράσιμος· ὁ Ἀγκύρας Ἀνανίας· ὁ Νικομηδείας Γαβριήλ· ὁ Νικαίας Ἰερεμίας· ὁ Κυζικίου Γεράσιμος· ὁ Φιλιππουπόλεως Σεραφεῖμ· ὁ Σερρών Φιλόθεος· ὁ Φιλίππων καὶ Δράμας Καλλίνικος.

34 (σ. 93). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου ἐνσφραγίστου καὶ ἐνυπογράφου γράμματος, περὶ τοῦ μὴ δέχεσθαι τινα ξένον καλόγηρον, μήτε καυγιότην, καὶ τοῦ ἔρχεσθαι ἐν τῇ συνάξει ἄνευ ἐργοχείρου καὶ τὰ ἐξῆς».

Ἄρχ. Πατέρες ἅγιοι, καὶ ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφοί...

Τέλος: ,αψοε', ἐν μηνὶ μαρτίῳ.

Οἱ τῆς μεγίστης λαύρας προεστῶταις καὶ ἐπίτροποι Γριγόριος καὶ Ναθαυὰ καὶ βεβουόμε.

Οἱ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς ταύτης σκήτης σεβασμιώτατοι πνευματικοὶ Κοσμάς ἱερομόναχος, Ἀνανίας ἱερομόναχος, Λεόντιος ἱερομόναχος καὶ Γεράσιμος ἱερομόναχος καὶ ἅπαντες οἱ τῆς καθ' ἡμᾶς συνάξεως ἀποφαινόμεθα.

35 (σ. 95). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου ἐνσφραγίστου μοναστηριακοῦ γράμματος, ἐν ᾧ περιέχονται ἐπιτάγματα κεφαλαιώδη, πρὸς τὰ ὅποια πρέπει νὰ προσέχουν οἱ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἱερᾷ σκῆτι τῆς θεοπρομήτορος Ἀννης ἀδελφοί, ἐπ' αὐτῷ πρὸς αὐτοὺς πεμφθέντα ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς μεγίστης λαύρας».

Ἄρχ. Πᾶσα πρᾶξις ἢ λόγος...

Τέλος: Ὁ δικαῖος τῆς μεγίστης λαύρας Ἡσαΐας καὶ ἡ συνάξις ἀποφαινόμεθα.

Ὁ ταύτης τῆς ἱερᾶς λαύρας Διονύσιος σκευοφύλαξ βεβαιοῖ μετὰ τοῖς λοιποῖς προεστῶσι.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αψμζ', ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ.

36 (σ. 98). «Ἐπισημασθέντες ἕτερον περὶ τοῦ κυριωνύμου μνημοσύνου».

Ἄρχ. Καὶ προλαβόντες μὲν ἤδη ἀρκούντως...

37 (σ. 101). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐκκλησίας θεσπίσματος, περὶ τοῦ πολυθρουλλήτου τοῦ κυριωνύμου μνημοσύνου».

Ἄρχ. Σωφρόνιος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Οἱ τῷ καθ' ἡμᾶς ἀποστολικῷ...

Τέλος: Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αψοζ' κατὰ μῆνα Ἰούνιον, ἐπισημασθέντες ἐννάτης.

Ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ, Ἰνδικτιῶνος θ'.

Ἐπισημασθέντες ὁ Ἱεροσολύμων Ἀβράμιος ἀποφαινόμεθα· ὁ Ἐφέσου Μελέτιος· ὁ Ἡρακλείας Μεθόδιος· ὁ Νικομηδείας Νικηφόρος· ὁ Χαλκηδόνος Παρθένιος· ὁ Θεσσαλονίκης Δαμασκηνός· ὁ Κρήτης Ζαχαρίας· ὁ Μπόσινας Κύριλλος· ὁ

Σερρών Ἀγάπιος· ὁ Εὐρίπου Γεδεών· ὁ Σηλυβρίας Παρθένιος· ὁ Γάνου καὶ Χώρας Παῖσιος· ὁ Λήμανο Καλλίνικος· ὁ Καρπάθου Δανιήλ· ὁ Χαλεπίου Νεόφυτος· ὁ Καστορίας Γεννάδιος· ὁ Ἱερισσοῦ καὶ Ἀγίου Ὁρους Ἰάκωβος.

38 (σ. 107). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου. Ἀπόκρισις τοῦ παναγιωτάτου πρώην Κωνσταντινουπόλεως κῆρ Καλλινίκου, πρὸς τινὰ ἐρωτήσαντα περὶ τῶν μνημοσύνων, τῶν ἐν Κυριακαῖς τελουμένων».

Ἄρχ. Περὶ δὲ τῆς τῶν μνημοσύνων...

39 (σ. 110). «Ἐπόμνημα ἕτερον διὰ τὸ κοινὸν τεσσαρακονταλείτουργον».

Ἄρχ. Ἐν ἑλέει τοῦ Κυρίου ἡμῶν συναθροισθέντων ἡμῶν...

Τέλος: ,αψθ', ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ.

Ὁ δικαῖος τῆς ἱεραῆς ταύτης σκήτης Σάββας μοναχὸς καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἅπαντες ἐν Χριστῷ πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἀποφαινόμεθα.

Αἱ σελίδες 112-113 εἶχον ἐπικολληθῆ. Αὗται ἀποκολληθεῖσαι δείκνυνται φέρουσαι «ἱεροσφράγιστον ὁμολογίαν τῆς μονῆς ἡμῶν, τριῶν χιλιάδων γροσίων, διὰ τρεῖς ἀγρυπνίας μετὰ μνημοσύνων». Ἐπεταὶ τὸ «ἔπόμνημα τῶν ὡς ἄνω ἀγρυπνιῶν μετὰ τῶν μνημοσύνων».

40 (σ. 116). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου γράμματος τοῦ ἐσιναφίου τῶν γουναράδων ὁποῦ ἔδωσαν τῇ καθ' ἡμᾶς ἱεραῇ σκήτη...».

Ἄρχ. Διὰ τοῦ παρόντος κοινοῦ ἡμῶν ἐνυπογράφου...

Τέλος: ,αψβ', Νοεμβρίου ιε'.

Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί, ἐν ὄλφ. 43.

41 (σ. 119). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου γράμματος, ὃπερ ἄφησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ πανοσιώτατος πνευματικὸς κῆρ Ἀνανίας εἰς τὸ κουτὶ τοῦ εὐλογημένου ἱουφετίου τῶν γουναράδων».

Ἄρχ. Διὰ τοῦ παρόντος ἐνυπογράφου...

Τέλος: ,αψβ', Μαρτίου α'.

42 (σ. 120). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου συνοδικοῦ γράμματος τὸ ὁποῖον ἐδόθη εἰς τὸ ἱουφετίον τῶν γουναράδων ἐνεκεν τῆς ὀπισθεν ποσότητος τῶν ἑξ χιλιάδων διακοσίων πενήντα γροσίων».

Ἄρχ. Διὰ τοῦ παρόντος κοινοῦ...

Τέλος: ,αψβ', Μαρτίου α'. Ἐφέσου Σαμουήλ· Ἡρακλείας Μεθόδιος· Νικομηδείας Μελέτιος· Χαλκηδόνης Παρθένιος· Δέρκων Ἀνανίας· Τορνόβου Καλλίνικος· Προύσης Ἀνθιμος· Φιλίππου καὶ Δράμας Γρηγόριος· Χριστιανουπόλεως Ἀνανίας.

43 (σ. 121). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τῆς πρωτοτύπου πατριαρχικῆς ὁμολογίας, ἣτις ἐδόθη εἰς τοὺς γουναράδες διὰ τὰς ἑξ χιλιάδας διακόσια πενήντα γροσία».

Ἄρχ. Ἡ μετριότης ἡμῶν...

Τέλος: ,αψβ', Μαρτίου α'.

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ὑπόσχεται.

Ἐφέσου Σαμουὴλ ἔγγυητής· Ἡρακλείας Μεθόδιος ἔγγυητής· Νικομηδείας Μελέτιος ἔγγυητής· Χαλκηδόνος Παρθένιος ἔγγυητής· Δέρκων Ἀνανίας· Τορνόβου Καλλίνικος ἔγγυητής· Προύσης Ἀνθιμος ἔγγυητής· Κορίνθου Γαβριὴλ ἔγγυητής· Δράμας Γρηγόριος ἔγγυητής· Χριστιανουπόλεως Ἱερεμίας ἔγγυητής.

44 (σ. 123). «Υπόμνημα τῶν τεσσάρων ἀγρυπνιῶν καὶ μνημοσύνων μετὰ κηροδοσίας...».

Προσδιορίζει τὰς τρεῖς ἀγρυπνίας. Εἶτα φύλλον ἀγραφον ἔν.

45 (σ. 128). «Ἐκ τοῦ κώδικος τοῦ πρωτάτου τοῦ καλουμένου τραγοῦ ἴσον ἀπαράλλακτον».

Ἄ ρ χ. Μηδόλως παῖδας ἀγενεῖους...

46 (σ. 129). Ἄ ρ χ. Ἀγκαλὰ κατὰ τὸν εἰπόντα...

Τέλος: Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αψπῆ', ἐν μηνὶ Μαΐῳ.

Ὁ ἀρχιμανδριτής τῆς ἱεραῆς μεγίστης λαύρας Ναθαναὴλ βαιβεοῖ τὰ ἄνωθεν.

Ὁ προηγούμενος τῆς ἱεραῆς μεγίστης λαύρας Ἰγνάτιος βαιβεοῖ τὰ ἄνωθεν.

Ἐπειτα ἐν σ. 132 «ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου» τῆς μονῆς, περὶ τῶν κελίων Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἁγίων Πάντων, διαγεγραμμένον.

47 (σ. 133). Ἄ ρ χ. Κατὰ τὸ ,αωδ', μηνὶ Μαΐῳ ις', ἐρχόμενοι ἐνταῦθα εἰς ἐναλλαγὴν τοῦ δικαίου μας...

48 (σ. 134). «Ἐκ τοῦ ῥηθέντος τραγοῦ περὶ τοῦ μὴ ποικίλειν τὸ κουκούλιον».

Ἄ ρ χ. Ὅταν τοὺς γέροντας θεάσωμαι...

49 (σ. 135). Ἄ ρ χ. Φαίνεται εἰς τὴν θεῖαν καὶ ἱερὰν γραφήν...

Φύλλον ἀγραφον ἔν, μεθ' ὃ ἐν σελ. 141 - 142 «ὁμολογίαί τινές περὶ ὑπὸ σχνομένων παρὰ τινων φιλοθέων».

50 (σ. 143). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τῆς τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου τοῦ Δοχειαρίου ὁμολογίας».

Ἄ ρ χ. Ἐπειδὴ καὶ τινες τῶν ἐν τῷ κόσμῳ...

Τέλος: Ἐν ἔτει ,αψιδ'. Ἀπριλλίου α' καὶ αἱ ὑπογραφαί.

Ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ῥα τάδε:

«Ἡ παροῦσα ὁμολογία ἐξοφλήθη, καὶ δὲν ἔχομεν νὰ λάβωμεν τίποτε». Εἰθ' οὕτω φύλλα ἀγραφα τρία, μεθ' ἃ ἐν σελ. 151, 152, 153, 154, 155, 157 σημειοῦνται ὀνόματα φιλοθέων χριστιανῶν διὰ διαφόρους ἀγρυπνίας, πάντα διαγεγραμμένα, καὶ φύλλον ἔν ἀγραφον.

51 (σ. 163). Ἄ ρ χ. Ἀγκαλὰ καὶ ἀνέκαθεν...

Προτάσσεται ἡ σφραγὶς τῆς Λαύρας.

Τέλος: Ὁ ἀρχιμανδριτής τῆς μεγίστης λαύρας Ναθαναὴλ βεβαιοῖ.

Ὁ ταπι(ν)ός, δικέως Μελέτιος ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς ἐπιβεβέδ. Δαμασκηνὸς ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς βεβαιώνω.

Ἰωάσαφ ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς βεβαιῶ.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αωιγ', κατὰ μῆνα Ἰούλιον.

Φύλλον ἄγραφον ἔν, εἶτα :

52 (σ. 167). Ἄ ρ χ. Ἀγκαλὰ κατὰ τὸν εἰπόντα θεοδίδακτοι ἐστέ...

Προτάσσειται ἡ σφραγὶς τῆς Μονῆς Λαύρας.

Τέλος : Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αωιγ' κατὰ μῆνα Ἰούλιον.

Ἵ ἀρχιμανδρίτης τῆς μεγίστης λαύρας Ναθαναὴλ βεβαιοῖ.

Ἵ δικέως τὶς ἡεράσκιτεος θεοπρομίτορος ἁγίας ἄννης, μελέτιως ἱερομώναχος καὶ πνευματικὸς βεβεοῖ.

Χρυσάνθους ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς βαιβαιόν.

Δαμασκηνὸς ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς βεβαιοῖ.

Ἵωάσαφ ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς βεβαιοῖ.

53 (σ. 170). Ἄ ρ χ. Ἐπειδὴ συνέβησαν καὶ συμβαίνουσι...

Προτάσσειται ἡ τῆς Λαύρας σφραγὶς.

Τέλος : Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1842, κατὰ μῆνα Φεβρουάριον.

Οἱ ἐπίτροποι τῆς μεγίστης Λαύρας.

Προηγούμενος Κύριλλος καὶ ἐπίτροπος τῆς μεγίστης λάβρας βεβαιοῖ.

Ἄρχ. Ἀνανίας καὶ ἐπίτροπος βαιβεὸν σὺν τοῖς λοιποῖς προϊσταμένοις.

Ἐν σελ. 173 ὄνόματά τινα διαγράφονται μεθ' ὃ ἄγραφα φύλλα ἕξ. Ἐν σελίδι 185, τάδε :

« τοῦ πατὰ ἀγαπίου ». « Εἰς τοὺς 1835, δικαιοῦντος τοῦ Νεοφύτου Χίου... ».

Ἐνταῦθα δέικνυνται καθέτως ἀποκοπέντα φύλλα 10. Ἀπὸ σελ. 188 μέχρι τῆς σελ. 215 φέρονται διάφορα ὄνόματα μνημονευόμενα εἰς διαφόρους ἀγρυπνίας καὶ ἐορτάς, τὰ δὲ μέχρι τῆς σελ. 235 φύλλα ἄγραφα.

54 (σ. 236). « Ὑπόμνημα ἀξιωσημείωτον δράματος τινὸς ἐπισυμβάντος ἐν παντὶ τουτωῖ τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει ἐκ τῶν πολλῶν ἡμῶν ἁμαρτιῶν πρὸς σωφρονομόν ».

Ἄ ρ χ. Κατὰ τῷ ,αωκ' ἔτος ἀπὸ θεογονίας ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ β', περὶ τὰς θ' ὥρας τῆς νυκτὸς εἰς τὰ ξημερώματα τῆς Πέμπτης ἐπὶ τοῦ Δικαίου ὀσιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Ἁγαπίου Ζακυνθίου, ξένου τινος καὶ ἀνηκούστου ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεὰς συμβεβηκὸς καὶ θεοῖλατος ὀργῆ συνέβη εἰς ὄλον σχεδὸν τὸ ἁγιώνυμον τοῦτο ὄρος, κατ' ἐξοχὴν εἰς ταύτην τὴν ἱεράν ἡμῶν Σκήτην' τὸσαύτη γὰρ ἐν τῇ ὀρθείσῃ ὥρᾳ θ' ὑπὲρ φύσιν ὀργαδιασιότητη βροχὴ μετὰ ἀδιακόπων βροντῶν..

Μεθ' ὃ φύλλον ἐν ἄγραφον.

Ἵ ὀπίναξ προτάσσειται, ἡ δὲ στάχσις βυρσίνη, σχεδὸν κατεστραμμένη.

Ὀυτοσ ἐστὶν ὃ τῆς ἱεράς Σκήτης κώδιξ ὃ περιέχων τὰ περιγραφέντα Συνοδικά, Πατριαρχικὰ καὶ Μοναστηριακὰ ἔγγραφα, τὰ καθορίζοντα τὴν εὐπρεπῆ καὶ νόμιμον ὡς ἐμπρέπει τοῖς μοναχοῖς διαγωγὴν τῶν ἐν ταύτῃ τῇ Ἱερά Σκήτῃ ἀδελφῶν, ὡς καὶ τὴν ἁρμονικὴν καὶ νόμιμον τῆς ἐν λόγῳ Σκήτης λειτουργίαν.

«Τόμος ἀπαλλαγῆς τῆς τῶν κακοδόξων πλάνης καλούμενος.

Δέλτος ὀρθοδόξου πίστεως ὁμολογίας, καὶ βίβλος δογματικῆς πανοπλίας. Ἦδη συνταχθεῖσα μεθ' ὅσης πλείστης ἐπιμελείας καὶ πόνου, συνερρατισθεῖσα τε, ἐπανξηθεῖσα καὶ ἀπαρτηθεῖσα πρὸς τὴν τοῦ παρόντος αἰῶνος χρείαν καὶ χρῆσιν, εἰς δῆλωσιν τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν νεωτέρων ἐσχάτως ἀναφανέντων κακοδοξιῶν, τῶν ἐκ τοῦ πονηροῦ διασπαρέντων ζιζανίων ἀναμέσον τοῦ σίτου τῆς ζωηφόρου χώρας ἀγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Καθιερωθεὶς καὶ ἐπανατεθεὶς τῇ παναγιωτάτῃ ζωαρχικῇ, ὁμοουσίῳ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πρὸς ἣν καὶ ἁσματικὴ ἀκολουθία συνετάχθη καὶ τῇ πανσέπτῳ, πανσεβάστῳ, πανυπερίμῳ καὶ παναγιωτάτῃ Τετρακτύϊ τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν.

Διαιρεθεὶς εἰς τόμους δύο· ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐμπεριέχει δογματικὰς προτάσεις καὶ ἀντιρροήσεις ὀρθοδόξου φρονήματος. Ὁ δὲ δεῦτερος βίους ἀγίων ἐν χειρογράφοις σωζομένους ἀνεκδότοις, συμβάλλοντας εἰς τὴν τοιαύτην πραγματείαν, ἀποδείξει περὶ τοῦ ἀγίου φωτός, νηπτικά τῶν Πατέρων, καὶ διάφορα ἀποφθέγματα καὶ ὑποθέσεις εἰς ἀνατροπὴν ἀσεβείας ἀπάσης.

Τόμος πρῶτος, ἔτει σωτηρίῳ ,αωμδ' = 1844. Ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω.

1 (σ. 1). Πρὸς τὴν Ἀγιωτάτην τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν».

Ἄ ρ χ. Ἀγιωτάτη, ἀρραγεστάτη...

(Ἀφιερωτικὴ προσφώνησις).

2 (σ. 4). «Κεφαλαιώδεις στίχοι εἰς πάντα πιστὸν ὠφέλιμοι, κατὰ Ἀλφάβητον».

Ἄ ρ χ. Ἀρχὴ σωτηρίας ἢ ἑαυτοῦ κατάγνωσις
Βέλτιον... ἐμβάλλειν λίθων ἢ λόγων
Γενοῦ τοῖς πᾶσιν ᾧ σὺ θέλεις πάντας.

Τέλος: Ὡτων καὶ γλώσσης μέγας ὁ κίνδυνος

Ὁλβιος ὁ ἀναγινώσκων τρισόλβιος δ' ὁ ποιῶν ταῦτα.

3 (σ. 5). «Πίναξ τοῦ πρώτου τῶν προλεγομένων βιβλίου».

4 (σ. 7). «Δημοσίευσις τῶν κακοδοξιῶν Νεοφύτου ἔξ Ἰουδαίων Πελοποννησίου ἀναφανέντος ἀντάρτου τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸ ,αψν' = 1750 ἔτος, καὶ καταταράζοντος τὴν εὐσέβειαν ἐν τῷ Ἀγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω».

Καὶ ἔπονται οἱ πίνακες τῶν περιεχομένων.

Εἶτα ἐπικολᾶται εἰκὼν τις, λιθογραφία, φέρουσα ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης ὄψεως, ἄνωθι μὲν τὸν Χριστὸν ἐπὶ τοῦ πλοίου μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐπιτάσσοντα τῇ θαλάσῃ καὶ τοῖς ἀνέμοις, κάτω δέ, τὸν Χριστὸν ἐπὶ τοῦ

δρους τῆς Γαλιλαίας ἐφανισθέντα μετὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας ὄψεως, τὴν φιλοξενίαν τοῦ Ἀβραάμ.

5 (σ. 16). «Ἀκολουθία τῆς ὑπερουσίου καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος, ψαλλομένη τῇ Δευτέρᾳ ἢ τῇ Τρίτῃ τῆς Πεντηκοστῆς ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς τοῖς τιμωμένοις ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος, εἰς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ».

Εἶναι δὲ ἡ ἀκολουθία πλήρης μετὰ κανόνος φέροντος τὴν ἑξῆς ἀκροστιχίδα: «Τὸ Πνεῦμα μέλω τὸ κτίσαν πᾶσαν κτίσιν». Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται. Ἐμπεριέχονται δὲ 24 οἴκοι εἰς τὴν Ἁγ. Τριάδα ὑπὸ Ἰωάννου Εὐγενικοῦ.

Μεταξὺ τῶν σελίδων 24 - 25 εὔρηνται 4 φύλλα παρείσακτα, ἐν οἷς καταγράφονται διάφοροι μαρτυρία ἀποδεικνύουσαι ὅτι ὁ ἰσαπόστολος Μέγας Κωνσταντῖνος ἐβαπτίσθη ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τοῦ Ἁγ. Σιλβέστρου, καὶ οὐχὶ ἐν Νικομηδείᾳ ὑπὸ Εὐσεβίου.

6 (σ. 25). «Ἄπασιν τοῖς ἀρχομένοις ἀναγῶναι τὴν παρούσαν τῆς δογματικῆς πανοπλίας βίβλον τὸ χαίρειν. Προοίμιον».

Ἄρχ. Οὐδεμία ἀμφιβολία...

7 (σ. 41). «Προοίμιον τῆς παρουσίας βίβλου. Πᾶσιν τοῖς ἐντευξομένοις εὐσεβεῖσι Χριστιανοῖς, τοῦ ὀρθοδόξου παντὸς πληρώματος».

Ἄρχ. Πολλὰ καὶ ἄλλαι συμφοραί...

Μεταξὺ τῶν σελίδων 48 - 49 ὑπάρχουν 6 φύλλα ἐπιπρόσθετα, περιέχοντα τὰ ἑξῆς: α') «Ἀπόδειξις ὀρθῶν δογμάτων ἐκ τῶν στιχουργικῶν λόγων τοῦ Ἁγίου Μελετίου Ὁμολογητοῦ τοῦ Γαλησιώτου». β') «Δήλωσις ἀπλανῆς περὶ δεκτῶν καὶ ὀρθοδόξων βιβλίων καὶ ἀποκρύφων». Τούτων τῶν 6 φύλλων ὁ χάρις, λόγῳ τῆς κακῆς αὐτοῦ ποιότητος, ἡμέρα τῇ ἡμέρα διαρρέει.

8 (σ. 49). «Τοῦ μακαρίου Μελετίου Συρίγου τοῦ Κρητός, περὶ προορισμοῦ Θεοῦ καὶ προγνώσεως καὶ ἀπόδειξις ὅτι αἴτη ἡ καχέσπερος πλάνη τῆς δυσσεβοῦς λουτεροκαλουτίνου ὑπούλως προσχωρήσασα εἰς τοὺς εὐσεβεῖς, λυμαίνεται ἀνεπαισθήτως τὴν εὐσέβειαν».

Ἄρχ. Πρέπει νὰ ἡξεύρωμεν...

9 (σ. 69). «Ἀπόδειξις περὶ μνημοσύνων, ὅτι πολλὴν τὴν ὠφέλειαν εἰς τὰς ψυχὰς προξενοῦσι, ὅτι οἱ λουθηρόφρονες μνημόσυνα οὐ δέχονται, καὶ ἐξ αὐτῶν ἕξεψύη τὸ μὴ ποιεῖν ἐν Κυριακαῖς μνημόσυνα».

Ἄρχ. Ἡ μεσιτεία ὁποῦ γίνεται...

10 (σ. 85). «Λοσιθέου Ἱεροσολύμων, Περὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Κυρίας Θεοτόκου».

Ἄρχ. Ἡ Παναγία Παρθένος...

11 (σ. 86). «Κατὰ λουτεροκαλβίνων, ὅτι οὐ παραδέχονται τὰς Ἱεράς Συνόδους, οὔτε ἀνάπτυξιν τῶν Γραφῶν ἀπὸ τοὺς θείους Πατέρας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν Γραφὴν ἀποβάλλουσιν ὡς ἀπόκρυφα τινὰ βιβλία, καὶ ἐκ τῆς τοῦ Θεολόγου Ἰωάννου ἐπιστολῆς δύο ἐδάφια ἀσεβῶς».

Ἄ ρ χ. Ἐπειδὴ καὶ οἱ ἀντικείμενοι...

12 (σ. 90). «Ὅτι ἡ θεία Γραφή δὲν εἶναι νὰ ἀναγινώσκειται ἀπὸ ὅλους ὅπου δὲν ἐγυμνάσθησαν εἰς τὰ θεία, καὶ μάλιστα ἡ Παλαιά, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς τὰ αἰσθητήρια τῆς ψυχῆς ἔχοντας γεγυμνασμένα».

Ἄ ρ χ. Οἱ τῆς λουθηρανοκαλουϊνικῆς πλάνης...

13 (σ. 91). «Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων».

Ἐρωταποκρίσεις σχετικαὶ περὶ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἀγ. Γραφῆς.

14 (σ. 95). «Ἀποστολικαὶ διατάξεις, τὰ ἀναγκαίστερα κεφάλαια ἐκ τῶν ὀκτώ βιβλίων».

Ἄ ρ χ. Τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν...

15 (σ. 117). «Ἀντιρρητικά κατὰ τοῦ Φραγκίσκου. Ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν Ἀποστολικῶν διατάξεων».

Ἄ ρ χ. Ἀντίρρησις εἰς τὰ σχόλια τῶν Ἀποστολικῶν διαταγῶν Φραγκίσκου φράτορος, Τουριανοῦ...

Περιέχονται ποικίλαι ἀντιρρήσεις καὶ σχετικὰ σχόλια.

16 (σ. 141). «Ἐκ τοῦ α' βιβλίου τῶν Ἀποστολικῶν διατάξεων».

Καθεζόμενος ἔνδον...

Ἄ ρ χ. Τῶν ἐθνικῶν βιβλίων πάντων ἀπέχω...

Ἐπονται διάφορα κεφάλαια παραινετικά ἐκ τῶν Ἀποστολικῶν Διατάξεων.

17 (σ. 153). «Ὅτι ὁ ἅγιος ἄρτος οὐκ ἔστιν ἀντίτυπος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, οὔτε ὁ οἶνος τοῦ θείου αἵματος, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἴδιον σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου, ὡς ἡ Ἐκκλησία ἄνωθεν φρονεῖ».

Ἄ ρ χ. Ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου...

18 (σ. 154). «Τοῦ μακαρίου Σαμωνᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Γάζης, διάλεξις πρὸς τὸν Σαρακηνὸν Ἀχμέδ, ἀποδεικνύουσα τὸν ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἱερουργούμενον ἄρτον καὶ οἶνον, νὰ ἦναι ὀλόκληρον σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μεταφρασθὲν εἰς ἀπλῆν φραῶσιν».

Ἄ ρ χ. Εὐρισκόμεθα μίαν ἡμέραν...

Καὶ ἀκολουθεῖ ἡ διαλογικὴ συζήτησις.

Ὁ θεῖος οὗτος Σαμωνᾶς, ἀρχιεπίσκοπος Γάζης, ἤκμασε κατὰ τὸ 1070.

19 (σ. 161). «Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀγιωτάτου Πέτρου τοῦ Μανσοῦρ, πρὸς Ζαχαρίαν ἐπίσκοπον Ἀσάρων, Κεφ. Ζ'».

Ἄ ρ χ. Ὑψοῦται ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἱερέως...

20 (σ. 161). «Περὶ φθαρτοῦ καὶ ἀφθάρτου δόξης τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων».

Ἄ ρ χ. Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου...

21 (σ. 163). «Περὶ Βεργκαρίου καὶ τῆς τῶν βογομύλων αἰρέσεως».

Ἄ ρ χ. Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰσαακίου τοῦ Κομνηνοῦ...

22 (σ. 164). «Περὶ τοῦ ὅτι ὁ αὐτὸς Ἰησοῦς Χριστὸς προσήγαγε μὲν

ἑαυτὸν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ θῦμα, καὶ ὡς Θεὸς καὶ θύτης προσεδέξατο μετὰ τοῦ Πατρὸς, αὐτὸς τε ὁ Μονογενῆς υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὡς ἀμέριστος ὢν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι».

Ἄ ρ χ. Ἐπὶ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ...

23 (σ. 165). «Ἐνταῦθα σημειοῦμεν τὰς ἀριστείας τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως Ἀλεξίου, καὶ τὸν ζῆλόν του πρὸς τὴν εὐσέβειαν, σὺν ἅμα καὶ τῶν τεσσάρων Ἀυτοκρατόρων, ὧν μνήμην φέρει τὸ συνοδικὸν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς χρήσιμα ὄντα. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων εἰσὶ ταῦτα».

Ἄ ρ χ. Ἀλέξιος ὁ Κομνηνὸς ἐβασίλευσεν ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ ,απα' (= 1081)...

24 (σ. 169). «Ἀντίθεσις με ἐρώτησιν Μελετίου Συρίγου».

Ἄ ρ χ. Ἄν τύχη λέγουσιν...

25 (σ. 171). «Περὶ ἀζύμων ἀπόδειξις ὅτι ὄχι με ἄζυμα, ἀλλὰ με ἄρον παρέδωκεν ὁ Κύριος τὸ μυστήριον εἰς τοὺς Μαθητάς του ἐν τῇ νυκτὶ τῆς προδοσίας καὶ ἔκουσίου αὐτοῦ παραδόσεως ἐκ τοῦ τόμου τῆς ἀγάπης Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, πρὸς Ἰωάννης Ῥάδουλον αὐθέντην Οὐγκροβλαχίας».

Ἄ ρ χ. Ἐπειδὴ καὶ οἱ Λατίνοι λέγουσι...

26 (σ. 174). «Τοῦ ἁγίου Νείλου μαθητοῦ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐκ τῆς πρὸς Φίλιππον σχολαστικὸν ἐπιστολῆς αὐτοῦ».

Ἄ ρ χ. Ἐκ παπύρου καὶ κόλλης...

27 (σ. 174). «Γενναδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως περὶ τοῦ μὴ δεῖν ποιεῖν λειτουργίαν ἐν τῇ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ».

Ἄ ρ χ. Ποῦ παρελάβετε τελείαν θυσίαν...

28 (σ. 176). «Δοσιθέου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ὄγδοον σύγγραμμα περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος».

Ἄ ρ χ. Σὺ δὲ σημείωσαι ὅτι δὲν πρέπει...

(Ἀδτόθι). «Περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Ἄ ρ χ. Ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται...

29 (σ. 177). «Θριάμβευσις πλάνης. Περὶ αἰρέσεως Πελαγιανῶν Ἀρδουίνου καὶ Βερρουζίου Ἰησουϊτῶν. Ἐκ τοῦ δ' τόμου Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας Μελετίου, σελ. 159».

Ἄ ρ χ. Ἡ τῶν νέων Πελαγιανῶν αἵρεσις...

30 (σ. 178). «Συμφώνως τούτοις καὶ τὰ τοῦ Ἰωάννου Οὐϊεκλέρου Ἄγγλου κεφάλαια, τὰ ὁποῖα ἐδῶ σημειοῦμεν».

Ἄ ρ χ. Οὗτος πρῶτος τὴν θεϊαν Γραφὴν μετέφρασεν εἰς τὴν ἐγγώριον γλῶσσαν...

31 (σ. 181). «Ἀριθμὸς καινοτομιῶν λατίνων μετὰ τὸ σχῆμα».

Ἄ ρ χ. Ἐν τοῖς χρόνοις Βασιλείου βασιλέως...

32 (σ. 182). «Τοῦ ἁγίου Μάρκου Ἐφέσου, ὅτι οὐ μόνον ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν δεσποτικῶν δημάτων ἀγιάζονται τὰ δῶρα, ἀλλ' ἐκ τῆς εὐχῆς τοῦ ἱερέως».

^ἜΑ ρ χ. Ὁ τῶν λατίνων ἱερεὺς λειτουργῶν...

33 (σ. 184). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ ἱστορίας, ὅτι τὸ ἀντίδωρον εἶναι σῶμα τῆς Παναγίας».

^ἜΑ ρ χ. Ὁ δὲ τοῦ Παρθενικοῦ σώματος τύπος...

(Αὐτόθι). «Μάρκου τοῦ μακαριωτάτου ἐπισκόπου Μεθώνης».

^ἜΑ ρ χ. Τοῦτο τὸ μυστήριον...

34 (σ. 185). «Λίβελλος ὃν ἐπέδωκε τῷ βασιλεῖ ῥωμαίων, καὶ τῷ πάπῃ λατίνων ὁ μακάριος Μάρκος Ἐφέσου ὁ Εὐγενικός ἐκ μέρους τῶν ὀρθοδόξων προτρεπτικός εἰς ἔνωσιν, ἐλέγχων τὴν κακοφροσύνην τῶν δυτικῶν καὶ μάλιστα τὰ ἐλαττώματα τῶν ἄζύμων».

^ἜΑ ρ χ. Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια...

Ἐξεδόθη ἐν τῷ «Δοκιμῶ Ἱστορικῶ τοῦ σχίσματος τῆς Δυτικῆς ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας», σελ. 135, ὑπὸ Καλλίστου Βλαστοῦ Ἀγιορείτου Ἐφεσίου. Ἐν Ἀθήναις, τύποις Παρασκευᾶ Λεῶνη, 1896.

35 (σ. 189). «Τοῦ αὐτοῦ, ὁμολογία τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολικῆς, ἣν καὶ μετὰ ταῦτα Γεννάδιος ὁ πατριάρχης ἔδωκε τῷ Σουλτάνῳ ἐρωτήσαντι αὐτῷ περὶ πίστεως».

Διατηρεῖται ἡ ὅλη ὁμολογία ἐν δώδεκα ἄρθροις, καὶ ἑτέροις ἐπτά.

Ἐν δὲ 195η σελίδι ἐσχεδιάσται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ φύλλου σύμπλεγμα ἐκ τριῶν κύκλων περιεχομένων ἐν ἑτέρῳ μείζονι, δι' ὧν δηλοῦται τὸ τρισσὸν καὶ ἐνιαῖον τῆς μιᾶς θεότητος, ἄνωθεν δὲ τούτων καὶ κάτωθεν ἀπολογητικὰ σχόλια.

36 (σ. 197). «Περὶ Νεοφύτου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων, καὶ δήλωσις περὶ τῆς δεινῆς ὀλεθρίου αὐτοῦ πλάνης, ἣν ὡς ἄλλος Βαβυλωνίαν φανείς ἐνέσπειρε, πρῶτον ἐν τῷ Ἀγιονύμφῳ Ὁρει τοῦ Ἀθωνος, διὰ δὲ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ, νέων Ἀκινδυνιστῶν ἀναφανέντων, διεσπάρη πανταχοῦ λυμαιομένη τὴν ὀρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν».

^ἜΑ ρ χ. Αἱ μὲν παλαιαὶ αἰρέσεις...

Ἐπονται τὰ περὶ Νεοφύτου καὶ Ἀθανασίου τοῦ Παρίου σχετικά, λόγῳ τῶν ἀναφνεύτων τότε γνωστῶν περὶ μνημοσύνων ζητημάτων, ὡς ἀντελήφθη καὶ ἀπερὶσκέπτως ἐκθέτει ταῦτα ὁ συγγραφεὺς τοῦ παρόντος κώδικος Ἰάκωβος Νεασκητιώτης. Ἴδε Ἀθανασίου Παρίου τὴν περὶ τῶν τότε σκανδάλων πραγματείαν.

37 (σ. 220). «Περὶ τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου, ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ Πτολεμαῖδος περὶ οὗ ἡ Θεοτόκος εἶπε τῷ Δανιὴλ ἐξ Ἰσραηλιτῶν, ὅτι ἦν πιστὸς δοῦλος τοῦ υἱοῦ μου».

^ἜΑ ρ χ. Σημείωσον ὅτι ὁ ἱερὸς οὗτος Σωφρόνιος...

Ἐξεδόθη ὀλόκληρος ἱστορία ὑπὸ Δουκάκη, ἐν ἣ περιγράφονται τὸ μαρτύριον τοῦ νεομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ ἐξ Ἡλείου καὶ τὰ περὶ Δανιὴλ τοῦ ἐξ Ἰσραηλιτῶν. Παράρτημα Νοεμβρίου, Ἀθήναι.

Εἶτα εὔρηται λιθογραφία τις φέρουσα ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης ὄψεως τὸν Κύριον ἡμῶν ἔκφωνοῦντα τῇ Μαγδαληνῇ Μαρίᾳ «μή μου ἄπτου», ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας ἄνω μὲν μάρτυρας τρεῖς, κάτω δὲ τὸν Χριστὸν ἐπὶ θρόνου ἔχοντα ἑκατέρωθεν τὴν Θεοτόκον καὶ τὸν Πρόδρομον καὶ παραπλευρῶς τούτου ἐτέρους δύο μάρτυρας, ἴσως Γεώργιον καὶ Δημήτριον.

38 (σ. 221). «Ἀγάπης ἀδελφικῆς ἔνδειξις... ὁμολογία ὀρθόδοξος».

Ἄρχ. Σιμωνοῦσα ὁμοφρονοῦσα...

Ἄρθρα δώδεκα, μεθ' αὐτοῦ ἡ ἐπίλογος.

39 (σ. 228). «Ἀποδείξεις εἰς τὸ Μεταβαλὼν τῆς ἐκτελεστικῆς εὐχῆς τῶν ἁγίων δώρων, τῆς τε τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λειτουργίας, ὅτι πάνυ καλῶς χρὴ λέγεσθαι καὶ ἐν ταῖς δυοῖς, καὶ ὅτι ἀντίμαχοι τούτου τοῦ Μεταβαλὼν κλπ. οἱ λατῖνοι εἰσίν, οἵτινες τέσσαρα τινὰ ἔξαιροῦσι τῶν ἱερῶν λειτουργιῶν ὡς Πνευματομάχοι, καὶ ἔξ ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ, οἱ τῶν ὀρθοδόξων ἱερεῖς τινὲς συνηγοροῦσι τοῖς κακόφροσι τούτοις».

Καὶ ἀκολουθοῦν αἱ κατάλληλοι ἀποδείξεις καὶ μαρτυρίαι.

40 (σ. 239). «Δήλωσις χρησιμωτάτη εἰς τοὺς ἱερεῖς εἰς τὸ τί δηλοῖ εὐλόγησις, ὅπου εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς, καὶ τί δηλοῖ ἡ σφράγις, ὅτε σφραγίζει ὁ ἱερεὺς τὰ ὕδατα, ἢ σκεῦος ἢ ἄγγειον».

Ἄρχ. Ἡ μὲν εὐλόγησις γίνεται...

41 (σ. 247). «Περὶ αἰρέσεως σχολιαστῶν Φρατόρων».

Ἄρχ. Μετὰ τὸ χιλιοστὸν καὶ ἐπέκεινα...

42 (σ. 253). «Συνοδικὴ διάγνωσις τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν Σωφρονίου Κωνσταντινουπόλεως, Ἀβραμίου Ἱεροσολύμων καὶ ἀρχιερέων ἐγκρίτων τε καὶ λοιπῶν δεκαεξί, κατὰ τῶν μὴ δεχομένων ἀπαραιτήτως τὰ τῶν ἀποιχομένων μνημόσυνα ἐν τε τῇ Κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ καὶ ταῖς λοιπαῖς ἕξ ἡμέραις τῆς ἑβδομάδος».

Ἀναγράφονται σιγίλλια δύο, Καλλινίκου πρώην Κωνσταντινουπόλεως περιληπτικὸν ὑπόμνημα, μέρος ἐκ τῆς Ὁμολογίας Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, καὶ ἄλλαι τινὲς παρεμφερεῖς σημειώσεις.

43 (σ. 284). «Περὶ μνημοσύνων ἀποδείξεις παλαιῶν καὶ νέων θεοφόρων ἁγίων πατέρων, ὅτι ἄνωθεν καὶ ἔξ ἀρχῆς παρέλαβε ποιεῖν ἀπαρατηρήτως ἡ Ἐκκλησία ἐν ἐκάστη, καὶ ἐν Κυριακῇ τὰ μνημόσυνα τῶν ἀποιχομένων».

Ἄρχ. Ὅτι μὲν τὰ κόλλυβα...

44 (σ. 307). «Περὶ τῆς τῶν Λουθῆρων αἰρέσεως, κατὰ τὸν Μελέτιον, Ἐκκλησιαστικῆ Ἱστορίας».

Ἄρχ. Μαρτίνος ὁ Λούθηρος...

45 (σ. 316). «Περὶ τῶν εἰς ἁγίους καὶ θεοτόκον προσφερομένων κολλύβων ἐν ταῖς μνήμαις αὐτῶν».

Ἄρχ. Τὰ εἰς τοὺς ἁγίους...

46 (σ. 323). «Περὶ συνεχοῦς Μεταλήψεως, ὅπερ ἔστιν ὁ ἀκρέμων στέλεχος τῆς τοιαύτης δόξης».

Προοίμιον διὰ στίχων Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου.

Ἄ ρ χ. Λαλεῖ μὲν οὖν τὸ στόμα μου λόγους οὓς ἐδιδάχθην...

Ἔπονται ἕτεροι 38 ὅμοιοι στίχοι, μεθ' οὓς :

Ἐκ τούτων τῶν λόγων τοῦ ἁγίου...».

Ἐν σελ. 326 - 327 παρεμβάλλεται ἡμιεμφθαριμένη ἰχνογραφία ναοῦ ἐπιγράφουσα τάδε : « Ἀπὴ ἡ Ἰχνογραφία τοῦ Ναοῦ ὑπάρχει κατὰ τὸ σχῆμα καὶ εἶδος τῶν ἐν πόλεσιν Ἱερῶν Μεγίστων Ναῶν τῶν ἐν κόσμῳ χριστιανῶν ».

47 (σ. 341). « Ὅτι ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τὸ ἀδιαίρετον τῶν τριῶν προσώπων τῆς παναγίας ὁμοουσίου καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος μεθ' ὅσης ἀκριβείας φυλάττουσα οὐ διαιρεῖ τὸν υἱὸν ἐν ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς, ἤτοι εἰς τὴν γέννησιν, βάπτισιν, μεταμόρφωσιν, ἀνάστασιν καὶ ἀνάληψιν, ἀλλ' ἠνωμένως εἰς τὴν Τριάδα αἱ τοιαῦται ἑορταὶ ἀνάγονται· ὁ γὰρ υἱὸς κάτω ἐν τῇ γῆ σαρκωθείς οὐ διέλιπε τοὺς πατέρας θώκους, οὔτε μὴν τὸ ἅγιον πνεῦμα εἰς τὴν Πεντηκοστήν, ὥς οἱ Λατῖνοι μεριστὴν τοῦ ἐνὸς μόνον προσώπου τοῦ πνεύματος κάθοδον δοξάζοντες, ἀλλὰ τῆς ἁγίας Τριάδος ἑορτὴν ἐν τῇ Πεντηκοστῇ τελοῦμεν, ὡσαύτως καὶ ἡ Κυρία Θεοτόκος Μήτηρ τῆς Ἐκκλησίας, γνωρίζομένη καὶ νέα Εὐὰ ὥς ὁ νέος Ἀδάμ οὐ διαιρεῖται τῶν τέκνων τῆς ἁγίων πάντων, ἀλλ' ἐν πάσαις ταῖς θεομητορικαῖς ἑορταῖς τιμῶνται καὶ οἱ ἅγιοι, ὥς εἰς τὰ κόλυβα λέγομεν· « Εἰς τὴν τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων », ὡσαύτως καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς ἐνὸς ἐκάστου ἁγίου, συνοροτάζεται καὶ ἡ Θεοτόκος καὶ ἅπαντες οἱ ἅγιοι, διὰ τὸ ἀμέριστον τῆς ὀλομελείας τοῦ ἐνὸς σώματος τῆς Ἐκκλησίας ».

Ἄ ρ χ. Οὐδὲ μία ἀμφιβολία εἶναι...

Ἔπονται ἀποσπάσματα ἐκ τῶν λόγων ν', κς', Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου σχετικὰ εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπόθεσιν.

48 (σ. 356). « Περὶ τοῦ κλάδου τῆς νεοφυοῦς δόξης τοῦ ἐκφώνως τὰς μυστικῶς λέγειν παραδεδομένας (τὰς) εὐχὰς τῆς λειτουργίας προσφέρειν· ὅτι δεῖ αὐτὰς ἐκπομπεύειν εἰς τὸ κοινόν, ὥς μεσίτου πρὸς τὸν Θεόν τοῦ ἱερέως ὑπάρχοντος, καὶ μόνος μόνῳ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ χρῆ εὔχεσθαι ».

Ἄ ρ χ. Καὶ πρότερον εἶπωμεν...

49 (σ. 358). « Κλάδος τρίτος περὶ τῆς ἐκφωνήσεως τῆς τῆς Κυριακῆς εὐχῆς ἀποπληρώσεως, ὅτι μόνοις τοῖς ἱερεῦσι δίδωται λέγειν, οὐχὶ δὲ ἰδιώταις καὶ λαϊκοῖς ».

Ἄ ρ χ. Πρῶτον ἀναγκαῖον ἔγνωμεν...

50 (σ. 362). « Κλάδος τοῦ αὐτοῦ φυτοῦ, Περὶ τῆς δευτεροπροσώπου Ἀντωνμίας, σοῦ, ὅτι οὐ δεῖ συντόμως αὐτὴν προφέρειν ἐγκλινομένης οὔσης, ὥς Σύ, ὄνομά σου, ὄνομα σοῦ ».

Ἄρχ. Κατὰ δύο τρόπους προφέρεται...

51 (σ. 368). «Περὶ γονυκλισίας, ὅτι οὐδέποτε ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἔσχε τοιαύτην συνήθειαν ἐπὶ γονάτων προσεύχεσθαι, καὶ ὅτι κακῶς τὴν ἀπέβαλεν».

Σημειοῦται ἕκ τινος παλαιοῦ χειρογράφου τὸ ἑξῆς ὑπόμνημα :

Ἄρχ. Σύνοδος Πατέρων ὄρον ἔθετο...

52 (σ. 379). «Περὶ διαφορᾶς γνώμης ἡμερονυκτίου καὶ νυκτιμέρου παλαιῶν καὶ νέων σοφῶν διδασκάλων».

Ἄρχ. Πολλὴ συζήτησις καὶ φιλονικία ἐστάθη...

Ἀκολουθοῦν διάφοροι γινῶμαι περὶ τοῦ ἡμερονυκτίου, ἕκ τοῦ βίου τοῦ ἁγ. Γρηγορίου, Μιχαὴλ Σικελιώτου, Μιχαὴλ Γλυκᾶ, Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρομοῦ καὶ Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου.

53 (σ. 395). «Ὅτι ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου ἄρχεται τὸ ἡμερονύκτιον, καὶ οὐχὶ ἀφ' ἑσπέρας, κατὰ τε παλαιᾶς καὶ νέας διαθήκης ἀπόδειξις, καὶ ἡ Ἐκκλησία ἄνωθεν λαβοῦσα κρατεῖ».

Ἄρχ. Τὸ παρὸν κεφάλαιον.

54 (σ. 406). «Ὅτι εἰς μόνην τὴν τριήμερον ταφὴν τοῦ Κυρίου ἀριθμεῖ ἡ Ἐκκλησία ἀφ' ἑσπέρας τῆς πέμπτης τὸ νυκτιμέρον, ἰδιαιτέρως πρὸς ἀπαρτισμὸν τῶν τριῶν ἡμερῶν ».

Ἄρχ. Σημείωσις, ὅτι καθὼς εἰς τὸν Ἀπόστολον...

55 (σ. 411). «Ἀντιρρητικὸν πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι ἐκ συμπερασμοῦ οἱ μελωδοὶ Ἰωάννης καὶ Κοσμᾶς ψάλλουσιν τὸ Ἑσταυροτύπως δις ἔπληξε τὴν θάλασσαν ὁ Μωϋσῆς» καὶ ὅτι ἡ θεία γραφὴ ἀπαξ μόνον λέγει καὶ οὐχὶ δις».

Ἄρχ. Ἐπειδὴ καὶ ὁ συγγραφεύς...

Ἐπειτα τεμάχιον ἕκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κανόνος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρομοῦ, συμβάλλον εἰς τὸ προεκτεθὲν κεφάλαιον.

56 (σ. 424). «Ὅτι ὅσα οἱ θεῖοι εὐαγγελιστὰὶ ἐσιώπησαν τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ Σωτῆρος ἀνθρώπινα δὲν πρέπει νὰ ἐκπομπεύωνται ἐπὶ λόγῳ ταπεινώσεως παραδείγματι, ὡς ἀναπόδεικτα ἕκ τῆς γραφῆς καὶ βλάβην ἐμποιοῦντα μᾶλλον ἢ ὄφελος».

Ἄρχ. Ὅτι μὲν ὁ Κύριος...

Ἔϊτα, σχόλιον περὶ τοῦ βιβλίου « Πνευματικὰ Γυμνάσματα ».

57 (σ. 430). «Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ λόγος εἰς τὴν κατὰ σάρκα Γέννησιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Προτάσσονται στίχοι ὀκτώ, ὧν ἡ ἀρχή :

Ἄγγελος πρὶν ἔξ οὐρανοῦ πρὸς Βηθλεὲμ φοιτήσας...

Τέλος : Ἐπιδημίας τοῦ Χριστοῦ τῆς κοσμοσωτηρίου.

Ἄρχὴ τοῦ λόγου : Ὅταν τὸ ἔαρ ἐπέλθῃ...

Οὗτος ὁ λόγος εἶναι ἡ γνωστὴ ἱστορία τῶν τελεσθέντων ἐν Περσίᾳ ἐν

τῇ νυκτί, ἐν ἣ ἐγεννᾶτο ἐν Βηθλεὲμ ὁ Κύριος ἡμῶν, ἐπιγραφομένη τῷ Δαμασκηνῷ, ἣτις κρίνεται παρὰ πολλῶν ὡς ὑποβολιμαία. Ἴδε «Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός», ὑπὸ Κ. Δυοβουνιώτου, καθηγητοῦ θεολογίας.

Ταύτης περιλήψιν ἐδημοσίευσε καὶ Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης ἐν ὑποσημείωσει εἰς τὰ «Πνευματικὰ Γυμνάσματα».

58 (σ. 443). «Ὅτι ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία πολεμουμένη ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος μένει ἀκλόνητος καὶ ἀρραγῆς ἀπὸ τὰς ἀντιφάσεις τῶν αἰρετικῶν πολεμίων».

Ἄ ρ χ. Ἡ ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία...

59 (σ. 443). «Θρηνοὶ πρὸς τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν τῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸν Ἀββᾶ Ἡσαΐαν τὸν ἠσυχαστὴν, ὡς ἄξια θρηνῶν πρῶτοντες ἡμεῖς».

Ἄ ρ χ. Ἴδε Κύριε ὅτι θλίβομαι...

Δεῦρο δὴ πάτερ Ἡσαΐα, συνθρήνησον ἡμῖν.

Οὐαὶ ἡμῖν τοῖς τάλαιπώροις...

Ἐκδοσις τῶν λόγων τοῦ Ἀββᾶ Ἡσαΐου ἐγένετο ὑπὸ Αὐγουστίνου μοναχοῦ, ἐν Ἱεροσολύμοις.

60 (σ. 448). «Περὶ τοῦ τί ἐστὶν αἵρεσις, καὶ ὅτι ἡ πλάνη πολύμορφος ἐστὶ καὶ λανθάνουσα τοὺς πολλοὺς λεληθότως, πολλοὶ καὶ ἐκ τῶν ἁγίων νόθα φρονήματα ἐδέξαντο, καὶ χάριτι Θεοῦ ὕστερον διορθώθησαν».

Ἄ ρ χ. Μὴ παραδράμωμεν ἐν Χριστῷ ἀδελφοί...

61 (σ. 454). «Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, περὶ διακόνου Πασχασίου ἐναρέτου, ἐκ παρατροπῆς συμφρονήσαντος τῷ κακοδόξῳ πάπα».

Ἄ ρ χ. Ὅθεν οὐ παρὰ τούτου...

Ἐχει δὲ ἡ ἱστορία οὕτως μεταφρασθεῖσα εἰς ἀπλὴν φράσιν: Κάποιος διάκονος Πασχάσιος...

62 (σ. 459). «Ὅτι ἐκ τῶν συνεχῶν φιλονεικιῶν τῶν αἰρετικῶν, ἐσαφηνίσθησαν τὰ ὀρθὰ τῆς Ἐκκλησίας δόγματα».

Ἄ ρ χ. Λέγει ὁ θεῖος πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ὁ διάλογος...

63 (σ. 463). «Περὶ τῶν ὀρίων τῆς τοῦ Κυρίου ἐγέρσεως, μετὰ ε' ὥραν νυκτὸς τοῦ Σαββάτου».

Ἄ ρ χ. Κατ' ἀπὸ τὴν λοιπὸν τὴν ἔννοιαν...

64 (σ. 467). «Κεφάλαιον κατ' ἐρωταπόκρισιν. Πρόβλημα ἐνὸς ἱερέως ὅπερ ἐφρόνει καθὼς παρ' ἄλλων ἔμαθε καὶ λύσις τοῦ αὐτοῦ».

Ἄ ρ χ. Τίνος ἐνεκεν ἐν τοῖς πολλοῖς...

65 (σ. 468) «Ὅτι πολλοὶ ἐξ ἀπλότητος καὶ ἀκακίας ἀπὸ αἰρετικῶν πλανηθέντες ὕστερον ἐδιορθώθησαν».

Ἄ ρ χ. Πολλοὶ τῶν ἁγίων ἐξ ἀπλότητος...

66 (σ. 469). «Λύσις τινῶν ἀποριῶν τῆς θείας γραφῆς».

Λύονται περιληπτικῶς τὰ ἐξῆς: «Περὶ τῶν ἐκουσίως ἁμαρτανόντων

μετὰ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας», ἢ «Σημαία τοῦ πλοίου, παρασῆμα διοσκούροις», τὸ «Ἄχρις ἀππίου φόρου», περὶ «Σκιαρίων, τίνες ἦσαν» καὶ τὸ «Ὅν θέλει ἔλεεῖ ὁ Θεὸς (ἔλεεῖ), ὃν δὲ(ν) θέλει σκληρύνει». Καὶ ἐν τέλει τάδε : «Κακῶς ἤλλαξαν τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς Μεταμορφώσεως 'τὸ προήλιον σέλας' (τρισήλιον σέλας)· πρὸς γὰρ τὸν θεάνθρωπον Ἰησοῦν Χριστὸν λέγεται, καθὼς καὶ ὁ εἰρμὸς «ἢ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα», καὶ οὐχὶ εἰς τὴν μακαρίαν τρισυπόστατον Τριάδα».

67 (σ. 471). «Ἐκ τῆς ἐξηγήσεως Θεοδώρου τοῦ πτωχοῦ τοῦ εἰρμού τῆς ε' ᾠδῆς τῆς Μεταμορφώσεως».

Βλέπε «Ἐορτοδρομίον Ἱερὸν» Νικοδήμου Ἁγιορείτου.

Ἔπονται δύο πρόσθετα φύλλα μεταξὺ τῶν σελίδων 472-473, ἐν οἷς ἀναγράφεται τὸ ἑξῆς :

«Υπόμνημα σφῶμενον ἐν παλαιῷ χειρογράφῳ εὗρισκομένη ἐν τῷ κελίῳ Σπανῶν καλουμένῳ πλησίον τῆς σκῆτεως Καυσοκαλύβια· ἦτοι τοῦ ἁγίου Νείλου τοῦ Μυροβλύτου αὐτοχείρως γραφὲν παρὰ τοῦ ἰδίου δσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου, καθιερωθὲν δὲ ἐν τῷ αὐτῷ μονηδρίῳ παρὰ τοῦ θείου αὐτοῦ κατὰ σάρκα Μακαρίου, ὡς ἐν τῇ αὐτοῦ διαθήκῃ ὁράται σημειούμενον».

Διαλαμβάνει δὲ τὸ ἐν λόγῳ «ὑπόμνημα» τὰ κάτωθι ἐν περιλήψει : «Περὶ πλεονεξίας τοῦ ΚΑΪΝ. Πῶς ὁ Σῆθ ὠνομάσθη υἱὸς Θεοῦ. Περὶ Γιγάντων, θεῶν τῶν ἀσεβῶν. Περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγ. Σοφίας. Περὶ τοῦ ναοῦ Σολομῶντος. Τί δηλοῖ τὸ ῥητὸν τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολῆς Παύλου : «Ἡμεῖς οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις». Καί, Ἐκάστου τὸ ἔργον τὸ πῦρ δοκιμάσει. Παύλου».

68 (σ. 473). «Κεφάλαια θεολογικὰ καὶ νηπτικὰ ἀναγκαῖα τοῖς μονάζουσιν. Κεφάλαιον πρῶτον. Περὶ ὑψηλῆς θεωρίας».

Ἄρχ. Ὁ Θεὸς ὠνομάσθη οὕτω Θεὸς ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν τὰ πάντα...

69 (σ. 474). «Κεφάλαιον β'. Τί ἐστὶ γνῶσις καὶ πόσα σημαινόμενα ἔχει, καὶ εἰς πόσα μέρη μερίζεται».

Ἄρχ. Ἄλλο εἶναι ἡ θεωρία...

70 (σ. 478). «Κεφάλαιον τρίτον. Περὶ τῶν ὄντων· ὅτι τὸ ἐν καὶ μόνον κυρίως ὃν εἶναι ὁ Θεός. Τὰ δὲ λοιπὰ λεγόμενα ὄντα εἰσὶ ποιήματα αὐτὰ τοῦ Θεοῦ· καὶ εἰς πόσα μερίζονται».

Εἶτα παρεμβάλλονται δύο πρόσθετα φύλλα ἄνευ ἀριθμῶν, ἐν οἷς σημειοῦται : «Ποῖον εἶναι τὸ κυρίως τριμερὲς τῆς ψυχῆς, κατὰ τὸν θεῖον Γρηγόριον Παλαμᾶν, καὶ τὸ ἐνιαῖον τοῦ νοός, καὶ πῶς γίνεται τριττὸν καὶ μένον ἐνιαῖον».

Ἄρχ. Τὸ τριαδικὸν τῆς ὑπερουσίας θεότητος...

Μεθ' ὃ ἀρχεται τὸ διαληφθὲν γ' κεφάλαιον :

Ὅντα λέγονται ὅλα τὰ ποιήματα...

71 (σ. 479). «Κεφάλαιον τέταρτον. Ὅτι ἡ θεϊκὴ ἡ οὐσία εἶναι ἀμέθεκτος· καὶ ὅτι οἱ ἅγιοι τῆς θείας ἐνεργείας καὶ χάριτος μετέχουσιν, καὶ ὅτι αἱ θεῖαι ἐνεργεῖαι ὑπάρχουσιν ἄκτιστοι καὶ αὐταί· καὶ ὅτι ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δίδεται, καὶ οὐχὶ ἡ οὐσία αὐτοῦ».

Ἄ ρ χ. Αὐτὸ τὸ ὄντος ὄν...

72 (σ. 481). «Κεφάλαιον ε'. Ὅτι οἱ ἄγγελοι εἰσὶ δεκτικοὶ ἀγαθότητος καὶ κακίας, στοιχειούμενοι τῷ θείῳ φῶσι καὶ σύνθετοι, ὀρθομυζόμενοι πρὸς ἀτρεψίαν».

Ἄ ρ χ. Ἡ φύσις τῶν ἁγίων ἀγγέλων...

73 (σ. 485). «Κεφάλαιον ἕκτον, ὅτι ἡ πνευματικὴ γνῶσις, καὶ οἱ θησαυροὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος κρύπτονται ἐν τῷ γράμματι τῶν θείων Γραφῶν, καὶ οὐ φανεροῦνται τοῖς πᾶσιν, εἰμὴ τοῖς ἀξιωθεῖσι τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος γνωστῶς ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς, παρ' οὗ φωτισόμενοι τὸν νοῦν δύνανται τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς».

Ἄ ρ χ. Ἡ πνευματικὴ γνῶσις...

Οὗτος ὁ λόγος εἶναι ὁ μὲν Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου.

74 (σ. 489). «Κεφάλαιον ἧ'. Διὰ τοὺς φοιτῶντας εἰς τὴν μάθησιν τῆς ἔξωθεν σοφίας ἢ καὶ τῆς ἔσωθεν ἄνευ ταπεινοφροσύνης, ὅτι οὐ δίδεται αὐτοῖς ἡ γνῶσις τῶν θείων μυστηρίων, καὶ ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος τοῦ κρυπτομένου ἐν τῷ γράμματι τῶν Γραφῶν».

Ἄ ρ χ. Οἱ τῆς ἔξωθεν ἠπατημένης...

75 (σ. 490). «Ἐννατον Κεφάλαιον. Τί ἐστὶ μελέτη καὶ τὸ τί δηλοῖ».

Ἄ ρ χ. Ἡ μελέτη λεγομένη...

76 (σ. 491). Κεφάλαιον δέκατον. Τί ἐστὶ προᾶξις. Καὶ κατὰ τοὺς ἱεροὺς Πατέρας τί σημαδεύει».

Ἄ ρ χ. Προᾶξις ἣτις ἐστὶ τῆς θεωρίας ἐπίβασις...

77 (σ. 494). «Κεφάλαιον ια'. Ποία εἶναι ἡ σαρκικὴ πολιτεία, καὶ ποῖοι ζῶσι σαρκικῶς, ποῖοι ψυχικῶς, καὶ ποῖοι πνευματικῶς».

Ἄ ρ χ. Εἰς τρία μερίζεται...

78 (σ. 496). «Κεφάλαιον ιβ', ὅτι τρεῖς τάξεις καὶ ὁδοὶ εἶναι, αἱ περιπατοῦσαι τὴν εὐθείαν ὁδόν, καὶ τὴν ἐκκλίνουσαν ὑψηλά, καὶ πρὸς τὰ κάτω ἦτοι ὁποῦ περιπατεῖ ὁ νοῦς καὶ θεωρεῖ κατὰ φύσιν, ὑπὲρ φύσιν, καὶ παρὰ φύσιν».

Ἄ ρ χ. Ὁ θεῖος Κάλλιστος Καταφυγιώτης καλούμενος...

79 (σ. 497). «Κεφάλαιον ιγ', ὅτι ὁ νοῦς εἶναι ἀπλοῦς, καὶ ἔχει φυσικὰ τὸ ἐνιαῖον».

Ἄ ρ χ. Ὁ νοῦς καθὼς ὁποῦ εἶναι...

Καὶ ἐξηγεῖται ποῖον τὸ ἐνιαῖον καὶ ποῖον τὸ τριαδικὸν τοῦ νοός, ποῖοι γνωστικοὶ κλπ.

80 (σ. 498). «Κεφάλαιον ιδ'. Περὶ νήψεως, προσοχῆς καὶ φυλακῆς καρδίας».

Περιέχει λεπτομερείας περὶ τῶν ἐν τῇ προσευχῇ κινήσεων τοῦ νοός, εὐθείας, κυκλικῆς καὶ ἑλικοειδοῦς, μετὰ σχετικῶν διαγραμμάτων, καὶ περὶ ἄλλων συναφῶν ζητημάτων.

81 (σ. 501). «Κεφάλαιον ιε'. Περὶ προορατικοῦ χαρίσματος, καὶ διορατικοῦ διακρίσεως' ποῖαι εἰσὶ καὶ εἰς ποίους δίδονται. Καὶ πρῶτον τί ἐστὶ διόρασις' ἦτοι διορατικόν».

*Α ρ χ. Διόρασις εἶναι...

82 (σ. 502). «Κεφάλαιον ις'. Περὶ διαφορᾶς ἡσυχίας, ἦτοι νοερᾶς καὶ σωματικῆς, καὶ ποῖαν ἀπὸ τὰς δύο οἱ θεῖοι Πατέρες καλοῦσιν ἡσυχίαν».

*Α ρ χ. Ἡσυχίαν νοοῦσιν οἱ θεῖοι Πατέρες...

83 (αὐτόθι) «Κεφάλαιον ιζ'. Περὶ τῆς κινήσεως τῆς σατανικῆς τῶν ὄργων, καὶ πῶς οἱ ἀπὸ οἰήσεως φερόμενοι, καὶ νοερῶς δοκοῦντες εὐχεσθαι, ἔρχονται εἰς ῥεῦσιν ἀθλίως ἐνεργούμενοι ἀπὸ τὸν πονηρόν, ἔξυπνοι ὄντες καὶ ἐν ἐπιπλάστῳ εὐχῆς προσχήματι».

*Α ρ χ. Ὁ θεῖος πατήρ ἡμῶν Γρηγόριος ὁ Σιναΐτης...

84 (σ. 504). «Κεφάλαιον ιη'. Πῶς νὰ κρατῆς τὴν ἀναπνοὴν τοῦ νοός καὶ τοῦ στόματος εἰς τὴν προσοχὴν τῆς εὐχῆς, καὶ οὐχὶ τῆς ῥινόσ, ἵνα μὴ βλαφθῆς».

*Α ρ χ. Λέγει καὶ τοῦτο ὁ αὐτὸς θεῖος Γρηγόριος...

*Ἐπονται τινὰ ἀναφορικῶς περὶ τῆς εὐχῆς.

85 (σ. 506). «Κεφάλαιον ιθ'. ὅτι ὁ Ἀδάμ εὐρισκόμενος εἰς τὸν αἰσθητὸν παράδεισον, ἀπελάμβανεν ἀπόλαυσιν θεωριῶν τοῦ νοητοῦ παραδείσου».

*Α ρ χ. Ὅταν ἡ ἀνθρωπίνη φύσις...

86 (σ. 508). «Κεφάλαιον εἰκοστόν. Περὶ τοῦ πόσον χρόνον ἔμεινεν ὁ Ἀδάμ ἐν Ἐδέμ, κατὰ τὴν γνώμην Καισαρίου ἀδελφοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου».

*Α ρ χ. Πολλοὶ τῶν ἱστορούντων...

Περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ὄρα καὶ ἄγ. Νεόφυτον Ἐγκλειστον, οὐτινος τὸ ἐκδοθὲν βιβλίον φέρει τὸν ἑξῆς τίτλον: «Ἁγιος Νεόφυτος ὁ Ἐγκλειστος, ὑπὸ Ἰωάννου Χατζηϊωάννου, Ἀλεξάνδρεια 1912».

87 (σ. 510). «Κεφάλαιον εἰκοστὸν πρῶτον, ὅτι ἡ δυὰς εὐρίσκεται μαχομένη μετὰ τὴν ὕλην καθ' ἑαυτήν, διακριθεῖσα ἐκ τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ».

*Α ρ χ. Ἀρχὴ καὶ αἰτία τῶν λογισμῶν...

88 (σ. 511). «Κεφάλαιον κβ'. Τί σημαδεύει τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ὁποῦ σφραγιζόμεθα, καὶ πῶς πρέπει νὰ γίνεταί' καὶ τί σημαίνουσιν αἱ μετανοιαὶ μικραὶ τε καὶ μεγάλαί».

*Α ρ χ. Ὁ μὲν σταυρός...

Καὶ ἐπεξηγεῖται τί δηλοῖ δικαιοσύνη, καὶ πόσαι εἰσὶν αἱ δυνάμεις τῆς ψυχῆς.

89 (σ. 514). «Κεφάλαιον εἰκοστὸν τρίτον. Περὶ τάξεως, ὕμνου καὶ εὐτα-

ξίας τῶν ἐπουρανίων νοερῶν ἀύλων δυνάμεων ἀσωμάτων, καὶ ὅτι τῷ φόβῳ Κυρίου στοιχειούμενοι ἴστανται ἄχρι τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, ὁλοκλήρου σώματος τῆς Ἐκκλησίας· ὅτι καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔλαβον τὸ τέλειον περιμένοντες τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ χοροῦ τῶν ἁγίων, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι».

Ἄρχ. Ἡ ἀναρχος καὶ ἀπειρος φύσις...

Ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ λέγει καὶ περὶ τῆς ἐν τῇ Προσκομιδῇ μερίδος τῶν Ἀσωμάτων.

90 (σ. 518). «Κεφάλαιον εἰκοστὸν τέταρτον. Περὶ τῆς μεθόδου τῆς νήψεως καὶ προσοχῆς τῶν ἱερώς ἠσυχάζοντων. Νικηφόρου μονάζοντος ἁγιορείτου».

Ἄρχ. Τὴν μὲν προσοχὴν τινές...

Ἐπεταὶ ἐρμηνεία τῆς ὡς ἄνω μεθόδου καὶ ἀνάλογα πρὸς τοῦτο τεμάχια ἐκ τῶν ἀσκητικῶν λόγων Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου καὶ Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου, ἐκδεδομένων ἐν τῇ «Φιλοκαλίᾳ», ὡς καὶ ἡ μέθοδος τοῦ δσίου Νικηφόρου.

91 (σ. 534). «Ἐγκώμιον εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωὸν (;) (= ζωοποιὸν) σταυρόν, τῆς παγκοσμίου εορτῆς τῆς ὑψώσεως, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ».

Προτάσσονται εἴκοσι στίχοι ἀρχόμενοι οὕτω :

«Σήμερον ἐκ γῆς παρ' εὐσεβῶν ἀνάκτων...

.

Τέλος : Καὶ κραταίωμα, καὶ ὄπερ ὁ Θεὸς ἤχθη».

Ἄρχ ἡ ἐγκωμίου : Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν...

Μεθ' οὗ συνάπτεται σημειώσις τις, δι' ἧς κατακυροῦται ὑπὸ τοῦ ἁγ. Πέτρου Ἀλεξανδρείας ἡ ἀυθεντία τῆς συγγραφῆς τοῦ Εὐαγγελίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ τῆς α' καθολικῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ.

92 (σ. 543). «Λόγος περὶ νήψεως, προσοχῆς νοός, καὶ νοερᾶς προσευχῆς, ἐπιστημονικῶς καὶ ἀπλανῶς, πρὸς τοὺς ἱερώς μονάζοντας».

Ἄρχ. Μὲ τὸν παρόντα λόγον...

93 (σ. 553). «Ἐπόμνημα χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον, περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος».

Ἄρχ. Λέγουσιν οἱ λατίνοι...

Προσάγονται διάφορα παραδείγματα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας, οἷς ἀκολουθεῖ χαρτίνη τις εἰκῶν, λιθογραφία, φέρουσα ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης ὄψεως τὸν ἁγ. Πέτρον τὸν Ἀθωνίτην, ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας τὸν ἁγ. Ὀνούφριον τὸν Αἰγύπτιον.

Κατόπιν τούτων, μεταξὺ τῶν σελ. 560 - 561 ὑπάρχουν 4 φύλλα πρόσθετα περιέχοντα τάδε :

«Ἀντίρροσις πρὸς τοὺς φιλονικοῦντας νεοφωτιστοὺς εἰς τὴν ἤῃσιν τῆς ἱερᾶς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἀναγινωσκομένης Κατηχήσεως, ἦτοι τό :

Ἐνηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον, ἀνατρέποντες τὸν τοῦ ἱεροῦ Χρυσορρήμονος νοῦν πρὸς τὴν ἑαυτῶν παράνομον κατάλυσιν τῆς ἀμώμου νηστείας, ὄντες αὐτοκατάκριτοι, καὶ διὰ τῆς λύσεως τῆς ἀποστολικῶς παραδεδομένης νηστείας, μετὰ τῶν θεοκτόνων Ἰουδαίων παρὰ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων καταταττόμενοι, καὶ σὺν ἐκείνοις κατακρινόμενοι.

Καὶ ἔπονται αἱ σχετικαὶ τῇ ἐπιγραφῇ ἀποδείξεις.

94 (σ. 561). «Ὅτι ὁ ἱερός ναός, ἡ ἐκκλησία, φέρει εἰκόνα τοῦ νοητοῦ καὶ αἰσθητοῦ παντός κόσμου, τῆς ἄνω δηλαδὴ καὶ κάτω Ἐκκλησίας τῶν Ἁγίων».

Ἄρχ. Ὅτι μὲν καὶ ἡ ἅγια τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία...

Μεθ' ὃ φύλλον ἄνευ ἀριθμοῦ περιέχον «Τοῦ ὁσίου Διονυσίου μονάζοντος Περὶ αἰσθητοῦ καὶ νοητοῦ κόσμου ὑπόμνημα», οὗ ἡ ἀρχὴ «Ὁ ἄνθρωπος φαίνεται». Ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας ὄψεως φέρει ἱερογραφίαν ἀνθρώπου μὲ τὴν ἕξῃς ἐπιγραφὴν: «Ἡ εἰκὼν αὕτη τοῦ ἀνθρώπου εἰκόνα φέρει τοῦ νοητοῦ καὶ αἰσθητοῦ κόσμου, ἔχοντος τοῦ μὲν ὄρατοῦ κόσμου τὸ αἰσθητὸν σῶμα, τοῦ δὲ νοητοῦ τὴν ἀθάνατον ψυχὴν». Ἐν δὲ τῷ ἀμέσῳ φύλλῳ σελ. 563-564 φέρονται ἐπεξηγηματικαὶ μαρτυρίαι τῆς διαληφθείσης ἱερογραφίας καὶ ἄλλα τινὰ συνάδοντα τῷ ταύτης σκοπῷ.

95 (σ. 565). «Περὶ τοῦ τόπου τῆς καρδίας καὶ τῶν τριῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων: θυμικοῦ, ἐπιθυμητικοῦ καὶ λογιστικοῦ».

Ἄρχ. Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου...

96 (σ. 567). «Περὶ τῆς νήψεως, ἐγρηγόρσεως, προσοχῆς, τηρήσεως νοός, καρδιακῆς φυλακῆς καὶ προσευχῆς νοεραῖς, πόθεν ἔλαβον τὴν ὀνομασίαν ταύτην, καὶ ποῖοι εἰσὶν οἱ πρῶτοι τούτων ἐφευρεταί. Ἀπολογία. Ἀντιρρητικόν».

Ἄρχ. Ὅλαι αὗται αἱ προσηγορίαι...

Ἐπονται ἐν τῇ δευτέρᾳ προσόψει δύο σχετικὰ διαγράμματα.

97 (σ. 569). «Πῶς κατορθοῦται ἡ νοερά ἡσυχία καὶ ἡ καθαρά προσευχή. Κλιμαξ Θεοφάνους μοναχοῦ. Καὶ ἐρμηνεῖα αὐτῆς».

Ἡ κλιμαξ αὕτη εἶναι ἡ γνωστὴ ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ τοῦ Θεοφάνους, μετὰ πεπλατυμένης ἐνταῦθα ἐρμηνείας.

98 (σ. 573). «Περὶ διαφορᾶς σωματικῆς, ψυχικῆς καὶ νοεραῖς προσευχῆς καὶ πρὸς τοὺς ἀνατρέποντας τὸ ἡ' κεφάλαιον Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου, καὶ κωλύοντας τοὺς ἀδελφούς τοῦ μὴ βαλλεῖν ἀρχὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς πρακτικῆς ἐργασίας τῆς νήψεως τοῦ νοός καὶ νοεραῖς προσευχῆς, ἵνα μὴ τάχα πλατηθῶσιν».

Ἄρχ. Τρεῖς τρόποι προσευχῆς...

Ἐπονται ἐκ τῶν κεφ. Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου τὸ ε', ς', ζ', ἡ' ἐν παραφράσει μετὰ τῶν καταλλήλων διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἐνστάσεων καὶ τοῦ θ' κεφ. τοῦ αὐτοῦ ἁγίου. Τούτοις προστίθενται ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ ἀσκητικῶν λόγων τῶν ὁσίων Διαδόχου, Μάρκου ἀσκητοῦ, Νείλου,

Ἐφραὶμ Σύρου, ἀββᾶ Ἡσυχίου, ἀββᾶ Ἡσαίου, Θαλασσίου, Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ καὶ Συμεὼν τοῦ εὐλαβοῦς, παρεμφερῆ πάντα πρὸς τὰ ἀνωτέρω· καὶ ταῦτα ἐπισφραγίζουσι «κεφάλαια τινὰ» ἕτερα ἀπλοποιημένα «τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου πρεσβυτέρου τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας Ἐκκλησίας, ἀκμάσαντος ἐν ἔτει τετρακοσιοστῷ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ νέου». Βλ. Φιλοκαλίαν.

99 (σ. 585). «Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ Στηθάτου, πρεσβυτέρου μονῆς τῶν Στουδίων, διήγησις θεωριῶν καὶ ἀποκαλύψεων ὡς ἐκ προσώπου ἄλλου τινὸς χάριν ταπεινώσεως».

Ἄρχ. Ἐδιηγήθη εἰς τῶν σπουδαίων...

Ἔπονται ἕτεροι ἑπτὰ διηγήσεις διαφόρων θεωριῶν μετὰ τῶν «λύσεων» αὐτῶν καὶ «σημείωσις πρὸς ὑπόμνησιν ἀναγκαία».

100 (σ. 594). «Στίχοι πρὸς τὸν ἅγιον ἄγγελον, τὸν φύλακα τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου».

Ἄρχ. Πρώτου φάους ὧν δεύτερον θεῖον σέλας...

Τέλος: Μετουσία λάβοιμι κἄν οὐκ οὐσία.

Εἰθ' οὕτως ἢ ἐρμηνεῖα αὐτῶν.

Ἄρχ. Πρῶτον καὶ ἄπειρον φῶς...

Εὔρηγται ἐν Φιλοκαλίᾳ.

101 (σ. 596). «Ἐπίλογος μετ' ἐπαναλήψεως τῆς πραγματείας τοῦ πόνου τῆς παρουσίας Ἱερᾶς Βίβλου».

Ἄρχ. Ἀναγκαῖον εἶναι...

102 (σ. 599). «Ἐπανάληψις διαφορᾶς ἡμερονυκτίου καὶ νυκτημέρου».

Ἄρχ. Ἡ ψυχὴ μου πονεῖ...

103 (σ. 610). «Περὶ Ἰωάννου τοῦ Εὐκρατᾶ καὶ Σωφρονίου τοῦ σοφιστοῦ».

Ἄρχ. Οὗτοι οἱ ἀείμνηστοι...

104 (σ. 611). «Διηγήσαντο καὶ ἔγραψαν ἡμῖν Ἰωάννης ὁ εὐκρατᾶς καὶ Σωφρόνιος ὁ σοφιστὴς λέγοντες».

Ἄρχ. Ὅτι ἀπελθόντες...

105 (σ. 618). «Ἐπιστροφή πρὸς τοὺς ἀναγνώστας. Διὰ ὄσους πλανῶνται τὴν σήμερον ἀπερισκέπτως καὶ σφετερίζονται τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης· καὶ τῇ τῶν λουθῆρων δυσσεβείᾳ ἀνεπαισθήτως συναπαγομένους».

Ἄρχ. Ὁρᾶς ἀδελφὲ ὅποιαν...

106 (σ. 627). «Ἀνακεφαλαίωσις τοῦ αὐτοῦ, καὶ προτροπὴ πρὸς ζῆλον εὐσεβείας καὶ τήρησιν τῶν ἀπαξ παραδοθέντων ἀνωθεν τῇ Ἐκκλησίᾳ παραδόσεων, εἰς τοὺς ἀναγινώσκοντας φιλευσεβεῖς».

Ἄρχ. Παρακαλῶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί...

107 (σ. 631). «Περὶ τῆς παρὰ τοῦ ἁγίου Φιλοθέου συνταχθείσης ἀκο-

λουθίας τῶν Πατέρων τῆς Τετάρτης Συνόδου, ὅτι ἐστὶ ἀρίστη καὶ μὴ καταλιμπάνεσθαι».

Ἔρχ. Καὶ τοῦτο δὲ ἀναγκαῖον...

108 (σ. 633). «Ἐπιστολὴ Κοσμᾶ διδασκάλου Κεφαληναίου διαπύρου ζηλωτοῦ τῆς εὐσεβείας, ἣν ἀπέστειλε πρὸς τοὺς ἐν Ἀθῶ οἰκοῦντας πρὸς στηριγμὸν τῆς εὐσεβείας».

Ἔρχ. Πανοσιώτατε καὶ σεβάσμιε πάτερ,

Διηύθυνα κατὰ καιροὺς πρὸς τὴν ὑμετέραν πανοσιότητα διαφοροὺς ἐπιστολάς...

Τέλος: Ἐν Πάτραις τῇ 25 Ἰουνίου 1846.

Τῆς ὑμετέρας πανοσιότητος

Ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος ἐν Κυρίῳ δοῦλος

Κοσμᾶς Φλαμιᾶτος.

«Ὑπόμνημα εἰς τὸν βίον αὐτοῦ».

Ἔρχ. Οὗτος ὁ Κοσμᾶς ἐκ τῆς νήσου Κεφαληνίας καταγόμενος...

109 (σ. 635). «Ὑπόμνημα ἀναγκαῖον πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ὅτι τὸ βιβλίον «Γυμνάσματα πνευματικὰ» καλούμενον, καὶ τὸ «Περὶ μιμήσεως Χριστοῦ» εἰσὶ λατίνων δυτικῶν ποιήματα, ὧς εἰς τὰ βιβλία Μελετίου Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας φαίνεται, ἵνα μὴ πλανῶνται οἱ τὰ βάρη τοῦ σατανᾶ μὴ εἰδότες εὐσεβεῖς».

Ἔρχ. Μὴ θαυμάσης ἀγαπητέ...

Ὁ συγγραφεὺς ὀραῖται ἐξ ἐμπαθοῦς μᾶλλον διαθέσεως ἐναντίον τοῦ αἰοδίμου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, οὗ τὸ κλέος ἔσται ἀίδιον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ συνεπῶς ὅσα γράφει κατὰ τῶν «Πνευματικῶν γυμνασμάτων» οἴκοθεν ἀνατρέπονται.

110 (σ. 639). «Πόθεν ἔλαβεν αἰτίαν τῆς καθημερινῆς μεταλήψεως ὁ ἐξ Ἰουδαίων Νεόφυτος καὶ ἐνέσπειρεν αὐτὴν εἰς τοὺς ὀπαδοὺς του».

Ἔρχ. Κατὰ τὸ 1200 ἔτος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ...

Καὶ ταῦτα παρανόησις.

111 (σ. 641). «Περὶ σχηματιστῶν (;) ῥώσσων ῥασκολνίκων καλουμένων».

Ἔρχ. Κάποιος μοναχὸς ῥώσσως...

112 (σ. 647). «Θεωρία φοβερὰ καὶ θαυμάσιος ἀλλὰ καὶ ἀληθεστάτη, τοῦ δσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶνος τοῦ θαυμαστορείτου».

Ἔρχ. Ἰδοὺ δὴ μυστήριον...

Μεταξὺ τῶν σελ. 642 - 647 ἔχουν ἀφαιρεθῆ δύο φύλλα.

113 (σ. 649). «Ἀναστασίου Σιναΐτου ἀπόκρισις εἰς τό: Καὶ δώσω ὑμῖν ἄρχοντας κατὰ τὰς καρδίας ὑμῶν».

Ἔρχ. Τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος...

Κατ' ἐρωταπόκρισιν, ἣ συνάπτεται «Ἐτερον ὅμοιον Ὀλυμπιοδώρου», καὶ τινες ἱστορικαὶ σημειώσεις ἐκ διαφορῶν εἰλημμένα.

114 (σ. 652). «Περὶ σχισματιστῶν αίρετικῶν ἐν Ρωσσίᾳ ἀναφανέντων ὄσκαλονίκων λεγομένων».

Ἄ ρ χ. Ἱερεὺς τις τῆς Μόσχηβας (Μόσχοβας)...

115 (σ. 653). «Περὶ τοῦ βιβλίου καλουμένου Μιμήσεως Χριστοῦ τίνος σύνθεμα καὶ ποίημα ὑπάρχει».

Ἄ ρ χ. Κατὰ τὸν γεωγράφον Μελέτιον...

116 (σ. 655). «Ἐπόμνημα εἰς τοὺς τρεῖς ἱεροὺς προφήτας, Ἰωνᾶν, Ἀββακούμ καὶ Ἱερεμίαν, συλλεχθὲν ἀκριβῶς ἐκ τῆς παλαιᾶς θείας γραφῆς».

Ἄ ρ χ. Ὁφείλομεν οἱ πιστοί...

Ἐν τῷ ὑπομνήματι εὑρηται καὶ περιληπτικῆ «Περιγραφή τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγρεως ποταμῶν».

117 (σ. 671). «Περὶ τοῦ πῶς ὁ προφήτης Ἱερεμίας ἔκρουσε τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ τὰ λοιπὰ ἱερὰ τοῦ ναοῦ σκευή».

Ἄ ρ χ. Εἰς τὸ δεύτερον κεφάλαιον...

118 (σ. 673). «Ἐπόμνημα εἰς τὸ ὅτι ὁ Μωϋσῆς πρῶτον ἀπ' εὐθείας, καὶ δεύτερον πλαγίως σταυροειδῶς ἔτυψε τὴν θάλασσαν οὐ μόνον ἐξ εἰκασμοῦ τοῦτο λέγομεν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἡ θεία γραφή τὸ λέγει σαφέστατα».

Ἄ ρ χ. Ἐπειδὴ ὁ συγγραφεύς...

Ὅρα Ἐορτοδρομίον, σελ. 4-5.

119 (σ. 675). «Ἐπόμνημα ἐκ τοῦ τρίτου τόμου τῆς βυζαντινῆς ἱστορίας, Ἐκ τῶν τοῦ Χωνιάτου, σελ. 436, ἐν ἔτει 1338».

Ἄ ρ χ. Ἐφανερῶθησαν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἄθω...

120 (σ. 676). «Πόθεν ὁ ἐξ Ἰουδαίων Νεόφυτος ἐξεῦρε τὸ περὶ καθ' ἡμέραν ἀνυποστόλως κοινωνεῖν τῶν μυστηρίων, καὶ διεσπάρη εἰς πολλούς, τὴν ἀφορμὴν ἐκ τῶν τῆδε λαβῶν».

Ἄ ρ χ. Κατὰ τὸ 1200...

Πρβλ. σελ. 639. Ἀνάγνωθι καὶ τὸ περὶ συνεχοῦς μεταλήψεως ποιημάτων ἁγ. Μακαρίου Κορίνθου.

121 (σ. 679). «Ἀπόδειξις περὶ τοῦ τέρρερε τί δηλοῖ, καὶ τοῦ ἄνα νέσ: ἦτοι ἄναξ' καὶ ποῖοι εἰσὶν οἱ εὑρεταὶ τῶν ἤχων».

Ἄ ρ χ. Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ...

Ἐκτίθησιν ἀναφορικῶς τὰ περὶ τῶν ἤχων καὶ περὶ τῆς συντάξεως τοῦ τυπικοῦ τοῦ ἁγ. Σάββα' εἰθ' οὕτως ἀναγράφει τοὺς ἐκκλησιαστικὸς ὑμνογράφους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μόνον ἀντιγράφω, ὡς ἔχουσι καταταχθῆ ἐν τῷ Κώδικι :

Ἀνατόλιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

Ῥωμανὸς διάκονος ὁ Μελφδός.

Συμεὼν ὁ Θαυμαστορεΐτης.

Σωφρόνιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων.

Ἀνδρέας Ἱεροσολυμίτης.

- Ἰωάννης Δαμασκηνός.
 Κοσμᾶς ὁ Μαίουμᾶ.
 Ἰωσήφ ὁ Ὑμνογράφος.
 Θεοφάνης ὁ Γραπτός.
 Θεόδωρος ὁ Στουδίτης.
 Στέφανος Ἁγιοπολίτης.
 Μητροφάνης Σμύρνης.
 Παῦλος ὁ Ξηροποταμηνός.
 Λέων ὁ Σοφός.
 Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος.
 Βασίλειος ὁ Πηγειώτης.
 Κυπριανός.
 Γεώργιος Σικελιώτης.
 Εἰκασία μοναχή.
 Γεώργιος Νικομηδείας.
 Ἐφραίμ Καρίας.
 Ἀνδρέας ὁ τυφλός.
 Λέων ὁ Μαῖστωρ (ὁ ἀνωτέρω διαληφθεὶς σοφός).
 Χριστοφόρος Πρωτασικρίτης.
 Ἰουστῖνος Ποιητής.
 Γεώργιος ἕτερος ποιητής.
 Φιλόθεος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.
 Ἰωάννης Εὐγενικός.
 Ἰωάννης Εὐχαΐτων.

Ἐν τέλει τάδε: «Οὗτοι οἱ ποιηταὶ διέλαμπαν πρὸ τῆς ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνεφάνησαν καὶ νεώτεροι διαφόρους ἀκολουθίας παλαιῶν καὶ νέων ἁγίων ἀκολουθίας καὶ ὑπομνήματα συνθέσαντες· καὶ ταῦτα μὲν οὕτω».

Ὁ κατάλογος εἶναι ἑλλιπέστατος, διότι παρελείφθησαν ἕκ μὲν τῶν ἀρχαίων ποιητῶν πλεῖστοι, ἕκ δὲ τῶν νεωτέρων πάντες. Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑμνογράφων ἠσχολήθη ἐπισταμένως ὁ πρόφην Λεοντοπόλεως Σωφρόνιος Εὐστρατιάδης, ὅστις ἔχει συντάξει λεπτομερῆ κατάλογον ἢ μᾶλλον σαφῆ περιγραφὴν ἐνὸς ἐκάστου, καὶ τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐκδώσῃ. Πρὸ τούτου ἐξετύπωσε Μέγα Εἰρημολόγιον, περιέχον πάντας σχεδὸν τοὺς εἰρημούς, γνωστοὺς καὶ ἀγνώστους, φέροντας τὰ ὀνόματα τῶν ποιητῶν αὐτῶν, καὶ ἄλλας πραγματείας περὶ διαφόρων ποιητῶν, οἷον Δαμασκηνοῦ, Ἰωάννου Εὐχαΐτων, Ἀνδρέου Τυφλοῦ, Θεοδώρου Στουδίτου, δημοσιευθείσας ἐν διαφόροις περιοδικοῖς, «Νέα Σιών», «Ῥωμανὸς ὁ Μελφδὸς» καὶ εἰς μικρὰ τεύχη.

122 (σ. 691). «Στίχοι εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον Μαρίαν κατὰ ἀλφάβητον».

Ἄρχ. Ἄσμα ἁσμάτων Δέσποινα Θεόνυμφε Μαρία
χαῖρε ἀγγέλων καὶ βροτῶν δόξα καὶ θυμηδία...

Τέλος: Ὡ ῥοδοδάκτυλε αὐγή, λαμπρὰ καὶ σεβασμία,
χαῖρε ἡλίου νοητοῦ μήτηρ ὑπεραγία.

123 (σ. 693). «Μαρτύριον ὑπερθαύμαστον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου νεομάρτυρος Ἀναστασίου, ἀθλήσαντος ἐν Ἡλείῳ κατὰ τὸ ,αψν' ἔτος, ὡς συμβάλωντος εἰς τὴν παροῦσαν πραγματείαν».

Ἄρχ. Ὁ λαμπρὸς οὗτος ἀριστεύς...

124 (σ. 703). «Ἡ θαυμάσιος ὀπτασία ἦν εἶδεν ὁ ἕξ ἰσραηλιτῶν Δανιὴλ μοναχὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει· ἐν ἔτει ,αψξδ', Νοεμβρίου ιδ', ὁ καὶ ἱερομόναχος ὕστερον γενόμενος».

Ἄρχ. Ἐγὼ ὁ ἐν μοναχοῖς ἐλάχιστος Δανιήλ...

Ἐν τέλει ἔπονται δύο σχετικαὶ σημειώσεις.

Τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγ. Ἀναστασίου καὶ τὴν ὀπτασίαν τοῦ Δανιὴλ ἔξετύπωσεν ὁ Δουκάκης. (Ἴδε ἀριθ. 37 περιγραφῆς Κώδικος).

125 (σ. 713). «Τῆ Δευτέρᾳ τοῦ Θωμᾶ, ἀθλήσις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίου».

Ἐπάρχει ἑορτάσιμος ἀκολουθία μετὰ κανόνος εἰς ἧχον α', «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Ἄρχ. Ἀγαλλόμενοι ἐνθέως...

Ἐν τέλει τῆς ἀκολουθίας εὐρηγνται στίχοι τινὲς ἐκ τῶν χρησμῶν Λέοντος τοῦ Σοφοῦ καὶ Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως.

126 (σ. 722). «Στηλιτευσις τῆς Μωαμεθανικῆς κακοπιστίας».

Ἄρχ. Ὁ ἀντίθεος Μωάμεθ...

Ἐπισυνάπτονται καὶ τριάκοντα στίχοι στηλιτευτικοὶ διαφορῶν αἰρέσεων καὶ καινοτομιῶν, καὶ ἰδίᾳ τοῦ Πάπα, μεθ' οὓς «Τέλος τοῦ πρώτου τόμου τριωνύμου ψυχωφελοῦς βίβλου ἀπαλλαγῆς».

Εἶτα τοῦ β' τόμου προτάσσεται εἰκὼν χαρτίνη, λιθογραφία, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, μεθ' ἣν τάδε:

«Τόμος τῆς βίβλου δεύτερος
τὰ ἐλλείποντα φέρον
Βίβλου σεπτῆς Ἀπαλλαγῆς
Δογματικῆς πανόπλου.

Τοῦ θεσπεσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγεντίου ἀρχιεπισκόπου Αἰθιοπίας.

Ἀρχομένης ἐκ τοῦ θαυμασίου βίου καὶ διαλέξεως μετὰ Ἐρβᾶν Ἰουδαίου εἰς πεζῆν φραῖσιν μεταφρασθέντων καὶ ἐτέρων ἁγίων. Μετὰ καὶ ἄλλων ἐπωφελῶν διαφορῶν πρὸς τὴν παροῦσαν ἐποχὴν καὶ χρόνον συντεινόντων ὡς εἰς τὸν πίνακα φαίνεται, ὧν ὁ ἐπιμελῶς ἐν εὐσεβεῖ φρονήματι ἀναγινώσκων, ὠφελήθησεται μεγάλως. Οὐκ εἰς εὐφραδίαν, οὐδ' εἰς κομψότητα ἀποβλέπων,

ἀλλ' εἰς μόνην ψυχῶν εὐσεβῶν ὠφέλειαν. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αωμζ' (1847). Ἐν τῷ ἀγωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω».

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τάδε : «Περὶ τῆς συγγραφῆς τοῦ βίου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Αἰθιοπίας».

Ἄρχ. Ὁ μακάριος προτέριος πάπας Ἀλεξανδρείας...

127 (σ. 1). «Δεκεμβρίου ἰθ' μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Αἰθιοπίας τοῦ σημειοφου (ἴσως σημειοφόρου)».

Ἐπεται ἀκολουθία πλήρης εἰς τὸν ἅγιον μεθ' ἑνὸς κανόνος ἄνευ ἀκροστιχίδος εἰς ἥχον πλ. δ', «Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον». Ὁ κανὼν καὶ πᾶσα σχεδὸν ἡ ἀκολουθία εἶναι κρᾶμα συλλεχθεῖσα ἐξ ἄλλων.

Εἶτα ἀκολουθοῦν τρία φύλλα ἄνευ σελίδων. Τὸ ἐν ἄγραφον καὶ τὰ ἕτερα δύο φέροντα προσωπογραφίας τοῦ ἁγ. Γρηγορίου.

128 (σ. 15). «Βίος ἔνθεος καὶ ἐξαίσια ἠρωϊκὰ κατορθώματα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Αἰθιοπίας, τοῦ σημειοφόρου, μεταφρασθεὶς ἐκ τῆς ἑλληνίδος φωνῆς εἰς ἀπλὴν κοινὴν φράσιν. Συγγραφεὶς παρὰ τοῦ σχολαστικοῦ Παλλαδίου ὄν πάπας προτέριος δέδωκε βοήθην τῷ ἁγίῳ ἀπίοντι εἰς Αἰθιοπίαν».

Ἄρχ. Βίον ἀσκητικὸν ἀγαπητοί...

Ὁ βίος εἶναι διεξοδικώτατος, ᾧ συνάπτεται σχετικὴ τις ὑποσημείωσις ἐν τέλει· τούτου περίληψιν ἐδημοσίευσεν ὁ μακαρίτης Δουκάκης ἐν τῷ Συναξαριστῇ Δεκεμβρίου, οὗ ἡ ἀρχή : «Οὗτος ἦτο ἀπὸ τὴν μεγαλόπολιν τῶν Μεδολιάνων».

129 (σ. 143). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Αἰθιοπίας Ὁμηριτίδος Τεφάρ' διάλεξις μετὰ Ἰουδαίου Ἐρβᾶν νομοδιδασκάλου Ἐβραίων εἰς πλάτος».

Ἄρχ. Ὅταν λοιπὸν ἐτελείωσεν...

130 (σ. 243). «Τίνος ἔνεκεν πρὸ νόμου μὲν ὁ Ἐνώχ, ἐν νόμῳ δὲ ὁ Ἡλίας θάνατον οὐκ οἶδασιν, ἐν δὲ τῇ χάριτι ὁ μὲν μονογενὴς υἱὸς τοῦ Θεοῦ θάνατον ὑποστάς, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν ἀνέστη ὡσαύτως καὶ ἡ κυρία Θεοτόκος, νόμῳ φύσεως ἀνθρωπίνης ὑποκύψασα, ἐκοιμήθη μὲν, μετέστη δὲ καὶ μετὰ σώματος εἰς οὐρανοὺς ἀνήλθεν ὡς ὁ υἱὸς αὐτῆς· καὶ κατ' αὐτὸν τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ ὁ Θεολόγος Ἰωάννης εἰς τὸν τάφον πεσὼν καὶ τὸ πνεῦμα παραδούς, μετέστη καὶ αὐτός, ἀλλαγεὶς κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον ἐκ φθορᾶς εἰς ἀφθαρσίαν, καὶ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν».

Ἄρχ. Μετὰ τὴν παράβασιν τῶν πρωτοπλάστων...

131 (σ. 249). «Τίνος ἔνεκεν οὐ γίνεται λειτουργία τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ τῆς Τυροφάγου· καὶ τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ὁμοίως καὶ εἰς ὅλην τὴν μεγάλην τεσσαρακοστὴν προσκομιδὴ ἀναφορᾶς οὐ γίνεται· ἐκτὸς δ' καὶ ς' προηγιασμένης τελουμένης μόνον, ἄνευ τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ,

καὶ ὅτι ἡ προηγιασμένη ἀντίτυπος λειτουργία ἦν, καὶ οὐχὶ λειτουργία τελεία, θυσίας οὐ τελομένης».

*Α ρ χ. Ἐπειδὴ καὶ ἡ παροῦσα βίβλος...

132 (σ. 251). «Ὅτι τὸ ὄνομα παπᾶς ἀπὸ τοὺς Ἰσσηλίτας ἐδόθη εἰς τοὺς ἱερεῖς· καὶ οὐχὶ ὀρθόδοξος κλήσις ἑλληνικῆς διαλέκτου ἐστί».

*Α ρ χ. Τὸ παπᾶς ὄνομα...

*Ἴδε τὴν τοῦ ἀοιδίου Νεκταρίου Πενταπόλεως «Μελέτην περὶ τῶν θείων Μυστηρίων» εἰς τὸ περὶ ἱερωσύνης κεφάλαιον. Ἐκδοσις Ἀθηνῶν 1915 (ἐκ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τυπογραφείου, Κολοκοτρῶνη 37).

133 (σ. 257). «Περὶ τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ τοῦ ἐν τῇ παραμονῇ τῶν Θεοφανείων τελομένου, καὶ ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ὅτι εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὑπάρχει, καὶ οὐ λείπεται τινὸς χάριτος».

*Α ρ χ. Ἐπειδὴ καὶ γνῶμαι διάφοροι...

134 (σ. 267). «Λύσις εἰς τὸ τίνος ἔνεκεν ὁ Κύριος ἡμῶν πρὸ τεσσαράκοντα ἡμερῶν τοῦ θείου πάθους μετεμορφώθη· καὶ μετὰ τεσσαράκοντα ἀνελήφθη».

*Α ρ χ. Οἱ μὲν Ἰουδαῖοι...

135 (σ. 277). «Στίχοι κατανυκτικοὶ Ἰωσήφ ἀρχιεπισκόπου Τυρνόβου».

*Α ρ χ. Κλαύσωμεν καὶ θρηνησωμεν τῷ βίῳ περιόντες...

Τέλος: Καὶ δόξαν ἀναπέμψατε τῇ παναγκεῖ Τριάδι

κράτος τε καὶ προσκύνησιν, καὶ νῦν καὶ εἰς αἰῶνας.

*Ἐξεδόθησαν ὑπὸ Δουκάκη ἐν τῷ τέλει τῆς «Ἀσματικῆς Ἀκολουθίας τῶν νεοφανῶν μαρτύρων», Ἀθῆναι 1897.

*Ἴδου δὲ τί γράφει περὶ τοῦ Ἰωσήφ ὁ Μ. Γεδεών: «Τρεῖς ἔτι τῶν ἐν τῇ Λαύρᾳ μονασάντων πρέπει νὰ τάξω ἐνταῦθα, ὧν εἰς Εὐθύμιος ὁ Τραπεζούντιος υἱὸς ἦν Κωνσταντίτου... Ὁ δεῦτερος ἦν ὠσαύτως ἀνὴρ λόγιος, μετροχόμενος δῆθεν καὶ τὸν ποιητὴν, Ἰωσήφ ὁ μητροπολίτης Τυρνόβου, ἔξ Ἰωαννίνων· παραιτησάμενος τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἀπεσύρθη εἰς Ἅγιον Ὄρος πρὸ τοῦ 1751, διότι κατὰ Ἰούλιον τοῦ ἔτους τούτου ἔγραφεν ἐν τῇ σκήτῃ τῆς ἁγίας Ἀννης «Στίχους (292) θρηνητικoὺς ἐπὶ τὴν τελευταίαν Νικολάου τοῦ μακαρίτου καὶ ἀοιδίου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγκροβλαχίας τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως» (Νικολάου Μαυροκορδάτου, Ψόγος νικοιανῆς· ἐκδίδοντος Σοφοκλέους Κ. Οἰκονόμου, προλ. σελ. 17 - 19)· ὁ Ἰωσήφ, οὗ ἡ σπουδαία πρὸς διαπρεπῆ πρόσωπον ἀλληλογραφία σώζεται ἀνέκδοτος, ποθοῦσα φιλόπονον ἐκδότην, ἐτελεύτησε πρὸ τῶν μέσων πιθανῶς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Λαύρας (Τριγῶνη, Προσκυνητάριον Λαύρας, σελ. 10. Εὐγενίου Βουλγάρεως, προλεγόμενα εἰς Ἰωσήφ Βρυνενίου τὰ ἅπαντα, τόμ. Γ', σελ. δ'). «Ἀθως», ὑπὸ Μ. Γεδεών, σελ. 219, Κωνσταντινούπολις, ἀωπέ'. — Τοῦ ἀοιδίου τούτου Ἰωσήφ σώζεται ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Λαύ-

ρας και τὸ Ψαλτήριον τοῦ Δαυτῖδ, ἀνέκδοτον, μεταβεβλημένον εἰς ἱαμβικὴν τρίμετρον ἀκατάλληκτον, οὗ ἡ ἀρχή: «Μακάριος πᾶς ἀσεβῶν ἐκδράς τρίβους».

136 (σ. 279). «Τοῦ Μεγάλου 'Αντωνίου. 'Εκ τῶν ἐν τῇ Φιλοκαλία σωζομένων αὐτοῦ κεφαλαίων, Ὅτι ὁ Θεὸς οὐκ ἀλλοιοῦται, οὔτε μεταβάλλεται' ἦτοι οὔτε ὀργίζεται, οὔτε χαίρεται ἢ νὰ λυπῆται, ἀλλ' ἡμεῖς κατὰ τὰ ἔργα μας ἢ ἐπιφέρομεν εἰς ἑαυτοὺς τὴν ὀργὴν του ἢ τὴν ἀγάπην του.

Ἄ ρ χ. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγαθός...

137 (σ. 280). «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ζῶα κατὰ τὴν Γραφὴν πνοὴν μίαν ἔχουσι, ψυχὴν δὲ οὐκ ἔχουσιν».

Ἄ ρ χ. Διὰ δὲ ἐκείνους ὅπου ἀσεβῶς...

138 (σ. 281). «Πρὸς τοὺς πειρωμένους ἀποδείξει ἀθέως ψευδῶς τὴν προφητείαν τοῦ σωτήρος Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν περὶ τῆς συντελείας, ὅτι συνημμένως ὁ Δεσπότης τὴν ἐρήμωσιν τοῖς Ἱερουσαλήμ και τοῦ Ἱεροῦ, ὁμοῦ μὲ τὴν συντέλειαν προεφήτευσε, και οὐκ ἐγένετο ὡς οὗτοι αἰτίαν ζητοῦντες ληροῦσι, και ἀποστομίζουσι τοὺς εὐσεβεῖς τοὺς μὴ ἔχοντας δύναμιν και πεῖραν εἰς τὴν Ἱερὰν Γραφὴν, πῶς δεῖ πρὸς αὐτοὺς ἀποκρίνεσθαι εὐφυῶς».

Ἄ ρ χ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει διατρίβοντός μου...

Ἐν τέλει ἐπισυνάπτεται σημειώσεις τις περὶ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων: «Σημειῶσαι και ἐνταῦθα...».

139 (σ. 299). «Ἀσματικὴ ἀκολουθία και βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως».

Ἐπιτελεῖ ἀκολουθία εὐχαριστίας μετὰ δύο κανόνων ἄνευ ἀκροστιχίδος, ὧν ὁ μὲν εἰς ἦχον δ': «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὁ δὲ εἰς ἦχον πλ. α': «Ἰππου και ἀναβάτην». Πολλὰ τροπάρια ἔξ αὐτῆς ἐλήφθησαν ἔξ ἄλλων ἀκολουθιῶν.

Μετὰ δὲ τοὺς αἶνους εὐρηναὶ 37 κατανυκτικοὶ στίχοι.

Ἄ ρ χ. Δεῦρο ψυχὴ τριτάλαινα, δεῦρο και νῦν ἀθλία,
Δαυτῖδ ἐκ λόγων ψαλμωδοῦ, διδάσκου τὰ πρακτέα...

Τέλος: Φεῦγε ψυχὴ τὰς κοσμικὰς φαντασματοσκοπίας,
Φεῦγε ψυχὴ τὰς ἡδονάς, φεῦγε, πρὸς ὄρος σῶζου.

140 (σ. 319). «Βίος ἔνθεος, και ἡρωϊκὰ κατορθώματα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως».

Ἄ ρ χ. Ὁ παντοκρατορικὸς θεῖος υἱὸς ὁ συνάναρχος...

Ἐν τέλει τῆς βιογραφίας προσετέθησαν φύλλα δύο ἄνευ ἀριθμῶν, ἐν οἷς «Περὶ ἀκολουθίας τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς δ' Συνόδου». Ἄ ρ χ. Ὁ ἱερὸς οὗτος Φιλόθεος...».

[«Φιλόθεος Α', Ἡρακλείας μητροπολίτης, ὅστις τὸ μὲν πρῶτον ἐγένετο Σιναίτης μοναχός, ἔπειτα δὲ ἠγοούμενος τῆς κατὰ τὸν Ἄθωνα μεγάλης Λαύρας, ὅθεν προσκληθεὶς ἐχειροτονήθη ποιμὴν τῆς Ἡρακλείας ἀνὴρ παιδιόθεν ἐντεθραμμένος εἰς τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀρετῆς, ἑλληνικῆς τε και ἐκκλησιαστικῆς

παιδείας ἐγκρατῆς καὶ θερμὸς τῆς Ὁρθοδοξίας ὑπέρομαχος. Τούτου φέρονται παντοῖα συντάγματα ἀντιρρητικά κατὰ τῆς κρίσεως τοῦ Βαρθολαῦ καὶ τοῦ Ἀκινδύνου καὶ λόγοι ἐκκλησιαστικοὶ καὶ Κανόνες εἰς ἔορτὰς ἁσματολογηθέντες, καὶ ἄλλα διάφορα. Πλὴν καὶ οὗτος μὴ δυνάμενος νὰ ἐξαρκέσῃ πρὸς τὰς διχονοίας τῶν δύο βασιλείων, τοῦ τε Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ καὶ τοῦ νομίμου αὐτοκράτορος Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου (τοῦ καὶ Καλοῖωάννου, ὃν δικαίως ὁ Φιλοθέος ἐτίμα), ἀνεχώρησε, φυγὼν κρυφίως... Καὶ πάλιν ὡς λύχνος τεθεὶς ἐπὶ τῆς λυχνίας, ἐχειραγωγεί τὸ λογικὸν αὐτοῦ ποιμνιον εἰς τὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας, ὀυθμίζων αὐτοῦ καὶ τὸν νοῦν καὶ τὰ ἦθη διὰ τῶν ἀδιαλείπτων αὐτοῦ διδασκῶν καὶ τοῦ παραδείγματος τῆς ἰδίας αὐτοῦ ζωῆς. Ποιμάνας δὲ τὸ δεύτερον τὴν Ἐκκλησίαν θεοφιλῶς ἔτη 6, παρητήθη διὰ τὸ γῆρας... Τέσσαρα σχεδὸν ἔτη ἐπιζήσας μετὰ τὴν πατριαρχίαν ὁ μακάριος Φιλόθεος ἐτελεύτησε τῷ 1379. Οὗτος ὁ πατριάρχης ἐχειροτόνησε καὶ τὸν (τριακοστὸν ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν Ρώσων ποιμένος χειροτονηθέντος Μιχαήλου) μητροπολίτην Μόσχας καὶ πάσης Ρωσσίας Κυπριανὸν (Σέρβον τὸ γένος, ἄνδρα σοφὸν καὶ ἐνάρετον) καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δῶρον λευκὸν ἐπανωκαλύμμαυχον· καὶ ἔκτοτε φοροῦσι λευκὸν ἐπανωκαλύμμαυχον οἱ τῆς Ρωσσίας μητροπολίται, τὸ ὅποιον πέμπει δῶρον εἰς αὐτοὺς ὁ ὀρθόδοξος αὐτοκράτωρ μετὰ σταυροῦ πολυτίμου, ἐπικυρῶν τὸν ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου προβιβασμὸν αὐτῶν». (Κατάλογος πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ Ζαχαρίου Μαθῆ ἐπισκόπου Θήρας, ἔκδοσις δευτέρα, ἐν Ἀθήναις 1884). — Περὶ τοῦ Φιλοθέου τούτου βλ. καὶ «Πατριαρχικαὶ Πίνακες», ὑπὸ Μανουὴλ Γεδεών, σελ. 428].

141 (σ. 339). «Ὁκτωβρίου δ', ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ πανοσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα Βατοπαιδινοῦ τοῦ Μυριπνούου».

Ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον πανηγυρικὴ μετὰ δύο κανόνων ἀνευ ἀκροστιχίδων, ἐξ ὧν ὁ μὲν α' εἰς ἦχον πλ. δ': «Ἀρματηλάτην Φαραῶ», ὁ δὲ β' εἰς ἦχον δ': «Ἀνοίξω τὸ στόμα».

Σημ. Ὁ α' κανὼν φέρει ἀκροστιχίδα τήνδε: «Σάββαν τὸν κλεινόν, Βατοπεδινὸν μέλπω», ἡ δὲ ἐπίλοιπος ἀκολουθία ἠρανίσθη σχεδὸν ἐξ ἄλλων.

Ἔπονται σχόλια τινὰ περὶ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ τοῦ ἡμερο-
νυκτίου.

142 (σ. 359). «Βίος ἀξιοθαύμαστος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Βατοπεδινοῦ, νεαλαμπῶς Ἀθωνίτου, τοῦ ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς ἱερᾶς μονῆς τὸ πρῶτον, καὶ ὕστερον ἔσωθεν αὐτῆς ἀσκήσαντος κατὰ τοὺς χρόνους, ἀτ', ἐν τοῖς χρόνοις τῶν εὐσεβῶν βασιλείων Ἀνδρονίκου τρίτου τῶν Παλαιολόγων, Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ καὶ Ἰωάννου Παλαιολόγου γαμπροῦ αὐτοῦ. Συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου Φιλοθέου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἑλληνιστὶ εἰς πλάτος, μεταφρασθεὶς δὲ συνοπτικῶς εἰς τὸ ἀπλοῦν συνετμήθη πρὸς εὐληπτον κατανόησιν».

Προηγοῦνται 11 «Στίχοι ἀπλοῖ»:

Ἄρχ. Σάββας πάλαι μὲν φυεὶς ἐκ Καππαδόκων...

Τέλος: Ἄμφω δὲ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν ἀπάντων.

Ὁ Σάββας οὗτος εἶναι ὁ αὐτὸς Εὐδόκιμος ὁ Βατοπεδινός, ὡς ἀπεκαλύφθη, περὶ οὗ ὄρα τῆ 5ῃ Ὁκτωβρίου Δουκάκη. Ὁ δὲ μνημονευθεὶς ἀνωτέρω «ἀξιοθαύμαστος» βίος εἶναι μακροσκελέστατος καὶ ἀνέκδοτος.

Ἐν τέλει ὑπάρχει σχεδιογράφημα ναοῦ ἔχον ἐκ τῶν ὀπισθεν τάδε: «Ἀῦτη ἡ ἱερογραφία τοῦ ναοῦ ὑπάρχει κατὰ τὸ σχῆμα καὶ εἶδος τῶν ἱερῶν μοναστηρίων τῶν πάλαι μοναχῶν».

143 (σ. 451). «Βίος καὶ ἔνθεα κατορθώματα τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων».

Ἄρχ. Δὲν εἶναι τίποτες ἄλλο βαρύτερον...

Προστίθενται συμπληρωματικὰ τροπάρια τῆς ἐν τῷ μηνίῳ ἀκολουθίας τοῦ ἀγίου, ἥτοι ἐσπέρια, ἀπόστιχα, αἶνοι κλπ.

Τὸ συναξάριον περιέχει περιληπτικὴν μόνον βιογραφίαν. Ἴδε Μάρτιον Δουκάκη.

144 (σ. 462). «Ὑπομνήματα τινὰ ἀναγκαῖα περὶ τῶν ἀγίων καὶ οἰκουμενικῶν Συνόδων».

Ἄρχ. Σωφρόνιος ὁ ἀγιώτατος...

145 (σ. 469). «Πρὸς πληροφορίαν τῶν πιστῶν διήγησις περὶ τάφου Μωάμεθ».

Ἄρχ. Ὁ τάφος τοῦ Μωάμεθ...

146 (σ. 469 β'). «Περὶ Μονοφυσίτων αἰρέσεως, τῶν νῦν λεγομένων Ἀρμενίων».

Ἄρχ. Οἱ νῦν λεγόμενοι ἀρμένιοι...

147 (σ. 475). «Περὶ Μάνεντος, ἐξ οὗ οἱ Μανιχαῖοι».

Ἄρχ. Ὁ Μάνης ἐγεννήθη εἰς Βαβυλῶνα...

Περὶ αὐτοῦ βλ. «Φιλολογία Πατέρων, ὑπὸ Κοντογόνου», τόμ. α'.

148 (αὐτόθι). «Βίος κατ' ἐπιτομὴν τοῦ ἀγίου Ἱερωνύμου».

Ἄρχ. Ἱερώνυμος ὁ τῆς Ἀντιοχείας πρεσβύτερος...

Τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἀγ. Ἱερωνύμου, ποιηθεῖσαν ὑπὸ Νήφωνος Ἰβηροσκητιώτου, ἐξέδοτο τύποις μετὰ χαιρετισμῶν ὑπὸ Γερασίου ὠσαύτως Ἰβηροσκητιώτου καὶ ἄλλων σχετικῶν ὁ τέως ἡγούμενος ἱερᾶς μονῆς Σιμωνοπέτρας ἀρχιμανδρίτης Ἱερώνυμος, ἐν Ἀθήναις, τύποις Α.Ε.Β.Ε. Π. Γ. Μακρῆς καὶ Σία, 1925.

149 (σ. 473). «Περὶ Μωάμεθ καὶ τῆς αὐτοῦ ὀλεθρίας πλάνης».

Ἄρχ. Κατὰ τὸν Μελέτιον...

Ἐν τέλει εἰκὼν χαρτίνῃ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Μεθ' ἣν πρόσθετα φύλλα δύο ἀνευ ἀριθμοῦ, ἐξ ὧν εἰς μὲν τὸ α' φέρονται «Στίχοι ἀπλοὶ πρὸς τοὺς ἀναγινώσκοντας, εἰς τὸ ἅγιον φῶς, ὁμοιοκατάληκτοι κατὰ ἀλφάβητον»,

ὧν ἡ ἀρχή: «Ἄρχην καὶ μέσσην τέλος τε καὶ αἰτίαν τῆς βίβλου». Εἰς τὸ β' «Ἔτεροι στίχοι κατὰ ἀλφάβητον προτρεπτικοὶ εἰς ἀρετὴν καὶ θεοσεβειαν», ἀρχόμενοι οὕτως: «Ἀναπτέρωσον πρὸς Θεόν σου τὰς φρένας». Τούτοις προστίθενται καὶ 21 ἕτεροι «Πρὸς τὴν μακαρίαν καὶ ζωαρχικὴν Τριάδα».

Ἄ ρ χ. Ὡκεῖα Τριάς πρὸς βοήθειαν πάντων

Τέλος: Ἵνα σὲ ὑμῶμεν εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἄμην.

150 (σ. 481). «Βιβλίον τέταρτον, περὶ τοῦ ἁγίου φωτός. Περὶ τοῦ διακονουμένου ἐν τῷ πάλαι ἱερῷ ἁγίου πυρός, εἴτοῦν φωτός, καὶ ἐν καιρῷ τῆς αἰχμαλωσίας παρὰ τῶν ἱερέων κρουθέντος ἐν ξηρῷ φρέατι, καὶ μετὰ τὴν ἐπανελεύσειν ἀπὸ γῆς Χαλδαίων ἀναφανέντι ἐπὶ Νεεμίῳ. Μακκαβαίων βιβλίω δευτέρῳ. Κεφάλαιον α' - 13».

Ἄ ρ χ. Μέλλοντος οὖν ἄγειν...

Προσάγονται διάφοροι μαρτυρίαι περὶ τοῦ ἁγ. φωτός. Ἐπισυνάπτεται λιθογραφικὴ εἰκὼν Ἀνθίμου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, φέρουσα τὸ ἐξῆς δίστιχον:

«Ὁλβιος ὅστις ἐὼν ποιμνης τέκος οὐρανόιο
χώραν ἄγει Χριστοῦ θρέμμα τελειότατον».

151 (σ. 503). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ ἐκδοθέντος πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ σιγιλλίου παρὰ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Παΐσιου ἐν ἔτει ,αψκζ' = 1727, Ἰνδικτιῶνος δ'. Παΐσιος ἔλέω Θεοῦ...».

Ἄ ρ χ. Οἱ τῷ καθ' ἡμᾶς πατριαρχικῷ οἰκουμενικῷ θρόνῳ...

Τὸ σιγιλλιον ἐξεδόθη ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου, προτρέπον τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς ὅπως ἀπέρχονται εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ καὶ προσφέρουσιν εὐχαριστως πᾶν ὅ,τι ἕκαστος δύναται πρὸς οἰκονομικὴν αὐτοῦ ἀνόρθωσιν.

152 (σ. 511) «Ἐπομνήματα τινὰ ἐκ παλαιῶν ὁσίων πατέρων συγγραφέντα περὶ τῆς ἀγιότητος τῆς ἁγίας γῆς, τῆς τε ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, καὶ τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως, πρὸς πληροφορίαν τῶν δυσπιστούντων. Ἐκ τῶν Πνευματικῶν λειμώνων Ἰωάννου τοῦ Εὐκρατᾶ».

Ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ «Λειμωναρίου» τοῦ Εὐκρατᾶ τὰ κεφ. λβ', λγ', λδ' καὶ λε'. Ἐκδοσις τοῦ «Π. Λειμωναρίου» ἐγένετο ὑπὸ Κ. Δουκᾶκη, Ἀθῆναι 1898.

153 (σ. 514). «Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ. Περὶ τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ ὑπὸ Περσῶν».

Ἄ ρ χ. Ὅτε οἱ μαροὶ Πέρσαι...

154 (σ. 515). «Ἀναστασίου μοναχοῦ Σιναΐτου ἐκ τῶν διηγήσεων τῶν κατὰ τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν Ῥαῦθοῦ, Σιναίου καὶ Παλαιστίνης ἀναλαμψάντων θεοφόρων πατέρων κατὰ τοὺς χρόνους ,χπ' πρὸ τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ, καὶ μετὰ τὴν πρώτην ἀλωσιν παρὰ τοῦ Ὁμαρ τοῦ ἐγείραντος τὸ πάλαι ἑδαφισθὲν ἱερὸν τοῦ Σολομῶντος».

Ἄ ρ χ. Ζηλώσας ἐγὼ τὰς ἡδυλάλους χελιδόνας...

Βλ. «Προσκυνητᾶριον Ἁγίας Γῆς», ὑπὸ ἀρχιμανδριτοῦ Βενιαμὶν Ἰωαννίδου, ἔκδοσις Ἱεροσολύμων.

155 (σ. 521). «Τοῦ αὐτοῦ, Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἄραβος».

Ἄ ρ χ. Ἐπειδὴ καὶ εἶδομεν...

156 (αὐτόθι). «Βίος Ἰωάννου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ διήγησις θαυμάσιος τοῦ αὐτοῦ».

Ἄ ρ χ. Εἰς τὴν Κύπρον εἶναι πόλις Ἀμαθοῦς...

Ὁ ἅγιος Τύχων ἐφορτάζεται κατὰ τὴν 16^{ην} Ἰουνίου, ἔνθα ἀναγράφεται περιληπτικὸν ὑπόμνημα τοῦ βίου αὐτοῦ. Ἴδε Συναξαριστὴν Δουκάκη.

157 (σ. 528). «Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος προφητεία περὶ τῶν ἐσχάτων μοναχῶν τοῦ οὐρανοῦ αἰῶνος».

Ἄ ρ χ. Εἶπεν ὁ ἄββᾶς Μωϋσῆς...

Ἐξεδόθη ἐν τῷ τέλει τοῦ «Λειμωναρίου» Εὐκρατᾶ.

158 (σ. 529). «Κεφάλαια τινὰ ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμα πρὸς εἴδησιν, πίστωσιν καὶ πληροφορίαν παντὸς πιστοῦ, καὶ τῶν δισταζόντων καὶ κλονομένων ὑπὸ λογισμῶν ἀπιστίας καὶ ἀθεΐας, εἰς τὸ ὄν ἐστι Θεὸς» καὶ ὑπονοούσας ὅτι οὔτε ἀρχὴ κτίσεως κόσμου ἦν, οὔτε κατακλυσμός ἐγένετο, ὡς οἱ δοκησίσοφοι ἀντιφερόμενοι λέγουσι φλυαροῦντες, οὔτε τέλος κόσμου γίνεται, οὔτε ἀθανασία ψυχῆς ἐστί, οὔτε ἀνάστασις νεκρῶν, οὔτε κρίσις, οὔτε ἀνταπόδοσις πράξεων καλῶν καὶ κακῶν. Κεφάλαιον πρῶτον. Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι μετὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἀφῆκαν τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἡμερονυκτίου κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς θείας Γραφῆς, καὶ ἀρχησαν ἀριθμὸν νυκτιμέρου, ἵνα μὴ συνορτάζουσι τοῖς Χριστιανοῖς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου τῷ σαββάτῳ ἐσπέρας».

Ἄ ρ χ. Δὲν εἶναι πρόπον...

159 (σ. 530) «Κεφάλαιον β', ὅτι πρὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ἀσεβοῦντες ἐπλανῶντο εἰς εἰδωλολατρίαν, μετὰ δὲ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἀνάστασιν τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων προσκυνήσεως ὁροθετηθείσης μῖσος ἄσπονδον ἔχουσι κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων, καὶ ἐκ τῆς δυσιδαιμονίας αὐτῶν οὐδόλως παρεκτρέπονται, ὅθεν δῆλον ὅτι ὁ πονηρὸς κατακυριεύσας αὐτῶν, οὐ πολεμεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον ἐρεθίζει ἐπιμένειν τῇ ἀσεβείᾳ αὐτῶν».

Ἄ ρ χ. Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἐπλουτοῦσαν...

160 (σ. 534). «Κεφάλαιον γ', ὅτι ἡ ἀποστασία τοῦ ἀνιχνίστου ἐκ τοῦ νοτίου μέρους διὰ τῆς ἀσεβείας ἀναφανείσα, καὶ ἐκ τῆς γῆς τῆς δύσεως διὰ τοῦ ψευδοπροφήτου Πάπα καὶ συμμορίας αὐτοῦ ἐφαπλωθεῖσα πᾶσαν ἄλλην ἀνομίαν συγχωρεῖ ἀνυποστόλως ποιεῖν πάντας, μόνην δὲ τὴν εἰς αὐτὸν λατρείαν ζητεῖ, καὶ τίνος ἔνεκεν τὸν οἶνον καὶ οἰνοποσίαν ἀποβάλλει καὶ βδελύττεται, ἵνα μὴ δηλαδὴ μεταλάβῃ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ».

Ἄ ρ χ. Πρόπον εἶναι νὰ ἐξεύρωμεν...

161 (σ. 536). «Κεφάλαιον δ', ὅτι ὁ πονηρὸς ἀπατᾷ τοὺς χριστιανούς ἐκ τῆς ὀλιγότητος τῶν σωζομένων πιστῶν μόνον, καὶ τοῦ ἀπείρου πλήθους τῶν ἀπολλωμένων ἀσεβῶν, ἀθέων, ἰουδαίων, αἱρετικῶν χριστιανῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν ὁρθοδόξων».

Ἄρχ. Πολλοὶ τῶν χριστιανῶν...

162 (σ. 540). «Κεφάλαιον ε', ὅτι προβλέπων ὁ ὕψιστος τὴν σαρκοβορίαν καὶ ἀλληλοφαγίαν τῶν ἀνθρώπων ὥρισεν ἐν τῇ ἀγίᾳ γραφῇ μὴ ἐσθίειν αἷμα ζώων ψυχῆς αὐτῶν καὶ μὴ ἄψασθαι νεκρῶν».

Ἄρχ. Ὁ προγινώσκων τὰ πάντα Θεός...

163 (σ. 541). «Κεφάλαιον ς', πρὸς τοὺς ἀρνούμενους τὸν κατακλυσμόν, καὶ λέγοντας ὅτι ἂν εἶναι τόσα γένη ἀνθρώπων καὶ πλήθη ἄπειρα φυλῶν νὰ κολασθῶσι, καὶ μόνον ὀλίγοι σωζόμενοι τῶν πιστῶν νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἀπιστοῦσιν».

Ἄρχ. Ὁ μακάριος Ἀβραάμ...

164 (σ. 545). «Κεφάλαιον ζ', πρὸς τοὺς φρονοῦντας ὅτι τὰ οὐράνια σώματα, ἦτοι οἱ πλανῆται εἰσὶ κατοικημένοι, καὶ ὅτι οἱ ἄνθρωποι κάτοικοι τῆς Ἀμερικῆς οὐκ ἦσαν ἐκ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων τοῦ παλαιοῦ κόσμου καταγόμενοι, ἦτοι ἐκ τοῦ Ἀδάμ, ἀρνούμενοι τὴν ἀνωτάτην πρόνοιαν, ὡς παντελῆ ἀθεῖαν ἐλευσίνως κρημνιζόμενοι».

Ἄρχ. Ὡς φθαρτοὶ καὶ δευστοί...

165 (σ. 552). «Κεφάλαιον ὄγδοον, ὅτι ὀλίγοι εἰσὶν οἱ σωζόμενοι οἱ διὰ τῆς στενῆς ὁδοῦ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ βασιλείαν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ὅτι ὁ εἰς σωζόμενος ὑπὲρ τὴν κτίσιν πᾶσαν τιμιώτερος ἐστί, καὶ ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἐκλάμπει καὶ οὐδεὶς θαυμάζει ὡς οἱ πολλοὶ ἀπωλοῦνται, ἀλλ' ἐάν τις δυνηθῇ νικῆσαι κόσμον καὶ κοσμοκράτορα, τοῦτο ἐστὶν ἄξιον θαυμασμοῦ».

Ἄρχ. Πλατεῖα εἶπεν ὁ Κύριος...

166 (σ. 555). Κεφάλαιον ἔννατον, ὅτι ὁ Θεὸς κατ' ἀρχὰς πλάσας τὸν ἄνθρωπον τέλειον εἰς ὅλα καὶ θεοδίδακτον, μὲ τὴν ἀμήχανον καὶ ἀτόρνευτον σοφίαν αὐτὸν ἐτελεσιουργήσῃ καὶ ἀπλαστον ἦθος καὶ μακαρίαν ἀπλότητα ἢ δὲ τοῦ κόσμου σοφία ἐξ ἀνθρώπων ἐθνικῶν ἐφευρέθη, δι' ἧς νοῆσαι τὸν δημιουργὸν καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ οὐκ ἠδυνήθησαν, ἀλλ' ἢ ἔπαρσιν μόνον, ἀλαζονείαν καὶ τύφον ἐπλουτίσθησαν, καὶ ὁ νέος Ἀδὰμ Κύριος ἡμῶν, ἅπαντα τὰ τῆς ἡμετέρας φύσεως οἰκειωσάμενος ἰδιώματα, μόνην αὐτὴν τὴν ἕξω σπουδὴν καὶ προσποιουμένην σοφίαν οὐ μετήλθε ποσῶς, οὔτε αὐτός, οὔτε οἱ ἱεροὶ αὐτοῦ μαθηταί, ἀλλὰ ἀγράφματος καὶ αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταί αὐτοῦ καὶ ὅτι ἢ μάθησις τῶν γλωσσῶν, σημεῖον οὐ τοῖς πιστοῖς ἐστίν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις ὅτι θέλων παιδεῦσαι ὁ ὕψιστος τὴν τόλμην τῆς πυργοποιίας, συνέχει τὰς γλῶσσας τῶν ἀσεβῶν, μίαν ἀπλῆν διάλεκτον προῶτον ὁμιλούντων πάντων τῶν ἀνθρώπων».

Ἄ ρ χ. Ἐπρεπε μὲν νὰ εἰποῦμεν...

167 (σ. 563). «Κεφάλαιον δέκατον, ὅτι ἡ τοῦ κόσμου σοφία μωρία παρὰ τῷ Θεῷ λογίζεται, ὡς σκότει ὑψηλοφροσύνης καὶ οὐλήσεως τοῦ αὐτῆς ἐφευρετοῦ καλυπτομένη, καὶ οὐδεμία ἀνάγκη εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, καὶ αὐτῶν ὀπαδοὺς ὕστερον ἢ σπουδὴ καὶ μάθησις· καὶ ἐξ αἰτίας μόνης τῶν ἀπυλώτων στομάτων τῶν αἰρετικῶν οἱ θεῖοι πατέρες ἐχρήσαντο αὐτήν».

Ἄ ρ χ. Μόνοι οἱ μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος...

168 (σ. 570). «Ὅτι διαφορὰ δόξης καὶ τιμῆς ἁγίων ἐστὶ τῶν ὄσων ἄνευ ἀποδοχῆς χάριτος τοῦ παρακλήτου μετὰ θάνατον μόνον διὰ θαυμάτων, ἢ διὰ τῆς τῶν ἁγίων λειψάνων αὐτῶν εὐωδίας καὶ ἀφθαρσίας δηλωθείσης τῆς ἁγιότητος αὐτῶν, ὡς ὁ ἅγιος Εὐδόκιμος· καὶ ἄλλοι τῶν ὄσων ἔτι ζώντων πλουτησάντων ἔνοικον ἐν αἰσθήσει τὴν χάριν καὶ ἐνέργειαν τῶν θαυμάτων καὶ προφητικῷ χαρίσματος, ὡς πολλοὶ παλαιῶν τε καὶ νεοφανῶν ἁγίων ὀσίων».

Ἄ ρ χ. Ὅταν τὸ φῶς τοῦ νοός...

Παρέπεται καὶ τὸ «Σημεῖον τῆς ἐν Χριστῷ τελειότητος», οὗ ἡ ἀρχή: Τὸ δὲ σημεῖον...

169 (σ. 573). «Κατὰ τὸ ,αφκ' ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ τῆ α' Νοεμβρίου. Βίος ἀσκήσεως καὶ διήγησις ὑπερφυῶν θεωριῶν καὶ ἀποκαλύψεων, καὶ ἀθλητικὰ ἄθλα καὶ παλαίσματα τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Ἰακώβου καὶ τῶν δύο αὐτοῦ μαθητῶν».

Ἄ ρ χ. Καὶ λαλεῖν βούλομαι...

Ἐξεδόθη ἐν τῷ Συναξαριστῇ Δουκάκη τῆ 1η Νοεμβρίου, Ἄθῆναι 1895.

170 (σ. 597). «Νοεμβρίου πρώτη, Ἄκολουθία εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Ἰακώβου καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ».

Ἡ ἀκολουθία εἶναι πλήρης, ὁ δὲ κανὼν φέρει τὴν ἐξῆς ἀκροστιχίδα: «Ἄσμα φέρω σοι, πάτερ, ἀξιολχέως», εἶναι δὲ πεποιημένος εἰς ἦχον δ': «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Ἡ ἀνωτέρω ἀκολουθία ἐτυπώθη ἐν Ἄθῆναις ἐν ἔτει 1894, ἐπιμελεία Δ. Λουκοπούλου, διαπάνη δὲ τῆς διαλελυμένης μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἄ. Κωνσταντινίδου.

171 (σ. 606). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ. Περὶ νήψεως καὶ προσοχῆς καὶ καθαρότητος καρδίας».

Ἐπονται τὰ ἐν τῇ «Φιλοκαλία», γ' κεφ., Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Περὶ προσευχῆς καὶ καθαρότητος καρδίας, διαφέροντα κατὰ τὸ ὕφος· τούτοις ἐπισυνάπτεται «Δήλωσις τῆς πονηρίας τοῦ ἀρχεκάκου δράκοντος». Ἄ ρ χ. Ἄλλὰ τότε μὲν ὡσὰν ὀποῦ ἡ χάρις...

Μεταξὺ τῶν σελίδων 612 - 613 παρεμβάλλονται 9 φύλλα ἄνευ ἀριθμῶν, περιέχοντα τάδε:

α') «Σημεῖα τοῦ πρακτικῶς ἐργαζομένου ἀγωνιστοῦ, τοῦ τε μεσαίου διὰ πράξεως καὶ θεωρίας, καὶ τοῦ τελείου διὰ μόνης θεωρίας ἀρπαζομένου εἰς ἀποκαλύψεις μυστηρίων».

Ἄ ρ χ. Ἡ ἀρχὴ τῆς πράξεως..

β') «Ἀντιρρητικὸν εἰς τὸ ὅτι ὁ πάτος τῆς θαλάσσης νὰ ᾖται παγωμένος κατὰ τὴν δόξαν τῶν νεωτέρων καὶ περὶ ἀλμυρότητος θαλασσῶν καὶ ὠκεανῶν».

Ἄ ρ χ. Ἡ γῆ ἔσωθεν φυσικῶς...

γ') «Περὶ διαφορᾶς τριῶν γνώσεων».

Ἄ ρ χ. Τρεῖς εἶναι αἱ γνώσεις...

δ') «Δευτέρα τάξις τῆς γνώσεως, μεσαία».

Ἄ ρ χ. Ὅταν ἀφήσει...

ε') «Τρίτη, τελείας τάξεως».

Ἄ ρ χ. Ὅταν ἡ γῆ γινῆται...

ς') «Περὶ ψευδωνύμου γνώσεως».

Ἄ ρ χ. Οἱ ἄνθρωποι τὴν σήμερον...

ζ') «Περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων».

Ἄ ρ χ. Θέλουσιν οἱ ἀρχαῖοι...

172 (σ. 613). «Περὶ ἀστεροσκοπίας, καὶ περὶ ἀτόμων, καὶ λύσις».

Ἄ ρ χ. Ἀστρολογία ἀστρονομίας διαφέρει...

173 (σ. 615). «Ἀπολογία εὐσεβῆς πρὸς τοὺς θέλοντας ἀσεβῶς τὴν γῆν εἶναι πλανήτην, καὶ τοὺς ἀστέρας ἡλίους εἶναι, καὶ λοιπά».

Ἄ ρ χ. Τῇ ματαιότητι καὶ (φθορᾷ) ἡ κτίσις...

Ἔπονται : «Ἐπωνυμῖαι τῶν οὐρανίων φαινομένων κατὰ τοὺς παλαιούς — Περὶ ἀλμυρότητος θαλασσῶν — Περὶ ἐφευρέσεων μικροσκοπιῶν καὶ περὶ ἀτόμων κατὰ τοὺς νέους — Ἀντίρρησις — Περὶ τῆς στρογγυλότητος τῆς γῆς ὅπου φρονοῦσιν οἱ νεώτεροι».

Ἐνταῦθα θιπάρχουν ἕτερα ἕξ φύλλα πρόσθετα ἄνευ σελίδων, ἐν οἷς εὔρηται τάδε :

α') «Ἀπόδειξις ἐκ τῆς ἀγίας Γραφῆς πρὸς τοὺς δεχομένους αὐτὴν πιστοῦς, ὅτι ὁ οὐρανὸς κινεῖται ποιῶν τὸ ἡμερόνυκτον· ὁ ἥλιος περιπατεῖ περὶ τὸν ἄξονά του ποιῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ περίοδον· ἡ δὲ γῆ εἶναι ἀκίνητος, τεθεμελιωμένα παρὰ τοῦ ὑψίστου κατὰ τὸν ψαλμὸν «Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κληθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».

β') «Περὶ πλανητῶν».

Ἄ ρ χ. Οἱ πλανῆται κάμνουσι...

γ') «Περὶ τῶν τεσσάρων ὥρῶν, ἥτοι καιρῶν τοῦ χρόνου».

Ἄ ρ χ. Τὸ οὐράνιον σῶμα...

δ') «Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὀσίου Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ».

Ἄ ρ χ. Ἐννοήσας ὁ ὑψιστος...

Ὁ βίος εἰς ἅγιον Ἀνδρέαν ἐξεδόθη, ἀπαρτίσας ὀλόκληρον τεῦχος μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ.

174 (σ. 641). «Ἐνταῦθα σημειοῦμεν ὅσα σφαλερῶς καὶ οὐχὶ ὑγιῶς εὐρίσκονται σχόλια καὶ γινῶμαι τοῦ Νικοδήμου εἰς τὴν νεοτυπωθεῖσαν Κλίμακα,

εἰς εἶδησιν τῶν εὐσεβῶν, ἵνα μὴ συναρπαζόμενοι πλανῶνται· κατὰ τὸ χρέος ἡμῶν».

Ἄρχ. Ἐμπρότοις εἰς τὴν ἐρμηνεῖαν...

175 (σ. 643). «Ὅτι καθὼς τὸ ἐνεφύσησεν ὁ Θεὸς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀδάμ· οὐχὶ τὴν οὐσίαν τὴν θεϊκὴν δηλοῖ, οὕτω καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἐκεῖνο πνεῦμα οὐκ ἦν τὸ ἅγιον Πνεῦμα».

Ἄρχ. Βλέπε ὅτι μὲ τὸ ἐνεφύσησεν ὁποῦ...

176 (σ. 644). «Ἐτι λέγει ὁ Νικόδημος ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ τῆς Νέας Κλίμακος, ὅτι ἡ ψυχὴ, καθὼς ἐξέλθη ἐκ τοῦ σώματος, λαμβάνει τὴν ἀπόφασιν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς καὶ ὄχι νὰ φέρεται εἰς τὴν γῆν διὰ τοῦ ἀγγέλου καὶ εἰς τὰς σκηνάς τῶν δικαίων καὶ προφυλακὰς τῶν ἁμαρτωλῶν ἄχρι τῆς τεσσαρακοστῆς ἡμέρας, καὶ τότε ἀποκαθίσταται ἀνατρέπων τὰ λόγια τοῦ ἀγγέλου ὁποῦ ἠρμήνευσε τὸν ὄσιον Μακάριον· ὡς γράφει εἰς τὸ βιβλίον του ἐν τῷ τέλει· καὶ ὅτι εἰσὶν ἀπαράδεκτα τὰ τοιαῦτα κατὰ τὸν σκοπὸν του».

Ἄρχ. Τὸ νὰ ἀνακρίνωμεν...

[Ὁ Ἰάκωβος ὁ ταῦτα γράφων, οὔτε νὰ ἀντιβλέψη κἄν δύναται πρὸς τὴν ἀνταύγειαν τοῦ αἰδιμίου τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρος Νικοδήμου, καὶ τολμᾷ μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν ἀπερὶσκεψίαν νὰ ἀνοίγῃ τὸ στόμα του καὶ νὰ ἐρεύγηται φλυαρίας ἐναντίον ἐκείνου, πρὸς ὃν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὡμολόγησε καὶ θὰ ὁμολογῇ χάριτας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Τοσοῦτον δυστυχῶς ἀποτυφλοῦν τὰ πάθη τὸν ταλαίπωρον ἄνθρωπον. Τὸν ἱερὸν Νικόδημον ἀνεκέρυξεν ἐπισήμως ἡ Ἐκκλησία εἰς ἅγιον κατὰ τὸ 1955, τὴν δὲ πανηγυρικὴν Ἀκολουθίαν συνέταξεν ὁ γράφων ταῦτα. Ἡ μνήμη τούτου τελεῖται κατὰ τὴν 14 Ἰουλίου. Ἡ Ἀκολουθία ἐξεδόθη ὑπὸ γέροντος Ἀνανίου μοναχοῦ, 1955].

Καὶ ἐξακολουθεῖ:

177 (σ. 648). «Ἀντίρρησις εἰς τὴν γνώμην τοῦ Νικοδήμου περὶ τῶν ἀτόμων, ὅτι νὰ εἶναι ἔμψυχα».

Ἄρχ. Λέγει δὲ αὐτός...

Προσάγονται τεμάχια ἐκ τῶν λόγων Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου, Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου κλπ.

178 (σ. 656). «Περὶ ἀτόμων ἐμψύχων ἀντίρρησις ὅτι οὐχὶ μόνος ὁ Βλοβενόκιος, ἀλλὰ καὶ παλαιόθεν ὁ Λεύκιππος καὶ Δημόκριτος οὕτω φρενοβλαβῶς ἐδόξαζον».

Ἄρχ. Μὴ θαυμάσητε...

Ἐπετα σημειώσεις ἐκ τῶν τοῦ «Μιχαὴλ Γλυκᾶ Σικελιώτου».

179 (σ. 659). «Πῶς ἐκλαμβάνεται ὑγιῶς καὶ εὐσεβῶς τὸ ἔξ ὅσῃ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, καὶ τὸ ἔζην τὰ πάντα καὶ τὸ ἐν αὐτῷ τὸ εἶναι ἔχει».

Ἄρχ. Καθὼς τὸ παρὸν βιβλίον...

Ἀκολουθεῖ πραγματεία «Περὶ τοῦ πνεύματος τοῦ μέλλοντος ἀναστή-

σειν τοὺς νεκροὺς ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ», μετὰ διαφόρων σχολίων, καὶ «Περὶ κοιλάδος κλαυθμῶνος καὶ οἴκου Δαυτῆδ, ἐνθα συναχθήσονται καὶ κριθήσονται ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι, πῶς ἐκλαμβάνεται»· ἔπειτα «Περὶ διαφορᾶς ἀθανάτου ψυχῆς ἀνθρώπων, καὶ θνητῆς ψυχῆς ζώων, ἐρπετῶν καὶ πτηνῶν» καὶ «Περὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων».

Τούτοις ἐπισυνάπτονται «Στίχοι πολιτικοὶ λίαν ψυχοφελεῖς εἰς πάντα ἄνθρωπον», ἐν ὄλφ 55.

Ἄ ρ χ. Νῆφε, ψυχὴ μου ταπεινὴ, καὶ σκόπει σου τὸν βίον...

Τέλος: Ὅπως μὴ κλέπτῃς, μηδὲ σῆς, βιβρώσκει καὶ λανθάνει,
Ὡς ὁ Χριστὸς φησὶν αὐτός, ἐν τοῖς εὐαγγελίοις.

Προστίθεται σχεδιογράφημα διὰ κύκλων ἐγχρώμων παριστῶν τὸν οὐρανὸν καὶ ἀόρατον κόσμον.

180 (σ. 677). «Ὅτι ἡ νέα ἐφεύρεσις τῶν λεγομένων Καλένδων, ἦτοι τοῦ νέου Μηνολογίου καὶ Πασχαλίου, ὁποῦ ἡ τάργα τοῦ Πάπα ἐνομοθέτησεν, ἀντίκειται τῇ πρώτῃ ἁγία καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, καὶ τῇ παλαιᾷ καὶ νέᾳ Γραφῇ καὶ ὅτι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τὸ φάσκα αὐτῶν κατὰ τὴν παλαιὰν διάταξιν ἀκολουθοῦσι καθ' ἡμᾶς τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τῆς πανσελήνου τοῦ πρώτου μηνὸς Μαρτίου κατὰ τὸν ἡμέτερον ἀριθμὸν φυλάττουσα, καὶ οὐχὶ πρὸ δώδεκα ἡμερῶν, ὁποῦ καταντᾷ πολλὰκις ἡ σελήνη τοῦ Φεβρουαρίου, καὶ οὐχὶ τοῦ Μαρτίου νὰ γίνεταί πανσέληνος ἡ σελήνη».

Ἄ ρ χ. Ὁ ἀγαθὸς Θεὸς ἡμῶν...

181 (σ. 681). «Πρᾶξις συνοδική, ἐν ἧ ἡ ἀποβολὴ τοῦ νέου καλενταρίου ἦτοι τῆς εἰς τὸ πάσχα λατίνων καινοτομίας».

Ἄ ρ χ. Τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς μεγάλης συνόδου...

182 (σ. 684). «Περὶ τοῦ καινοτομηθέντος καλενταρίου παρὰ λατίνων πατριαρχικὸν συνοδικὸν σιγίλλιον».

Ἄ ρ χ. Ἱερεμίας ἐλέω Θεοῦ...

Ἐπειδὴ καὶ πάλιν...

Μεθ' ὃ συνάπτεται «Ἀπόφασις τῆς αὐτῆς ἁγίας Συνόδου μετ' ἐπιτιμίου». Εἶτα «Κανὼν ὄγδοος τῆς αὐτῆς συνόδου» μετὰ σχετικοῦ σχολίου.

183 (σ. 690). «Περὶ γενείων, ὅτι παρανόμως ὁ Πάπας καὶ οἱ αὐτοῦ καρδιάλιοι καὶ λοιποὶ ξυραφίζονται».

Ἄ ρ χ. Ἐκ τῆς πρώτης βίβλου...

184 (σ. 691). «Περὶ τοῦ φληνάφου φιλοσόφου Γρηγοῤᾰ, καὶ Προχώρου Κυδῶνη λαυριώτου μοναχοῦ, τῶν κακοδόξων ὁπαδῶν Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου. Ἐκ τοῦ ἁγίου Φιλοθέου πατριαρχοῦ Κωνσταντινουπόλεως».

Ἄ ρ χ. Γρηγοῤᾰς ὁ ἀποστάτης...

185 (σ. 692). «Ἐκ τοῦ συνοδικοῦ τόμου κατὰ Προχώρου μοναχοῦ, Φιλοθέου πατριαρχοῦ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Λαζάρου Ἱεροσολύμων».

Ἄ ρ χ. Δὲν εἶναι ἄλλο κακὸν χειρότερον...

186 (σ. 694). «Περὶ τῆς αἱρέσεως τοῦ μανικοῦ Βαβλαάμ».

Ἄρχ. Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀνδρονίκου τοῦ νέου...

Ἔπονται «Ἀναγκαῖα τινὰ πρὸς γνῶσιν ἡμῶν θεολογικά».

187 (σ. 699). «Ἐπίλογος τῆς παρούσης βίβλου ἅμα καὶ ἐπισφράγισις ὑπόθεσιν ἔχων ὅτι ἐν τοῖς χρόνοις τῆς ἐν κόσμῳ ἀναστροφῆς τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, οἱ Ἰουδαῖοι εἰς δύο αἱρέσεις καὶ σχίσματα ἐμερίζοντο, εἰς Φαρισαίους καὶ Σαδδουκαίους· καὶ οἱ μὲν Φαρισαῖοι δεχόμενοι τὴν τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ ὅτι ὑπάρχουν ἄγγελοι καὶ δαίμονες, οὐδόλως ἐδέχοντο τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα, καθὼς ὁ νομοδιδάσκαλος Γαμαλιήλ, καὶ ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Παῦλος καὶ Νικόδημος, καὶ Σίμων ὁ πατὴρ τοῦ Λαζάρου· καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἐπίστευσαν· οἱ δὲ Σαδδουκαῖοι μὴ ὁμολογοῦντες παντελῶς ἀνάστασιν νεκρῶν, ἔμειναν τυφλοὶ παντελῶς εἰς τὸ σκότος τῆς δυσσεβείας, καθὼς ὁ Ἄννας καὶ Καϊάφας καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ ἄλλοι πλῆθος· τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐρήμωσεν· καὶ ὅτι εἰς σχίσματα ἦσαν, οἱ δὲ Ἑσσαῖοι μόνοι ἐφύλαττον τὰ πάτρια ἔθιμα».

Ἄρχ. Λέγουν αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων...

Ἔπονται: «Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων. Περὶ αἱρέσεων τῶν Ἰουδαίων — Ἐκ τῶν Ἀποστολικῶν διατάξεων βιβλίον ζ', κεφ. κζ' — Ἐρμηνεῖα εἰς τὴν ἔννοιαν τούτου τοῦ κεφαλαίου — Περὶ Ἰερακτικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐφρόνουν, ὅτι οὔτε ὁ Κύριος ἐφόρεσε σῶμα ἀνθρώπινον, οὔτε τὰ σώματα τῶν νεκρῶν ἔχουσι νὰ ἀναστήθῃσι ποτέ· καὶ ὅτι τρεῖς ἀρχαὶ θεότητος εἶναι, Θεός· πνεύματα, καὶ ὕλκαι κακίαι — Τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου — Ἱστορία Βυζαντιδος (μέρος) — Σχόλια τινὰ περὶ τῆς ἐβδόμης καὶ τετάρτης Συνόδου καὶ περὶ αἱρέσεων — καί, τελευταῖον, Δήλωσις τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς διδομένης εἰς τοὺς πιστοὺς δούλους αὐτοῦ, καὶ δήλωσις τῆς χάριτος τοῦ σατανᾶ τῆς διδομένης εἰς τοὺς αὐτοῦ θεράποντας, καὶ ἡ πολλὴ διάκρισις ἢ ἐκ τῆς γνώσεως προσγινομένη δύναται νὰ διακρίνη τὴν μίαν ἐκ τῆς ἄλλης, μὲ τὴν θεῖαν βοήθειαν καὶ φωτισμὸν τοῦ ἁγίου Πνεύματος».

Τέλος προσήρηται τὸ ἕξις Παράρτημα, περιέχον ἐν 17 φύλλοις τάδε: Φύλλον ἄνευ ἀριθμοῦ σελίδων, περιέχει, ἐπὶ μὲν τῆς α' ὄψεως: «Στίχους εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ἀποστόλους», ἐν ὄψῳ 12.

Ἄρχ. Σταυροῖ Πέτρον κύμβαχον ἐν Ῥώμῃ Νέρων...

Τέλος: Ἰσον Πέτρον δίδωσι Φίλιππος μόνον.

Κάτωθι τούτων ἐπικολλᾶται τεμάχιον χάρτου φέρον τὴν σφραγίδα τῆς μονῆς Ἐσφιγμένου, κεχαραγμένην ὡς ἕξις: «Βοῦλα τοῦ Ἐσφιγμένου κατὰ τὸ Ἅγιον Ὅρος 1797». Παριστᾷ δὲ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. Καὶ ὑπὸ ταύτην σχόλιόν τι τῶν ἀνωτέρω στίχων. Ἐπὶ δὲ τῆς β' ὄψεως, ἢ εἰκῶν τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, δι' ἀκαταλήλων χρωμάτων διακοσμηθεῖσα.

α') «Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν δώδεκα Ἀποστόλων· ὅτι ἀναγκαῖως δεῖ τιμᾶσθαι, καθὼς καὶ ἡ Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Ἄρχ. Καθὼς τῇ δευτέρῃ τῆς Πεντηκοστῆς...

γ') «Ἰουνίου κθ'. Ἡ σύναξις τῶν παμμεγίστων καὶ πανενδόξων Ἀποστόλων τῶν δώδεκα».

Κατεχωρίσθη ἀκολουθία πλήρης ἐορτάσιμος εἰς τιμὴν τῶν δώδεκα ἁγ. Ἀποστόλων μετὰ δύο Κανόνων, ἕξ ὧν ὁ μὲν α' φέρει τήνδε ἀκροστιχίδα: «Πέτρον γεραίρω, Παῦλον ὑμῶ προφρόνως», ἦχος δ': Ἀνοιξω τὸ στόμα μου (ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ), ὁ δὲ β' ἄνευ ἀκροστιχίδος: εἰς ἦχον πλ. δ': Ἀρματηλάτην Φαραῶ... Συνάπτονται καὶ εἰκοσιτέσσαρες οἴκοι, ποίημα ἀδεξίου συνθέτου.

λγ') «Στίχοι κατὰ ἀλφάβητον ὠφελιμώτατοι πρὸς ῥύθμισιν πολιτείας ἐναρέτου».

Ἄρχ. Ἄρχην ἀπάντων τὸν Θεοῦ τίθει φόβον,
ὥσπερ ἀρραγῆ θεμέλιον ἐν οἴκῳ...

Τέλος: Ὁδηκὸν ἦθος, καὶ φρόνημα μὴ κτῆσαι,
ὑπέρογκα γάρ, τὸ μέτριον δ' ἀσπάζου.

Εἰσὶν ἐν ὄλῳ 51 στίχοι.

Καὶ τέλος, ὡς ἐπισφράγισμα:

«Ὡδε τέλος εἴληφεν ἡ δέλτος αὕτη.
Σοὶ τῇ ἀνάρχῳ, καὶ τῇ Παντάρχῳ,
τῇ παναιτίῳ, καὶ Πανταιτίῳ,
τῇ παναρορήτῳ, καὶ Πανυμνήτῳ,
Τριάδι θεία, καὶ Παναγία
τὴν βίβλον ταύτην, παρατίθημι πόθῳ·
ἦν δεξαμένη, σῶσον δὴ μου τὸ πνεῦμα,
χρηστῶν ἀπάντων, Χριστὸς ἀρχὴ καὶ τέλος».

Στάχσις βυρσίνη. Πάντα τὰ περιγραφέντα ἔχουν ληφθῆ ἐκ διαφόρων, κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκδεδομένων, ἔργων τῶν Πατέρων, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔχουν καθ' εἰρμὸν καταχωρισθῆ, καὶ οὕτως ὁ κῶδιξ ἀποτελεῖ συσσωρευσιν καὶ καὶ συνονθύλευμα ποικιλομόρφου ὕλης· ἀλλὰ καὶ ἡ στάχσις εἶναι ἀτυχῆς, καὶ ἡ μελάνη δριμεῖα· καὶ ὁ χάρτης κακῆς ποιότητος, καὶ τοιουτοτρόπως ἔχει σημαντικῶς ἐν πολλοῖς σημείοις φθαρῆ, εἶναι δὲ ἔργον τοῦ κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἀκμάσαντος Ἰακώβου τοῦ Νεασκητιώτου, ἀνεψιοῦ τοῦ ἕξ Ἰωαννίνων Θεοδωρήτου, οὗτινος ἡ ἐν τῷ «Πηδαλίῳ» παραποίησις τινῶν κανόνων τοσοῦτον κατέλυψε τὸν αἰόδιμον Νικόδημον.

86 5

Χαρτ. 8 μεγ., 0,33×0,23, σελ. 725, XVIII.

1 (σ. 1). «Μάξιμος ἱερομόναχος ὁ πελοποννήσιος, τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις χριστεπωνύμοις λαοῖς, ἱερωμένοις τε καὶ λαϊκοῖς, ἐν Κυρίῳ χαίρειν ᾄεί».

Ἄρχ. Ἐπρεπε, καθὼς λέγει ὁ μέγας Χρυσόστομος...

2 (σ. 5). «Τῆ Κυριακῆ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου. Τοῦ σοφώτατου καὶ λογιωτάτου κυρίου Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ πελοποννησίου, διδασχαι εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου».

Ἄρχ. Ἐνας γεωργὸς ὁποῦ νὰ ἐκοπίαζεν ..

3 (σ. 23). «Ὁμιλία ἀναγινωσκομένη τῆ Κυριακῆ τοῦ Ἀσώτου».

Ἄρχ. Ἐνας ἄνθρωπος...

4 (σ. 35). «Τῆ Κυριακῆ τῆς Ἀποκρέω».

Ἄρχ. Ἐνας ἄνθρωπος, ἀδελφοί...

5 (σ. 46). «Τῆ Κυριακῆ τῆς Τυροφάγου ὀμιλία».

Ἄρχ. Τί ὄφελος, ἀδελφοί...

6 (σ. 61). «Τῆ πρώτῃ Κυριακῆ τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς».

Ἄρχ. Ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι...

7 (σ. 74). Τῆ δευτέρῃ Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν».

Ἄρχ. Τοῦτο καλὰ τὸ ἔλεγεν ὁ προφήτης...

8 (σ. 94). «Τῆ τρίτῃ Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν».

Ἄρχ. Ἐνας ἄνθρωπος, ἀδελφοί, νὰ εἶχε...

9 (σ. 119). «Τῆ τετάρτῃ Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν».

Ἄρχ. Ἐνας ἄνθρωπος ὁποῦ εὐρίσκεται...

10 (σ. 134). «Τῆ πέμπτῃ Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν».

Ἄρχ. Τὰ μικρὰ παιδία...

11 (σ. 153). «Τῆ Κυριακῆ τῶν Βαίων».

Ἄρχ. Μία χώρα μεγάλη...

12 (σ. 171). «Κατήχησις τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου».

Προτάσσεται, ὡς προοίμιον τῆς κατηχήσεως τοῦ Χρυσοστόμου («Εἶ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος»), τὸ μετὰ τῶν λοιπῶν κατηχήσεων τοῦ Στουδίτου ἐκδεδομένον τοιοῦτον, οὗ ἡ ἀρχή: Τί τοῦτο, πατέρες καὶ ἀδελφοί...

13 (σ. 177). «Τῆ Κυριακῆ τοῦ Θωμᾶ».

Ἄρχ. Πολλήν, ἀδελφοί...

14 (σ. 193). «Τῆ Κυριακῆ τῶν Μυροφόρων».

Ἄρχ. Ἐνας ἄνθρωπος, ἀδελφοί, ὁποῦ θέλει...

15 (σ. 207). «Τῆ Κυριακῆ τοῦ Παραλύτου».

- Ἔρχ. Ἔνας ἄνθρωπος, ἀδελφοί, ὅπου νὰ εἶχε...
 16 (σ. 223). «Τῆ Κυριακῆ τῆς Σαμαρείτιδος».
- Ἔρχ. Καθὼς ἕνας ψαράς...
 17 (σ. 236). «Τῆ Κυριακῆ τοῦ Τυφλοῦ».
- Ἔρχ. Ἔνας ἄνθρωπος, ἀδελφοί, ὅπου νὰ ἤθελεν...
 18 (σ. 250). «Τῆ Κυριακῆ τῶν ἁγίων Πατέρων».
- Ἔρχ. Ἐὰν εἶναι κανένας...
 19 (σ. 269). «Τῆ Κυριακῆ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς».
- Ἔρχ. Ὅποτεν ἕνας ἄνθρωπος...
 20 (σ. 280). «Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, Ἰουνοῦ κθ'».
- Ἔρχ. Ἔνας βασιλεὺς...
 21 (σ. 295). «Τῆ Κυριακῆ τῶν ἁγίων Πάντων».
- Ἔρχ. Ἐὰν εἶναι καὶ κάθε ἕνας...
 22 (σ. 312). «Τῆ δευτέρῃ Κυριακῆ τοῦ Ματθαίου».
- Ἔρχ. Ὅποτεν θέλει ἕνας...
 23 (σ. 324). «Ὁμιλία ἀναγινωσκομένη τῆ τρίτῃ Κυριακῆ τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου».
- Ἔρχ. Εἶπεν ὁ Κύριος, ὁ λύχνος τοῦ σώματος...
 24 (σ. 336). «Ὁμιλία ἀναγινωσκομένη τῆ τετάρτῃ Κυριακῆ τοῦ Ματθαίου».
- Ἔρχ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσελθόντι... Καθὼς ἡ φωτιά...
 25 (σ. 346). «Ὁμιλία ἀναγινωσκομένη Κυριακῆ πέμπτῃ τοῦ Ματθαίου».
- Ἔρχ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ... Ὅποτεν χαλάση...
 26 (σ. 360). «Κυριακῆ ἕκτῃ τοῦ Ματθαίου».
- Ἔρχ. Καθὼς ἤθελε κάμη...
 27 (σ. 371). «Κυριακῆ ἑβδόμῃ τοῦ Ματθαίου».
- Ἔρχ. Καθὼς καμμίαν φοράν...
 28 (σ. 386). «Ὁμιλία ἀναγινωσκομένη Κυριακῆ ὀγδόῃ τοῦ Ματθαίου, τοῦ αὐτοῦ κθρ Μαξίμου».
- Ἔρχ. Πάλιν θαναματουργᾶ...
 29 (σ. 394). «Κυριακῆ ἑννάτῃ τοῦ Ματθαίου».
- Ἔρχ. Οἱ καλοὶ καὶ τεχνίται ἰατροί...
 30 (σ. 406). «Κυριακῆ δεκάτῃ τοῦ Ματθαίου».
- Ἔρχ. Καθὼς ἕνας στρατιώτης...
 31 (σ. 417). «Κυριακῆ ἑνδεκάτῃ τοῦ Ματθαίου».
- Ἔρχ. Ποῖος ἄνθρωπος...
 32 (σ. 428). «Κυριακῆ δεκάτῃ δευτέρῃ τοῦ Ματθαίου».
- Ἔρχ. Καθὼς ἕνας χρυσοχόος...
 33 (σ. 436). «Κυριακῆ δεκάτῃ τρίτῃ τοῦ Ματθαίου».
- Ἔρχ. Καθὼς ἕνας καλὸς πατέρας...

- 34 (σ. 447). «Τῆ Κυριακῇ ἰδ' τοῦ Ματθαίου».
 Ἄρχ. Πολλῶν λογίων...
- 35 (σ. 460). «Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως».
 Ἄρχ. Τὸ βάθος καὶ τὸ ὕψος...
- 36 (σ. 472). «Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ».
 Ἄρχ. Ἐνας βασιλεύς...
- 37 (σ. 484). «Κυριακῇ πρώτη τοῦ Λουκᾶ».
 Ἄρχ. Καθὼς ἓνας καλὸς κνηγός...
- 38 (σ. 496). «Κυριακῇ δευτέρᾳ Λουκᾶ».
 Ἄρχ. Ἐνας ἄνθρωπος ὁποῦ νὰ εἶχεν...
- 39 (σ. 509). «Κυριακῇ τρίτῃ Λουκᾶ».
 Ἄρχ. Ἄν εἶναι καὶ ἓνας...
- 40 (σ. 520). «Κυριακῇ τετάρτῃ Λουκᾶ».
 Ἄρχ. Καθὼς ἓνας γεωργός...
- 41 (σ. 532). «Κυριακῇ πέμπτῃ Λουκᾶ».
 Ἄρχ. Τάχα τί σᾶς φαίνεται...
- 42 (σ. 545). «Κυριακῇ ἕκτῃ Λουκᾶ».
 Ἄρχ. Ἐνας ἄνθρωπος ὁποῦ νὰ εἶναι ἀσθενής...
- 43 (σ. 555). «Κυριακῇ ἑβδόμῃ Λουκᾶ».
 Ἄρχ. Καθὼς ὅταν ἓνας βασιλεύς...
- 44 (σ. 564). «Κυριακῇ ὀγδόῃ Λουκᾶ».
 Ἄρχ. Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων...
- 45 (σ. 575). «Κυριακῇ ἑνάτῃ Λουκᾶ».
 Ἄρχ. Τὸν πλοῦτον πάλιν...
- 46 (σ. 586). «Κυριακῇ δεκάτῃ Λουκᾶ».
 Ἄρχ. Ἐνας καλὸς βασιλεύς...
- 47 (σ. 596). «Κυριακῇ δεκάτῃ πρώτῃ Λουκᾶ».
 Ἄρχ. Ἐνας βασιλεὺς μέγας...
- 48 (σ. 607). «Κυριακῇ δεκάτῃ δευτέρᾳ Λουκᾶ».
 Ἄρχ. Πολλοὶ ἄνθρωποι λογιάζουσιν...
- 49 (σ. 616). «Κυριακῇ δεκάτῃ τρίτῃ Λουκᾶ».
 Ἄρχ. Οἱ καλοὶ καὶ ἄριστοι ἱατροί...
- 50 (σ. 626). «Κυριακῇ δεκάτῃ τετάρτῃ Λουκᾶ».
 Ἄρχ. Ἐνας δουλευτῆς βασιλείου ἑνός...
- 51 (σ. 634). «Κυριακῇ δεκάτῃ πέμπτῃ Λουκᾶ».
 Ἄρχ. Ἄν εἶναι κάθε ἄνθρωπος...
- 52 (σ. 644). «Τῆ Κυριακῇ τῆς Χανααίας».
 Ἄρχ. Ὅποιος ἐλπίζει τίποτες...
- 53 (σ. 654). «Κυριακῇ τῶν Προπατόρων».
 Ἄρχ. Σήμερον, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί...

54 (σ. 660). «Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως».

Ἄρχ. Πολλάκις, ἀδελφοί, οἱ βασιλεῖς...

55 (σ. 672). «Ὁμιλία ἀναγινωσκομένη Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ γεννησιν, ἧς ὁ σκοπός, μέλλει ὁ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι».

Ἄρχ. Ἄνωθεν ἐξ ἀρχῆς...

56 (σ. 691). «Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων».

Ἄρχ. Ἐὰν εἶναι καὶ ἕνας ἄνθρωπος...

57 (σ. 702). «Κυριακῇ μετὰ τὰ Φώτα».

Ἄρχ. Ἐνας ἄνθρωπος ὁποῦ νὰ ἐχρεώσται...

58 (σ. 709). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Λόγος ἐγκωμισιατικὸς εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου».

Ἄρχ. Τῆς παρούσης τιμίας καὶ βασιλικῆς...

59 (σ. 718). «Τῆ δεκάτῃ πέμπτῃ Αὐγούστου, Λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου».

Ἄρχ. Ὅποιος ἤθελεν εὖρη...

Ἐν ἀρχῇ, μετὰ τὸν πίνακα, δύο φύλλα ἄγραφα, ἐν δὲ τῷ τέλει τάδε : «Ἐτη ἀπὸ Χριστοῦ ,αψμγ´ (= 1743), Νοέμβριος. Ἐγράφη τὸ παρὸν κατὰ τὴν σκήτην τῆς ἁγίας Ἄννης, ἐν πολὺ ἐπιμελείᾳ, καὶ διορθώσει, διὰ χειρὸς εὐτελοῦς Κοσμᾶ ταπεινοῦ». Ὁσαύτως καὶ ἐν σελ. 5, ἐν τῇ κάτω ῥα, τὰ ἐξῆς : «Τὸ παρὸν Κυριασκοδρομίον ὑπάρχει τοῦ Κυριακοῦ τῆς θεοπρομήτορος ἁγίας καὶ μηδεὶς τολμήσας ἀποξενῶσαι αὐτὸ ἐκεῖθεν, ἵνα μὴ παιδευθῆ βαρέως ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα αὐτῆς, καὶ κολασθῆ αἰωνίως´ ,αψμδ´ (= 1744).

Ὁ κῶδιξ διατηρεῖται εἰς ἀρίστην κατάστασιν, καὶ ἔχει ἐν τῇ πρώτῃ ὀμιλίᾳ κομψὸν ἐπίτιτλον, πάντα δὲ τὰ ἀρχικὰ γράμματα διάκοσμα διὰ κλάδων καὶ ἐγχρωμα, τὴν δὲ στάχωσιν διὰ βύρσης.

87 6

Χαρτ. 8 μεγ., 0,32×0,24, σελ. 425, XVIII.

1 (σ. 1). «Βίος καὶ ἀγῶνες καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ».

Ἄρχ. Οἱ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν ἀνάγραπτοι βίοι...

Ἐξεδόθη, μεταφρασθεὶς εἰς τὴν ἀπλὴν, ὑπὸ Ἀγαπίου Λάνδου τοῦ Κρητός, ἐτυπώθη ἐν τῇ «Καλοκαιρινῇ», ἔκδοσις β´, Βενετία 1861, καὶ ὑπὸ Δουκάκη, ἐν τῷ Ἰουλίῳ, σελ. 45, ἐν Ἀθήναις 1893.

2 (σ. 105). «Πέτρον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς : Ἄλλον σε Πέτρον εἰκότως σέβω μάκαρ Ἰωσήφ».

Καὶ ἔπεται ἡ ἐπίλοιπος ἀκολουθία εἰς τοὺς ἁγ. Πέτρον καὶ Ὀνούφριον, ἐξ ἧς τοῦ μὲν ἁγ. Πέτρον ὁ κανὼν περιέχεται ἐν τῷ μηνίῳ Ἰουλίῳ τῆς ἐν

Κωνσταντινουπόλει ἐκδόσεως, τοῦ δὲ ἁγ. Ὀνουφρίου ἐν πάσαις ταῖς ἐκδόσεσι τῶν μηνιαίων. Ἐνταῦθα φαίνεται ὅτι ἐλλείπουσι φύλλα περὶ τὰ 8, διότι καὶ ἡ ἀκολουθία εἶναι ἡ ἡμίσεια, ἀρχομένη ἐκ τῶν κανόνων, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν σελ. 88 παρουσιάζεται ἀμέσως ἡ σελ. 105. Εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὄσιους συμπληρωματικὴν ἀκολουθίαν μετὰ 24 οἴκων συνέταξεν καὶ ὁ γράφων ταῦτα Γ.Μ.Μ.

3 (σ. 115). «Ζητήματά τινα καὶ λύσεις περὶ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας ἀπὸ διαφόρους θεολόγους συνηθροισμένα».

Ἄρχ. Ἐπρεπεν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ...

4 (σ. 125). «Μηνὶ Ἰουνίῳ ἰδ', τοῦ ὄσιου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος Ἱερομονάχου, τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ ἀσκήσαντος».

Ἐπεται ἀκολουθία πλήρης μεθ' ἐνὸς κανόνος φέροντος τήνδε ἀκροστιχίδα: «Νήφωνα δῶρον πατρὶ Ἱερεμίας», εἶναι δὲ πεποιημένος εἰς ἦχον πλ. δ': Ἀρματηλάτην Φαραώ. Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν φέρεται ὁ βίος τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀρχή: «Οὗτος ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Νήφων, ὑπῆρχεν ἐκ τοῦ δεσποτάτου τῆς παλαιᾶς ἡπείρου». Μεταφρασθεὶς ὑπὸ Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, ἐξεδόθη ἐν τῷ «Νέῳ Ἐκλόγιῳ» (ἐκδοσις α' ἐν Βενετίᾳ, β' ἐν Κωνσταντινουπόλει 1863), ἐξ οὗ συμπεριελήφθη ὑπὸ Λουκάκη ἐν τῷ Συναξαρίῳ Ἰουνίου, σελ. 138, ἐκδ. Ἀθηνῶν 1893' ἡ δὲ ἀκολουθία ἀνέκδοτος.

5 (σ. 145). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὄσιου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Λαζάρου τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει».

Ἄρχ. Ὁ πλάσας κατὰ μόνας...

Ἐν Λαύρᾳ, Καυσοκαλυβίοις καὶ ἀλλαγῷ εὔρηται βίος εἰς τὸν ὄσιον Λάζαρον ἀρχόμενος οὕτως: «Ὁ τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευσαμένων βίος», ὅστις ὑπάρχει ἐκδεδομένος ἐν «Acta Sanctorum», Νοεμβρ. III, 508 ἔ. Ὁ Νικόδημος (Συναξ., Γ', 243, σημ. 1) λέγει ὅτι συνέγραψεν ὁ γνωστὸς Γρηγόριος Κωνσταντινουπόλεως ὁ Κύπριος, αὐτὸς δὲ μετέφρασε τοῦτον καὶ ἐτύπωσε εἰς τὸ «Νέον Ἐκλόγιον», καὶ ἐν τέλει ὁ Δαπόντε λέγει ὅτι «Ὁ Ῥαφαὴλ ἐξήγησεν αὐτόν» (Σάββα, Μεσαιων. Βιβλ. 1, 125). Περιέχει δὲ τοῦτον καὶ ὁ Νοέμβριος τοῦ Λουκάκη, ἐκδ. Ἀθηνῶν.

Ὁ βίος φέρει ἐν ἀρχῇ ἐπίτιτλον κόσμημα, ἐντὸς δὲ τοῦ ἀρχικοῦ στοιχείου Ὀμικρὸν ἐσχεδιάσται ὁ ἅγιος διὰ γραφίδος. Ἐν δὲ τῷ τέλει ἀναγινώσκωμεν τοὺς ἑξῆς στίχους:

«Ὡς τοῖς πλέουσι, λιμένες χοῆμα ξένον,
πόρρω δὲ τοῖς βαίνουσιν, ἀνύσαι τρίβον,
καὶ τοῖς ξενητεύουσι, πατρίδος θέα,
οὕτω βίβλοι γράφουσιν εἰς τέρμα φθάσαι»,

6 (σ. 308). «Μην Ἰανουάριος. Εἰς τὰς ἰγ' ἐορτάζομεν τὴν κοίμησιν τοῦ ὄσιου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλύβη».

Ἐπεται ἀκολουθία εἰς τὸν ὄσιον μετὰ δύο κανόνων φερόντων, ὁ μὲν

α' τήνδε ἀκροστιχίδα : «Δέσιν οἰκτράν, ὦ Μάξιμε, προσδέχου. Νήφων» (οὗτος εἶναι ὁ φίλος τοῦ Ὁσίου ἁγ. Νήφων, περὶ οὗ ὄρα ἀνωτ., 4, 125)· ὁ δὲ β' τὴν ἐξῆς : «Ἱερείας ἕμνον Μαξίμω πατρί»· ἐν δὲ τοῖς θεοδοκίαις : «Ὁ Πατητάς». Ἡ ἀκολουθία αὕτη διαφέρει κατὰ τι τῆς ἐν χρῆσει οὔσης ἐν Κανσοκαλυβίαις, εἶναι δὲ ἀνέκδοτος. Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν φέρεται ὁ βίος τοῦ Ὁσίου, ἀρχόμενος οὕτω : «Βίος καὶ πολιτεία, καὶ ἀσκησις καὶ παιδοὶ ἀγῶνες τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου, τοῦ τὴν καλύβην πυροπολοῦντος ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει τοῦ ἄθωνος· ποίημα καὶ πόνημα Θεοφάνους τοῦ περιθεωρίου καὶ προηγουμένου βατοπαιδίου νεοστὶ μεταφρασθεῖς».

Ἄρχ. Ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους...

Ἐξεδόθη κατ' ἐπιτομὴν ἐν τῷ «Νέῳ Ἐκλογίῳ» καὶ ἐν τῷ Ἰανουαρίῳ Δουκάκη, σελ. 200 - 216. Ἀθῆναι 1884.

Τέσσαρες συνέγραψαν τὸν βίον τοῦ ὁσίου Μαξίμου : ὁ ἅγιος Νήφων ὁ Κανσοκαλυβίτης, Θεοφάνης προηγούμενος Βατοπεδίου καὶ εἶτα μητροπολίτης Περιθεωρίου, ὁ ἡσυχαστὴς Ἰωαννίκιος ἱερομόναχος ὁ Κόγγυλας (ὁ ἐν ὄρειοις Λαύρας φήμην ἁγίου κτησάμενος), καὶ ὁ ἱερομόναχος Μακάριος. (Βλ. «Ἱστορία ἀσκητισμοῦ», ὑπὸ Εὐλογίου Κουρίλα Λαυριώτου, τόμ. α', σελ. 109, ἔκδοσις Θεσσαλονίκης 1929).

7 (σ. 379). «Ἰανουαρίου ε'. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Συγκλητικῆς. Συγγραφεῖς παρὰ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας».

Ἄρχ. Ἔδει πάντας ἀνθρώπους...

Ἐξεδόθη ὑπὸ Σωφρονίου Ἀγιορείτου, ἐν τῷ τέλει τῆς «Ἱστορίας τῶν ὁσίων Ἰωάσαφ καὶ Βαρλαάμ», τυπωθείσης ἐν Ἀθῆναις 1884 καὶ ἐν μεταφράσει ὑπὸ Δουκάκη, Ἰανουάριος, 79 - 116.

Ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ, τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ξύλλῳ, τάδε : «πληρώσας εἶπον, σοὶ Χριστὲ δόξα πρέπει, ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ ,αψ'ζα'» (= 1791). Στάχωσις βυρσίνη μετὰ πορπῶν καὶ ἐκτυπωμάτων.

88 7

Χαρτ. 8 μεγ., 0,31×0,21, φύλλ. 242, XVI.

Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου τῶν ψαλμῶν ἐρμηνεῖα.

Ἄρχ. Μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν· ὡς ὅλως καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ὡς αὐτῶς· ἄλλως ἢ μὲν προφητεία πληροῦται εἰς τὸν Ἰωσήφ, ὅτι οὐ συνπαρεγενέτο τοῖς Ἰουδαίοις ἠνίκα κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐβουλεύοντο, ἄλλως· καὶ τίνι τοῦ Χριστοῦ ἀρμόσαι ταῦτα δυνήσεται· οὗτος γὰρ ἀληθῶς καὶ μόνος μακάριος· ὃν καὶ Παῦλος μακάριον καὶ μόνον δυνάστην Θεὸν καὶ βασιλέα βασιλέων προσεκάλεσεν...

Καὶ οὕτως ἀκολουθεῖ ἡ ἐπίλοιπος ἐρμηνεῖα.

Τέλος: Μένει κολοβὸν ἐν τῷ ιβ' στίχῳ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ Ἡσαίου, ἔχον οὕτω:

«Διὰ τὸν φόβον σου κύριε ἐγγαστρι ἐλάβομεν. Οἱ λέγοντες ἐκ φιλοθείας γενέσθαι τῷ ἀγαπητῷ τοῦ πατρός· δῆλον δὲ ὅτι τῷ νίῳ καθάπερ ᾠδίνουσα γεννητοῦ λόγου τροπῇ νουνεχῶς ἐμμένειν. Ὡδηνήσεται φησὶ καὶ μὴν καὶ εἰληφέναι καταγαστρός· καὶ τῆς σωτηρίας τὸ πνεῦμα τεκεῖν τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς. Πρέπει δ' ἂν ὡς ἔφην ὁ τοιόσδε λόγος προφήταις τε καὶ ἀποστόλοις καὶ εὐαγγελισταῖς οἷ τῆς ἄνωθεν μυσταγωγίας καταπλουτοῦντες τὴν χάριν καὶ οἶον τινὰς νοητοὺς δεχομένους σπερματισμούς...».

Προτάσσεται εἰσαγωγή ἐν τρισὶ φύλλοις, ἐν δὲ τῷ β' φύλλῳ φέρεται:

«Τοῦ αὐτοῦ Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐρμηνεῖα προτροπικῆ τῶν ψαλμῶν πρὸς [Μαρκ]κελλί[νον]».

Ἀρχ. Ἀγαμαί σου τῆς ἐν Χριστῷ προαιρέσεως, φίλε Μαρκελλίνε...

Ὁ κῶδις φαίνεται ὅτι ἀντεγράφη ἐκ παλαιοῦ χειρογράφου, ὁ δὲ βιβλιογράφος ἔγραψεν ὅσα ἠδυνήθη ἀναγνῶναι· διὸ τὰ ἐν εἰσαγωγῇ προλογιζόμενα εἶναι ἑλλειπῆ.

Ἐν τῇ ἄνω ᾠδῇ τοῦ α' φύλλου φέρονται τὰ ἑξῆς: «καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις τοῦ περικαλεστάτου Κυριακοῦ τῆς θεοπρομήτορος ἁγίας Ἀννης» ἐν δὲ τῇ κάτω: «καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἀρσενίου τοῦ ἀπὸ Γαλατᾶ τῆς Βυζαντίδος καὶ τῶν φίλων, παρ' οὗ ἐδωρήθη εἰς τὸ Κυριακὸν τῆς θεοπρομήτορος Ἀννης».

Στάχωσις βυρσίνη.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις ἄνευ χρονολογίας ὑπὸ τῆς Α.Ε.Ε. «Νέα Ἑλληνικὴ Ἡὼς» (*Ι. Χατζηϊωάννου).

89 8

Χαρτ. 8 μεγ., 0,30×0,20, σελ. 855, XVIII.

1 (σ. 1). «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου· τῆς ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς, ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συνεγράφη· Παύλου τε φημί, σὺν Μάρκῳ, Θωμᾷ καὶ Ἰωάννῃ, ἅμα Ἰακώβῳ τε, Λουκᾷ καὶ Μακαρίῳ τε, πρὸς ὃν ἐστάλη αὕτη παρὰ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου· συνεργία δὲ τριῶν ἀρχιερέων, ὧν αἱ εὐχαὶ συνέργησαν τῷ λόγῳ, τῇ δὲ συμβουλῇ ᾠφέλησαν μεγάλως».

Ἀρχ. Πολλῶν καὶ μεγάλων...

2 (σ. 22). «Τοῦ αὐτοῦ, Δήλωσις ἀναγκαῖα ὄρωσιότητι περὶ τῶν ἐπὶ σωματικῶν πράξεων».

Ἀρχ. Πρώτη ἡσυχία...

3 (σ. 26) «Τοῦ αὐτοῦ, Ὅτι ὁ βουλόμενος τηρῆσαι τὰς ἐντολὰς ἐκ τοῦ θεοῦ φόβου ἀρξάτω, ἵνα μὴ εἰς χάος ὀλισθῆσῃ».

Ἄ ρ χ. Εἰ δέ τις θέλει...

4 (σ. 28). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ τῆς δευτέρας ἐντολῆς· καὶ ὅτι γεννήτωρ τοῦ πένθους ὁ φόβος».

Ἄ ρ χ. Καὶ οὕτω χαρίζεται...

Ἐπισυνάπτονται καὶ τὰ περὶ τῶν λοιπῶν ἐντολῶν.

5 (σ. 36). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ τῶν τεσσάρων ἀρετῶν τῆς ψυχῆς».

Ἄ ρ χ. Ἰδέαι δὲ τῆς σοφίας...

6 (σ. 38). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ τῆς ἐμπράκτου γνώσεως».

Ἄ ρ χ. Ἔστι δὲ γνῶσις ἀληθῆς...

7 (σ. 40). «Τοῦ αὐτοῦ, Ὅτι αἱ σωματικαὶ ἀρεταὶ ἐργαλεῖα ἐστὶ τῶν ψυχικῶν».

Ἄ ρ χ. Ἄλλ' ἐπειδὴ πράττων...

8 (σ. 41). «Τοῦ αὐτοῦ, Ὅτι ἀδύνατον ἄλλως σωθῆναι, εἰμὴ διὰ προσοχῆς ἀκριβοῦς, καὶ τηρήσεως νοός».

Ἄ ρ χ. Χωρὶς δὲ προσοχῆς...

9 (σ. 43). «Τοῦ αὐτοῦ, Ὅτι οἱ βουλόμενοι ἰδεῖν ἑαυτοὺς ἐν ποίῳ τρόπῳ εἰσίν, οὐκ ἄλλως ἢ διὰ τῆς φυγῆς τῶν αὐτῶν θελημάτων, καὶ δι' ὑποταγῆς, καὶ ἡσυχίας καὶ μάλιστα οἱ ἐμπαθεῖς».

Ἄ ρ χ. Εἰ οὖν βουλόμεθα...

Ἐπονται : «Περὶ τῶν ὀκτὼ πνευματικῶν θεωριῶν, ἡγουν νοητῶν», καὶ ἔρμηνεία ἐκάστης, καὶ «Διαίρεσις τῆς εὐχῆς τῶν ὅλων γνώσεων».

10 (σ. 95). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ ταπεινοφροσύνης».

Ἄ ρ χ. Σημεῖα δὲ εἰσί...

11 (σ. 96). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ ἀπαθείας».

Ἄ ρ χ. Τῆς ἀπαθείας τάχα...

12 (σ. 100). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ τῶν ἑπτὰ σωματικῶν πράξεων».

Ἄ ρ χ. Τὰ δὲ πρόφην γεγραμμένα...

13 (σ. 102). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ διακρίσεως».

Ἄ ρ χ. Διὰ τοῦτο...

14 (σ. 105). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ τῆς κατὰ Θεὸν ἀναγνώσεως».

Ἄ ρ χ. Ἔστω οὖν ἡ κατὰ Θεόν...

15 (σ. 110). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ τῆς ἀληθοῦς διακρίσεως».

Ἄ ρ χ. Ὁ μὲν χάριτι Θεοῦ...

16 (σ. 112). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν, εἰ καὶ πολλὰ πταίει τις».

Ἄ ρ χ. Πλὴν οὐ δεῖ ἀπογινώσκειν...

17 (σ. 114). «Τοῦ αὐτοῦ, Συντομία πρὸς κτήσιν τῶν ἀρετῶν καὶ ἀποχὴν τῶν παθῶν».

Ἄ ρ χ. Οὐδὲν οὕτω...

18 (σ. 116). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ τοῦ πῶς κτᾶται τις τὴν ἀληθῆ πίστιν».

Ἄρχ. Πλὴν ταύτης ποθῶν...

19 (σ. 121). «Τοῦ αὐτοῦ, Ὅτι μᾶλλον συμφέρει τοῖς ἐμπαθέσιν ἢ ἡσυχία».

Ἄρχ. Πᾶσι μὲν συμφέρει...

20 (σ. 124). «Τοῦ αὐτοῦ, Ὅτι μέγα ἀγαθὸν ἢ ἀληθὴς μετάνοια».

Ἄρχ. Πλὴν ἐάν τις βουληθῆ...

21 (σ. 126). Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ τῶν περιεκτικῶν καὶ ἰδικῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ».

Ἄρχ. Διὰ τοῦτο ὀφείλομεν...

22 (σ. 128). «Τοῦ αὐτοῦ, Ὅτι πάντα πρὸς τὸ συμφέρον ἐποίησεν ἡμῖν ὁ Θεός».

Ἄρχ. Διότι πάντα τὰ ὄντα...

23 (σ. 130). «Τοῦ αὐτοῦ, Ὅτι οὐκ ἔστι πολυλογία ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ».

Ἄρχ. Ὁ λόγος γὰρ τοῦ Θεοῦ...

24 (σ. 132). «Τοῦ αὐτοῦ, Ὅτι ταπεινοφροσύνης δίχα ἀδύνατον σωθῆναι».

Ἄρχ. Οὐκ οἶδα...

25 (σ. 138). Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ψυχῆς δι' ἀρετῶν».

Ἄρχ. Δέεται γὰρ πᾶς ἄνθρωπος...

26 (σελ. 142). «Τοῦ αὐτοῦ, Ὅτι μέγα ἀγαθὸν ἢ ἀγάπη καὶ ἡ συμβολὴ μετὰ ταπεινώσεως».

Ἄρχ. Ταῦτα τοίνυν...

27 (σ. 146). «Τοῦ αὐτοῦ, Ὅτι οὐκ ἔστι πολυλογία ἢ συχνότερα ὑπόμνησις τῆς θείας Γραφῆς».

Ἄρχ. Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ ῥητόν...

28 (σ. 149). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ ψευδωνύμου γνώσεως δήλωσις».

Ἄρχ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ψευδώνυμος...

29 (σ. 166). «Τοῦ αὐτοῦ, Δήλωσις τῶν ἀρετῶν».

Ἄρχ. Φρόνησις, σωφροσύνη...

Σημειοῦνται 228 ἀρεταὶ ὀνομαστί.

30 (σ. 168). «Τοῦ αὐτοῦ, Δήλωσις τῶν παθῶν».

Ἄρχ. Δεινότης, πανουργία...

Καταγράφονται 298 ὀνόματα παθῶν.

31 (σ. 170). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ διαφορᾶς λογισμῶν καὶ προσβολῶν».

Ἄρχ. Ἐπειδὴ οἱ λογισμοί...

Ἐν τέλει φέρονται τάδε:

«Οὔτε ἵππος ἐπὶ φάτινης γαυριᾶ, οὔτε ἀετὸς ἐπὶ καλιᾶ· ἀλλ' ἀμφοτέρου ἐπὶ ταχύτητι· ὁ μὲν ποδῶν, ὁ δὲ πτερῶν· καὶ σὺ τοίνυν, μὴ ἐν τραπέζῃ καὶ περιβολαίοις καὶ ἀπορία μέγα φρονήσεως· ἀλλ' ἐπὶ χρηστότητι καὶ εὐποιᾷ. Οὐδ' πᾶσαι ἐπαινεταὶ πτωχίαι· ἀλλ' αἱ ἐκ προαιρέσεως κατὰ τὸν εὐαγγελικὸν σκοπὸν κατορθωμέναι. Πολλοὶ μὲν γὰρ πτωχοὶ τῇ περιουσίᾳ πλεονεκτικώτατοι δὲ τῇ προαιρέσει τυγχάνουσιν· οὐς οὐχ ἢ ἔνδεια σώξει, ἀλλ' ἢ προαίρε-

σις κατακρίνει. Ὡσπερ τοῖς μεθύουσιν ἀφορμὴ τοῦ πίνειν ἢ προσθήκη τοῦ οἴνου γίνεται, οὕτω καὶ οἱ νεόπλουτοι πολλὰ κτησάμενοι πλειόνων ἐπιθυμοῦσι, τῷ ἄει προστεθειμένῳ τὴν νόσον τρέφοντες· καὶ περιτρέπεται αὐτοῖς ἡ σπουδὴ πρὸς τὸ ἐναντίον· οὐ γὰρ εὐφραίνει τὰ παρόντα τσαῦτα ὄντα, ὅπου ὀδυνᾷ τὰ ἀλλότρια, μὴ αὐτῶν ὄντα».

32 (σ. 175). «Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ ἐν κεφαλαίοις κδ' κατὰ α, β, β' βιβλίου τοῦ αὐτοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Λαμασκηνοῦ».

33 (σ. 176). «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Λαμασκηνοῦ, Λόγοι συνοπτικοὶ κδ', πλήρεις ὄντες πνευματικῆς... εἰσὶ δὲ κατὰ ἀλφάβητον».

Ἄρχ. Ἀρχὴ πάντων τῶν γραμμάτων...

34 (σ. 178). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος δεύτερος».

Ἄρχ. Βουλόμενος ὁ ὁσιος...

35 (σ. 182). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος γ'».

Ἄρχ. Γαστριμαργία ἐστὶ...

36 (σ. 185). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος δ'».

Ἄρχ. Δῆλον ὅτι ἡ εὐσέβεια...

37 (σ. 189). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος ε'».

Ἄρχ. Εἶπεν ὁ Κύριος, ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος...

38 (σ. 193). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος ς'».

Ἄρχ. Ζωὴ ἐστὶ ἐλπίς ἀμέριμος...

39 (σ. 197). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος ζ'».

Ἄρχ. Ἡ προσπάθεια γίνεται...

40 (σ. 201). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος η'».

Ἄρχ. Θεῷ διαπαντὸς προσέχει...

41 (σ. 205). «Λόγος θ'».

Ἄρχ. Ἴνα μὴ δοκῇ τις...

42 (σ. 208). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος ι'».

Ἄρχ. Κυρίως ὁ ταπεινόφρων...

43 (σ. 212). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος ια'».

Ἄρχ. Λίαν ἐστὶ καλόν...

44 (σ. 218). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος ιβ'».

Ἄρχ. Μὴ νέκρωσιν ὁ νοῦς...

45 (σ. 220). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος ιγ'».

Ἄρχ. Νοητὴ μὲν γίνεται...

46 (σ. 222). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος ιδ'».

Ἄρχ. Ξένον πρᾶγμα καὶ παράδοξον...

47 (σ. 224). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος ιε'».

Ἄρχ. Ὁ βουλόμενος εἰπεῖν...

48 (σ. 226). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος ις'».

Ἄρχ. Πάντα μὲν ὄσα...

49 (σ. 228). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος ιζ΄».

Ἄρχ. Ῥᾶον μὲν ἔστι...

50 (σ. 229). «Λόγος ιη΄».

Ἄρχ. Σωφροσύνη ἔστι φρόνημα σῶων...

51 (σ. 230). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος ιθ΄».

Ἄρχ. Τὸ τῆς ἀνδρείας ἰδίωμα...

52 (σ. 231). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος κ΄».

Ἄρχ. Ὑμνεῖται ὁ Θεός...

53 (αὐτόθι). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος κα΄».

Ἄρχ. Φάσκων ὁ Κύριος...

54 (σ. 233). «Λόγος κβ΄».

Ἄρχ. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ...

55 (σ. 236). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος κγ΄».

Ἄρχ. Ψάλατε συνετῶς...

56 (σ. 242). «Λόγος κδ΄».

Ἄρχ. Ὡ, πόσα δάκρυα...

Ἐν τέλει: «Κἀμοὶ τῷ γεγραφῶτι ἕλεων γενέσθαι τὸν Θεὸν πρεσβεύων, ὃ ἀναγνώστα καὶ ἀγωνιστά, μὴ ἔλλειπης δέομαί σου».

Ἐκάστου λόγου προηγεῖται προλογίσκος διὰ στίχων.

Τὸ βιβλίον τοῦ ἁγ. Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐξεδόθη ἐν «Φιλοκαλία» κατὰ τὴν προγραφείσαν τάξιν.

Εἶτα φύλλον ἐν ἄγραφον, μεθ' ὃ:

57 (σ. 259). «Τοῦ ἁββᾶ Ἡσαίου, Περὶ ἐντολῶν πιστῶν, καὶ οἰκοδομῆς τῶν θελόντων μετ' εἰρήνης ἀσκήσαι μετ' ἀλλήλων».

Ἄρχ. Ἐὰν περιπατῆτε μετ' ἀλλήλων...

58 (σ. 266). «Τοῦ δσίου Πέτρου, μαθητοῦ τοῦ ἁββᾶ Ἡσαίου, εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῶ».

Ἄρχ. Πρόσεχε σεαυτῶ ἀκριβῶς...

59 (σ. 270). «Τοῦ μεγάλου Βασιλείου».

Ἄρχ. Τὸ τελεώτατον ἔργον...

60 (σ. 273). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, Λόγος πρὸς τοὺς ἀποταξαμένους».

Ἄρχ. Ἀδελφέ μου, εἰ ἀποτάξω τῷ κόσμῳ...

61 (σ. 274). «Ἐκ τοῦ μεγάλου Βασιλείου πάνυ ὠφέλιμα».

Ἄρχ. Πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀκήκοα...

62 (σ. 276). «Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου, Ἐντολαὶ τοῖς ἀποτασσομένοις».

Ἄρχ. Πρῶτον μὲν μὴ ἔχε κοινωνίαν...

63 (σ. 277). «Περὶ φαντασιῶν καὶ ἐκτυπωμάτων τοῦ νοῦ, καὶ τῶν τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀληθείας σημείων καὶ τίνα τὰ τῆς πλάνης σημεῖα»...

Ἄρχ. Ἠσυχάζων καὶ μόνως...

Ἔπεται : «Ἄρα καὶ τίνα τὰ τῆς ἀληθείας σημεῖα».

64 (σ. 285). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου, Περὶ ἀρχῆς βίου λίαν ἐπωφελοῦς καὶ σωτηρίου. Ἄρμοζούσης τῆς ἄριτι τῶ κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ ἀποτασσομένοις».

Ἄ ρ χ. Πᾶς ἄνθρωπος, ἀδελφοί...

65 (σ. 295). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν οὐρανοφάντορος Βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, Λόγος περὶ ἀσκήσεως καὶ πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν».

Ἄ ρ χ. Δεῖ τὸν μοναχὸν πρὸ πάντων...

66 (σ. 297). «Σχόλια εἰς τὸν περὶ ἀποταγῆς πρώτον λόγον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος· εἰ θέλεις ὁ ἀναγινώσκων εὐχερῶς εὐρίσκειν τοῦ κειμένου τὰς ἐρμηνείας, μὴ τὰ τοιάδε ἢ τοιάδε σημεῖα ζητεῖν· ἀλλὰ τὰ κατὰ στοιχεῖον ἀπὸ τῆς μονάδος ἄχρι τῆς ἑκατοντάδος ἀναβιβαζόμενα».

Ἄ ρ χ. Ἀποταγὴ πρώτη ἢ τῶν πραγμάτων ἀπαλλαγὴ, δευτέρα δὲ καὶ τρίτη, ἢ τῶν παθῶν καὶ τῆς ἀγνοίας. Ἄλλο. Ῥαδίως τίς βουληθεὶς τῶν πραγμάτων, οὐκ ὀλίγῳ δὲ καμάτῳ τῶν πρὸς αὐτὰ παθημάτων...

67 (σ. 307). «Περὶ ἀπροσπαθείας, ἤγουν τῆς λύτης σχόλια, λόγος δεύτερος».

Ἄ ρ χ. Ὅστις ἐν ἀπαθείᾳ καὶ συμπαθείᾳ...

68 (σ. 312). «Ἀρχὴ τοῦ τρίτου λόγου, ἤγουν περὶ ξηνητείας, συγγενῶν, κτημάτων, χρημάτων, βρωμάτων, παθῶν, μετεωρισμῶν, τόπων δόξης καὶ τῶν λοιπῶν».

Ἐ ρ χ. Ἐένος ἐστὶ ὁ κατὰ διάνοιαν...

69 (σ. 316). «Ἀρχὴ τῶν σχολίων τοῦ περὶ ὑποταγῆς δ' λόγου».

Ἄ ρ χ. Ἦτοι πρὸς τοὺς ἀγωνιστάς...

70 (σ. 345). «Ἀρχὴ τοῦ πέμπτου λόγου σχολίων περὶ μετανοίας».

Ἄ ρ χ. Μετάνοια ἐστὶ...

71 (σ. 352). «Ἀρχὴ τῶν τοῦ ἕκτου λόγου σχολίων· περὶ μνήμης θανάτου».

Ἄ ρ χ. Ἡ τοῦ θανάτου, φησὶν, ἔννοια...

72 (σ. 354). «Ἀρχὴ τῶν σχολίων τοῦ ἑβδόμου λόγου· περὶ χαρᾶς καὶ πένθους».

Ἄ ρ χ. Συμπάθειαν τὴν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτανόντων...

73 (σ. 361). «Ἀρχὴ τοῦ ὀγδόου λόγου σχολίων».

Ἄ ρ χ. Ὁργὴ ἐστὶ...

74 (σ. 366). «Ἀρχὴ τῶν τοῦ ἑννάτου λόγου σχολίων· περὶ μνησικακίας».

Ἄ ρ χ. Ὅρα ἀκριβῶς...

75 (σ. 369). «Ἀρχὴ τῶν τοῦ δεκάτου λόγου· περὶ καταλαλιᾶς».

Ἄ ρ χ. Ἀπηρυθριασμέναι εἰσὶ νεάνιδες...

76 (σ. 371). «Ἀρχὴ τῶν τοῦ ἑνδεκάτου λόγου σχολίων· περὶ πολυλογίας».

- Ἄρχ. Καὶ ἐν αὐτοῖς, φησί, τοῖς δοκοῦσι...
- 77 (372). «Ἄρχὴ τῶν τοῦ ιβ' λόγου σχολίων' περὶ ψεύδους».
- Ἄρχ. Οἱ ἀκροώμενοι, βαθμὸς τις...
- 78 (σ. 373). «Ἄρχὴ τῶν τοῦ ιγ' σχολίων' περὶ ἀκηδίας».
- Ἄρχ. Ὅτι ἡ ἀκηδία...
- 79 (σ. 375). Ἄρχὴ τῶν τοῦ ιδ' λόγου σχολίων' περὶ γαστριμαργίας».
- Ἄρχ. Ὅκτώ εἰσι πάντες οἱ γενικώτατοι...
- 80 (σ. 385). Ἄρχὴ τῶν τοῦ ιε' λόγου σχολίων' περὶ γαστριμαργίας».
- Ἄρχ. Ἀμιλλα, τὸ ἀμιλλᾶσθαι...
- 81 (σ. 399). «Ἄρχὴ τῶν τοῦ τμήματος σχολίων' τοῦ περὶ φιλαργυρίας λόγου ις'».
- Ἄρχ. Πλάτων τοὺς φιλαργύρους...
- 82 (σ. 400). «Ἄρχὴ τῶν τοῦ ξξ καὶ δεκάτου λόγου σχολίων' περὶ ἀκτημοσύνης».
- Ἄρχ. Ἀκτημοσύνη ἐστὶ νοητή...
- 83 (σ. 401) «Ἄρχὴ τῶν σχολίων τοῦ ἑπτακαιδεκάτου λόγου».
- Ἄρχ. Ἀναίσθητός ἐστιν...
- 84 (σ. 402). «Ἄρχὴ ιη' λόγου σχολίων' περὶ ὕπνου».
- Ἄρχ. Ἔστιν ὁ ὕπνος...
- 85 (σ. 403). «Ἄρχὴ τῶν τοῦ ιθ' λόγου σχολίων' περὶ ἀγρυπνίας».
- Ἄρχ. Οὐχὶ ἡ στάσις ἐστίν, ἡ ὄλη ἀγρυπνία...
- 86 (σ. 405). «Ἄρχὴ τῶν τοῦ κ' λόγου σχολίων' περὶ τῆς ἀνάδρου δειλίας».
- Ἄρχ. Ὁ παρεῖναι πιστεύων τὸν Θεόν...
- 87 (σ. 405). «Ἄρχὴ τῶν τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου λόγου σχολίων' περὶ κενοδοξίας».
- Ἄρχ. Ὁ τῆς κενοδοξίας λογισμὸς...
- 88 (σ. 415). «Ἄρχὴ τῶν τοῦ κβ' λόγου σχολίων'».
- Ἄρχ. Ζητητέον πῶς ἐν ἀρχαῖς...
- 89 (σ. 421). «Περὶ τῶν ἀνεκφράστων λογισμῶν τῆς βλασφημίας λόγος κγ'».
- Ἄρχ. Χαλεπῆς ὀίζης... [Ἔπονται τὰ τούτου σχόλια].
- 90 (σ. 426). «Ἄρχὴ τῶν τοῦ κδ' λόγου σχολίων'».
- Ἄρχ. Φύσις θυμοῦ...
- 91 (σ. 428). «Ἄρχὴ τῶν τοῦ κε' λόγου σχολίων' περὶ ταπεινοφροσύνης».
- Ἄρχ. Μίαν αἴσθησιν εἶναι φυσικὴν τῆς ψυχῆς αὐτῆ ἢ τῆς ἁγίας ἡμῶν Τριάδος ἐκδιδάσκει ἐνέργεια...
- 92 (σ. 436). «Ἄρχὴ τῶν τοῦ κς' λόγου σχολίων'».
- Ἄρχ. Αἴσθησις ἐστὶ νοός, ἀκριβής...
- 93 (σ. 476). «Ἄρχὴ τῆς ἐν ἐπιτομῇ ἀνακεφαλαιώσεως σχολίων'».

*Αρχ. Σημεῖον ὅτι σχολάζει ὁ νοῦς...

94 (σ. 482). «Ἀρχὴ τῶν τοῦ εἰκοστοῦ ἑβδόμου λόγου σχολίων· περὶ ἡσυχίας».

*Αρχ. Ὡσπερ ἐν ἅπασιν...

95 (σ. 498). «Ἀρχὴ τῶν τοῦ κη' λόγου σχολίων».

*Αρχ. Μὴ παρορησιάζου, κἂν καθαρότητα κέκτησαι...

96 (σ. 503). «Ἀρχὴ τῶν τοῦ κθ' λόγου σχολίων· περὶ ἀπαθείας».

*Αρχ. Τίς ὁ γευσάμενος αὐτῆς...

97 (σ. 504). Ἀρχὴ τοῦ τριακοστοῦ λόγου σχολίων».

*Αρχ. Ἡ πίστις ἐστὶ, θύρα...

Τὰ ἀνωτέρω σχόλια, ἢ μᾶλλον τὰ συμπίπτοντα τοῖς λόγοις τοῦ Κλίμακος μέρη, εἶναι εἰλημμένα ἐκ λόγων διαφόρων πατέρων, οἷον: Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Χρυσοστόμου, Γρηγορίου Νύσσης, Εὐαγρίου, Συμεὼν νέου Θεολόγου, Διαδόχου, Κλήμεντος Στρωματέως, Γαβριὴλ ἡσυχαστοῦ Λάτρου κ.ἄ.

98 (σ. 508). «Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου».

*Αρχ. Ἄδειαν εὐρῶν ὁ διάβολος...

99 (αὐτότι). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Περὶ νηστείας καὶ προσευχῆς».

*Αρχ. Φησὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος...

*Αμφότερα ἀποσπάσματα.

100 (σ. 511). «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βαρσανουφίου, Περὶ τοῦ πῶς δεῖ καθίσαι ἐν τῷ κελίῳ· καὶ περὶ θεωρίας κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν».

*Ακολουθοῦν αἱ ἐρωταποκρίσεις.

Τὸ βιβλίον τῶν τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου ἐρωταποκρίσεων, συναθροισθειῶν καὶ ταξινομηθειῶν ὑπὸ Νικοδήμου Ἁγιορείτου, ἐτυπώθη Ἐνετίησιν 1816.

101 (σ. 521). «Ἐκ τῆς β' βίβλου τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ· συλλογὴ λίαν ὀφέλιμος».

*Αρχ. Ἀθλιος καὶ ταλαίπωρος...

*Ἴδε σχετικὰ, ἀριθ. 1 τοῦ ἀνά χειρας καταλόγου.

102 (σ. 529). «Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ».

*Αρχ. Μακάριοι γὰρ ἀληθῶς...

103 (σ. 530). «Τοῦ ἐν ἁγίοις Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου, Στίχοι λίαν ὀφέλιμοι».

*Αρχ. Ἄφες κόσμου ἅπαντα καὶ τὰ ἐν κόσμῳ...

Οἱ στίχοι οὗτοί εἰσιν ὁ δέκατος ἔνατος λόγος ὁ διὰ στίχων Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου· τούτου ἡ βίβλος ἐξεδόθη, Ἐνετίησιν 1790, παρὰ Νικολάου Γλυκεῖ τῷ ἕξ Ἰωαννίνων, καὶ ἐν Σύρῳ κατὰ τὸ 1886.

104 (σ. 531). «Τοῦ ὁσίου Νείλου».

Ἄρχ. Κἄν μηδεὶς διόκησε τύραννος, ἀλλ' ὅμως γενοῦ ἔτοιμος εἰς μαρτύριον...

105 (σ. 532). «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Θαλασσίου τοῦ Λίβυος καὶ Ἀφρικανοῦ· περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας, καὶ τῆς κατὰ νοῦν πολιτείας· πρὸς Παῦλον πρεσβύτερον· ἑκατοντὰς πρώτη, ἧς ἡ ἀκροστιχὶς ἦδε: ἄνευματικῶ ἀδελφῶ καὶ ἀγαπητῶ κυρίῳ Παύλῳ Θαλάσσιος· τῷ μὲν φαινομένῳ ἦσυχαστῆς· τῇ δὲ ἀληθείᾳ πραγματευτῆς κενοδοξίας».

Ἄρχ. Πόθος πρὸς Θεόν...

106 (σ. 537). «Τοῦ πρὸς τὸν αὐτόν, ἑκατοντὰς δευτέρα, ἧς ἡ ἀκροστιχὶς ἦδε: εὐχαι ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀδελφεῖ τιμιώτατε· ὅτι μεγάλα κακὰ προσδοκῶ ἄξια τῆς ἐμῆς προαιρέσεως· λύπας τῇ ψυχῇ καὶ ὀδύνας τῷ σώματι».

Ἄρχ. Εἰ θέλεις ὑφὲν τῶν κακῶν...

107 (σ. 543). «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν αὐτῶν, ἑκατοντὰς τρίτη, ἧς ἡ ἀκροστιχὶς ἦδε: πλὴν κακὰ κυρίως οὐ τὴν σάρκα μὲν κακοῦντα, τὴν δὲ ψυχὴν καθαίρονται, τὰ δὲ τὴν συνείδησιν λυποῦντα, τέρποντα δὲ τὴν σάρκα».

Ἄρχ. Περὶ τοῦ φύσει ἀγαθοῦ...

108 (σ. 549). «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν αὐτῶν ἑκατοντὰς δ', ἧς ἡ ἀκροστιχὶς ἦδε: ὅμως οὖν καὶ ἐκ τῶν κυρίως κακῶν, καὶ τῶν μὴ κυρίως νομιζομένων δέ, εὐχαι ἐκτενῶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς».

Ἄρχ. Ὁ τῆς πρὸς τὴν σάρκα φιλίας...

Ἐτυπώθησαν καὶ αἱ 4 ἑκατοντάδες τοῦ ὁσίου Θαλασσίου ἐν τῇ «Φιλοκαλία» ὡς ὧδε ἔχουσι.

109 (σ. 557). «Τοῦ ἀββᾶ Βαρσανουφίου».

Ἄρχ. Ἐκτὸς κόπου καὶ ταπεινώσεως...

110 (σ. 558). «Τοῦ ἀββᾶ Διαδόχου».

Ἄρχ. Ὅταν σχεδὸν ἅπαντα τὰ πάθη νικήσῃ...

111 (σ. 561). «Γρηγορίου μοναχοῦ τοῦ Σιναΐτου».

Ἄρχ. Ὁ κατὰ μόνας καθήμενος...

112 (σ. 562). «Λόγος περὶ τῶν μοναζόντων κατὰ μόνας, ἧτοι ἀναχωρητῶν, καὶ διὰ ποίων τρόπων τοῦτο ποιοῦσιν, ὅτι πολλοὶ εἰσὶ τρόποι τῆς ἀναχωρήσεως, καθὼς δηλοῦνται κατ' ὄνομα· ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν ἐν συνοδίᾳ διαγόντων».

Ἄρχ. Παρέβαλε ποτὲ τις ἀδελφός...

113 (σ. 568). «Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου».

Ἄρχ. Λέγει ὁ Δαυίδ...

114 (σ. 570). «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου πρὸς τοὺς ὀκτὼ λογισμοὺς ὑποθήκαι».

Ἔπονται ἀναπτύξεις «περὶ γαστριμαργίας, περὶ πορνείας, περὶ φιλαργυρίας, περὶ ὀργῆς, περὶ λύπης, περὶ ἀκηδίας, περὶ κενοδοξίας, περὶ ὑπερηφανείας».

115 (σ. 584). «Λόγοι τοῦ ἄββᾶ Μωϋσέως τοῦ ἐν σκήτη πρὸς τὸν ἄββᾶν ποιμένα προτραπέντος παρ' αὐτοῦ γράψαι».

Ἔρχ. Πρῶτον μὲν ἀσπάζομαι...

116 (σ. 597). «Τοῦ αὐτοῦ ἄββᾶ Μωϋσέως, Λόγοι περὶ καταστάσεως ἀρχαρίου μοναχοῦ».

Ἔρχ. Πρῶτον μὲν τὴν ἐν παντὶ πράγματι...

Ἔπονται ἀποσπάσματα τίνα ἐξ ἀσκητικῶν λόγων διηρημένα εἰς ἡ' κεφ.

117 (σ. 614). «Περὶ λόγου ὠφελίμου καὶ σιωπῆς εὐλόγου».

Ἔρχ. Ὁ θέλων εὐαρεστῆσαι Θεῷ...

Ἐπισυνάπτονται ὠσαύτως σχετικὰ τίνα ἀποσπάσματα ἐκ διαφόρων πατέρων ἐλλημμένα, οἷον ἁγίου Βαρσανουφίου, Χρυσοστόμου, ἁγίου Ἀθανασίου κ.ἄ.

118 (σ. 624). «Περὶ τῶν ἁγίων νηστειῶν».

Ἔρχ. Ἐν τῷ νόμῳ προσέταξεν ὁ Θεός...

119 (σ. 628). «Περὶ τοῦ μὴ ὀφείλειν τινὰ στοιχεῖν τῇ ἰδίᾳ γνώμῃ».

Ἔρχ. Ἐν ταῖς παρουμίαις λέγει...

Τεμάχια λόγων ἐκ διαφόρων πατέρων καὶ ἰδίᾳ Γρηγορίου Διαλόγου, Ἰσαὰκ Σύρου, ἁγ. Βαρσανουφίου κ.ἄ. μετ' ἐρωταποκρίσεων.

120 (σ. 644). «Τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐκ τῆς πρὸς Καισάριον ἐπιστολῆς, περὶ τῆς ἱεραῆς κοινωνίας».

Ἔρχ. Τὸ ἀναγκάζεσθαι τινά...

Ἀκολουθοῦσιν «ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Λουκά, τοῦ ἁγίου Μαξίμου» ποικίλα κεφάλαια μετὰ τῆς ἀναλόγου ἐκάστου ἐρμηνείας, μεθ' ἧ: Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου, τοῦ ἁγίου Διαδόχου, Ἰσαὰκ, Μάρκου, Μακαρίου Αἴγυπτίου, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῶν ψαλμῶν, τοῦ ἄββᾶ Μάρκου, τοῦ ἁγίου Μαξίμου, τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ, ἀποσπάσματα ἐξ ἐκδοθέντων κατὰ τὸ πλεῖστον λόγων.

121 (σ. 688). «Ὅτι οὐ δεῖ τῆς μονῆς ἀναχωρεῖν ἐν ἡ' τελειωθῆναι τῷ Χριστῷ συνετάξω».

Ἔρχ. Ἐλεγεν ἡ μακαρία Συγκλητική...

Ἔπονται «τοῦ ἁγίου Μαξίμου — Παλλαδίου — τοῦ ἄββᾶ Ἰσαὰκ» σχετικαὶ μαρτυρίαι.

122 (σ. 690). «Ὅτι ἡ ταπεινοφροσύνη καὶ μόνη δύναται σῶσαι τὸν ἄνθρωπον».

Ἔρχ. Ἦρωτήθη ὁ ἄββᾶς Λογγίνος...

Ὁ λόγος ἠρανίσθη ἐκ διαφόρων πατερικῶν ἀποφθεγμάτων.

123 (σ. 695). «Ὅτι οἱ εὐτελίζοντες ἑαυτούς, ἐντιμότεροι παρὰ Θεῷ».

Ἔρχ. Λέγεται περὶ τοῦ ἄββᾶ παμβώ...

Ὁ λόγος ἐξ ἀποσπασμάτων τοῦ ἄββᾶ Ἰσαὰκ, τοῦ ἄββᾶ Ἠσαίου, τοῦ ἄββᾶ Μάρκου, τοῦ ἄββᾶ Ζωσιμᾶ, τοῦ ἁγίου Διαδόχου κ.ἄ.

124 (σ. 701). «Ὅτι δεῖ ἐν παντὶ καιρῷ ἀγρυπνεῖν».

Ἐρανόσημα ἀββᾶ Ἡσαίου, τοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ κ.ἄ.

125 (σ. 703). «Ὅτι δεῖ τὸν μοναχὸν μηδέποτε τῆς ἀσκήσεως ἐνδιδόναι».

Ἐπίσης ἀποφθέγματα ἁγ. Ἀντωνίου, ἀββᾶ Ἀγάθωνος, ἀββᾶ Ἀρσενίου, Ἀντιόχου τοῦ Πανδέκτου, ἀββᾶ Ἡσαίου, τοῦ ἀββᾶ Μάρκου, μεθ' ἃ: «τις ἢ ἐκ τῆς ἐγκρατείας ὠφέλεια, τις ἢ κατὰ λόγον ἄσκησις καὶ ἐγκράτεια· ὅτι δεῖ γενναίως πρὸς τὴν ἀκηδῖαν ἀνθίστασθαι· περὶ τῆς ἐξ ἀσθενειῶν ὠφελείας· ὅτι μεγίστη ἐν ἀρεταῖς ἢ διακρίσις, καὶ ἀδιακρίτως γινόμενα οὐκ ὠφελούσιν· ὅτι ἢ υἰοθεσία οὐκ ἐξ ἔργων ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος γίνεται· τις ἢ ἐκ τῶν πειρασμῶν αἰτία καὶ ἢ ἐκ τούτων ὠφέλεια καὶ τις ἢ διαφορὰ», πάντα ἐρανισθέντα ἐκ λόγων τῶν ὡς ἄνω μνημονευθέντων ἁγ. Πατέρων.

126 (σ. 749). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας οὐρανοφάντορος τοῦ μεγάλου, Ὁμιλία εἰς πρόσεχε σεαυτῷ».

Ἀ ρ χ. Τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν...

Ἐκδεδομένη.

127 (σ. 760). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος περὶ πίστεως».

Ἀ ρ χ. Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χάριτι...

Ἐκδεδομένη.

128 (σ. 769). «Τοῦ αὐτοῦ, Ἐπίλογος εἰς τὰ ἠθικὰ παραινετικός».

Ἀ ρ χ. Καλὰ μὲν τὰ τοῦ βασιλέως...

129 (σ. 773). «Ὡραῖος πάνυ οὗτος ὁ λόγος. Τῷ πολυποθήτῳ τέκνῳ Νικολάῳ παρὰ Μάρκῳ μοναχῷ».

Ἀ ρ χ. Ἐπειδήπερ πρόφην...

Ἐν τέλει: «Ἰστέον, ὅτι ἐλειπῆς ὁ λόγος οὗτος» καί: «Ἐγράφη τὸ παρὸν διὰ συνδρομῆς τοῦ παπᾶ Ἀνθίμου».

Φύλλον ἐν ἄγραφον, μεθ' ὃ:

130 (σ. 789). «Στίχοι τῆς ἱερᾶς προσοχῆς τοῦ νέου Θεολόγου».

Ἐπονται 14 στίχοι Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου, ὧν ἡ ἀρχή:

Ὅστις βούλεται τὸ φῶς ἐκεῖνο βλέπει...

Μεθ' οὗς: Μέθοδος τῆς ἱερᾶς προσευχῆς καὶ προσοχῆς Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου· Νικηφόρου μοναχοῦ, Λόγος περὶ φυλακῆς καρδίας· Νικηφόρου τοῦ αὐτοῦ ἕτερος· εἶτα: τοῦ ἀββᾶ Νείλου κεφάλαια· τοῦ αὐτοῦ, Λόγος ἀσκητικός πρὸς ἡσυχάζοντα· τοῦ αὐτοῦ, περὶ καταστάσεως ἐγγιζούσης τῇ ἀπαθείᾳ· τοῦ αὐτοῦ, Ἐκ τοῦ λόγου του πρὸς θαυμάσιον μονάζοντα.

Ἐν τέλει: «Ἐγράφη κατὰ τὸ ,αἴφνα' (= 1751), ἐν Ἰουλίῳ μηνὶ διὰ συνδρομῆς καὶ δαπάνης τοῦ παπᾶ κύρ Ἀνθίμου». Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ, ἐν παραφύλλῳ, ἐπὶ μὲν τῆς ἀΐψεως τάδε: «ὁ παρὸν πέτρος δαμασκηνὸς ὑπύρχεν ἐμοῦ ἀνθίμου Ἱερομονάχου, καὶ τὸ ἀφιέρωσα εἰς τὸ κυριακὸν τῆς θεοπρομήτορος ἁγίας καὶ δικαίας Ἀννης, καὶ μηδεὶς αὐτὸ ἀποξενώσῃ ἐκεῖθεν, ἵνα μὴ ὑποπέσῃ ταῖς ἀραις τῶν πατέρων, καὶ ὡς ἱερόσυλος κατακριθῆ».

Ἐπὶ δὲ τῆς β' ἀπόσπασμα «ἐκ τοῦ λόγου τοῦ διδασκάλου μακαρίου, ὁποῦ γράφει εἰς ττ σωτήριοιον πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Στάχωςις νέα, βυρσίνη.

90 9

Χαρτ. 8 μεγ., 0,31×0,21, φύλλ. 228, XVI.

Μιχαὴλ Γλυκᾶ, Ἐπιστολαὶ Θεολογικαὶ νδ'.

1 (φ. 5). «Μιχαὴλ γραμματικοῦ τοῦ Γλυκᾶ· τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ στυλίτῃ κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Σιναΐτῃ· εἰ χρὴ συγκαταβαίνειν τοῖς πταιάσαι· καὶ μὴ κατὰ λόγον αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τὸν προσήκοντα».

Ἄρχ. Καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων, ὃ θεία καὶ ἱερὰ κεφαλή...

2 (φ. 9). «Τῷ ἁγίῳ μοι δεσπότη τῷ σεβαστοκράτορι κυρίῳ Μανουήλῳ τῷ Κομνηνῷ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι πρόσκαιρον εἶχε τὸ σῶμα ὁ Ἀδάμ καταρχάς· καὶ ὅτι φυσικοῖς ὑπέκειτο καὶ πρὸ τῆς παραβάσεως πάθεισιν».

Ἄρχ. Ὅτι μὲν οὖν ὁ πρῶτος ἐκεῖνος ἄνθρωπος...

3 (φ. 19, β'). «Τῷ αὐτῷ· περὶ τοῦ τίνος ἔνεκεν ὁ διάβολος διὰ τοῦ ὄψεως καὶ οὐ δι' ἑτέρου τινὸς τῶν ζώων προσέβαλε τῷ Ἀδάμ· καὶ τέως πόθεν δῆλον ὅτι διὰ τοῦ ὄψεως, τῆς γραφῆς ὁπουδήποτε μὴ σαφῶς τοῦτο λεγοῦσης· καὶ εἰ ἀληθές, τίνος ἔνεκεν ἢ γραφῆ τοῦτο τέλεον ἀπέκρουψεν».

Ἄρχ. Ἐπειδὴ τοῦ σωτήρος ἡμῶν...

4 (φ. 21). «Τῷ αὐτῷ· περὶ τοῦ ὁποῖαν τὴν φύσιν τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα ἐκ νεκρῶν ἐγερευθήσονται· καὶ εἰ βρωσὶν ἐσθίειν μέλλουσιν ὡς τινες ἐπιφέρουσιν».

Ἄρχ. Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός...

5 (φ. 28). «Ἐτι καὶ τοῦτο ἠπόρηται, εἰ ἄρσεν καὶ θῆλυ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐγείρονται σώματα ἐν τῇ ἀναστάσει».

Ἄρχ. Ἐφ' οἷς ἠπόρησας ὀσιώτατε ἄνερ...

6 (φ. 39, β'), «Τῷ αὐτῷ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι οὐ γνωρίζουσιν ἀλλήλους οἱ ἀναστησόμενοι τότε ἄνθρωποι· οἱ δὲ· γνωρίζουσι δικαίους μὲν οἱ ἁμαρτωλοί· οὐ μὴν ἀνάπαλιν».

Ἄρχ. Εἰ δέ τις καὶ περὶ τοῦ γενησομένου...

7 (φ. 44). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρίῳ Ἡσαΐᾳ· περὶ τοῦ εἶτε προκόπτειν οἱ δίκαιοι μέλλουσι κατὰ γε γνῶσιν καὶ δόξαν, εἶτε καὶ μὴ μετὰ τὴν ἐκεῖσε ἀποκατάστασιν».

Ἄρχ. Πρῶτον μὲν ἐπὶ τούτοις...

8 (φ. 47). «Τῷ αὐτῷ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι φθαρτός ἐστιν ὁ παράδεισος, καὶ ὅτι μετὰ σταυρὸν αὐτίκα οὐκ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν ὁ ληστής».

Ἄρχ. Εἰ δὲ καὶ περὶ αὐτοῦ...

9 (φ. 52, β'). «Τῷ αὐτῷ, Περὶ τοῦ ὁποῖος ἦν ἀπαρχῆς ὁ Ἀδάμ κατὰ γε δόξαν καὶ λαμπρότητα».

Ἄρχ. Εἰ δὲ καὶ τοῦτο μαθεῖν ἐπιζητεῖς...

10 (φ. 54, β'). «Τίνος ἔνεκεν ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐσαρκώθη ὁ Κύριος· καὶ διατὶ μὴ πολλῶν πρότερον εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθε· καὶ γὰρ εἰ προλαβὼν ἐποίησε τοῦτο, οὐκ ἔξ ἀγνοίας ὁ ἀπειροπληθῆς ἐκεῖνος λαὸς ἐν ἀσεβείᾳ κατέλυσε τὴν ζωὴν».

Ἄρχ. Καὶ τοῦτο δὲ τοῦ κραταιοῦ...

11 (φ. 56). «Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Γρηγορίῳ τῷ Ἀκροπολίτῃ περὶ τοῦ εἶτε σφαιροειδῆς ἐστὶν καὶ ἀκίνητος ὁ οὐρανὸς εἶτε καὶ μὴ κατὰ τὸν θεῖον Χρυσόστομον».

Ἄρχ. Ὅτι μὲν οὖν ὁ τὴν γλῶτταν χρυσοῦς...

12 (φ. 61). «Ἔτι καὶ τοῦτο ἠπόρηται· εἰ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν παρήγαγε τὸ φῶς ὁ Θεός, τίνος ἔνεκεν κατὰ τὴν τετάρτην τοὺς φωστῆρας ἐδημιούργησεν».

Ἄρχ. Ὁ μὲν οὖν χρυσορρήμων...

13 (φ. 63). «Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ἡσαΐα· εἰ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ὁ ἡμέτερος ἔκτισται νοῦς, πῶς ἐν τῷ μὲν συνετὸς ὁ τοιοῦτος ἐστὶν· ἐν τῷ δὲ ἀσύνετος· καὶ τίνος ἔνεκεν ἐν εἴδει καὶ ἡλικίᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς πρὸς ἀλλήλους διεννόχασιν ἅπαντες».

Ἄρχ. Ὅτι μὲν οὖν κατ' εἰκόνα...

14 (φ. 65). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ τοῦ πῶς δεῖ πρὸς Ἰουδαίους ἀπαντᾶν, ἡνίκα καὶ μᾶλλον ἐκεῖνοι τὸ κατὰ Χριστὸν ἐπιχειροῦσι διαστρέφειν μυστήριον».

Ἄρχ. Τοιοῦτόν τι πάσχειν ἔοικας...

15 (φ. 83). «Ἔτι τοῦτο ἠπόρηται· εἰ τὸ τῶν ἑβραίων γένος ἐν ἐσχάτοις ἐπιστρέψει πρὸν ἦν».

Ἄρχ. Ὅτι δὲ καὶ προσελεύσεται...

16 (φ. 84, β'). «Ἐπεξήγησις τῶν ἐν τῷ θείῳ τελουμένων λουτρῶν».

Ἄρχ. Εἰ δὲ κατὰ τὸ θεῖον λουτρόν...

17 (φ. 85, β'). «Ἔτι καὶ τοῦτο ἠπόρηται· εἰ τὰ μετὰ τὴν δωδεκαετίαν αὐτίκα παρ' ἡμῶν πλημμελοῦμενα εἰς κρίσιν ἀχθήσονται».

Ἄρχ. Ὅτι μὲν οὖν ὁ ἡμέτερος νοῦς...

18 (φ. 87). «Ἔτι καὶ τοῦτο ἠπόρηται· περὶ τῶν γιγάντων ἐκεῖνων, εἶτε μόνον εὐσθενεῖς ὑπῆρχον· εἶτε καὶ ὑπερμεγέθη σώματα ἔφερον».

Ἄρχ. Ὁ μὲν οὖν θεϊότατος Κύριλλος...

19 (φ. 88). «Ἔτι καὶ τοῦτο ἠπόρηται· εἶτε προαγορεύειν τὸ μέλλον οἱ δαίμονες δύνανται, εἶτε καὶ μή».

Ἄρχ. Τοῦ προφήτου καὶ βασιλέως Δαβίδ...

20 (φ. 90 β'). «Τῷ πανσεβάστῳ σεβαστῷ κυρῷ Κωνσταντίνῳ τῷ Παλαιο-

λόγῳ· εἰ χρῆ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι ὁ μέγας Παῦλος εἷς ἐστι τῶν ἰβ' τοῦ Χριστοῦ μαθητῶν».

Ἄ ρ χ. Εἶ δὲ καὶ περὶ τοῦ μακαρίου Παύλου...

21 (φ. 91, β'). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ὀνουφρίῳ περὶ τῆς τετραμόρφου ὀπτασίας ἣν ὁ προφήτης εἶδεν Ἰεζεκιήλ· καὶ ὅπως αὐτὴν εἰς τοὺς τέσσαρας εὐαγγελιστὰς ἐξελάβοντο».

22 (φ. 93). «Τῷ μεγαλενδοξοτάτῳ κυρῷ Ἀνδρονίκῳ τῷ Παλαιολόγῳ· περὶ τοῦ πῶς ὁ θεολόγος λαμπροτέραν τῶν φώτων τὴν ἡμέραν ἐκάλεσε τῆς Χριστοῦ γεννήσεως· ἣν ὁ χρυσορρήμων μητροπόλις δνομάζει τῶν ἑορτῶν».

Ἄ ρ χ. Εἶ δὲ καὶ σὺ μετὰ τῶν ἄλλων...

23 (φ. 94). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ἀλυπίῳ τῷ ἐγκλείστῳ· περὶ τοῦ τίς τε καὶ πόθεν ἦ κατὰ τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν τεσσαρακοστή· καὶ διατὶ σὺν τῷ τρίτῳ γάμῳ, μὴ καὶ τέταρτος συγκεχώρηται».

Ἄ ρ χ. Πολλοὶ μὲν οὖν...

24 (φ. 98, β'). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ, κυρῷ Μελετίῳ τῷ Κριτοπόλει εἰ χρῆ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι οὐκ ἐπάναγκες ἡμῖν τὸ ἐν Τετραδοπαρασκευαῖς νηστεύειν».

Ἄ ρ χ. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός...

25 (φ. 101, β'). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ἡσαΐα· εἰ χρῆ κρέας ἐσθίειν ἐν ἡμέρᾳ Τετράδι τυχὸν ἢ Παρασκευῇ δεσποτικῶν ἐμπιπτουσῶν ἑορτῶν· καὶ εἰ ἐπάναγκες ἡμῖν τοῦτο καθά τινες οἴονται».

Ἄ ρ χ. Καὶ σήμερον ἐρωτηθέντες...

26 (φ. 106). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Νείλῳ· εἰ χρῆ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι μετὰ τὸ ἐξεικονισθῆναι τὸ ἔμβρουον τὴν νοερὰν ψυχὴν δέχεσθαι εἴωθεν».

Ἄ ρ χ. Καὶ περὶ μὲν τῶν ἔξωθεν...

27 (φ. 108, β'). «Τῷ αὐτῷ· περὶ τοῦ τί χρῆ καὶ λέγειν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν ἐν Κυρίῳ τελευτώντων· καὶ ὅπως αὐτοὶ τῶν ὄδε ἀπαίρουσι· καὶ ὅτι τοῦ ἁμαρτάνειν ἡμεῖς ἐσμὲν αἴτιοι οὐ μὴν ἡ φύσις αὐτή».

Ἄ ρ χ. Οἱ ἅγιοι διὰ τὴν ἀνάγκην...

28 (φ. 110). «Τῷ αὐτῷ· τί χρῆ καὶ λέγειν ἐπὶ ταῖς γενομέναις εὐποιΐαις τῶν ἀπελθόντων ἐνεκεν· καὶ εἰ παντελῶς αὐταὶ ἀπαλλάττειν ἰσχύουσι τῶν ἁμαρτημάτων αὐτούς».

Ἄ ρ χ. Ὅτι μὲν οὖν κατὰ τι...

29 (φ. 112, β'). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Λέοντι τῷ Ἐγκλείστῳ· εἰ χρῆ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι μετανόια περὶ τὸ τέλος ὁ Σολομῶν ἐχρήσατο».

Ἄ ρ χ. Εἶ δέ τις καὶ περὶ Σολομῶντος...

30 (φ. 116, β'). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Χαρίτωνι· περὶ τοῦ εἶτε διὰ θανάτου τέλος ὁ εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ἐδέξατο, εἶτε μή».

Ἄ ρ χ. Ὅτι μὲν οὖν ὁ τὰ τῶν ἀποστόλων...

31 (φ. 118, β'). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Νεκταρίῳ, περὶ τοῦ Ἰουδα εἶτε τῇ ἀγχόνῃ ἐναπέψυξε κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν ἱστορίαν· εἶτε μετὰ ταῦτα ἐπιζήσας ὡς φασὶ τινες ἐδέρω περιέπεσε καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν».

Ἄ ρ χ. Τὸν μὲν ὄστερικὸν ἐκείνον παπίαν...

32 (φ. 120, β'). «Εἰ χορὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι ἀποφάσει μόνῃ καὶ οὐκ ἀληθεῖα, εἰσῆλθεν εἰς τὸν παράδεισον ὁ ληστής».

Ἄ ρ χ. Τοῦ μεγάλου Παύλου...

33 (φ. 122, β'). «Ἐτι καὶ τοῦτο καὶ ἠπόρηται· εἶτε φθαρτὴ ἔστιν ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ μετάληψις· εἶτε καὶ ἀφθαρτος».

Ἄ ρ χ. Οἴδαμεν οὖν ἀγαπητέ...

34 (φ. 123, β'). «Ἐτι καὶ τοῦτο ἠπόρηται· εἴπερ οὐδεὶς οἶδε τὸν πατέρα εἰμὴ ὁ υἱός· καὶ οὐδεὶς οἶδε τὸν υἱὸν εἰμὴ ὁ πατήρ· περὶ τοῦ κυριακοῦ ἀνθρώπου, τί χορὴ καὶ λέγειν, ἠπόρηται γὰρ εἶτε τὴν θεϊαν οἶδε φύσιν εἶτε καὶ μή».

Ἄ ρ χ. Τὸ περὶ τούτων ἐξετάζειν...

35 (φ. 124, β'). «Ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ παρὰ τῶν ἱερέων ἐπαγόμενος δεσμός· καὶ ὅτι κατ' ἐξουσίαν ἀρχιερατικὴν καὶ οὐ κατ' ἐχθρὰν ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης κύριος Θεοδόσιος ἀφορισμῷ καθυπέβαλε τῶν ἀρχόντων τινὰς ἡνίκα τῆς ἐκκλησίας ἀποσπάσαι τοὺς πρόσφυγας παρὰ τῶν κρατούντων ἐστάλησαν».

Ἄ ρ χ. Εἰ δὲ καὶ τοῦτο ζητεῖς ἀγαπητέ...

36 (φ. 132). «Καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις ἠπόρηται· εἰ καὶ κατὰ πάντα καιρὸν συναφείας κεχοῖσθαι τοῖς ὁμοζύγοις ἔξεστιν».

Ἄ ρ χ. Εἰ καὶ τίμιος ὁ γάμος...

37 (φ. 133, β'). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ἡσαΐα τῷ δομεστίκῳ περὶ τοῦ ὁποῖον ἀπαντᾷ τέλος ταῖς ψυχαῖς χωριζομέναις τοῦ σώματος· καὶ ὅπουπερ αὐταὶ ἀπέρχονται».

Ἄ ρ χ. Καὶ περὶ μὲν τῶν δικαίων...

38 (φ. 136, β'). «Τῷ αὐτῷ· εἰ χορὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι αἱ ἀπελθοῦσαι ψυχαὶ κατὰ τινὰ τόπον ἀναπαύμεναι οὔτε δέονται ὑπὲρ ἡμῶν αὐτοπροσώπως τῷ Χριστῷ παριστάμεναι, οὔτε τοῖς ἐνταῦθα ὅλως ἐφίστανται· καὶ περὶ ψυχῆς».

Ἄ ρ χ. Οἱ ἀπελθόντες ἅγιοι...

39 (φ. 141). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ἀλυπίῳ τῷ Ἐγκλείστῳ, περὶ τοῦ πῶς ἡ μετάστασις τῆς ἀειπαρθένου γέγονε· καὶ εἰ ἀληθῶς ἐκ τάφου ἐγήγερται, κατὰ τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ἔγερσιν».

Ἄ ρ χ. Περὶ δὲ τῶν συμβεβηκότων...

40 (φ. 143, β'). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ὀνουφρίῳ, περὶ τοῦ τί χορὴ καὶ λέγειν ἐπὶ τῶν ἀπίστων μὲν ὄντων, πορευομένων δὲ ὁμως κατ' ἐντολήν».

Ἄρχ. Ὁ θεῖος Ἀναστάσιος...

41 (φ. 144, β'). «Τῷ οἰκειωτάτῳ ἀνθρώπῳ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως κυρῷ Νικηφόρῳ τῷ Σιναΐτη· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι τὸ διδόναι πτωχοῖς τῶν λοιπῶν εὐποιῶν καὶ προσφορῶν κρεῖττον ἐστί· καὶ ὅτι τοὺς ἐλεημοσύνην ποιοῦντας οὐ χρὴ κατὰ τι παρατηρεῖσθαι ὡς ἐκείνοι φασίν».

Ἄρχ. Εἰ δὲ καὶ παντὶ τῷ αἰτοῦντι σε δίδου...

42 (φ. 147). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ὀνουφρίῳ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι καὶ διὰ πάντων ὁ διάβολος ἐστὶ πρωταίτιος ἐν ἡμῖν τῶν κακῶν».

Ἄρχ. Ὅτι μὲν, ἡγιασμένε μοι πάτερ...

43 (φ. 150). «Πότε χρὴ λέγειν τὴν τοῦ Κυρίου γενέσθαι σύλληψιν».

Ἄρχ. Καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων...

44 (φ. 151). «Τῷ πανσεβάστῳ σεβαστῷ κυρῷ Κωνσταντίνῳ τῷ Παλαιολόγῳ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι προωρισμένα εἰσὶ τὰ καθ' ἡμᾶς πάντα, αἱ ἀρεταί, αἱ κακίαι, αἱ εὐπραγίαι, οἱ πειρασμοὶ καὶ αὐτὸς ὁ θάνατος».

Ἄρχ. Εἰ δὲ καὶ ἀπαιδεύτους τὰ θεῖα...

45 (φ. 168). «Τῷ αὐτῷ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι ὄρω ὑπόκειται ἢ ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἀνθρώπων ζωῆ».

Ἄρχ. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ εὐσεβές...

46 (φ. 186, β'). «Τῷ δσιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Γρηγορίῳ τῷ Ἐγκλείστῳ· εἰ χρὴ τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην ἀποτρόπαιον ἡγεῖσθαι παντάπασιν».

47 (φ. 190, β'). «Ἀνταπολογητικὸν ἐκ μέρους... πρὸς τὴν ἐγχειρισθεῖσαν αὐτῷ γραφὴν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, τὴν ἀπολυθεῖσαν πρὸς τινὰ μοναχὸν ἐπιμεμψάμενον οὐ μικρῶς αὐτῷ διὰ γε τὸ τῆς ἀστρολογίας μάθημα· καὶ φιλονικοῦσαν τὸ τοιοῦτον συστῆσαι μάθημα, φυσικαῖς καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεις».

Ἄρχ. Τολμῶν ὑπομνήσκω...

48 (φ. 201, β'). «Τῇ περιποθῆτῳ ἀνεψιῷ τοῦ κραταιοῦ ἡμῶν βασιλέως κυρῷ Θεοδώρῳ, ἀθυμούσῃ σφόδρα καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀπογινωσκούσης σωτηρίαν, δι' ὃν ἐτόλμησε φόνον· ἐπὶ τινὶ γυναικὶ ζηλοτυπίας ἐνεκεν».

Ἄρχ. Ναὶ καὶ δεδιέναι προσήκει...

49 (φ. 205, β'). «Τῷ ἀνεψιῷ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως κυρῷ Ἀλεξίῳ τῷ Κοντοστεφάνῳ· ὅτι οὐκ ἔξεστι τοῖς ἐν ἁμαρτία ζῶσιν εἰς ἐκκλησίαν Θεοῦ εἰσέρχεσθαι· καὶ ὅτι τὰ προσαγόμενα τῷ Θεῷ παρ' αὐτῶν εὐπαράδεκτα».

Ἄρχ. Ἐδεὶ μὲν οὖν, εὐγενέστατε ἀνερ...

50 (φ. 212, β'). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ἡσαΐα· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι οὐ συμφέρει τῶν θείων γραφῶν ἢ ἀνάγνωσις».

Ἄρχ. Τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

51 (φ. 220) «Τῷ αὐτῷ· εἰ χρὴ καὶ τοῖς τυχοῦσι πατράσι τὴν ἐξαγόρευ-
σιν γίνεσθαι καὶ εἰ ὠφέλιμος αὐτῆ».

Ἄρχ. Ὅτι μὲν οὖν, ἀγαπητέ...

52 (φ. 224). «Τῷ αὐτῷ· περὶ τοῦ ὅτι μέγα τὸ καρτερεῖν ἐν πειρασμοῖς
καὶ μὴ τῶν ἐπηρεαζόντων κατεύχεσθαι».

53 (φ. 225, β'). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ δομestίκῳ κυρῷ Νικολάφ
διαπορουμένῳ καὶ μάλλον εἶγε κατὰ κανόνας εἰρημένον ἐστὶ τὸ κακώθητι
καὶ ἀπόθανε· καὶ εἶγε πρὸς ἀνάγκης ἔχουσι κακοῦσθαι καὶ τελευτᾶν οἱ μονά-
ζοντες».

Ἄρχ. Οἶδε μὲν, ὀσιώτατε ἄνερ...

54 (228). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ἰωαννικίῳ τῷ Γραμματικῷ·
περὶ τοῦ πῶς ὁ ἀπόστολος ὀνομάζει πνευματικὸν τὸ σῶμα ἐκεῖνο τὸ ἐκ νεκρῶν
ἀναστησόμενον».

Ἄρχ. Ἀκούων, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ...

Ἐν ἀρχῇ φύλλον ἐν ἄγραφον, μεθ' ὃ φύλ. 1 φέρον ἐπὶ μὲν τῆς α' ὄψεως
τὸ ἕξῃς δίστιχον :

«Σύνταγμα Γλυκᾶ Μιχαῆλ τουτὶ φέρον
λύσεις γραφικῶν ἀποριῶν πανσόφως».

Ἐπὶ δὲ τῆς β' τάδε :

«Ἀφιερῶθη ἡ παροῦσα ἱερὰ βίβλος παρὰ τοῦ ὀσιωτάτου ἐν μοναχοῖς
γεροδαμιανοῦ τοῦ ἕξ Ἀγράφων, εἰς τὸ κυριακὸν τῆς θεοπρομήτορος ἁγίας
καὶ δικαίας Ἀννης διὰ ψυχικὴν του σωτηρίαν. Ὅθεν μηδεὶς τολμήσας ἀπο-
ξενώσῃ αὐτὴν ἐκεῖθεν, ἵνα μὴ ταῖς ἀραῖς τῶν ἁγίων πατέρων ὑπόπessῃ καὶ
ὡς ἱερόσυλος κατακριθῆ· ἐν ἔτει, αψ'η' (= 1798), κατὰ μῆνα Ἰανουάριον».

Μεθ' ὃ πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τρισὶ φύλλοις, ἐν δὲ φύλλῳ ζ' φέρε-
ται ἐπίτιτλον κόσμημα. Ἐν τέλει φύλλα τρία ἄγραφα· στάχως βυρσίνη μετὰ
πορπῶν.

Τῶν θεολογικῶν τούτων ἐπιστολῶν τοῦ Γλυκᾶ κθ' μόνον εὑρηνται ἐκδε-
δομένοι παρὰ Migne, CLVIII, σσ. 648 - 957. Ἰδ. καὶ Lambecii, Comment.
in Biblioth. Vindob. IV, σ. 544 καὶ Coxe, Catal. Codd. graec. bibl.
Bodleianae, σ. 814.

91 10

Χαρτ. 8 μεγ. 0,30×0,21. Εἰς δύο μέρη, ἕξ ὧν
τὸ μὲν α' σελ. 394. XVI, τὸ δὲ β' φύλλ. 200, XVII.

Παράδεισος Πατέρων.

1 (σ. 1). «Πρόλογος τῆς βίβλου τῶν ἁγίων Γερόντων, ἧτις λέγεται
Παράδεισος».

Ἄρχ. Ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ ἀναγράφεται πᾶσα ἐνάρετος ἄσκησις καὶ

θαυμαστή βίου διαγωγή, καὶ ῥήσεις ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων, πρὸς ζῆλον καὶ παιδείαν καὶ μίμησιν τῶν τὴν οὐράνιον πολιτείαν ἐπιελόντων κατορθοῦν...

2 (σ. 5). «Παραίνεσις ἁγίων πατέρων, εἰς προκοπὴν τελειότητος, κεφ. α'».

Ἄρχ. Ἡρώτησέ τις τὸν ἀββᾶν Ἀντώνιον λέγων· εἰπέ μοι τί φυλάξας δύναμαι τῷ Θεῷ...

3 (σ. 7). «Ὅτι δεῖ τὴν ἡσυχίαν πάση σπουδῇ μεταδιώκειν, κεφ. β'».

Ἄρχ. Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος· ὥσπερ οἱ ἰχθύες...

4 (σ. 21). «Περὶ κατανύξεως, κεφ. γ'».

Ἄρχ. Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος· πρὸ ὀφθαλμῶν...

5 (σ. 27). «Περὶ ἐγκρατείας· καὶ ὅτι οὐ δεῖ μόνον ἐπὶ βρωμάτων ταύτην παραληπτέον, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν τῆς ψυχῆς κινήματων. κεφ. δ'».

Ἄρχ. Ἔλεγεν ὁ ἀββᾶς Δανιήλ...

6 (σ. 36). «Διηγῆματα διάφορα πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἐκ τῆς πορνείας ἐπανισταμένων ἡμῖν λογισμῶν κεφ. ε'».

Ἄρχ. Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος· λογίζομαι ὅτι ἔχει τὸ σῶμα...

7 (σ. 57). «Περὶ ἀκτημοσύνης, ἐν ᾧ καὶ περὶ φιλαργυρίας, κεφ. ς'».

Ἄρχ. Ἀδελφὸς ἀποταξάμενος τῷ κόσμῳ...

8 (σ. 64). «Διηγῆματα διάφορα πρὸς ὑπομονὴν καὶ ἀνδρείαν ἡμᾶς ὑπαλείφοντα, κεφ. ζ'».

Ἄρχ. Ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος καθεζόμενος ποτὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ...

9 (σ. 85). «Περὶ τοῦ μηδὲν ποιεῖν πρὸς ἐπίδειξιν, κεφ. η'».

Ἄρχ. Ἦκουσεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος περὶ τινος νεωτέρου μοναχοῦ...

10 (σ. 88). «Περὶ τοῦ ὅτι φυλάττεσθαι χρὴ τὸ μηδένα ἀνακρίνειν, κεφ. θ'».

Ἄρχ. Ἀναχωρητῇ τινί...

11 (σ. 89). «Περὶ διακρίσεως, κεφ. ι'».

Ἄρχ. Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος· εἰσὶ τινὲς κατατρίψαντες...

12 (σ. 112). «Περὶ τοῦ δεῖν πάντοτε νήφειν. κεφ. ια'».

Ἄρχ. Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος· οἶδα μοναχοὺς...

13 (σ. 120). «Περὶ τοῦ ἀδιαλείπτως καὶ νηφόντως προσεύχεσθαι, κεφ. ιβ'».

Ἄρχ. Ἔλεγον περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀρσενίου...

14 (σ. 125). «Περὶ τοῦ ὅτι φιλοξενεῖν δεῖ, καὶ ἐλεεῖν ἐν ἰλαρότητι, κεφ. ιγ'».

Ἄρχ. Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Κασσιανός...

15 (σ. 137). «Περὶ ὑπακοῆς, κεφ. ιδ'».

Ἄρχ. Παρέβαλεν ὁ Ἀββᾶς Ἀβραάμ...

16 (σ. 145). «Περὶ τῆς ὑψηλῆς ταπεινοφροσύνης, κεφ. ιε'».

Ἄρχ. Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος· ἴδον πάσας τοῦ διαβόλου τὰς παγίδας...

- 17 (σ. 153). «Περὶ ἀνεξικακίας, κεφ. ιζ'».
 Ἄρχ. Ἔλεγον περὶ τοῦ ἀββᾶ Γελασίου...
- 18 (σ. 156). «Περὶ ἀγάπης, κεφ. ιζ'».
 Ἄρχ. Ἀναβαίνοντος ποτὲ τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου ἀπὸ σκήτεως...
- 19 (σ. 161). «Περὶ διορατικῶν ἁγίων πατέρων, κεφ. ιη'».
 Ἄρχ. Εἶπεν ὁ μαθητὴς τοῦ ἀββᾶ Ἀρσενίου...
- 20 (σ. 177). «Περὶ πολιτείας ἐναρέτων, κεφ. ιθ'».
 Ἄρχ. Διηγῆσατο ὁ ἀββᾶς Δουλᾶς...
- 21 (σ. 185). «Διαλέξεις γερόντων πρὸς ἀλλήλους περὶ λογισμῶν, κεφ. κ'».
 Κατ' ἐρωταπόκρισιν.
- 22 (σ. 189). «Διηγῆματα διάφορα, κεφ. κα'».
 Ἄρχ. Εἶπέ τις τῶν πατέρων...
- 23 (σ. 198). «Ἀναστασίου μοναχοῦ, διηγῆσεις διάφοροι περὶ τῶν ἐν
 Σινᾷ ἁγίων πατέρων, κεφ. κβ'».
 Ἄρχ. Διηγῆσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Κυριακός...
- 24 (σ. 204). «Προᾶγμα ἐξαίρετον καὶ διήγημα φοβερόν, φόβον μέγαν
 ἐπέχων, κεφ. κγ'».
 Ἄρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις Νικήτα τοῦ πατρικίου...
- 25 (σ. 216). «Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἁγίων πατέρων
 τῶν ἐν Ῥαῖθῷ ἐξηγήσεις, κεφ. κδ'».
 Ἄρχ. Κατέλαβέ τις ἐκ τῆς Ῥαῖθου...
 Τὴν διήγησιν τῆς ἀναίρεσεως τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραῖθῷ ὁσίων συνέγρα-
 ψεν ὁ ὄσιος Νεῖλος ὁ σοφός· ἴδ. 14 Ἰανουαρίου Δουκάκη.
- 26 (σ. 224). «Περὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐνούχου».
 Ἄρχ. Εὐνούχος τις ἔμενεν εἰς τὴν ἐνδοτέραν ἔρημον...
- 27 (σ. 229). «Διάφορα κεφάλαια καὶ διηγῆσεις ἁγίων πατέρων».
 Ἄρχ. Διὰ τεσσάρων πραγμάτων...
- 28 (σ. 260). «Περὶ σημειοφόρων ἁγίων πατέρων».
 Ἄρχ. Ἔλεγεν ὁ ἀββᾶς Δουλᾶς, ὁ μαθητὴς τοῦ ἀββᾶ Βησσαρίωνος...
- 29 (σ. 275). «Παύλου ἐπισκόπου Μονεμβασίας διηγῆσεις ψυχωφελεῖς
 περὶ ἐναρέτων καὶ θεοσεβῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν περὶ τῶν ἁγίων γυναι-
 κῶν τῶν φανερωθέντων ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως».
 Ἄρχ. Διηγῆσατο διοικητὴς τις λέγων ὅτι ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταν-
 τίνου τοῦ βασιλέως τοῦ υἱοῦ Λέοντος καὶ Ζωῆς...
- Ἔπονται τάδε: «Περὶ τοῦ λογοτηθέντος πρὸ τριῶν ἡμερῶν τῆς τελευ-
 τῆς αὐτοῦ — Περὶ τοῦ ἐξαγορευθέντος εἰς γέροντα ἅγιον ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ὀλύμ-
 που — Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς ἀπελθούσης εἰς τὸν ἀββᾶν Νεόφυτον τοῦ ἐξαγ-
 γεῖλαι τὰς ἑαυτῆς ἁμαρτίας — Περὶ τοῦ ἐξαγορευθέντος εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ — Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς εὐρεθείσης ἐν τῇ
 νήσῳ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς — Περὶ τοῦ πένητος τοῦ ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπερα-

γίας Θεοτόκου τῶν Χαλκοπρατείων προσευξαμένον — Περὶ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ δεσμευθέντος ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου αὐτοῦ — Περὶ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ ἐμπροσθέντος εἰς πορνείαν — Περὶ τῶν τριῶν μοναχῶν τῶν αἰχμαλωτισθέντων εἰς Ἀφρικὴν — Περὶ τοῦ παιδὸς τοῦ εἰδότος τὴν ὄπτασίαν ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι — Περὶ τοῦ μοναχοῦ τοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ (πλανηθέντος) — Περὶ τοῦ σαρακηνοῦ τοῦ θεασαμένου τὴν ὄπτασίαν ἐν τῷ ναῶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου (ἐτυπώθη ἐν τῷ Ἀπριλίῳ 23 Δουκάκη) — Περὶ τοῦ θαύματος τοῦ γεγονότος διὰ τῆς εἰκόνης τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου — Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς νεκρωθείσης, καὶ πάλιν πρὸς ζῶν ἑπανελθούσης — Περὶ τῆς μακαρίας Μάρθας τῆς ἡγουμένης τοῦ κάτω μοναστηρίου, τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου».

30 (σ. 360). «Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Σινᾶ ὄρους, Διήγησις περὶ τῆς θείας λειτουργίας».

Ἄ ρ χ. Ἀκόλουθον, λοιπόν... (ἐν ᾧ σημειοῦται ὁ ἅγ. Μόδεστος ὡς ὄσιος).

31 (σ. 361). «Περὶ Σεργίου, τοῦ δημότου Ἀλεξανδρείας».

Ἄ ρ χ. Μοναχὸς τις Ἀββακούμ...

32 (σ. 373). «Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς τὸν ἄνθρωπον βοηθησάσης, ἀπερχομένου ἀπάγξασθαι».

Ἄ ρ χ. Διηγῆσαντο οἱ ἅγιοι πατέρες Θεωνᾶς καὶ Θεόδωρος...

Ἐπονται ἀποσπάσματα ἐκ τῶν βίων τῶν ὁσίων Παΐσιου καὶ Παχωμίου.

33 (σ. 383). «Τοῦ ἐν ἁγίοις ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἰσόλογος διὰ κεφαλαίων, πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, πᾶσι τοῖς ἀποταξαμένοις καὶ θέλουσι σωθῆναι».

Ἄ ρ χ. Ἀγαπητοί, φροντίσωμεν τῆς σωτηρίας ἡμῶν...

Ἐνταῦθα λήγει τὸ α' μέρος τοῦ κώδικος.

Μέ ρ ο ς δ ε ὑ τ ε ρ ο ν.

34 (φ. 1). «Ἐκλογή κεφαλαίων ἀθροισθέντων ἐκ διαφόρων βιβλίων καὶ πολλήν τινα καὶ μεγαλωφελῆ περιεχόντων διδασκαλίαν καὶ τῶν μὲν διαλαμβανόντων περὶ θανάτου καὶ τῶν ἐκεῖθεν δικαστηρίων, τῶν δὲ περὶ εὐχῆς καὶ δεήσεως, καὶ πάσης τῆς εἰς τὸ θεῖον λειτουργίας ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἀχράντων καὶ φρικτῶν μυστηρίων ἧ δὲ τούτων συλλογὴ γέγονεν ἕξ αἰτίας τῆς τῆς».

Ἄ ρ χ. Ἰωάννης τις, τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας γεγονὼς πατριάρχης, κατοικήσας δὲ ἐν τῇ νήσῳ τῇ λεγομένῃ Ὀξεία, ἀκούων μὲν τῆς θείας Γραφῆς διδασκούσης περὶ τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀρχὴ σοφίας ἐστὶ καὶ πηγὴ ζωῆς...

Ἐπονται κεφάλαια καὶ ἀποσπάσματα εἰλημμένα παρὰ τῶν ἐφεξῆς ἁγίων πατέρων ἁγ. Χρυσόστομου, ἁγ. Βασιλείου, ἁγ. Γρηγορίου Θεολόγου, Ἰωάννου Καρπαθίου, Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου, Ἰωάννου τοῦ Κλίμακος, ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ, τοῦ ἁγ. Νείλου, τοῦ ἁγ. Μαξίμου,

Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Διαδόχου, ἀββᾶ Ἀμμωνᾶ, Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, ἁγ. Ἐφραίμ, Ἀρσενίου Μεγάλου, ἀββᾶ Ἰσαάκ, Θεοδωρήτου, Ἀνδρέου Καισαρείας, Γρηγορίου Διαλόγου, ἀββᾶ Μωϋσέως, Μακαρίου Αἴγυπτίου, ἁγ. Μάρκου, ἀββᾶ Ἡσαΐου, ἁγίου Ἀντωνίου, Θεοδώρου Στουδίτου, Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου, Γεωργίου μοναχοῦ ἱστορικοῦ, Πατρικίου Προύσης, ἀββᾶ Δωροθέου.

35 (φ. 51, β'). «Ἀρχὴ τῆς β' ὑποθέσεως, περὶ εὐχῆς καὶ ψαλμωδίας κεφάλαια διάφορα ὑπὸ ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων ῥηθέντα».

Ἐλήφθησαν ὡσαύτως ἐκ τῶν προρρηθέντων ἁγ. πατέρων.

36 (φ. 79, β'). «Ἀρχὴ τῆς τρίτης ὑποθέσεως, περὶ τῆς ἁγίας μεταλήψεως καὶ τῶν θείων μυστηρίων».

Ἐπίσης ἐκ τῶν ὧς ἄνω ἁγ. πατέρων.

37 (φ. 98, β'). «Εὐαγγερίου ὑποτύπωσης μοναχικῆν διδάσκουσα πῶς δεῖ ἀσκεῖν καὶ ἠσυχάζειν».

Ἀρχ. Ἐν τῷ Ἱερεμίᾳ εἴρηται...

Ἐξεδόθη ἐν τῇ «Φιλοκαλίᾳ».

38 (φ. 104). «Τοῦ ἁγίου Διαδόχου, ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς Ἠπείρου τοῦ Ἰλλυρικοῦ, Λόγοι ἀσκητικοὶ φημι δὴ κεφάλαια ἑκατόν, πᾶν ὠφέλιμα».

Ὡς ἔχουσιν ἐν τῇ «Φιλοκαλίᾳ».

Τέλος: «Καὶ Διαδόχου τοῦ καλοῦ πατρὸς σκόπει τὰ ψυχοφελῆ καὶ πάγχρυσά ἐπη».

39 (φ. 136, β'). «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Μάρκου, Λόγος ὠφέλιμος περὶ τῶν οἰομένων ἕξ ἔργων δικαιουῦσθαι».

Ἀρχ. Ἡ τῶν ἕξωθεν κακοπιστία...

Ἐξεδόθη ἐν κεφ. ἐν «Φιλοκαλίᾳ».

40 (φ. 150). «Τοῦ αὐτοῦ, Συμβουλία νοός, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν».

Ἀρχ. Ἀκουε ψυχὴ λογικὴ...

41 (φ. 153). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ νόμου πνευματικοῦ».

Ἀρχ. Ἐπειδὴ πολλάκις ἠβουλήθητε...

Ἐτυπώθη ἐν τῇ «Φιλοκαλίᾳ», διηρημένος ἐν κεφ. 200.

42 (φ. 161, β'). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ μετανοίας».

Ἀρχ. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἡ τοῦ Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις...

43 (φ. 170, β'). «Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ νηστείας».

Ἀρχ. Προσῆκει τοὺς ἀσκούντας...

44 (φ. 172, β'). «Τοῦ αὐτοῦ, Διάλογος ἀντιρρητικὸς πρὸς τινὰ σχολαστικόν».

Ἀρχ. Ἡρώτησέ τις τῶν ἐλλογίμων...

45 (φ. 186, β'). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰσαάκ τοῦ Σύρου τοῦ ἀσκητοῦ καὶ ἀναχωρητοῦ, Λόγος μερικός, ἐκ τῆς ἀσκητικῆς αὐτοῦ βίβλου κεφάλαιον πεπληρωμένον ζωῆς περὶ πίστεως καὶ ταπεινοφροσύνης».

Ἔρχ. Ὡ ἄνθρωπε ἐλάχιστε...

46 (φ. 192). «Περὶ τάξεως τῆς μοναχικῆς πολιτείας, συντομίας τε καὶ διαφορᾶς πῶς τε καὶ ποίῳ τρόπῳ τίκονται αἱ ἀρεταὶ ἐξ ἀλλήλων».

Ἔρχ. Ἐκ τῆς βιαίας ἐργασίας...

Καὶ οὗτος τοῦ ἀββᾶ Ἰσαάκ.

47 (φ. 193). «Τοῦ αὐτοῦ, Ἐπιστολὴ σταλεῖσα πρὸς τινὰ ἀγαπητὸν αὐτοῦ διδάσκει δὲ ἐν αὐτῇ τὰ περὶ τῶν μυστηρίων τῆς ἡσυχίας καὶ πῶς πολλοὶ διὰ τὸ μὴ γινώσκειν αὐτὰ ἀμελοῦσιν εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην τὴν θαυμαστήν καὶ ὅτι οἱ πλεῖστοι ἐκράτησαν τὸ κάθισμα τῶν κελλίων, μετὰ συντόμου συναγωγῆς τῆς ὀφειλομένης τῇ διηγῆσει τῆς ἡσυχίας».

Ἔρχ. Ἀδελφέ, ἐπειδὴ ἠναγκάσθης...

48 (φ. 196). «Περὶ διαφορᾶς τρόπων καὶ πολέμου τοῦ ἐκ τοῦ διαβόλου πρὸς τοὺς ἐν τῇ στενῇ ὁδῷ τῇ ὑπερεχούσῃ τὸν κόσμον πορευομένους».

Ἔρχ. Ἔχει ἔθος πάλιν ὁ διάβολος...

Ἐν ἀρχῇ ὁ πίναξ ἔλλειπής, ἐν δὲ τῷ τέλει φέρονται ταῦτα: «Ἐργάφη διὰ χειρὸς Σεραφεῖμ μοναχοῦ, ἐν ἔτει Ἰζοι, Δεκέμβριος». Ἀναφέρονται δὲ ταῦτα εἰς τὴν ἐν ἔτει 1601 γραφὴν τοῦ β' μέρους τοῦ κώδικος.

Στάχσις νέα διὰ βύρσης.

92 11

Χαρτ. 8 μεγ. 0,30×0,21. φύλλ. 327. Δίστηλος. XV.

Ὁ κώδιξ ἀκέφαλος.

1 (φ. 4). Ἔρχ.: ...φάρμακα, ταύτας ἀποποιούμενος διότι ἐκ τούτων τίκτεσθαι πεφύκασιν αἱ ἀργολογίαι καὶ σαπρολογίαι, καταλαλιαὶ παντοῖαι καὶ φαυλισμοί...

Καὶ οὕτως ἔπεται μέχρι τοῦ 10β' φύλλου ἐν ἑπτὰ φύλλοις πρόκειται δὲ περὶ ἐναρέτου, ὡς δεικνύει, διδασκαλίας.

2 (φ. 11). «Πίναξ ἀκριβῆς τῆς παρουσίας πυξίδος».

Ἦτοι τῶν ἐπομένων λόγων τοῦ ἀββᾶ Ἰσαάκ.

3 (φ. 12, β'). «Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰσαάκ τοῦ Σύρου, τοῦ ἀσκητοῦ καὶ ἀναχωρητοῦ, ἐπισκόπου γενομένου τῆς φιλοχρίστου πόλεως Νινευτῆ, **Λόγοι ἀσκητικοί**: γραφέντες μὲν παρ' αὐτοῦ ἰδίᾳ γλώσσει, ἐρμηνευθέντες δὲ ὑπὸ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀββᾶ Πατρικίου καὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀβραμίου τῶν φιλοσόφων καὶ ἡσυχαστῶν, τῶν ἐν τῇ Λαύρα ἡσυχασάντων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάββα».

Ἡ σειρὰ τῶν λόγων ὧδε ἔχει οὕτω:

Λόγος α'. Περὶ ἀποταγῆς καὶ μοναχικῆς πολιτείας.

Λόγος β'. Περὶ εὐχαριστίας Θεοῦ καὶ κατήχησις κεφαλαιώδης.

Λόγος γ'. Περὶ τοῦ ὅτι ἀκόπως εἰσέρχεται ἡ ψυχὴ πρὸς καταν...

- Λόγος δ'. Περὶ ἐρωτήσεων καὶ ἀποκρίσεων.
 Λόγος ε'. Περὶ τῶν αἰσθήσεων.
 Λόγος ς'. Περὶ τῆς εὐσπλαχνίας τοῦ Δεσπότου...
 Λόγος ζ'. Περὶ ἁμαρτιῶν ἔκουσίων καὶ ἀκουσίων...
 Λόγος η'. Περὶ φυλακῆς καὶ τηρήσεως τῆς ἐκ τῶν χαύνων...
 Λόγος θ'. Περὶ τάξεως τῶν ἀρχαρίων καὶ καταστάσεως...
 Λόγος ι'. Περὶ διηγήσεως ἁγίων ἀνδρῶν καὶ λόγοι πανόσοι...
 Λόγος ια'. Περὶ παλαιῶν γέροντος διήγησις.
 Λόγος ιβ'. Περὶ ἑτέρου γέροντος διήγησις.
 Λόγος ιγ'. Περὶ ἐρωτήσεως ἀδελφοῦ.
 Λόγος ιδ'. Περὶ μέψεως ἀδελφοῦ.
 Λόγος ιε'. Περὶ διαφορᾶς τῆς ἐν ἡσυχίᾳ διακρίσεως...
 Λόγος ις'. Περὶ τῆς καθαρᾶς προσευχῆς.
 Λόγος ιζ'. Περὶ παθῶν.
 Λόγος ιη'. Περὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς ψυχῆς τῆς ζητούσης...
 Λόγος ιθ'. Περὶ τοῦ κατὰ πόσους τρόπους καὶ διαφορᾶς...
 Λόγος κ'. Περὶ ὑποδείγματος καὶ παραβολῆς...
 Λόγος κα'. Ἡμερήσιον ἀναγκαιότατον ὑπόμνημα...
 Λόγος κβ'. Περὶ ἐρωτήσεων καὶ ἀποκρίσεων.
 Λόγος κγ'. Τοῦ αὐτοῦ, Ὁμιλία.
 Λόγος κδ'. Ἐπιστολὴ γραφεῖσα πρὸς τινὰ ἀδελφόν...
 Λόγος κε'. Ἀπόκρισις πρὸς τινὰ ἀδελφὸν φυσικὸν καί...
 Λόγος κς'. Περὶ τῶν τριῶν τρόπων τῆς γνώσεως...
 Λόγος κζ'. Περὶ τάξεως πρώτης τῆς γνώσεως.
 Λόγος κη'. Περὶ τάξεως δευτέρας τῆς γνώσεως.
 Λόγος κθ'. Περὶ τάξεως τρίτης τῆς γνώσεως...
 Λόγος λ'. Κεφάλαια σύντομα ὑπὸ ἄλλων τρόπων...
 Λόγος λα'. Τρόπος τῆς εὐχῆς καὶ τῶν λοιπῶν...
 Λόγος λβ'. Περὶ ἀναχωρήσεως, καὶ ὅτι οὐ δεῖ δειλιᾶν...
 Λόγος λγ'. Πόθεν φυλάττεται ἡ νῆψις...
 Λόγος λδ'. Περὶ τῶν ἀλλοιώσεων τῶν πολλῶν...
 Λόγος λε'. Περὶ τῶν ἔγγιστα τοῦ Θεοῦ ζώντων...
 Λόγος λς'. Περὶ τοῦ πόθου τοῦ κόσμου...
 Λόγος λζ'. Περὶ τοῦ μὴ δεῖν χωρὶς ἀνάγκης ἐπιθυμεῖν...
 Λόγος λη'. Διὰ ποίας αἰτίας ἀφῆ ὁ Θεὸς τοὺς πειρασμούς...
 Λόγος λθ'. Περὶ τοῦ συνιέναι τῷ ἐν ποίῳ...
 Λόγος μ'. Διατί οἱ ἄνθρωποι οἱ ψυχικοί...
 Λόγος μα'. Πάλιν περὶ μετανοιῶν...
 Λόγος μβ'. Ἐπιστολὴ σταλεῖσα πρὸς τινὰ ἀγαπητὸν αὐτοῦ.
 Λόγος μγ'. Πῶς ὀφείλει ὁ διακριτικὸς καθέζεσθαι...

- Λόγος μδ'. Σχόλια καὶ δῆλωσις..
 Λόγος με'. Περὶ τάξεως λεπτῆς διακρίσεως..
 Λόγος μς'. Περὶ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως..
 Λόγος μζ'. Περὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου..
 Λόγος μη'. Περὶ διαφορᾶς ἀρετῶν..
 Λόγος μθ'. Κεφάλαιον πεπληρωμένον ζωῆς..
 Λόγος ν'. Περὶ ὠφελείας τῆς ἐκ τῆς φυγῆς τοῦ κόσμου..
 Λόγος να'. Περὶ εἰκόνων δι' ὧν κτήσασθαι τις..
 Λόγος νβ'. Περὶ ἀγρυπνίας τῶν νυκτῶν..
 Λόγος νγ'. Περὶ τοῦ πόσην τιμὴν κέκτηται..
 Λόγος νδ'. Περὶ ἐρωτήσεων καὶ ἀποκρίσεων..
 Λόγος νε'. Ἐπιστολὴ πρὸς ὅσιον πατέρα ἡμῶν Συμεῶν..
 Λόγος νς'. Περὶ ἀποταγῆς καὶ μοναχικῆς πολιτείας..
 Λόγος νζ'. Ὁμιλία.
 Λόγος νη'. Ὁμιλία.
 Λόγος νθ'. Ὁμιλία κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀποκρίσιν.
 Λόγος ξ'. Ἐκ τῆς αὐτῆς ὁμιλίας περὶ διαφορᾶς δακρύων..
 Λόγος ξα'. Περὶ τάξεως τῆς μοναχικῆς πολιτείας..
 Λόγος ξβ'. Περὶ διαφορᾶς τρόπου τοῦ πολέμου..
 Λόγος ξγ'. Κεφάλαιον διδάσκον..
 Λόγος ξδ'. Περὶ τῶν λόγων τῆς θείας γραφῆς..
 Λόγος ξε'. Ἐν τίνι φυλάττεται τὸ κάλλος τῆς μοναχικῆς..
 Λόγος ξς'. Περὶ τῆς ἐναλλαγῆς καὶ τροπῆς..
 Λόγος ξζ'. Περὶ τῶν ἡσυχάζοντων..
 Λόγος ξη'. Περὶ τοῦ μὴ δεῖν τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ..
 Λόγος ξθ'. Περὶ τῶν τρόπων τῆς εἰς Θεὸν ἐλπίδος..
 Λόγος ο'. Περὶ ἀποταγῆς κόσμου καὶ ἀνοχῆς..
 Λόγος οα'. Ὅτι ὀφείλιμος τοῖς ἡσυχασταῖς..
 Λόγος οβ'. Περὶ ὁδῶν τῶν πλησιάζειν τῷ Θεῷ ποιουσῶν..
 Λόγος ογ'. Περὶ δυνάμεως ἐνεργείας..
 Λόγος οδ'. Περὶ φυλακῆς καρδίας..
 Λόγος οε'. Σημεῖα ἐνεργημάτων τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ..
 Λόγος ος'. Περὶ τῶν τρόπων τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν τοιούτων..
 Λόγος οζ'. Περὶ ἀδιαλείπτου νηστείας..
 Λόγος οη'. Περὶ σιωπῆς καὶ ἡσυχίας..
 Λόγος οθ'. Περὶ τῆς κινήσεως τοῦ σώματος..
 Λόγος π'. Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν διαφόρων πειρασμῶν..
 Λόγος πα'. Περὶ διαφορᾶς πειρασμῶν..
 Λόγος πβ'. Ἐρμηνεῖα τῶν τρόπων τῆς ἀρετῆς..
 Λόγος πγ'. Περὶ τῆς καθαρότητος τοῦ σώματος..

Λόγος πδ'. Λόγοι ἀντιληπτικοί...

Λόγος πε'. Περὶ μετανοίας...

Λόγος πς'. Πόσον γίνεται τὸ μέτρον τῆς γνώσεως...

Λόγος πζ'. Συμβουλίαι πεπληρωμέναι ὠφελείας...

Λόγος πη'. Περὶ τῆς ἀγγελικῆς κινήσεως...

Λόγος πθ'. Περὶ δευτέρας ἐργασίας...

Λόγος ἠ'. Περὶ ἀλλοιώσεως ἐν τῇ ψυχῇ...

Λόγος ἠα'. Κεφάλαια μικρά...

Λόγος ἠβ'. Περὶ λογισμῶν πονηρῶν ἀκουσίων...

Λόγος ἠγ'. Περὶ ὑπομονῆς τῆς ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ Θεοῦ...

Τὰ εὐθεθέντα ἀσκητικά τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ ἐξεδόθησαν ἐν τῇ Λειψίᾳ κατὰ τὸ ἄρσφ' = 1770, ἐπιμελείᾳ Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκη, ὄντος τότε ἱερομονάχου, ἀνετυπώθησαν δὲ ἐν Ἀθήναις, ἐν ἔτει 1895, ἐπιμελείᾳ Ἰωακείμ Σπετσιέρη, καὶ μεταφρασθέντα εἰς τὴν ἀπλῆν ὑπὸ Καλλινίκου Παντοκροτορινοῦ, ἐξεδόθησαν ἐν Ἀθήναις τῷ 1871.

Οἱ ἐκδεδομένοι λόγοι διαφέρουσι τῶν ἀνωτέρω κατὰ τὴν σειρὰν, εἰσὶ δὲ ἐν ὄλῳ ἐννεμήκοντα, ἅτε συγχωνευθέντες τινὲς μετ' ἄλλων.

Ἐν τέλει: «Χεῖρ ἀμαρτωλοῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα καὶ κακογράφου τοῦ Νεοκαισαρείτου, ἐν ἔτει ςωξδ' ἰνδ. θ', ἡλίου κύκλος δ', σελήνης κύκλος ε' (= 1356)». Καὶ ἐν τῇ κάτω ὄψι: «ἐν ἔτει ςρξη' [= 1660] ἀφιερώθη εἰς τὴν ἁγίαν Ἄνναν παρὰ τῶν μακαρίων πνευματικῶν σάβα' ραφαήλ' καὶ Λαυρεντίου' καὶ ας ἔχι τὴν κατάραν τοὺς ὅποιος τὸ ἀποξενόση τὴν σκίτην».

4 (φ. 247, β'). «Κανὼν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου' ποίημα τινὸς μοναχοῦ Γερασίμου».

Ῥδῆ α'. Ἦχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα...

Ἀναστάσεως ἡμέρα βασιλέως Χριστοῦ...

Καὶ οὕτως ἀκολουθοῦν τὰ λοιπὰ τροπάρια, ἔχοντα τὰς ἀρχὰς ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα.

5 (φ. 248, β'). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, Λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα».

Ἄ ρ χ. Εὔτις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος...

6 (φ. 250). «Ἐξήγησις εἰς τὴν θεόπνευστον βίβλον ταύτην τῆς Ἀποκαλύψεως».

Ἄ ρ χ. Ἀποκάλυψις ἐστὶν ἡ τῶν φρικτῶν μυστηρίων...

Κείμενον: Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦν ἔδωκε...

Ἐρμηνεία: Ἄ ρ χ. [ἐφθαρμένον] ...φησὶν ὡς δεσπότης ὡς οἰκίῳ δούλῳ...

Ἡ ἐρμηνεία ἔπεται ἐκάστοτε εἰς ἀποσπάσματα τοῦ κειμένου, γεγραμμένου βαφῆ κίρρῳ.

7 (φ. 308). «Στίχοι τοῦ Ψελλοῦ καὶ ἐρμηνεία εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἁσμάτων».

Ἄ ρ χ. Ἐπίπερ τὸ φιλομαθὲς τὸ σόν, ὦ στεφανφόρε,
ἐρμηνευθῆναι γλίχεται τὴν ξένην καὶ ποικίλην
τοῦ τῶν ἄσμάτων ἄσματος ἐξήγησιν καὶ γνῶσιν...

Τέλος: Ἄλλ' ἀπαξώμεθα λοιπὸν σὺν γε Θεῷ τῶν ὄλων.
Φησὶν ἡ νύμφη παρευθὺς πρὸς τοὺς ἀγγέλους τάδε,
οὗς θυγατέρας τῆς Σιών ἐκάλεσεν ὁ λόγος:

Κείμενον:

Μέλαινα εἰμὶ καὶ καλή, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ' ὡς σκηνώματα κηδάρ'
ὡς δέρις σαλομῶν.

Ἐρμηνεία:

Ταῦθ' ὀμιλεῖ τὸ πρότιστον ἡ νύμφη τοῖς ἀγγέλοις'
χρὴ γάρ αὐτὰ τὰ ῥήματα τῆς νύμφης προστιθέσθαι...

Ἡ ἐρμηνεία ἄρχεται ἐκ τοῦ ε' στίχου τοῦ α' κεφ. τοῦ Ἄσματος τῶν
Ἄσμάτων, τὸ δὲ τέλος κολοβὸν ἐν τοῖς ἐφεξῆς:

«αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν ἀπάντων τῶν ἀνθρώπων,
ὅτι σωτήρα τέτοκε τῆς ὅλης οἰκουμένης».

Ἡ ἐρμηνεία αὕτη ἐκδέδοται παρὰ Migne, CXXII, 537 - 686, ἀλλ' ἀνα-
μειγμένη ἄλλαις ἐρμηνείαις πεζαῖς. Σημειωτέον δ' ὅτι πολλὰ τῶν στίχων
τοῦ ψαλμοῦ κακῶς ἐδημοσιεύθησαν ὡς λόγος πεζῶς (Migne, σ. 549, 550,
580, 617 κλπ.).

Στάχωσις ἀπλή.

93 12

Χαρτ. 8 μεγ. 0,28×0,21 φύλλ. 380. XV.

1 (φ. α'). «Λόγος διαλαμβάνων περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου...
λόγος α'».

Ἄ ρ χ. Αὕτη ἡ βίβλος τὰς τοῦ Κυρίου ἐντολὰς καὶ τὰς τούτων ἐρμηνείας
περιέχει, ἐξακολουθούσας ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων διδασκαλίαις' ἐν γὰρ κεφά-
λαιον ἐκ τοῦ ἐτέρου λαμβάνει τὴν ἀφορμὴν καὶ ὡσπερ χρυσόπλοκος σχοῖνος
διὰ λίθων καὶ μαργαριτῶν τιμίων ἐξυφασμένος ὄλον μικροῦ δεῖν τὸν χαρα-
κτῆρα τοῦ χριστιανισμοῦ περιέχει εἴπερ καὶ ἡ πίστις ἐστὶν ὀρθή. Τὰ γὰρ
ἔργα ἄνευ πίστεως οὐκ ὠφελοῦσιν, ὡς καὶ ἡ πίστις ἄνευ τῶν ἔργων νεκρὰ
ἐστι...

2 (φ. α'^β). «Προοίμιον τῆς βίβλου τῶν ἐρμηνειῶν τῶν θείων ἐντο-
λῶν τοῦ Κυρίου, ἔχον ἐν ἐπιτομῇ τὴν ὄλην πραγματείαν τοῦ βιβλίου...
λόγος β'».

Ἄ ρ χ. Ἐδεῖ μὲν ἡμᾶς μὴ δεῖσθαι τῆς ἀπὸ τῶν γραμμάτων βοηθείας...

Ἐκ τῶν Χρυσοστομικῶν λόγων.

3 (φ. 20). «Λόγος τρίτος. Ἐρμηνεία τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ἐν

ἐπιτομῆ καὶ ὅτι ὁ διὰ τὴν ἀρετὴν πάσχων κακῶς παρὰ τῶν ἀνθρώπων...».

Ἄρχ. Ἦρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρῦσσαν καὶ λέγων...

4 (φ. 27). «Λόγος τέταρτος, περὶ ἀποταγῆς καὶ ὅτι κακὸν ἢ ἐπιβλαβὴς ὁμόνοια...».

Ἄρχ. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην...

5 (φ. 47). «Λόγος ε', Περὶ ἀποταγῆς δοῦλων ἐλθόντων πρὸς τὸ μονάσαι...».

Χρυσοστόμου πρὸς Φιλήμονα.

Ἄρχ. Οὗτος δὴ θαυμαστός ἀνὴρ ὢν...

6 (φ. 50). «Λόγος ζ', Περὶ τῶν ἀναχωρούντων ἀπὸ ἀδελφότητος...».

Ἐκ τῶν Ἀσκητικῶν Μ. Βασιλείου.

Ἄρχ. Τοῦς γε μὴν ἀπαξ...

7 (φ. 60). «Λόγος ζ', Περὶ διαφορᾶς σκανδάλων καὶ ὅτι τὸν ποιοῦντα ἐντολὴν Θεοῦ ἢ παραδόσεις ἁγίων Πατέρων...».

Τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἄρχ. Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων...

8 (φ. 67, β'). «Λόγος η', Περὶ διδασκάλων διαφορᾶς καὶ ὅτι φοβερὸν τὸ κρίμα τοῦ διδασκάλου...».

Ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ ἅλας τῆς γῆς...

9 (φ. 86). «Λόγος θ', Περὶ διαφορᾶς ὀργῆς καὶ θυμοῦ εὐλόγου καὶ ἀλόγου...».

Τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Ἦκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις...

10 (φ. 92). «Λόγος ι', Περὶ λοιδορίας καὶ παντοίας ὕβρεως...».

Τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Ὅς δ' ἂν εἶπη τῷ ἀδελφῷ ἡσυχία...

11 (φ. 101). «Λόγος ια', Περὶ τοῦ καταλλάττεσθαι τῷ πλησίον...».

Τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Ἐὰν προσφέρῃς τὸ δῶρον σου...

12 (φ. 106, β'). «Λόγος ιβ', Περὶ συγκαταθέσεως τῆς πορνείας καὶ τῶν ἰδιωμάτων αὐτῆς...».

Τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Ἦκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις οὐ μοιχεύσεις...

13 (φ. 120). «Λόγος ιγ', Περὶ μοιχείας καὶ πορνείας καὶ ὅτι οὐκ ἀκίνδυνόν ἐστι χωρίζεσθαι ἄνδρα ἀπὸ τῆς οἰκείας γυναικός...».

Τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ...

14 (φ. 130, β'). «Λόγος ιδ', Περὶ ὄρκου καὶ διαφορᾶς ψεύδους καὶ ὅτι ὄρκου παράβασις...».

Τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Ἦκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐκ ἐπιορκήσεις..

15 (φ. 138, β'). «Λόγος ιε', Περὶ ἀνεξικακίας καὶ ἀπροσπαθείας...».

Τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Ἦκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ...

Τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἄρχ. Εἰπὼν τὸν παλαιὸν νόμον...

16 (φ. 161). «Λόγος ις', Περὶ ἀκακίας καὶ ἀφελότητος...».

Τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γίνησθε...

Τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἄρχ. Τὸ παιδίον κἄν ὑβρίζεται...

17 (φ. 166 β'). «Λόγος ιζ', Περὶ ὑπακοῆς, καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἐκλαμβάνειν τὸ ὄνομα τῆς ὑπακοῆς ἀλόγως...».

Τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἄρχ. Εἶδες ὑπερβολὴν φιλοσοφίας...

18 (φ. 179). «Λόγος ιη', Περὶ θελημάτων οἰκείων καὶ ἄλλοτριῶν...».

Τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἅπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν...

19 (φ. 190). «Λόγος ιθ', Περὶ ἀγαθοῦ θελήματος· ὅτι ὁ ποιῶν αὐτὸ οὐ παρέρχεται ἄνευ θλίψεως...».

Ἄρχ. Τὸ προκρίνειν μὲν τὸ ἀγαθὸν θέλημα...

20 (φ. 193, β'). «Λόγος κ', Περὶ ἐλεημοσύνης καὶ πῶς χρὴ τὰς διαδόσεις ποιεῖν...».

Τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου...

21 (φ. 213). «Λόγος κα', Ὅτι κρεῖσσον ἐπὶ τοῖς πένησι διανέμειν τὰ χρήματα ἢ προσφέρειν αὐτὰ ἐν ἐκκλησίαις καὶ καλλωπίζειν αὐτάς...».

Ἄρχ. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ...

22 (φ. 221). «Λόγος κβ', Ὅτι οἱ ἕξ ἀδικίας καὶ οὐκ ἀπὸ δικαιοσύνης ἐλεοῦντες...».

Τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Ποιήσατε ὑμῖν φίλους...

Τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἄρχ. Εἰπὼν ποιήσατε ὑμῖν φίλους...

23 (φ. 230). «Λόγος κγ', Ὅτι ὁ σκοπῶν τοῦ δοῦναι τοῖς πτωχοῖς τὰ τῶν πλουσίων χρήματα σκορπίζων οὐχ ἁμαρτάνει...».

Ἐκ τοῦ βίου Ἰωάννου τοῦ Κλίμακος.

Ἄρχ. Ὁ μακάριος Ἰωάννης...

24 (φ. 237, β'). «Λόγος κδ', Περὶ ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας...».

Τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Ἦκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου...

25 (φ. 247). «Λόγος κε', Ὅτι οὐ δεῖ κακοποιεῖν καὶ μισεῖν οἶον δῆτινα ἄνθρωπον...».

Τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου...

26 (φ. 252, β'). «Λόγος κς', Ὅτι δεῖ ὑπὲρ τῶν ἀσεβῶν καὶ αἰρετικῶν καὶ ἁμαρτωλῶν εὐχεσθαι...».

Τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τῆς πρὸς Τιμόθεον.

Ἄρχ. Παρακαλῶ πρῶτον πάντων...

27 (φ. 259). «Λόγος κς', Περὶ τοῦ πῶς χρὴ τὴν ἐλεημοσύνην ποιεῖν...».

Τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν...

28 (φ. 262, β'). «Λόγος κη' Περὶ τοῦ πῶς δεῖ προσεύχεσθαι».

Τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Ὅταν προσεύχησθε...

29 (φ. 270). «Λόγος κθ'. Τύπος προσευχῆς καὶ διαγωγῆς ἀναχωρητῶν...».

Τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου.

Ἄρχ. Τίς ποτὲ τῶν ἀναχωρητῶν...

30 (φ. 288). «Λόγος λ'. Τύπος προσευχῆς μετὰ ψαλμωδίας τοῖς ἐν συνοδίᾳ...».

Ἐκ τῶν Ἀποστολικῶν Διατάξεων.

Ἄρχ. Εὐχὰς ἐπιτελεῖτε ὀρθρου καὶ τρίτης ὥρας...

31 (φ. 296). «Λόγος λα', Περὶ τῶν μετὰ εὐχῆς ὀδευόντων...».

Τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου.

Ἄρχ. Ὁ μέγας Βαρσανούφιος εἶπε...

32 (φ. 306). «Λόγος λβ', Ὅτι ὁ εὐχόμενος κἂν ἅγιος ἢ οὐκ ὠφελεῖ τὸν ἀμελοῦντα...».

Τοῦ ἁγίου Μαξίμου.

Ἄρχ. Κατὰ δύο τρόπους...

33 (φ. 331, β'). «Λόγος λγ', Περὶ ἀνθρωπαρεσκείας καὶ ἀποκρίσεως...».

Τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Ὅταν δὲ νηστεύητε...

34 (φ. 339). «Λόγος λδ', Περὶ ἀκτημοσύνης ἀπλῶς καὶ τῆ ἀρμοζούσης τῆ μοναχικῆ πολιτείας...».

Ἄρχ. Μὴ θησαυρίζητε ὑμῖν θησαυρούς...

35 (φ. 347). «Λόγος λε', Ὅτι οὐ δεῖ τὸν διδάσκαλον φιλοχρήματον εἶναι...».

Τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς...

36 (φ. 364, β'). «Λόγος λς', Ὅτι οὐ συμφέρει τοῖς μοναχοῖς συνδιαγεῖν μετὰ κοσμικῶν...».

Τοῦ ὁσίου Ἡσαΐου.

Ἄρχ. Εἶπεν ὁ ἅγιος Ἡσαΐας...

Ὡδε λήγει ὁ κῶδιξ περιέχων τοὺς ὡς ἄνω λς' λόγους, ἐν ᾧ ὁ ἐν ἀρχῇ προτασόμενος πίναξ ἀναγράφει ἐν ὄλφ ξα' τοιούτους, ὁμοίως τῶν ἀνωτέρω φύσεως ἄρα ἐλλείπουσιν κέ' λόγοι· φαίνεται ὅτι ἀνεσταχώθη ὁ κῶδιξ, διότι καὶ θὰ ἀφηρέθησαν.

Πάντες οἱ λόγοι ἀποτελοῦνται ἐκ περικοπῶν καὶ ἀποσπασμάτων εἰλημμένων καταλλήλως ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκ Συνοδικῶν καὶ Ἀποστολικῶν πράξεων καὶ ἐκ τῶν συγγραμμάτων τῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ἐν τῇ ἄνω ᾧα τοῦ α' φύλλου τοῦ πίνακος τάδε νεωτέρα χειρὶ: «ἀφιερώθη τὸ πατερικὸν τοῦτο εἰς τὸ κυριακὸν τῆς θεοπρομήτορος ἁγίας ἄννης· ὅστις δὲ καὶ ὁποῖος ἀποξενῶσει τοῦτο ἐκεῖθεν, ἔξει τὴν ἁγίαν ἄνναν ἀντίδικον καὶ ἀντίμαχον».

Στάχωςις βυρσίνη, ἡμιεφθαρμένη.

94 13

Χαρτ. 8 μεγ. 0,30×0,21. φύλλ. 309. XVII.

«**Λόγοι διάφοροι** περιέχοντες τὰς τῶν παθῶν πάντων κατηγορίας δι' ἐνίστόρων παραδειγμάτων· τῆς τε παλαιᾶς καὶ νέας Διαθήκης, τῶν ἀπὸ Ἀδάμ καὶ καθεξῆς· συγγραφέντες παρὰ **Συμεῶν** μοναχοῦ ἀνδρός καὶ παναθλίου ἀμαρτωλοῦ· πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐκάστης κατηγορίας τὸν ταλανισμὸν ἀναφέροντες ἐν κεφαλαίοις τριάκοντα καὶ δυοῖ, καθὼς ὑποτέτακται».

Προτάσσεται ὁ πίναξ, μεθ' ὃν οἱ τριάκοντα δύο λόγοι.

Ἐν τέλει: «Ἡ παροῦσα κατάνυξις ἐγράφη ἐν ἔτει Ἱζρος' (= 1668), χειρὶ Ἀντωνίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου· διὰ συνδρομῆς Σωφρονίου καὶ Συμεῶν ἱερομονάχων καὶ αὐταδέλφων, καὶ ἐπροσηλώθη εἰς τὸ κυριακὸν τῆς ἁγίας Ἄννης· καὶ ὁ τολμήσας ἀποξενῶσαι αὐτὴν ἐκ τῆς ὀρθείσης μονῆς νὰ τὴν ἔχη ἀντίδικον, σὺν τῷ ἀφορισμῷ τῶν ἱεροσύλων, ἀμήν».

Στάχωςις βυρσίνη.

Ἐτυπώθη ἡ Κατάνυξις ἐν Ἀθήναις τὸ πρῶτον τῷ 1873. Συγγραφεὺς δὲ αὐτῆς εἶναι ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ Λογοθέτης ὁ καὶ Μεταφραστῆς καὶ συγγραφεὺς τῶν βίων τῶν ἁγίων, ὅστις ἐφορτάζεται ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῇ 9ῃ Νοεμβρίου.

Ἴδε τὴν περὶ αὐτοῦ ἐμπεριστατωμένην μελέτην τοῦ πρῶην Λεοντοπόλεως Σωφρονίου Εὐστρατιάδου.

95 14

Χαρτ. 8 μεγ. 0,29×0,21. φύλλ. 289. XVI.

Πανηγυρικόν.

1 (φ. 1). «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου, ἡγουμένου τῶν Στουδίων, Ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἐν ᾧ τὰ ἐξήκοντα χαῖρε».

Ἄρχ. Λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις..

Ἐξεδόθη μετ' ἄλλων πανηγυρικῶν λόγων ἐν τῷ τέλει τῆς ἀκολουθίας τῆς ἁγίας Σκέπης.

2 (φ. 11). «Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου, Λόγος ἐγκωμιαστικός εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀπόδειξις ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας καὶ διαφόρων μαρτύρων ὅτι ἐκ σπέρματος κατάγεται τοῦ Δαυτῖδ».

Ἄρχ. Πάλιν ἐορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις..

3 (φ. 20, β'). «Ἰωάννου ταπεινοῦ μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας».

Ἄρχ. Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη..

4 (φ. 30, β'). «Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου, Λόγος εἰς τὴν πάνσεπτον γέννησιν τῆς παναγίας καὶ ὑπεραμώμου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας».

Ἄρχ. Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῆ..

5 (φ. 40). «Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου, Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ δέσποιναν ἡμῶν».

Ἄρχ. Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ..

Ἐν τῇ δεξιᾷ ᾧ φέρονται ταῦτα: «Νενοθυμένος ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος καὶ οὐκ ἔστι τοῦ ἀποστόλου ὡς ἐπιγράφει ὅθεν μὴ ἀναγινωσκέτω αὐτόν, οὐδὲ τιθέτω αὐτόν ἀνάγνωσιν ἐπ' ἐκκλησίας».

Οὗτος ὁ λόγος εἶναι τὸ θρυλούμενον ψευδεπίπλαστον Εὐαγγέλιον ἐπιγραφόμενον κακῶς Ἰακώβω τῷ Θεαδέλφω.

Περὶ νόθων βιβλίων ἴδε ξ' ἀποστολικὸν κανόνα.

6 (φ. 51, β'). «Ἀνδρέου Κρήτης, Λόγος σχεδιασθεὶς εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ».

Ἄρχ. Σταυροῦ πανήγυριν ἄγωμεν..

7 (φ. 59, β'). «Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος δεύτερος, εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ».

Ἄρχ. Ὑμνήσωμεν, ἀγαπητοί, σήμερον..

8 (φ. 64, β'). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἰωσήφ, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Λόγος εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρόν».

Ἄρχ. Σταυροῦ πρόκειται σήμερον ἐορτὴ..

9 (φ. 69). «Παντολέοντος, διακόνου τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ».

Ἄ ρ χ. Πάλιν ὑψοῦται σταυρός...

Ἐκδέδοται ἐν τῷ ζ' τόμῳ τῶν Χρυσοστομικῶν.

10 (φ. 72). «Ἀναζήτησις καὶ εὑρεσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῶν ἁγίων καὶ πρώτων ἐν χριστιανοῖς βασιλέων».

Ἄ ρ χ. Ἐν ἔτει ἐβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου...

11 (φ. 81, β'). «Λόγος εἰς τὴν εὑρεσιν καὶ ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐκτεθεὶς παρὰ Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ».

Ἄ ρ χ. Τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας πατρικῆς ὀσιότητος...

12 (φ. 115). «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου, ἡγουμένου τῶν Στουδίων, Ἐγκώμιον εἰς τὸν μακάριον Ἰωάννην τὸν ἀπόστολόν τε καὶ εὐαγγελιστὴν τοῦ Χριστοῦ».

Ἄ ρ χ. Οὐρανοῦ προκειμένου εἰς ὑπόθεσιν...

13 (φ. 125). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Ἄ ρ χ. Ἐπειδὴ χάριτι Θεοῦ...

Ἐκδεδομένος.

14 (φ. 129). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῶν Πράξεων: Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ».

Ἄ ρ χ. Ὅταν τι μέλλωσιν ἐρωτᾶν...

Ἐκδεδομένος.

15 (φ. 138, β'). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, Ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῶν Πράξεων εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς: Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς ν' ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τῷ αὐτῷ καὶ ἐγένετο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος».

Ἄ ρ χ. Τίς ἐστὶν αὕτη ἡ πεντηκοστή...

Ἐκδεδομένος.

16 (φ. 147, β'). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν».

Ἄ ρ χ. Πᾶσα μὲν ἑορτὴ φαιδρὰν καὶ ἠλιακὴν...

Ἐκδεδομένος.

17 (φ. 155). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν».

Ἄ ρ χ. Πᾶσα μὲν ἑορτὴ φαιδρὰν καὶ ἠλιακὴν...

Ἐκδεδομένος.

18 (φ. 162). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κων-

σταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν».

Ἄρχ. Ἐὐλογητὸς ὁ Θεός· μέγα, ἀγαπητοί...

Ἐκδεδομένος.

19 (φ. 169). «Λεοντίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως, Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν».

Ἄρχ. Ὅσοι περὶ τὴν παροῦσαν ἑορταστικὴν ἀένναον χάριν ἐπέεισθε...

20 (φ. 178, β') «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀντιπάτρου ἐπισκόπου Βοστροῶν, Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρομοῦ καὶ Βαπτιστοῦ· καὶ εἰς τὴν σιγὴν τοῦ Ζαχαρίου· καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας».

Ἄρχ. Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν...

21 (φ. 184, β'). «Ἀετίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως, Ὁμιλία λεχθεῖσα εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρομοῦ καὶ Βαπτιστοῦ».

Ἄρχ. Πολλοὶ μὲν ἤδη πολλάκις, ἀγαπητοί...

22 (φ. 191) «Γεωργίου ἐπισκόπου Νικομηδείας, Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ δέσποιναν· ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῆς».

Ἄρχ. Φαιδρὸν τὸ τῆς παρούσης ἑορτῆς σύνθημα...

23 (φ. 202). «Γεωργίου ἀρχιεπισκόπου Νικομηδείας, Λόγος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου».

Ἄρχ. Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχάς...

24 (φ. 213). «Γεωργίου ἐπισκόπου Νικομηδείας, Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῆς».

Ἄρχ. Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐλλάμψεις...

25 (φ. 222, β'). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Λόγος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου».

Ἄρχ. Φαιδρὰ καὶ παράδοξος...

Ἐξεδόθη ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῆς ἁγ. Σκέπης καὶ ἐν τῷ Νοεμβρίῳ Δουκάκη.

26 (φ. 233). «Θεοφυλάκτου τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου πάσης Βουλγαρίας, Λόγος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὅτε προσηνέχθη τῷ ναῷ ὑπὸ τῶν γεννητόρων αὐτῆς».

Ἄρχ. Καὶ μνήμη μὲν δικαίου...

27 (φ. 240). «Ἀνδρέου τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου, Λόγος εἰς τὸν Ἐθαγγελισμὸν τῆς παναχράντου καὶ πανυμνήτου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου».

Ἄρχ. Ἐθαγγέλια, ἀδελφοί, εθαγγέλια...

28 (φ. 267, β'). «Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας».

Ἄρχ. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων...

Ἐξεδόθη ἐν «Ἐγκυκλοπαιδείᾳ» Ἱ. Πατούσα, τόμος β', Ἐνετίησι 1802. 29 (φ. 278, β'). «Ἀνδρέου τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου, Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας».

Ἄρχ. Ὅσοι τὸ σεπτὸν τοῦτο τῆς Θεοτόκου...

Ἐν ἀρχῇ, ἐν παραφύλλῳ, ὁ πίναξ, ἐν δὲ τῷ τέλει τάδε: «Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Λεοντίου πόνος ἐκ τῆς νήσου Κύπρου».

Ἡ γραφὴ τοῦ κώδικος εἶναι λαμπρά, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ μελάνη ἔχει προξενήσει οὐκ ὀλίγην φθορὰν μεταξὺ τῶν φύλλων 121 - 277.

Στάχσις νέα, βυρσίνη.

96 15

Χαρτ. 8 μέγ. 0,27×0,19. φύλλ. 213. XV.

«Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ παρόντος βιβλίου, ὅπερ ὀνομάζεται **Κατάνυξις**» εἶναι δὲ ποίημα καὶ πόνημα **Συμεῶν** μοναχοῦ.

Παρόμοιος κατὰ τὸ περιεχόμενον μὲ τὸν προπεριγραφέντα κώδικα. Ἴδε ἀριθ. 94 (13).

Ἐν ἀρχῇ τρία φύλλα νεώτερα εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐκπεσόντων, ἐξ ὧν τὸ α' φέρει τὸν πίνακα, καὶ ἐν τέλει τὰ ἐξῆς: «Τὸ παρὸν ψυχοφελὲς βιβλίον ἀφιερώνεται παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐν ἱεροδιακόνοις Μελχισιδέκ, εἰς τὸ κυριακὸν τῆς ἁγίας Ἄννης, καὶ μηδεὶς τολμήσῃ αὐτὸ ἐκείθεν ὑστερήσῃ, καὶ ὑποπέσῃ ταῖς τῶν ἁγίων πατέρων ἀραῖς».

Ἐγράφησαν ταῦτα διὰ νεωτέρας χειρός.

Ὁ κώδιξ ἐν μέρει σιτόβρωτος, ἡ δὲ στάχσις βυρσίνη, ἡμιεφθααρμένη, μετὰ μιᾶς πόρηψ.

Ἐκ τούτου ἴσως ἀντεγράφη ὁ ὑπ' ἀριθ. 94 (13).

97 16

Χαρτ. 8. 0,24×0,17. φύλλ. 99. XVII.

«**Αἱ περίοδοι** τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου» συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ ἁγίου Προχόρου, ἐνδὸς τῶν ἐπὶ διακόνων».

Ἄρχ. Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς οὐρανοὺς, συνήχθησαν πάντες οἱ ἀπόστολοι εἰς Γεθσημανή· καὶ εἶπε Πέτρος πρὸς αὐτούς...

Ἐν τέλει: «Ἐγράφησαν αἱ παροῦσαι περίοδοι τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, διὰ συνδρομῆς τοῦ δισωτάτου ἐν ἱεροδιακόνοις Ἀκακίου» (καὶ προστίθεται νεωτέρα χειρὶ): «τοῦ

11 - 11 - 1959

ἐκ Τρικάλλου, καὶ κτίτορος τῆς ἁγίας μονῆς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς κοιμήσεως τὸ κελίον τοῦ μακαρίτου Διονυσίου Ἀγιαρτεμήτη καὶ ἀφ' ἱερῶ-
θησαν παρ' αὐτοῦ εἰς μνημόσυνον αἰώνιον εἰς τὸ Κυριακὸν τῆς θεοπρομή-
τορος Ἄννης».

Καὶ τάδε : «,αχπῆ', ἐν μηνὶ ὀκτωβρίῳ κγ' ἡμέρα γ' γραφεὺς πενιχρὸς
μόλις ἦλθεν εἰς τέλος· ἀρσένιος τὸ ὄνομα τάχα καὶ ἱερέως».

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀνά ἐν φύλλον ἄγραφοι.

Στάχσις βυρσίνη.

Ἐξεδόθησαν ἐν Σμύρῃ. τῷ 1860.

98 17

Χαρτ. 8. 0,22×0,17. φύλλ. 375. XVIII.

«Τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου τὸ βιβλίον ὑπάρχει τοῦτο.

Γερόντων δύο πνευματικῶν ἡσυχάζοντων ἐν κοινοβίῳ ἐν τῇ περιχώρῳ
Γάζης, καὶ λεγομένῳ τοῦ ἀββᾶ Συρίδου, Ἐπιστολαὶ καὶ ἀποκρίσεις διὰ τοῦ
ἡγουμένου καὶ διακονοῦντος αὐτοῖς· ὧν τὰ ὀνόματα Βαρσανούφιος καὶ
Ἰωάννης.

Ἰστέον δὲ ὅτι μέγας γέρον ὁ Βαρσανούφιος λέγεται, διὸ καὶ αἱ πλεῖσται
τῶν ἀποκρίσεων οὕτω δηλοῦνται».

Ἀρχὴ ἢ προλόγου : Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐντυγχάνοντας...

Ἀρχὴ βίβλου : Γέγραπται ἐν τῷ ἀποστόλῳ...

Ἔπονται αἱ λοιπαὶ ἐρωταποκρίσεις.

Τέλος : ...ὁ γὰρ ἀντιστήκων αὐτῷ καταποντίζεται, ὡς Φαραὼ ἐν τῇ
Ἐρυθρῇ Θαλάσσῃ· ὁ δὲ ἀδιστακτικῶς αὐτῷ πιστευῶν ἔστηκεν ἐπὶ τὴν στερεάν
πέτραν ἀσάλευτος. Τέλος».

Ἐν ἀρχῇ παράφυλλα δύο, ἐξ ὧν τὸ μὲν α' φέρει ἐπὶ τῆς β' ὄψεως ἔκκλη-
σίν τινα : Ἀρχ. : ἀδελφοί, παρακαλήτε τὸν δληγόψυχων...

Τὸ δὲ β' ὠσαύτως ἐπὶ τῆς β' ὄψεως τάδε : «Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει
ἐμοῦ νεοφύτου μοναχοῦ καὶ τὸ ἀφιέρωσα εἰς τὸ κυριακὸν τῆς ἁγίας Ἄννης,
καὶ μηδεὶς αὐτὸ ἀποξενώσῃ ἵνα μὴ πέσῃ εἰς τὰς ἀρὰς τῶν πατέρων καὶ ἱερό-
συλος κατακριθῇ».

Στάχσις βυρσίνη, ἡμιεφθαρμένη, μετὰ μιᾶς πόρπης, ἐκπεσοῦσης τῆς
ἐτέρας.

Ἡ βίβλος τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου, διορθωθεῖσα καὶ πλουτισθεῖσα διὰ
προλεγομένων καὶ ἀλφαβητικοῦ πίνακος ὑπὸ Νικοδήμου Ἀγιορείτου, ἐξε-
τυπώθη Ἐνετίσιν παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων, 1816.

Εἰς τὸν Ὅσιον τοῦτον μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ Ἀκολουθίαν ἐποίησαν
ὁ γράφων ταῦτα, ἐορτάζεται δὲ τῇ 13ῃ Αὐγούστου μετὰ τῶν συνασκητῶν
του ὁσίου.

«Ἐπιστολή πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα ἀδελφὸν πεμφθῆναι αὐτῷ τοὺς εὐρεθέντας λόγους τοῦ ἁγίου πατρὸς ἀββᾶ Δωροθέου».

Ἄρχ. Ἐπαινῶ σου τὴν προαίρεσιν καὶ μακαρίζω τῆς περὶ τὸ ἀγαθὸν σπουδῆς τὴν εὐλογημένην σου καὶ φιλόκαλον ὡς ἀληθῶς ψυχὴν, ἀδελφὲ ποθεινότατε...

(σ. 27). «Τοῦ ἁγίου ἀββᾶ Δωροθέου, Διδασκαλῆς διάφοροι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ ἐκ τῶν τοῦ ἀββᾶ Σερίδου, καὶ τὸ ἴδιον σὺν Θεῷ συστησαμένου μοναστήριον, μετὰ τὴν τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ προφήτου τελευτητὴν καὶ τελείαν σιωπὴν τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Βαρσανουφίου».

Ἔπονται οἱ λόγοι, ἀνερχόμενοι μετὰ τῆς ἐπιστολῆς εἰς κδ', ἔχουσι δὲ οὕτω καταταχθῆ:

Λόγος α'. Ἐπιστολή πρὸς ἐρωτήσαντα...

Λόγος β'. Τοῦ ἁγίου ἀββᾶ Δωροθέου... Περὶ ἀποταγῆς.

Λόγος γ'. Περὶ ταπεινοφροσύνης.

Λόγος δ'. Περὶ συνειδήσεως.

Λόγος ε'. Περὶ θείου φόβου.

Λόγος ς'. Περὶ τοῦ μὴ ὀφείλειν τινὰ στοιχεῖν τῇ ἰδίᾳ συνέσει.

Λόγος ζ'. Περὶ τοῦ μὴ κρίνειν τὸν πλησίον.

Λόγος η'. Περὶ τοῦ ἑαυτὸν μέμφεσθαι.

Λόγος θ'. Περὶ μνησικακίας.

Λόγος ι'. Περὶ ψεύδους.

Λόγος ια'. Περὶ τοῦ μετὰ σκοποῦ καὶ νήψεως...

Λόγος ιβ'. Περὶ τοῦ σπουδάζειν ταχέως ἐκκόπτειν...

Λόγος ιγ'. Περὶ φόβου τῆς μελλούσης κολάσεως...

Λόγος ιδ'. Περὶ τοῦ ἀταράχως καὶ εὐχαρίστως...

Λόγος ιε'. Περὶ οἰκοδομῆς καὶ ἁρμολογίας...

Λόγος ις'. Περὶ τοῦ ἔχοντος τὴν διακονίαν τοῦ κελλαρίου.

Λόγος ιζ'. Πρὸς τινὰς κελλιώτας...

Λόγος ιη'. Πρὸς τοὺς ἐν τῷ μοναστηρίῳ...

Λόγος ιθ'. Περὶ τῶν ἁγίων νηστειῶν...

Λόγος κ'. Ῥήματα διάφορα ἐν συντόμῳ.

Λόγος κα'. Πρὸς ἀδελφὸν ἐπερωτήσαντα...

Λόγος κβ'. Ἐρμηνεῖα τινῶν ῥητῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου...

Λόγος κγ'. Ἐρμηνεῖα ἑτέρων ῥητῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου...

Λόγος κδ'. Ἐρωτήσεις πρὸς τὸν ἅγιον Βαρσανούφιον...

Προτάσσεται ὁ πίναξ, ᾧ συνάπτεται νεωτέρα γραφίδι τὸ ἐξῆς: «Καὶ τὸ

παρὸν ἀφιερῶθη εἰς τὸ κυριακὸν τῆς σκῆτεως τῆς ἁγίας ἄννης κατὰ τὸ ἀγιό-
 νυμον ὄρος τοῦ ἄθω, καὶ μηδεὶς τολμήσῃ ἀποξενῶσαι αὐτό, ἵνα μὴ λάβῃ τὰς
 ἀρὰς τῶν πατέρων».

Ἐν τέλει δὲ τῶν κδ' λόγων: «ἐν ἔτει ,αχκβ' μηνὶ ἰανουαρίῳ ις'».

Ἐξεδόθησαν οἱ λόγοι τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου ἀπλοποιημένοι Ἐνετίησιν
 ,αψο', ,αψοζ', καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1871.

Εἶτα ἀρχεται τὸ β' μέρος τοῦ κώδικος, ἔχον σελ. 394.

«**Ἐκλογή κατ' ἐπιτομὴν ἀπὸ τῶν δόσιων πατέρων ἡμῶν**, περὶ
 νηπτικῆς ἐργασίας, ἧτοι ἀρχεινοῦς μετανοίας, περιέχουσα πίνακα τόνδε».

Ἀναγράφονται κεφ. ις' ἐρασιθέντα ἐκ διαφόρων λόγων, κατὰ τὸ πλεῖ-
 στον ἐκδεδομένων, τῶν ἐξῆς ἁγίων Πατέρων: Χρυσοστόμου, ἁγίου Βαρσανου-
 φίου, ἀββᾶ Ἰσαάκ, ἀββᾶ Θαλασσίου, Νικηφόρου μοναχοῦ, Συμεῶν νέου Θεο-
 λόγου, ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ, Κλίμακος, Μαξίμου ὁμολογητοῦ, ἀπὸ σελ. 141 -
 232 τὰ ἐν τῇ «Φιλοκαλίᾳ» 100 κεφ. τοῦ ἁγίου Διαδόχου, καὶ εἶτα μέχρι τῆς
 σελ. 287 τὰ ἐν τῇ «Φιλοκαλίᾳ» ὁσαύτως κεφ. Ἡλία τοῦ Ἐκδίκου, μὲ μικρὰν
 διαφορὰν κατὰ τὴν διάκρισιν τῶν κεφαλαίων.

Μεθ' α': «Τοῦ δόσιου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, μητροπολίτου Εὐχαΐτων,
 Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μοναχὸν καὶ ἔγκλειστον». Τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου
 κεφ. ο' περιεχόμενα μετὰ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ «Φιλοκαλίᾳ», ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ
 ἐρωτήματά τινα, ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Παχωμίου, καὶ ὡς κατακλείς:
 «Πέτρου Δαμασκηνοῦ, Παραίνεσις ἀσκητικῆ».

Ἄ ρ χ. Φεῦγε τοὺς ἀνθρώπους καὶ σῶζου...

Ἐν τῷ πίνακι τῆς «ἐκλογῆς» ταῦτα:

«Ἐγράφη ἐν τῇ μονῇ ἁγίου Διονυσίου τῇ λεγομένη πέτρα ὑπὸ κάτω τοῦ
 μικροῦ ἄθωνος. Ἐτει ,αχκα' τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας' μηνὶ Μαρτίῳ κη'».

Ἐν τῇ κάτω ᾠᾷ τῆς 232^{ας} σελίδος τάδε:

«Ἐν ἔτει τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ,αχκα', μηνὶ μαρτίῳ κη', ἐγράφη διὰ
 χειρὸς Κυριακοῦ μοναχοῦ τοῦ ρωσίου τὸ παρὸν πυκτίον».

Καὶ ἐν τέλει οὕτω:

«Πέρας εἴληφεν ἡ χρυσῆ βίβλος αὕτη, ἡ μελίρροτος καὶ ψυχοφειλεστάτη».

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει τοῦ κώδικος ἀνά ἐν φύλλον ἄγραφον.

Ἡ γραφὴ τοῦ κώδικος εἶναι λαμπρά, ἡ δὲ στάχωσις βυρσίνη μὲ ἀκα-
 τάλληλον ἐπιδιόρθωσιν.

100 19

Χαρτ. 8. 0,21×0,15. φύλλ. 346. XVII.

1 (φ. 1). «Ἐκλογή τῶν θεοπνεύστων γραφῶν πάνυ σύντομος καὶ ὀφέ-
 λιμος».

Ἄ ρ χ. Ἡ τῶν ἀληθινῶν χριστιανῶν πίστις...

2 (φ. 5). «Κεφάλαια τῶν ἁγίων πατέρων κατ' ἐκλογὴν».

Ἄρχ. Πᾶσα ποικιλία τῶν θεοπνεύστων γραφῶν...

Ἔπονται τὰ συλλεγένητα ἐκ τῶν ἁγίων Πατέρων: Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου Παλαμᾶ, Γρηγορίου Νύσσης, Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Γρηγορίου Σιναΐτου, ἁγίου Βαρσανουφίου, ἁγίου Νείλου, ἁγίου Διαδόχου, ἐκ τοῦ βίου Μαξίμου Καυσοκαλυβίτου, Καλλίστου πατριάρχου, Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἀββᾶ Ἡσαΐου, Ἀναστασίου, Συμεῶν νέου Θεολόγου, πάντων ἐντύπων.

3 (φ. 79, β'). «Τῷ πολυποθήτῳ τέκνῳ Νικολάῳ παρὰ Μάρκῳ μοναχῷ».

Ἄρχ. Ἐπειδήπερ πρόφην πολὺς ἦν...

Ἐκδίδεται ἐν τῇ «Φιλοκαλία».

4 (φ. 90). «Τοῦ σοφωτάτου Μαξίμου, Λόγος ἀσκητικὸς καὶ λίαν ὠφέλιμος».

Ἄρχ. Ἀδελφὸς ἠρώτησε γέροντα λέγων...

5 (φ. 115). «Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φιλήμονος, πάνυ ὠφέλιμος».

Ἄρχ. Ἐλεγον περὶ τοῦ ἀββᾶ Φιλήμονος...

Εὔρηται ἐν τῇ «Φιλοκαλία» ὡς λόγος.

Μεθ' ὃν φύλλα ἄγραφα 5, εἶτα:

6 (φ. 131). «Τοῦ ἁγίου Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου, Περὶ τῶν ὀκτῶ τῆς κακίας λογισμῶν».

Ἄρχ. Πρόφην τὸν περὶ διατυπώσεως...

Ἐξεδόθη ἐν τῇ «Φιλοκαλία».

Μεθ' οὗ συνάπτονται σχετικὰ περὶ νηστείας, εἶτα τεμάχια ἐκ τῶν λόγων τῶν ἑξῆς Πατέρων: Διαδόχου, Ἐφραίμ Σύρου, ἀββᾶ Ἡσαΐου, ἀββᾶ Ἰσαάκ, ἐκ τοῦ Γεροντικῆς, Ἀναστασίου Σιναΐτου, Μαξίμου, Βαρσανουφίου, ἐκδεδομένων.

7 (φ. 170). «Ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων γερόντων».

Εἰσὶ γεγραμμένα διαλογικῶς.

Ἄρχ. Πόσον δὴ κοιμηθῆναι...

Ἐν αὐτοῖς παρεμβάλλονται καὶ ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ὡς ἄνω Πατέρων, ἐν οἷς διακρίνεται καὶ «σωτήριος καὶ σύντομος διδασκαλία Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου».

8 (φ. 215). «Ἐρωτήσεις σχολαστικοῦ τινὸς πρὸς Συμεῶνην τὸν ἐν ἁγίοις Θεολόγον».

Κατ' ἐρωταπόκρισιν.

Ἄρχ. Τί ἦν ἐν τῷ κόσμῳ...

Συνάπτεται ἂν Ἀναστασίου πατριάρχου Θεουπόλεως καὶ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Ἐκθεσις σύντομος τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως».

Ὡσαύτως καὶ αὕτη διαλογικῶς, ἣ συνέπονται καὶ σχετικὰ τινὰ κεφάλαια ἐκ τῶν μνημονευθέντων ἁγίων Πατέρων.

9 (φ. 255). «Βιβλίον καλούμενος Θησαυρός».

Προηγείται τὸ ἐξῆς τετράστιχον :

Βίβλος ἱερὰ ἐκ γραφῶν διαφόρων
τοῖς ἀναγινώσκουσι εὖ συγκειμένη,
εἰς σωστικὴν σύνεσιν θεογνωσίας.

Χριστὲ τὴν προΐαλλε χάριν καμάτοισιν ἑμοῖσιν.

Εὐτελοῦς Θεογνώστου, κεφ. α΄.

Ἄρχ. Θεὸς καταλαμβανόμενος...

Διαιρεῖται δὲ εἰς κεφ. ιγ΄, ὧν τὸ α΄ προοίμιον.

Κεφ. β΄. Μετὰ δὲ Μωϋσῆν τὸν θεόπτην...

Κεφ. γ΄. Μετὰ δὲ Σαμψῶν τὸν ἀνδρείον καὶ ἰσχυρόν...

Κεφ. δ΄. Πρώτη βασιλεία Ἰουδαίων...

Κεφ. ε΄. Βασιλεία Δαυΐδ...

Κεφ. ς΄. Βασιλεία Σολομῶντος...

Κεφ. ζ΄. Μετὰ ταῦτα βασιλεύει Ὁζίας...

Κεφ. η΄. Ἀποδείξει ὅτι Θεὸς ἀληθὴς ἐστὶν ὁ Χριστός...

Κεφ. θ΄. Ὅτι μέγα ἀγαθὸν καὶ πρὸς σωτηρίαν ὁδηγία...

Κεφ. ι΄. Ὅτι οἱ τὸν Χριστὸν ἀρνησάμενοι καὶ τὸ θεῖον...

Κεφ. ια΄. Ὅτι μόνη ἡ τῶν Χριστιανῶν πίστις ὁρθή τε...

Κεφ. ιβ΄. Περὶ τῶν τιμίων τῆς πίστεως συμβόλων.

Κεφ. ιγ΄. Ὅτι κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκος ἡ ὑπεραγία παρθένος...

10 (φ. 315). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, ἐπισκόπου Ἰκονίου, Λόγος περὶ ἀρετῆς παραινετικῶς καὶ ὅτι δεῖ μνημονεύειν διηνεκῶς τὸν θάνατον καὶ εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου».

Ἄρχ. Οἱ τὴν θεῖαν ἐκάστοτε καὶ ψυχωφελῆ...

Ἐν τέλει τοῦ λόγου : «Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἱερεμίου πόνος».

11 (φ. 336). «Κεφάλαια κατὰ ἀγαρηνῶν ποίημα Λαυρεντίου τινὸς ἱερομονάχου».

Ἄρχ. Λέγουσιν οἱ ἀγαρηνοί, πιστεύομεν εἰς ἓνα Θεόν...

Ἐπονται ἕτερα κς΄ κεφάλαια, μεθ' αὐτῶν φύλλον ἐν ἄγραφον.

12 (φ. 340). «Ἡ διήγησις τοῦ ἀββᾶ Κασσιανοῦ».

Ἄρχ. : Ὅτε ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς σκήτεως, ὅπου τῶν μοναχῶν οἱ δοκιμώτατοι, παρεγενόμεθα...

Ἐν ἀρχῇ φύλλα δύο ἄγραφα, ἐξ ὧν τὸ α΄ φέρει ταῦτα : «τὸ παρὸν βιβλίον ἀφιερῶθην εἰς τὸ κυριακὸν τῆς ἁγίας θεοπρομίτου ἄννης παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς ὄνουφριου κυπρέου καὶ νὰ τὸ πέρνη κάθε εἰς νὰ τὸ ἀναγνώθῃ διὰ ψυχικήν του ὀφέλειαν. καὶ πάλιν νὰ τὸ ἐπιστρέφῃ εἰς τὸ κυριακόν, διὰ νὰ μὴ ἔχει ἀντίδικον ταῖς ἀραις τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ νὰ ὑστερῇ τὴν ὀφέλειαν τῶν θελόντων ἀναγνώθῃ τὴν παροῦσα βίβλων διότι πολλὸς καρπὸς τοῦ ἁγίου πνεύματος εἶναι εἰς αὐτὴν, ὅποιος τὴν ἀναγνώσῃ μὲ προσο-

χῆν, μηδεὶς ὑστερηθεῖ τοῦ πόματος φέρει πολὺν καρπὸν. Εἰς τοὺς 1826 μαρτίου : 25».

Ἐν τῷ φύλλῳ 335, β', τάδε :

«Τὸ παρὸν πατερικὸν ἀφιερῶθη εἰς τὸ κυριακὸν ἤγουν εἰς τὴν ἁγίαν ἄνναν τῆς μεγάλης σκήτεως εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων αὐτὸ ἀδελφῶν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου γρηγορίου μοναχοῦ τοῦ καὶ καψοκαλύβη ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας· ὅστις γοῦν ἰδιοποίησεν τοῦτο κληρονομήσῃ τὸ οὐαὶ ὡς ἱερόσυλος, ἀμήν. Ἐν ἔτει ,αχγς' (= 1656) μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ις'».

Ἐν δὲ τῷ τέλει ὠσαύτως δύο φύλλα ἄγραφα, ἐξ ὧν ἓν ἀ' σημειοῦται οὕτως :

«Ἐτοῦτο τὸ πατερικῶν εἶναι του παπα καλίνικου τοῦ ἀνδρεῶτι καὶ ναδοθεῖν εἰς στήν ἁγίαννα καὶ ὅπιος ἀναγνώσι τῷ βυβλίον τοῦτο, ἃς παρακαλέσοι διὰ λόγου μου· τὸν Θεόν, ὅτι ἡμε ἀμαρτολὸς ἄνθρωπος καὶ ὅπως διὰ εὐχῶν τῆς ἀγιωσύνης εὖρο ἔλεος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως καὶ σύγχωριστέ μαι, ἀδελφοὶ πῶς ἔγραψα ταῦτα ὅτι εἶχα θάρος εἰς στηναγιωσύνη σας, οὕτως σὶν ὁ μαρτυρῶν πέρι τούτου καὶ γράψας ταῦτα».

Ἡ ἀ' σημείωσις καὶ ἡ γ' ἐγράφησαν διὰ νεωτέρας χειρὸς.

Στάχσις βυρσίνη, ἡμεφθαρμένη.

101 20

Χαρτ. 8. 0,21×0,15. σελ. 796. XVIII

1 (σ. 1). «Λόγος κατ' ἐπιτομὴν διαλαμβάνων περὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προφήτου Προδρομοῦ».

Ἄ ρ χ. Πάλιν εἰς ἡμᾶς, ἀδελφοί, ὁ μέγας...

2 (σ. 25). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος τοῦ γενομένου πάππου Μαρίας τῆς βασιλίσσης Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως».

Ἄ ρ χ. Βίον ἀρεστὸν τῷ Θεῷ...

Ἐξεδόθη ἐν τῷ Δεκεμβρίῳ τοῦ Δουκάκη.

3 (σ. 76). «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας, μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου».

Ἄ ρ χ. Ἄλλο δὲν εἶναι ποθεινότερον...

Ἐτυπώθη ἐν τῷ Ἰουλίῳ τοῦ Δουκάκη, ἡ δὲ Ἀκολουθία αὐτῆς φιλοπονηθεῖσα ὑπὸ Εὐπραξίας ἡγουμένης Δοκοῦ, ἐτυπώθη ἐν Ἀθήναις 1874. Ἐορτάζεται τῇ 25ῃ Ἰουλίου.

4 (σ. 194). «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος· μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀκουόντων».

Ἄρχ. Αἱ ἑορταὶ καὶ αἱ πανηγύρεις...

Ἐξεδόθη ἐν τῷ «Ἐκλογίῳ» καὶ ἐν τῷ Ἰουλίῳ τοῦ Δουκάκη.

5 (σ. 261). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου».

Ἄρχ. Βίον καλὸν καὶ ἐνάρετον...

Ἐτυπώθη μεταφρασθεὶς ἐν τῷ Ἰανουαρίῳ Δουκάκη.

6 (σ. 292). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ».

Ἄρχ. Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς βασιλείας Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου...

Ἐτυπώθη ἐν τῷ Μαρτίῳ τοῦ Δουκάκη μετὰ συμπληρωματικῆς ἀκολουθίας καὶ παρακλητικοῦ κανόνου.

7 (σ. 313). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος τοῦ συγκλητικοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μαρίας καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου».

Ἄρχ. Διηγῆσατό τις ἅγιος γέρον μέγας...

Ἐξεδόθη ἐν μεταφράσει ὑπὸ Δουκάκη κς' Ἰανουαρίου.

8 (σ. 347). «Περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης. Μαξίμου κεφάλαιον α'».

Ἄρχ. Ἀγάπη Θεοῦ ἐστίν, ἀγαθὴ κατάστασις ψυχῆς...

Ἐτυπώθησαν ἐν «Φιλοκαλίᾳ» διαφέροντα κατὰ τὴν φράσιν· ἴδε ἑκατοντὰς α', περὶ ἀγάπης, Μαξίμου.

9 (σ. 359). «Ἐπι περὶ τῆς θείας ἀγάπης ὅρος».

Ἄρχ. Ἀγάπη Θεοῦ ἐστὶν ἐπιτεταμένος ἕρως...

10 (σ. 361). «Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄφεως».

Ἄρχ. Ὁμοιώθη ἡ ζωὴ ἡμῶν...

11 (σ. 375). «Κατήχησις περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως συναθροισθεῖσα παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων».

Ἄρχ. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, παρακαλῶ ὑμᾶς...

12 (σ. 385). «Λόγος τοῦ ἀββᾶ Ἰσαάκ, Πρὸς μοναχοὺς ἀρχαρίους· μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου, εἰς ὠφέλειαν τῶν εὐρισκομένων».

Ἄρχ. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· αὐτὰ τὰ λόγια...

13 (σ. 393) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Λόγος ἀσκητικὸς, πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν, μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς τὸ κοινότερον διὰ ὠφέλειαν τῶν εὐρισκομένων».

Ἄρχ. Πρέπει τὸν μοναχόν...

14 (σ. 398). «Τοῦ μεγάλου Βασιλείου, Λόγος περὶ πῶς ὀφείλει διάγειν ἐν κοινοβίῳ· καὶ ὅπως λέγονται κοινοβιάται· θαυμαστόν».

Ἄρχ. Οἱ τὸ μοναχικὸν καὶ ἅγιον σχῆμα...

15 (σ. 402). «Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῇ σκήτῃ τῆς ἁγίας Ἄννης».

Ἄ ρ χ. Ἐγώ, ἀδελφοί, ἀναγινώσκοντας τὰ βιβλία...

Ἐκδίδονται ἐν τέλει τῶν «Μαργαριτῶν» τοῦ Χρυσορρήμονος.

16 (σ. 416). «Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος, Διδαχὴ ἀπλουστάτη καὶ σύντομος πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς».

Ἄ ρ χ. Βλέποντας ἐγὼ τὴν ἀπορίαν...

Ἐξεδόθη ὁμοίως μετὰ τῶν ἄνω ἱστοριῶν ἐν τοῖς «Μαργαρίταις».

17 (σ. 421). «Διήγησις περὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὁποῦ ἔδραμεν δλοψύχως εἰς τὴν ἔξομολόγησιν καὶ ἐσυγχωρήθη παρὰ Θεοῦ».

Ἄ ρ χ. Εἰς γέροντας ἅγιος καὶ θεοφόρος...

18 (σ. 425). «Διήγησις περὶ τινος γέροντος σημειοφόρου μοναχοῦ ὅπως ἀπεκαλύφθη αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου».

Ἄ ρ χ. Γέρον τις ἐκαθέζετο ἐν τῇ ἐρήμῳ...

19 (σ. 433). «Μαρτύριον τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρος Ἄναστασίας τῆς Ῥωμαίας».

Ἄ ρ χ. Κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ...

Ἐξεδόθη ἐν μεταφράσει ὑπὸ Δουκάκη, Ὀκτώβριος κθ'.

20 (σ. 447). «Βίος καὶ πολιτεία τῶν ὁσίων καὶ ἐναρέτων ἀσκητῶν πατέρων ἡμῶν Ὀνουφρίου καὶ Παφνουτίου, τῶν περιβοήτων, καὶ ἐτέρων».

Ἄ ρ χ. Ἐλεγον περὶ τοῦ ἀββᾶ Παφνουτίου...

Ὁ βίος τοῦ ἁγίου Ὀνουφρίου ἐτυπώθη ἐν τῷ «Ἐκλογίῳ» καὶ ἐν τῷ Ἰουνίῳ τοῦ Δουκάκη ὁ δὲ ἀνωτέρω προτάσσει τὰ κατὰ τὸν ὅσιον Παφνουτίου, καὶ εἶτα διηγεῖται τὰ περὶ ὁσίου Ὀνουφρίου.

21 (σ. 478). «Παραίνεσις πρὸς τοὺς θέλοντας σωθῆναι μοναχοὺς τοῦ ἐν ἐπισκόποις λογιωτάτου κυροῦ Δαμασκηνοῦ Λιτῆς καὶ Ῥενδίνης καὶ προέδρου Πολιανῆς».

Ἄ ρ χ. Ἀδελφοί καὶ πατέρες ἔπειδὴ τὸν κόσμον ἀφήσαμεν...

Ἐξεδόθη ἐν τέλει τῶν Κατηγήσεων τοῦ Στουδίτου, Ἐνετίησιν, αἰψο'.

22 (σ. 491). «Ἀπὸ τὸν βίον τοῦ ἁγίου Παΐσιου».

Ἄ ρ χ. Εἶπε τις τῶν γερόντων ἐν τῇ σκήτῃ...

Ὁ βίος τοῦ ἁγίου Παΐσιου συνεγράφη ὑπὸ τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ (9 Νοεμβρίου), μετεφράσθη δὲ εἰς τὸ ἀπλοῦν ὑπὸ Νικοδήμου Ἀγιορείτου, καὶ ἐξεδόθη ἐν τῷ «Ἐκλογίῳ» καὶ ἐν τῷ Ἰουνίῳ τοῦ Δουκάκη μετὰ τῆς ἀκολουθίας, 24 οἴκων καὶ παρακλητικοῦ κανόνος.

23 (σ. 495). «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρίνος».

Ἄ ρ χ. Ἐναν καιρὸν ἦτον εἰς ἄνθρωπος...

Εὔρηται ἐν τῷ Συναξαρίῳ Φεβρουαρίου Νικοδήμου καὶ Δουκάκη.

24 (σ. 507). «Ἐρώτησις τοῦ Πέτρου μοναχοῦ πρὸς τὸν μακαριώτατον

πάπαν Ῥώμης Γρηγόριον τὸν Διάλογον' τί δύνανται οἱ λειτουργίαι νὰ ὠφελήσουν τὰς ψυχὰς τῶν ἁμαρτωλῶν μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν' τοῦ ἁγιωτάτου Γρηγορίου ἀπόκρισις».

Ἄ ρ χ. Ἐὰν τὰ ἁμαρτήματα...

Εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον, ἑορταζόμενον τῇ 12ῃ Μαρτίου, ἀκολουθίαν ἐποίησεν ὁ γράφων τὰ παρόντα.

25 (σ. 512). «Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν διὰ σαραντάρια, τοῦ ὁσίου Ἡσαΐου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἐγκλείστου».

Ἄ ρ χ. Ἐνας ἄρχων εἰς τὴν Νικομήδειαν...

26 (σ. 517). «Περὶ τῶν σαρανταρίων ὁποῦ κάμνουν διὰ τοὺς ἀποθαμένους' ὅτι τελείως λυτρῶνουν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὴν κόλασιν' ἐκ τοῦ πατερικοῦ θαυμαστῆ διήγησις».

Ἄ ρ χ. Ἐξηγοῦνται εἰς τὸ πατερικόν...

27 (σ. 521). «Διὰ ποίαν αἰτίαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου ποιοῦσιν αὐτῷ μνημόσυνα εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ εἰς τὰς ἑννέα καὶ εἰς τὰς μ', Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς Ἀλεξάνδρου».

Ἄ ρ χ. Ὅταν ὁ ἀνθρωπος ἀποθάνῃ...

28 (σ. 523). «Διὰ ποίαν αἰτίαν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἀνθρωπον ποιοῦσιν αὐτῷ λειτουργίας εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας' εἰς τὰς ἑννέα' καὶ εἰς τὰς σαράντα. Νικηφόρου τοῦ Ξανθοπούλου».

Ἄ ρ χ. Ὡσὰν ἀποθάνῃ ὁ ἀνθρωπος καὶ ταφῆ...

29 (σ. 524). «Περὶ τί εἰσὶν αἱ μερίδαι' καὶ εἰς εἶναι πρέπον νὰ προσφέρονται διὰ γυναῖκες ὁποῦ ἔχουσιν ἄνδρας αἰρετικούς ἢ ἀσεβεῖς. Συμεῶν Θεσσαλονίκης».

Ἄ ρ χ. Αἱ μερίδες εἶναι ἀντὶ τῶν προσώπων...

30 (σ. 525). «Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, Περὶ τῆς Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς».

Ἄ ρ χ. Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν σκῆνωμα νεκροῦ ἐξεφέρετο...

31 (σ. 526). «Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου».

Ἄ ρ χ. Πορευόμενος ποτὲ εἰς τῶν ἁγίων πατέρων...

Ἐξεδόθη ὑπὸ Δουκάκη ἐν παραρτήματι τοῦ Ἰανουαρίου.

32 (σ. 542). «Περὶ ἱερέων ἀναξίων, διήγημα φοβερόν καὶ παράδοξον, ὅτι ἡ θεία δίκη οὐκ ἀργῶς ἐκδικεῖ τοὺς τολμητὰς καὶ αὐθάδεις».

Ἄ ρ χ. Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν θειοτάτων βασιλέων Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου...

33 (σ. 548). «Ἐτερον διήγημα φοβερόν, ὁποῦ ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου».

Ἄ ρ χ. : Ἱερεύς τις ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ μεγάλου Βασιλείου...

Συνέπονται : «Περὶ ἑτέρου ἱερέως». Ἄ ρ χ. Ἱερεύς τις ἦν...

«Ἐτέρα διήγησις περὶ ἑτέρου ἱερέως, καὶ πάνυ ὠφέλιμος». Ἄ ρ χ. Ἐν τοῖς χρόνοις οἷς ἔμαρτύρουν ὁ ἅγιος Μερκούριος...

«Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου περὶ ἱερέων». Ἄ ρ χ. Εἶδον ἐγὼ πολλοὺς τῶν ἀναξίως ἱερουργούντων...

Ἐξεδόθη ὑπὸ Δουκάκη ἐν τέλει τῆς ἁσματικῆς Ἀκολουθίας τῶν Νεομαρτύρων, 1897.

34 (σ. 570). «Διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, Περὶ τῶν μὴ ψαλλόντων τὰς ὥρας καὶ πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν αὐτῶν, ἱερωμένων καὶ μοναχῶν».

Ἄ ρ χ. Ἦτον τις ὁσιος καὶ θεοφόρος...

Ἐκδεδομένη.

Ἐπονται παραινέσεις τινὲς τοῦ ἁγ. Ἐφραίμ καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου.

35 (σ. 583). «Περὶ τοῦ σφάξαντος τὸ παιδίον αὐτοῦ διὰ τὸν φίλον αὐτοῦ».

Ἄ ρ χ. Διηγῆσατό τις γέρων...

36 (σ. 589). «Περὶ τοῦ Νοταρίου».

Ἄ ρ χ. Μεσίτης τις, καλούμενος...

37 (σ. 593). «Περὶ τῆς Παρθένου τῆς πεσοῦσης εἰς πορνείαν».

Ἄ ρ χ. Διηγῆσατό τις τῶν πατέρων ὅτι ἐν Θεσσαλονίκῃ...

38 (σ. 595). «Περὶ τοῦ ἔχοντος τὸν Χριστὸν βουλάτορα».

Ἄ ρ χ. Εἶπε τις τῶν πατέρων ὅτι ποτὲ διὰ χρεῖαν τινά...

39 (σ. 598). «Περὶ τοῦ δόντος πλουσίῳ τὰς λ' λίτρας τοῦ χρυσίου, εἶτα μεταμεληθέντος».

Ἄ ρ χ. Ἦν τις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πλούσιος...

40 (σ. 600). «Περὶ Ἰουλίου τοῦ ἐλεήμονος ὅπως πέπρακε τὸν ἑαυτοῦ νιόν, καὶ ὧς ἐρρῦσθη τοῦ θανάτου οὗτος διὰ τὴν ὑπακοὴν αὐτοῦ».

Ἄ ρ χ. Ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως...

41 (σ. 611). «Περὶ Εὐλογίου τοῦ λατόμου».

Ἄ ρ χ. Διηγῆσατο ὁ ἀββᾶς Δανιὴλ ὁ πρεσβύτερος...

Ἐξεδόθη ἐν τῷ Ἀπριλίῳ Δουκάκη.

42 (σ. 620). «Ἱστορία ὠφέλιμος πάνυ».

Ἄ ρ χ. Παρεβάλομεν ἐγὼ καὶ ὁ σοφιστῆς Σωφρόνιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ...

43 (σ. 629). «Περὶ τῆς σάφρονος γυναικὸς ὅπου φρονίμως ἐκέλευσε τὸν ἐρῶντα αὐτῆς».

Ἄ ρ χ. Διηγῆσατό τις τῶν πατέρων ὅτι δύο πραγματευταί...

44 (σ. 633). «Περὶ τοῦ Μαγιστριανοῦ, ὅπως ἐρρῦσθη τοῦ κινδύνου διὰ τῆς ἔλεημοσύνης».

Ἄ ρ χ. Μαγιστριανός τις ὀνόματι Ζήνων...

45 (σ. 637). «Περὶ τοῦ ἀδελφοῦ οὗ ἡ ἀδελφὴ ἦν πόρνη καὶ πῶς μετενόησε».

Ἄρχ. Ἐδελφός τις ἐκάθητο εἰς κελλίον τῆς Αἰγύπτου ἐν πολλῇ ταπεινώσει διαλάμπων...

46 (σ. 641). «Περὶ τοῦ μοιχεύσαντος τοῦ γεωργοῦ τὴν γυναῖκα».

Ἄρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις Νικήτα τοῦ πατρικίου ἐν Καρθαγένῃ...

Ἐξεδόθη ἐν τοῖς Συναξαρισταῖς Νικοδήμου καὶ Δουκάκη.

47 (σ. 649). «Παραδείγματα πάνυ ὄρατα, εἰς ὧν εἴρηκεν ὁ θεῖος Βαρολάμ διδασκων τὸν Ἰωάσαφ».

Ἄρχ. Ἐλεγε γὰρ ὅμοιοι εἰσὶν οἱ τῶν εἰδώλων προσκηνηυταί...

48 (σ. 676). «Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ στυλίτου περὶ τινος μετανοήσαντος ληστοῦ».

Ἄρχ. Ληστὴς ἦν, καὶ ληστῶν μαιφονώτατος...

49 (σ. 684). «Ἐτέρα ἱστορία ὄφελιμος».

Ἄρχ. Ἐλεγον περὶ τινος νεωτέρας ὅτι ἐτελεύτησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς...

50 (σ. 688). «Περὶ τοῦ φιλεντόλου ἀνδρὸς πόρνον».

Ἄρχ. Ἐπὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀρκαδίου τοῦ ἀρχιεπισκόπου...

51 (σ. 692). «Περὶ τῆς ὀπτασίας ἧς εἶδεν ὁ ἀββᾶς Μακάριος περὶ τῶν κεκοιμημένων».

Ἄρχ. Διηγῆσατο ὁ μαθητὴς τοῦ ἁγίου Μακαρίου...

52 (σ. 701). «Τοῦ ὁσίου Ἀνίνα τοῦ θαυματουργοῦ».

Ἄρχ. Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἀνίνας...

Βλέπε Συναξάριο τῆ 16 Μαρτίου, ἐνθα ἐορτάζεται ὁ ὁσιος.

53 (σ. 709). «Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ Ἁθω Ὁρους, τὰ λεγόμενα πάτρια».

Ἄρχ. Μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου...

54 (σ. 729). «Διήγησις γενομένη ἐν τῷ ἁγιωνύμφῳ ὄρει πλησίον τῶν Καρυῶν».

Ἄρχ. Εἰς τὸ ἅγιον ὄρος, σιμὰ εἰς τὸ πρωτᾶτον...

Πρόκειται περὶ τοῦ «Ἁξιόν ἐστιν»· ἴδε 11 Ἰουνίου.

55 (σ. 731). «Καὶ ἄλλο θαῦμα ἀκούσατε ὁποῦ ἐγένεν εἰς τὴν σκήτην αὐτῆν».

Ἄρχ. Ἦτον τις γέροντας ἐνάρετος...

Ἐξεδόθη ἐν τῇ «Ἀνωτέρῃ Ἐπισκιάσει».

56 (σ. 732). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Ζωγράφου».

Ἄρχ. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἐλάτε νὰ ἀκούσητε τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ...

Ἐτυπώθη ἐν τῷ «Νέῳ Ἐκλογίῳ» καὶ ἐν τῷ Σεπτεμβρίῳ τοῦ Δουκάκη.

Μεθ' ὃν φύλλα τρία ἄγραφα.

57 (σ. 749). «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν μητροπολίτου Εὐχαΐτων, Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μοναχὸν καὶ ἔγκλειστον· αὕτη δὲ ἀρμόζει καὶ παντὶ μοναχῷ ἡσυχάζοντι».

Ἄρχ. Ἐδεξάμην σου, πάτερ πνευματικέ, τὴν θεοφιλῆ ταύτην γραφὴν...

58 (σ. 769). «Πέτρου Δαμασκηνοῦ, Παραίνεσις ἀσκητική».

Ἄρχ. Φεῦγε τοὺς ἀνθρώπους καὶ σῶζου...

59 (σ. 778). «Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ ἐρωτήματα».

Ἄρχ. Καθεζομένου ποτὲ τοῦ ἀββᾶ Παΐσιου...

Ἔπεται: «Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Παχωμίου».

Ἄρχ. Παχώμιος ὁ μέγας ἔμεινε ποτὲ μόνος ἐν τῷ εὐκτηρίῳ...

Καὶ τινες ἄλλαι βαγεῖται ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ διηγῆσεις.

Ἐν ἀρχῇ φύλλα δύο ἄγραφα, μεθ' ἃ ὁ πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν δυοὶ φύλλοις.

Ἐν τῇ κάτω ᾄτῃ α' σελίδος ταῦτα: «τὸ παρὸν βιβλίον αφιερόθι εἰς τον ναὸν τῆς ἁγίας ἄννας καὶ ὁ ἀπόξενόσας αὐτῷ ἐχέτο αὐτὴν ἀντίδικον». Ἐγράφησαν νεωτέρα χειροί.

Ἐν δὲ τῷ τέλει τάδε: «Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη διὰ χειρὸς τοῦ ἐν πνευματικοῖς ματθαίου ἐν ἔτει „ζρν“ (= 1642) ἐν μηνὶ ἀπριλίῳ· καὶ ἐδόθη τῷ πνευματικῷ κῦρ ἀναστασίῳ τῷ ἐμῷ πνευματικῷ...».

Ὁ ἐνταῦθα ἀναφερόμενος Διονύσιος ἱερομόναχος ὁ ῥήτωρ καὶ Στουδίτης εἶναι ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ ῥήτωρ ὁ ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀγ. Ἄννη μετὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ὁσ. Μητροφάνους ἀσκήσας.

Ὁ κῶδιξ λόγῳ τῆς κακῆς ποιότητος τῆς μελάνης ἔχει ὑποστῆ σημαντικὴν φθορὰν καὶ ἰδίᾳ ἐν ἀρχαῖς, ἣ δὲ στάχωσις αὐτοῦ βυρσίνη, ἡμιεφθαρμένη.

102 21

Χαρτ. 8. 0,21×0,15. φύλλ. 642. XVI.

1. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ μακαριωτάτου καὶ θεολογικωτάτου Ἰωάννου ἡγουμένου τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ τοῦ λεγομένου σχολαστικοῦ, τοῦ καὶ συγγραψαμένου τὴν ἱεράν ταύτην καὶ ἁγίαν **Κλίμακα**, μεταφρασθεὶς ἐν ἰδιωτικῇ καὶ πεζῇ φράσει».

Ἄρχ. Καὶ πᾶσα μὲν θεόπνευστος καὶ ἁγία γραφή...

2. «Πίναξ τῶν βαθμῶν τῆς Ἱερᾶς Κλίμακος».

3. «Λόγος ἀσκητικὸς τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου ἡγουμένου τῶν ἐν τῷ Σινᾶ ὄρει μοναχῶν, Νουθεσίαι πνευματικαὶ περὶ τοῦ ματαίου κόσμου καὶ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ».

Ἄρχ. Καλὸν εἶναι νὰ ποιήσωμεν τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου μας ἀπὸ τὸν Θεόν...

Ἔπονται οἱ ἐπίλοιποι λόγοι οἱ τὴν οὐρανοδρομὸν ἀποτελοῦντες Κλίμακα, μετὰ τοῦ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγου.

4. «Ἐπιστολὴ τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου, ἡγουμένου τῆς Ῥαϊθοῦ, εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν ἀξιόκουστον καὶ πάνσοφον τοῦ ἁγίου Σινᾶ ὄρους ἡγούμενον τῆς κλίμακος».

Ἄρχ. Ἐγνωρίζοντες ἡμεῖς...

Ἐν ἀρχῇ φύλλα δύο ἄγραφα.

Ἐν τῷ φύλλῳ 634 φέρονται ταῦτα: «Ἐρημηεὺς πενιχρὸς μόλις ἦλθεν ἐνταῦθα Σωφρονίος τοῦνομα, ὀρμώμενος ἐκ πάτρης». Καὶ μεταγενεστέρως: «Τὸ παρὸν βιβλίον ἀφιερῶθη εἰς τὸν σεβάσμιον ναὸν τὸν καὶ κυριακὸν ὀνομαζόμενον τῆς θεοπρομήτορος ἁγίας Ἄννης· καὶ μηδεὶς ἀποξενώσει αὐτὸ ἐκεῖθεν ἵνα μὴ ὑποπέσῃ ταῖς ἀραῖς τῶν πατέρων καὶ ὡς ἱερόσυλος κατακριθῆ».

Ἐν τέλει φύλλα δύο ἄγραφα, καὶ ἐν παραφύλλῳ ἡμιεμφθαμένῳ τάδε: «συγγραφὴν παρὰ σωφρονίου ἱερομονάχου καὶ ἐξηγητὴν ἧτις λέγεται κλίμαξ τὸ βιβλίον».

Στάχωσις βυρσίνη.

Ἡ Κλίμαξ ἐξεδόθη, ὡς ἴσμεν, μετὰ τοὺς ἑξῆς τίτλους:

α) «Βιβλίον ψυχοφελές καὶ πολλὰ ἀναγκαῖον... ὀνομαζόμενον Νέος Κλίμακας, ἐξηγημένος ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν, παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις Κυρίου Ἀθανασίου τοῦ Κρητός· τανῦν δευτέρον εἰς τύπον βαλμένον διὰ δαπάνης μὲν Κυρίου Νικολάου Γλυκεῖ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, ἐπιμελεία δὲ καὶ διορθώσει Ἀθανασίου Ἱερομονάχου Τζαγγαρόπουλου, τοῦ ἐκ Ζακύνθου. Ἐνετίησι ,αχ'γ'».

β) «Κλίμαξ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου... τὸ πρῶτον ἤδη ἐκδοθεῖσα ἑλληνιστί, ὑπὸ Σωφρονίου Ἐρημίτου, ἐπὶ τῇ βάσει μεμβραίνων χειρογράφων τῆς ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ὁσίου Διονυσίου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τυπογραφεῖον Κ. Α. Βρετοῦ 1883».

γ) «Ἡ Νέα Κλίμαξ, μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰς τὴν κοινότεραν τῶν καθ' ἡμᾶς Ἑλλήνων διάλεκτον ὑπὸ Ἱερεμίου Ἀρχιμανδρίτου Σιναΐτου Κρητός, καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου τὸ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα ἐν ἔτει 1774 ἐν Βενετίᾳ. Νῦν δὲ ἐκδίδεται ὑπὸ Σωφρονίου Ἐρημίτου, ἐν Κωνσταντινουπόλει, τυπογραφεῖον Κ. Α. Βρετοῦ 1883».

Πᾶσαι αἱ ἐκδόσεις φέρουν τὰς ἀνταλλαγείσας ἐπιστολὰς μεταξὺ Ἰωάννου τῆς Ῥαϊθοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ Κλίμακος, ὡς καὶ τὸν βίον αὐτοῦ, ἐξ ὧν ἀνετυπώθη καὶ ἐν τῷ Μαρτίῳ τοῦ Δουκάκη.

103 22

Χαρτ. 8. 0,22×0,16. φύλλ. 638. XVI.

«**Συναγωγή τῶν θεοφθόγγων ῥημάτων** καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων πατέρων, ἀπὸ πάσης γραφῆς θεοπνεύστου συναθροισθεῖσα, καὶ οἰκείως καὶ προσφόρως ἐκτεθεῖσα, εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων, παρὰ **Διονυσίου** ἱερομονάχου τοῦ **Στουδίτου**, τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Λαύρας ἀσκοῦντος».

1 (φ. 1). «Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου».

Ἄρχ. Δεῖ τὸν μοναχόν...

2 (φ. 2, β'). «Τοῦ ἁγίου Βασιλείου λόγος περὶ ἀσκήσεως, πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν».

Ἄρχ. Δεῖ τὸν μοναχὸν πρὸ πάντων...

3 (φ. 6, β'). «Περὶ τάξεως ἀρχαρίων».

Ἄρχ. Αὕτη ἐστὶν ἡ τάξις...

4 (φ. 11, β'). «Εὐαγγελίου ὑποτύπωσις μοναχικὴ διδάσκουσα πῶς δεῖ ἀσκεῖν καὶ ἡσυχάζειν».

Ἄρχ. Ἐν τῷ Ἱερεμίᾳ...

Ἴδε «Φιλοκαλίαν».

5 (φ. 20, β'). «Νικηφόρου μοναχοῦ λόγος περὶ φυλακῆς καρδίας ὠφέλιμος ἄγαν».

Ἄρχ. Ὅσοι τῆς μεγαλοπρεποῦς...

Ἐν τῇ «Φιλοκαλίᾳ».

6 (φ. 25). «Μέθοδος τῆς ἱεράς προσευχῆς καὶ προσοχῆς Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου».

Ἄρχ. Τρεῖς εἰσὶ τῆς προσοχῆς...

Ἐπεται: «Ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου, περὶ νήψεως καὶ προσευχῆς».

Ἄρχ. Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε...

7 (φ. 42, β'). «Ἐπιστολὴ Συμεῶν μητροπολίτου Εὐχαΐτων πρὸς Ἰωάννην μοναχὸν καὶ ἔγκλειστον».

Ἄρχ. Τρεῖς μέρη λέγουσιν...

8 (φ. 53, β'). «Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ περὶ τῆς ἀδιαλείπτου νηστείας καὶ τοῦ συνάξει ἑαυτὸν ἐν ἐνὶ τόπῳ καὶ τί τὰ ἐκ τούτου γενόμενα καὶ ὅτι ἐν γνώσει τῆς διακρίσεως, ἐδιδάχθη τὴν ἀκριβείαν τῆς χρήσεως τῶν τοιούτων».

Ἄρχ. Ἐν πολλῷ καιρῷ πειραζόμενος...

9 (φ. 62). «Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ ἐπιστολὴ γραφεῖσα πρὸς τινὰ ἀδελφὸν ἀγαπῶντα τὴν ἡσυχίαν».

Ἄρχ. Διότι γνωρίζω σε ἀγαπῶντα τὴν ἡσυχίαν...

10 (φ. 66). «Μακαρίου τοῦ Αἴγυπτίου, Ὁμιλία εἰς τό, ὃ ἐν ὀλίγῳ ἄπιστος καὶ ἐν πολλῷ ἄπιστός ἐστι».

Ἄ ρ χ. Ὁ Κύριος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ...

11 (φ. 70). «Γρηγορίου Νύσσης, Ἡλιοῦ καὶ Ἰωάννου μνήμη».

Ἄ ρ χ. Διὰ τοῦτο μοι δοκεῖ...

12 (φ. 71, β'). «Τοῦ αὐτοῦ ὅτι τὸν εἰς πολλὰ τὴν ψυχὴν μεριζόμενον τελειωθῆναι οὐ δυνατόν».

Ἄ ρ χ. Δοκεῖ δέ μοι δι' ὑποδείγματος...

13 (φ. 73). «Γρηγορίου Νύσσης πρὸς Τατιανὸν περὶ ψυχῆς λόγος κεφαλαϊώδης».

Ἄ ρ χ. Τὸν περὶ ψυχῆς σου λόγον...

14 (φ. 79). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου διατύπωσις περὶ τῶν θελόντων ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν».

Ἄ ρ χ. Τοιοῦτον χρὴ εἶναι τὸν μοναχόν...

Ἔπεται : «Παλλαδίου ἀπὸ τῆς κατὰ βραχμάνων ἱστορίας».

Ἄ ρ χ. Ἀλεξάνδρου τοῦ τῶν Μακεδόνων βασιλέως...

15 (φ. 85). «Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου περὶ διαφόρων τρόπων μετανοίας, καὶ περὶ ψυχῶν : ἐν κεφαλαίοις ι'».

Ἄ ρ χ. Γινώσκων ὁ Θεὸς τὸ ἀσθενές...

Συνάπτεται τὸ ἕξῃς :

«Πόθεν ἐπιγινώσκει ἄνθρωπος ὅτι συνεχώρησεν αὐτῷ ὁ Θεὸς τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ».

Ἄ ρ χ. Ἐν τῇ προσευχῇ ἡμῶν...

16 (φ. 95). «Διάκρισις τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων».

Ἄ ρ χ. Τῶν πραγμάτων τὰ μὲν εἰσὶ κυρίως καλά...

Ἔπεται : «Περὶ τοῦ τί ἐστὶν ἐκ τῆς ἀλόγου φύσεως».

Ἄ ρ χ. Ἐκ τῆς ἀλόγου φύσεως...

17 (φ. 97). «Ὅτι οὐκ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιχειρημάτων τὰ πράγματα ὡς τὰ πολλὰ κρίνεται».

Ἄ ρ χ. Ὁ ἕξιν ἔχων ἁμαρτητικὴν...

18 (φ. 97, β'). «Περὶ προσευχῆς καὶ εὐχῆς».

Ἄ ρ χ. Ἄλλο ἐστὶν εὐχή, καὶ ἕτερον προσευχή...

Συνάπτεται : «Παράδειγμα τῆς ἐνάρεως τῆς ἡσυχίας».

Ἄ ρ χ. Ὁ τῆς τέχνης τοῦ κολυμβᾶν...

19 (φ. 100, β'). «Ἐκ τῶν ἀσκητικῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου».

Ἄ ρ χ. Τὸ τελειότατον ἔργον τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας...

20 (φ. 104). «Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου».

Ἄ ρ χ. Ὅποτεν ἴδης καὶ δι' αἰρετικῶν...

21 (φ. 110, β'). «Περὶ τῶν ἀγγέλων».

Ἄ ρ χ. Πᾶσαι αἱ οὐράναι οὐσίαι...

22 (φ. 192). «Διάλεξις ἁγίου γέροντος, πῶς δεῖ εἶναι τὸν μοναχὸν ἐν τῷ κελλίῳ».

Ἄ ρ χ. Τοῦ ἀπέχεσθαι τῆς τῶν ἀνθρώπων γνώσεως...

Κατ' ἐρωταπόκρισιν.

23 (φ. 115, β'). «Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναροῦ, Περὶ τῶν ἐν τῷ παραδείσῳ ξύλων».

Ἄ ρ χ. Τρία εἶδη ξύλων...

Ἔπονται κεφάλαιά τινα ἀσκητικά:

24 (φ. 120). «Περὶ κατανύξεως».

Ἄ ρ χ. Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Εὐάγριος...

25 (φ. 121). «Περὶ εὐχαρίστου τινὸς κοσμικοῦ».

Ἄ ρ χ. Δύο τῶν πατέρων παρεκάλεσαν τὸν Θεόν...

26 (φ. 122). «Περὶ τοῦ ἀσθενήσαντος γέροντος».

Ἄ ρ χ. Ἦσθἐνησέ τις γέρων...

Καὶ πάλιν ἀσκητικὰ κεφάλαια:

27 (φ. 130, β'). «Ἠθικὸν πάνυ θαυμαστόν».

Ἄ ρ χ. Ἐπὶ τὸν Θεὸν ὁ νοῦς ἡμῶν...

28 (φ. 136). «Περὶ κοινοβίου, ἐκ τῆς ἐρημνείας τῶν πράξεων».

Ἄ ρ χ. Εἰ τὸ μέρος ἀργυρίου...

Συνέπονται: «Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ τῆς Κλίμακος».

29 (φ. 138, β'). «Περὶ τοῦ παραβάλλειν πατράσι καὶ ἀδελφοῖς τοῦ ἁγίου Δωροθέου».

Ἄ ρ χ. Λέγουσιν οἱ πατέρες...

Ἔπονται: «Τῆς ἕκτης συνόδου κανὼν μβ'» καὶ «ἐκ τοῦ πολιτικοῦ νόμου».

30 (φ. 143). «Περὶ διαφορᾶς σκανδάλων».

Ἀποσπάσματα δύο:

Τοῦ Ἀγ. Ἐφραίμ ἄ ρ χ.: Ἐὰν σχῆς φιλίας...

Ἀναστασίου Σιναΐτου ἄ ρ χ.: Ἐὰν ὁ ὀφθαλμός...

31 (φ. 144). «Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ θαυματουργοῦ, πρὸς ἓνα τῶν ἐγκλείστων».

Ἄ ρ χ. Ἐάν τις τῶν ἀγαθῶν...

32 (φ. 146). «Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου».

Ἐρώτησις: Τοῦ Κυρίου λέγοντος ἑάν τινων ἀφῆτε...

Ἀπόκρισις: Τὸ ἑάν τινων ἀφῆτε...

[Ἡ συνέχεια εἰς τὸν ἐπόμενον τόμον]

Ἔπονται:

«Τοῦ Σειράχ». Ἄ ρ χ.: Συντήρησον καὶ φύλαξον...

«Τοῦ προφήτου Ἰερεμίου». Ἄ ρ χ.: Ἐκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον...

«Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Παχωμίου». Ἄ ρ χ.: Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν...